

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 532 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965 ΔΡΧ. 5

ΑΝ
ΕΙΣΑΣΤΕ
Ο ΑΗ-
ΒΑΣΙΛΗΣ
ΤΙ ΔΩΡΑ
ΘΑ ΦΕΡΝΑΤΕ
ΣΤΟΝ
ΤΟΠΟΜΑΣ
;

"Αη Βασίληδες οι πολιτικοί άρχηγοί άπαντούν στο εορτάσιμο ερώτημα

Σ' αυτό το τεύχος

Ο

ΘΡΥΛΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΥ
ΝΙΑΡΧΟΥ

Εύχηθῆτε μὲ ούϊσκι !

Johnnie Walker

Τὸ ούϊσκι
τῆς ἀπολύτου
ὑπεροχῆς

26 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ...

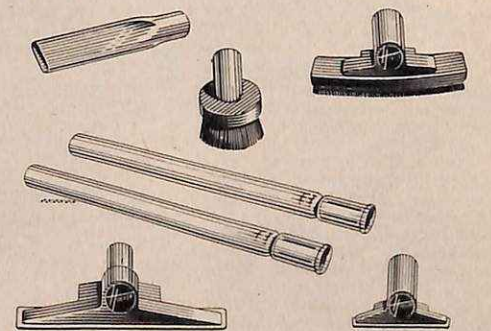
**...ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ
ΣΚΟΥΠΕΣ**

- ΜΕΓΑΛΗΣ ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ
- ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΣΕ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
- ΦΘΗΝΟΤΕΡΕΣ ΣΕ ΤΙΜΗ

ΤΥΠΟΣ 417

ΠΛΗΡΗΣ ΣΕΙΡΑ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

ΤΥΠΟΣ 867

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε.** ΧΡ. ΛΑΔΑ 13, ΤΗΛ. 237.860-226.747

Galerie

Σφι

ΕΛ ΓΚΡΕΚΟ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ-ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΝ

ΚΡΙΕΖΩΤΟΥ 1

ΚΑΙ ΣΕΣ ΜΠΟΡΕΙΣ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΙΣ ΟΜΟΡΦΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΣΤΗΘΟΣ!
Εάν τό στήθος σου έχει πιάσει καλάρωμα ή είναι άτροφικό χρειάζεσαι...
ΑΚΟ LADY
10 λεπτά καθεστώς καθα-
μερινών, θα εως κορέσουν
ένα νεανικό σφριγμένο στήθος με
και ζωτικότητα.
Το **ΑΚΟ LADY** είναι
• Αμύδινο (δίνει δύναμη με υπατάξη και
δίνει με ηλεκτρισμό) • Εύκολο στην χρήση
• Δίνει άπλοη ελευθερία στις κινήσεις
• Δίνει τό χρειαζομένης γιαντού στο
στήθος, στο γραφείο, την ώρα που κοιμάσαι.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
Ν. Στρατιών 5 & 6 - 1. Σταυρούπολης -
Μονα Lisa - ΑΘΗΝΑ • Ι. Ρούσος & Υιοι, ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΛΑ: ΑΦ' ΑΔΑΜΗ - ΒΟΥΛΗΣ 8/10
ΤΗΛ. 237.872 - ΑΘΗΝΑ

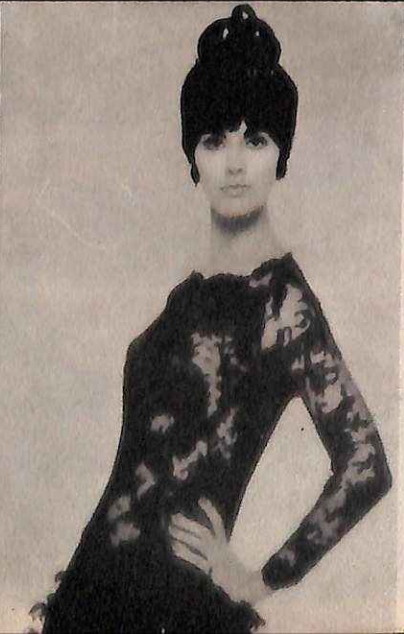
ΣΚΕΥΗ
ΑΝΟΞΕΙΔΩΤΑ
ΥΨΗΛΗΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ROTO Selecta
ΥΠΕΡΤΑΧΥ
ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑ
ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ
ΧΩΡΙΣ ΤΡΙΨΙΜΟ
ΠΑΡΑΚΑΤΘΗΚΗ - ΑΘΗΝΑΙ
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 104 - ΤΗΛ. 631.337

Κεντήστε
Τό
Βραδυό σας
Φορέμα
ΧΑΝΤΡΕΣ-ΠΕΡΛΕΣ
ΠΟΥΛΙΕΣ-ΣΤΡΑΣ
ΖΕ-ΠΑΖΜΑΝΤΕΡΙ-ΧΡΥΣΟΚΛΑΣΤΕΣ
000Ν ΜΕΝΤΗΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 29
ΤΗΛ. 237.872 - ΑΘΗΝΑ

ΕΞΕΙ
ΤΗΡΑΤΕ
ΤΟΥΚΝΟΥΣ!
ΕΙΝΑΙ Η ΘΑΝΑΤΟΦΟΡΗ ΣΚΟΝΗ
ΠΟΥ ΧΩΡΙΣ ΤΡΙΨΙΜΟ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ
ΚΟΠΟ, ΜΟΝΟ ΜΕ ΛΙΓΟ ΒΡΑΣΤΟ
ΝΕΡΟ, ΚΑΝΕΙ ΤΙΣ ΚΑΤΣΑΡΟΛΕΣ
ΣΑΣ Ν' ΑΣΤΡΑΦΤΟΥΝ ΣΑΝ
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ!
ΘΑ ΤΗΝ ΒΡΗΤΕ ΣΤΑ ΚΑΤ/ΤΑ:
ΚΡΥΣΤΑΛ, ΑΨΡΟΝ, ΙΛΙΟΝ,
ΑΦ' ΑΔΑΜΗ-ΠΟΥΛΟΥ, ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ,
ΣΤΟΥΡΔΑΣ.
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΕΛΑ: ΑΦ' ΑΔΑΜΗ-
ΒΟΥΛΗΣ 8/10 - ΤΗΛ. 237.872 - ΑΘΗΝΑ.

ΓΟΥΛΙΑΜΟΣ
ΑΓΕΛΙΚΑ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
Αμερικανός 2

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑΣ
Sik
Χαραλά
ΕΡΜΟΥ 45 (ΣΤΟΑ)
Μπότ
ή τελευταία
προσταγή
της Μόδας
ΟΤΙ ΦΟΡΑΕΙ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΝΤΥΘΗΤΕ
ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Roma
ΣΤΑΔΙΟΥ 57
LINEA
ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 3
(ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΣΤΟΑΣ)

παράδοσι
από γενιά
σε γενιά
Μπομπονιερές
ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 49

Οι αναγνώστες
Ζωήρου
olls
EIKONEΣ

πό την εκκλησία του 'Αγίου Φραγκί-
σκου, στο 'Αθελίνο, με την παρατήρη-
ση ότι: οι κάτοικοι προέβησαν σε έν-
τονες επικρίσεις, έπειδή άνεγνώρισαν
ανάμεσα στα εικονιζόμενα πρόσωπα με-
ρικές σύγχρονες προσωπικότητες.

Ευτυχώς που δεν μνησθήκαν τους άρ-
χαιούς, που μνησαν τον Φειδία επί
ασεβεία, για την απεικόνιση—δηθεν—
έπάνω στην άσπίδα της 'Αθηνάς της
μορφής του και εκείνης του Περικλέ-
ους, όποτε οι δυο ζωγράφοι θα την
είχαν άσχημα. Πάντως, όμολογώ πως,
καίτοι προειδοποιημένος, δεν άνεγνώ-
ρισα παρά μόνο τον Πικασσό, ούτε κα-
τά διάνοιαν δέ το ζεύγος Κένεντυ.

'Αθήναι Κ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΤΛΟΣ

Αιτία δυστυχιάτων

...«Μην όμιλείτε εις τον οδηγόν»,
γράφουν οι σχετικές πινακίδες σε όλα
τα λεωφορεία. Φαίνεται όμως πως τό
άρνητικό μόριο είναι πλεονασμός, που
δεν λαμβάνεται υπ' όψη. 'Ετσι, ό όδη-
γός έχει συνήθως ψιλή κουβέντα με κά-
ποιον του επαγγέλματος, που μπαίνει
μέσα από την μπροστινή πόρτα και
στέκεται δίπλα του, ή με κάποια γνω-
στή, ή με τον εισπράκτορα (άνταλλα-
γή άπόψεων), ή και με τούς επιβάτες,
επί πολιτικών θεμάτων. Μιά ακόμη αι-
τία πιθανού δυστυχήματος... 'Αλλά
ποιός δίνει σημασία σε τέτοιες φιλο-
δουλείες...

'Αθήναι Β. ΚΑΛΑΜΙΩΤΗΣ

'Από την Πόλη με... αγάπη

Πολύν, πάρα πολύν καιρό είχαν να
μάς έλθουν ελληνικά περιοδικά, όποτε
είδαμε μετά χαράς ότι έπετράπη και
πάλιν εδώ ή κυκλοφορία των. Είδαμε
με ιδιαίτερον ίκανοποίησιν τις άγαπη-
τές «Εικόνες», που έχουν μεταξύ άλ-
λων και την «Μάχην της 'Ελλάδος».

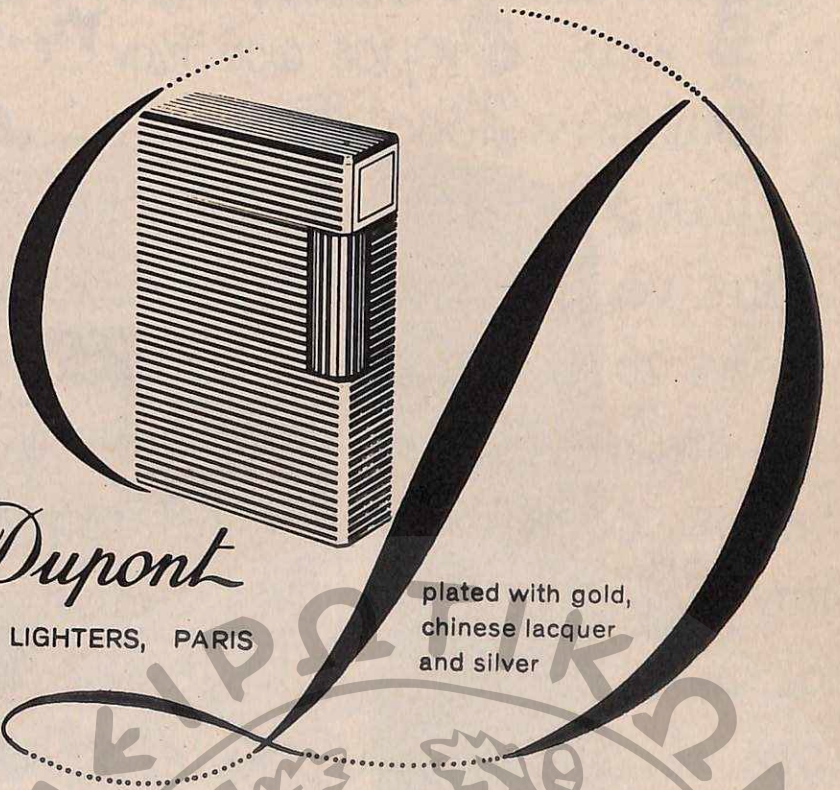
Κωνσταντινούπολις Γ. ΡΗΣΣΟΠΟΤΛΟΣ

'Ιδέες για την «ΜΑΧΗ»

Σας γράφω με τό θάρρος του άνα-
γνώστου σας από του υπ' αριθ. 1 (έ-
να) τεύχους σας, για να σας συγχα-
ρώ, έν πρώτοις, διά την «Μάχην» της
'Ελλάδος» και μέσω ύμάν των κ. Πα-
πακωνσταντίνου όστις, με τό θαυμα-
σιον καθ' όλα (ύλη και φωτογραφία)
άνάγνωσμά του, μάς ξαναζωντανεύει
τις ένδοξες και ήρωικές ήμέρες του
40 - 41.

'Επ' ευκαιρία ρίχνω μία ιδέα προς
τον συγγραφέα. Νομίζω ότι διά την
καλύτεραν και άρτιότεραν αντίληψιν
των περιγραφόμενων έν τη ιστορία γε-
γονότων και μαχών θα ήτο πολύ χρή-
σιμος ή παράθεσις εις έκαστον τεύχος
ένος μέρους ή τμήματος του χάρτου
ή σκαριφήματος των πεδίων επιχειρή-
σεων, διότι ή απλή και μόνον περιγρα-
φή των ήρωικών ύψομάτων και τοποθε-
σιών δεν μάς κατατοπίζει επαρκώς.
Αυτό που πιθανώς να είναι τεχνικός
δυσκελόν δι' ύμας, θα ήτο μία μεγέ-
λη έξυπνέρεσις διά τούς άναγνώστας
σας, καθ' ότι ό δημοσιεύσις έν τη άρ-
χή της 'Ιστορίας χάρτης νομίζω ότι
δεν είναι και τόσο ευκόλος και λεπτο-
μερής. Σας γράφω αυτά έχοντας υπ'

... 'Αναπτήρ αερίου...
... πραγματικόν κόσμημα...
... μηχανισμός ποιότητας...

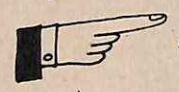
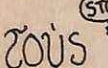
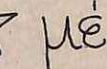
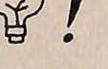
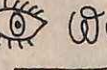
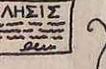
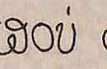
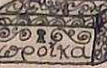
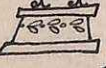
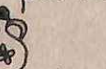

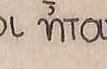
S.T. Dupont
JEWELLERY LIGHTERS, PARIS

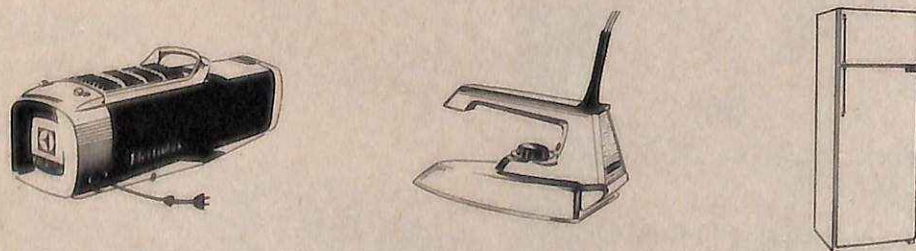
plated with gold,
chinese lacquer
and silver

ΕΙΣ
Καταστήματα πολυτελείας
&
Κοσμηματοπωλεία
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ "ΨΑΡΡΟΣ"
Σταδίου 4 & Σπυρομήλιου 9 - 11
Σταδίου 3
και ATHENS-HILTON

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΙΑ

Πρό ημερών 3 ☆νόμοι είδαν με τό ένα σου και στην . Τους φάνηκε σαν και και να ! Στην ο ένας νόμος σου ήταν φτ. υς ο νόμος: «Τόσα 1000metra τό ; Γιατί έτσι νιωδώς; Quo Vadis?»
-Πάμε να ένα με !
-Μόλις τό σάρτε με στο για να το για .
Τέλος φθάσανε ε' ένα σου έ'χω με . Τότε βγαίνει ένας και λέει: «ΤΟ ΕΙΝΑΙ ».
Τότε οι 3 ☆νόμοι ησαν για την της μία , ένα , και ένα .

Υ.Γ Τό ήταν διαφημιστικό κόλπο της **Electrolux**

Όλα τα είδη της ELECTROLUX υπερέχουν. Τό γιατί τό γνωρίζουν όλοι και δα τους γίνή ακό-
μα πιο γνωστό παρακολουθώντας τις αληθινές

ιστορίες μας, σάν κι'αυτή, σάν και τόσες άλλες
που δα ακολουθήσουν...

GEN. ANT/POI
ΓΕΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Α.Ε. & Β.Ε.
Όδός Γ, Σεν/βρίου 43 - Αθήναι Τ.Τ. 103 - Τηλ. 811.041/42/43

Οι αναγνώστες
χορήγουν
olis

Εφιν μου άλλες παρόμοιες ιστορίες
σε ξένα περιοδικά, όπου εκεί ο τυχερός
αναγνώστης έχει την ευκαιρία να βλέ-
πη πάρα πολλούς παρόμοιους χάρτες...

Πάτρι ΝΙΚΟΣ ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Περί τολμηρότητας

...Για να είμαι ειλικρινής, τό ντε-
κολτέ της Λουντμίλα Τσερίνα, στη φω-
τογραφία του τεύχους 530, δέν μου έ-
κανε εντύπωση για τό τολμηρό (έχου-
με συνηθίσει σε πολύ πιο τολμηρά),
άλλα για τό παράξενο της εμφάνισέας
του.

Κεφαλληνία

Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Φωτογραφικά

Πολύ καλή ή ιδέα σου να δημοσιεύς
όλες τις φωτογραφίες (μου άρεσε Ι-
διαίτερα ο πιγούνος...) από τό ζωί-
κό βασίλειο. Έλπίζω κάποτε να ιδώ
και καμιά μεγαλόπρεπη γάτα, από
έκείνες που παίρνουν δραπεσία στις έκ-
θέσεις στο εξωτερικό. Έδώ δέν έγινε
ποτέ καμιά τέτοια έκθεση, έστω και
σε στενό οικογενειακό κύκλο.

Αθήναι

Μ. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ

Τό εξώφυλλο

Συγχαρητήρια για τό εξώφυλλο του
τεύχους 530. Πραία ιδέα, χρώματα,
έκτύπωση — έχει πραγματικώς εύρω-
πική εμφάνιση.

Πάτρι

Ν. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ταχυδρομικά

Πήγα στο καινούργιο ταχυδρομικό
γραφείο της οδού Σταδίου (στοά) και
έξυπηρετήθηκα γρήγορα, γιατί τό πο-
λύ κοινό δέν έχει ακόμα πληροφόρη-
την ύπαρξή του. Θα έπρεπε, ίσως, κά-
ποια επίσημη να επισημαίνει την πα-
ρουσία του, στην είσοδο της στοάς,
και έτσι να εκπληροί περισσότερο τον
προορισμό του.

Αθήναι

Π. ΜΑΘΙΟΣ

...Διαβάζω πάλι για τό κεντρικό τα-
χυδρομείο. Νέα σειρά συζητήσεων και
υπολογισμών. Κοστίζει, λέει, 430 χι-
λιάδες τό μήνα και με τό ποσό αυτό
θα μπορούσε να εξυπηρετηθή ένα δα-
νείο, για να κατεδαφισθή και να κτι-
σθή καινούργιο μέγαρο.

Τόν παλιό καιρό είχαμε τό γεφύρι
της Άρτας που δλο κτιζόταν και δλο
γκρεμιζόταν. Στην εποχή μας έχουμε
τόν ίδιο θρύλο αντίστροφως: δλο γκρε-
μίζεται τό ταχυδρομείο, και δλο βρι-
σκεται στη θέση του, με προοπτική να

Αληθινò κόσμημα
του νοικοκυριου σας.

PHILCO

ΕΝΑ ΨΥΓΕΙΟ ΤΕΛΕΙΟ-ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Τα Καταστήματα τό προσφέρουν μ' έμπιστοσύνη
Οι αγοραστοι τό καμαρώνουν!

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΛΩΖΟΣ Α.Ε.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ
226-716 & 222-470

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΠΟΥ ΛΕΓΕΤΑΙ SANITAS FOIL

Ο πολιτισμός με τις αξιώσεις του για την περιφρόνηση της υγείας της οικογένειας, την ευκολία και την άνεση, κάνει απαραίτητο πιά για το σπίτι σήμερα το **SANITAS FOIL**.

● **ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΜΥΡΙΖΗ** το ψυγείο σας από τυρί, σαλάμι, ζαμπόν, φαγητό που έμεινε, κομμένο πεπόνι, κρέας ή ψάρι και να θρίσκωμε τα πράγματά μας μετά από λίγες ώρες στεγνά, χωρίς το άρωμά τους και την φρεσκάδα τους;

Έχετε τη λύση, διπλώστε τα όλα με αλουμινόχαρτο **SANITAS FOIL** και το πρόσθετο θαύμα θα είναι η οικονομία του χώρου.

● **ΤΑ ΓΛΥΚΑ ΣΑΣ** στο φούρνο θα πετύχουν στο ψήσιμο ροδοκακινίζοντας χωρίς να καούν και θα τα διατηρήσετε θαυμάσια, όλοφρεσκα με το άρωμά τους και τη γεύση τους για πολλές μέρες σκεπασμένα με **SANITAS FOIL**.

● **ΝΟΣΤΙΜΟΤΑΤΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ**, κρέας ή ψάρι, ακόμα και κυδώνια ή μήλα μπορείτε να ψήσετε διπλωμένα με **SANITAS FOIL**. Το να ψήσετε μπριζόλες στο φούρνο ή να τηγανίσετε αυγά ή ό,τιδήποτε άλλο δεν είναι πια βάσανο αφού αν στρωθεί το ταψί ή το τηγάνι με **SANITAS FOIL** δεν χρειάζεται ούτε τρίψιμο, ούτε καν πλύσιμο.

● **ΣΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΣΑΣ** αν διπλώσετε ό,τι πάρετε μαζί σας, σάντουιτς, φαγητά, φρούτα, κλπ. με **SANITAS FOIL** θα τα θρίψτε όπως τα βάλατε φρέσκα, ζεστά ή κρύα, μετά από πολλές ώρες.

● **ΑΝ ΤΑ ΑΥΓΑ** τα θέλετε τηγανητά στην εξοχή, δεν έχετε παρά να φτιάξετε ένα πρόχειρο τηγάνι με **SANITAS FOIL**. Άρκει να κάνετε μία φούρκα από ξύλο ή σύρμα που θα την περιτυλίξετε κατάλληλα με το αλουμινόχαρτο δίνοντας σχήμα ενός τηγανιού.

● **ΚΑΙ ΝΑ ΞΑΝΑΞΕΣΤΑΝΕΤΕ** μαγειρευμένο φαγητό που πήρατε μαζί σας στην εκδρομή διπλωμένο σε **SANITAS FOIL** μπορείτε, αρκεί όπως είναι διπλωμένο να το βάλετε πάνω στη φωτιά.

● **ΚΙ ΑΝ ΛΕΙΨΕΤΕ** από το σπίτι σας για κάμποσες μέρες σκεπάστε τις γλάστρες σας με **SANITAS FOIL**. Θα διατηρήσουν την ύγρασία τους για άπιαστο χρόνο. Τα λουλούδια διπλωμένα στις κομμένες τους άκρες με **SANITAS FOIL** θα διατηρηθούν πολύ περισσότερο.

● **ΑΝ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΑΡΤΥ** ή από μία γιορτή που έχετε σπίτι σας καλύψετε τις σερβιρισμένες πιατέλλες των φαγητών ή των γλυκών με αλουμινόχαρτο **SANITAS FOIL**, κατά την ώρα του σερβιρίσματος θα τα θρίψτε φρέσκα, ζεστά ή κρύα όπως ακριβώς τα αφήσατε.

● **ΕΝΑ ΣΩΦΟ ΑΛΛΕΣ ΧΡΗΣΕΙΣ** θα τις θρίψτε μόνοι σας βοηθούμενοι από τις οδηγίες που περιέχονται στο κουτί του **SANITAS FOIL**, που πουλιέται στα παντοπωλεία και καταστήματα ειδών οικιακής χρήσης. Σε ώρα συσκευασία, στην λογική τιμή των 14 δρχ., το μικρό κουτί των 10 μέτρων, και 25 δρχ., το μεγάλο κουτί των 15 μέτρων μήκους και μεγαλύτερου πλάτους. Συχνά, το ίδιο αλουμινόχαρτο μπορεί να χρησιμοποιηθεί δύο ή τρεις φορές χωρίς να το πετάξετε.

● Το αλουμινόχαρτο είναι είδος πρώτης ανάγκης για την νοικοκυρά εδώ και πολλά χρόνια, σε όλες τις εξελιγμένες χώρες. Στόν τόπο μας, ακριβό και δυσεύρετο όπως ήταν, δεν έχρησιμολογήθηκε μέχρι τώρα στην έκταση που δικαιολογεί η χρησιμότητάς του. Το **SANITAS FOIL** ήλθε να καλύψει ακριβώς αυτό το κενό. Να κάνει το αλουμινόχαρτο προσβάσιμο σε κάθε ελληνικό σπίτι για την διευκόλυνση της νοικοκυράς στην δύσκολη δουλειά του ατελείας της που το λέμε κουζίνα, αλλά και να βοηθήσει πραγματικά στην περιφρόνηση της υγείας της οικογένειας, όπως ο σημερινός άνθρωπος πολιτισμός απαιτεί.

(Ανακοίνωση)

Οι αναγνώστες
χοιρών
olis
ΕΙΚΟΝΕΣ

πωληθούν σ' αυτό τ'α γραμματόσημο
του έτους 2.000. Έσείς τί λέτε;

Αθήνα

Ν. ΠΟΛΥΜΕΝΑΚΗΣ

Πότε;

Διαβάζω πάλι, για πολλοστή φορά, ότι έγινε σύσκεψη για την μεταφορά των λατομείων εκτός των Αθηνών και ελήφθησαν σχετικές αποφάσεις. Έπειδή έχουν ληφθεί και ξαναληφθεί αποφάσεις στο παρελθόν και τίποτα δεν έχει γίνει, θα έπρεπε οι αρμόδιοι να πάντων τουλάχιστον να μιλούν γι' αυτό το θέμα, για να μην θυμόμαστε κ' έμεις ότι μας κοροϊδεύουν. Η σιωπή δεν φέρει κόσμον μόνο στις γυναίκες, αλλά και μια φορά και στους αρμόδιους!

Αθήνα

Η. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Θόρυβος για τόν... θόρυβο

...Γεννήθηκε λοιπόν και η «Εταιρία Προστασίας Ψυχικής και Σωματικής Υγιεινής», για να προφυλάξει τους κατοίκους Αθηνών - Πειραιώς και Περιστερίου από τους κινδύνους των θορύβων και των δηλητηριωδών αναθυμιάσεων. Εικοσιπέντε πηγές θορύβων αναφέρθηκαν στα βασίδια της νέας εταιρίας και κάθε μία από αυτές θα μελετηθεί για να βρεθεί ο τρόπος καταπολέμησης της. Δηλαδή, θα προστεθεί και ο θόρυβος των συζητήσεων. Άς είναι. Έμένα, ο θόρυβος που μου έκανε μεγάλη εντύπωση, απ' όλους τους αναφερόμενους, είναι εκείνος των κανονιών του Λυκαβηττού. Άν όλοι οι άλλοι θόρυβοι ήταν τόσο... συχνοί και τόσο δυνατοί σαν κι' αυτόν, τότε θα ήμασταν πανευτυχείς!..

Αθήνα

Ν. Σ.

Ανοάρεστο θέαμα

...Συνθιγμένο θέαμα τα θράδια, αλλά και τα πριόνια, στους κεντρικούς έρμους, στις πλατείες, ακόμα και στα λεωφορεία. Πλήθος ζητιανιάς, κάτω των 12 χρόνων, πέφτουν σαν ακριβες πάνω στον κόσμο και τώρα στις γιορτές γίνονται αληθινή πληγή του Φαραώ. Σ' αυτά προστίθενται, ιδίως τις παραμονές, τσιγγάνες ρακένδυτες με χιμύμνα μαρά και η εικόνα της «Αυλής των Θαυμάτων» συμπληρώνεται. Νά ήταν να υπάρξει ένας τρόπος, κάποιος, κάποτε να μας απαλλάξει από τους έπαγγελματίες αυτούς ζητιάνους.

Αθήνα

ΜΑΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ

Αλληλογραφία: Μ. Μ. Ένταθα. Δυστυχώς δεν μπορούμε να σας εξηγήσουμε, επειδή οι γονείς δεν δίνουν την άδεια ανακοίνωσης του ονόματος των παιδιών.

Είς Σγουραίτου, Ένταθα: Τα 14 τεύχη των «Εικόνων» που σας ενδιαφέρουν υπάρχουν. Τιμώνται προς 5 δρχ. έκαστον.

Χαρούμενο
Εορταστικό
Τραπεζί

ΜΕ ΞΥΛΙΝΑ ΔΩΡΑ
ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

Σαλατιέρες
Τυρίερες
Δίσκοι

Λάμπες-Μπλ
Ξηρών καρπών
Καροθραυτές
Γρουτιέρες
Κάδοι-Σουβέρ

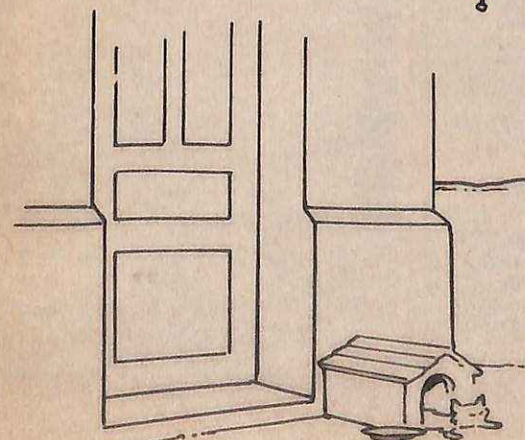
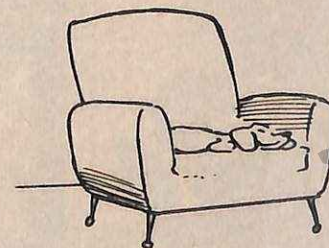
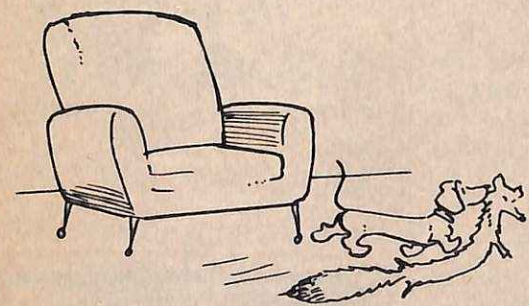
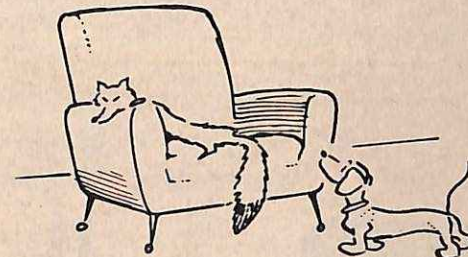
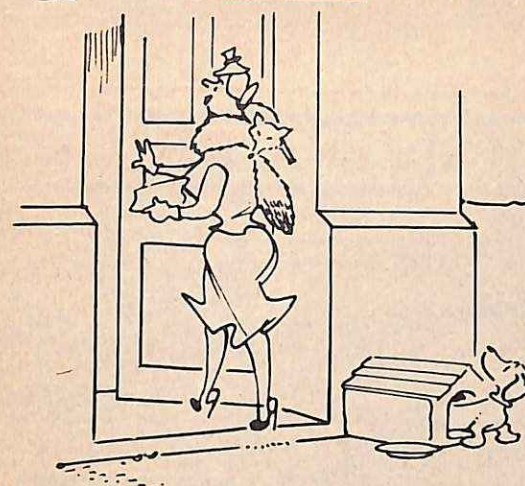
Κινησήγεια
Στακλόδεχτρα
Στακλόδεχτρα
κ.λ.τ.
Ξύλινα Δώρα

ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ
ΣΤΑΔΙΟΥ 3

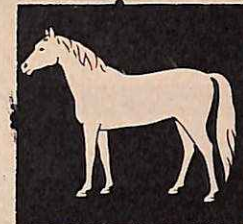
ΜΕΝΤΙΟΥΜ
ΑΣΤΡΟΛΟΓΟΣ
ΡΕΝΑ Χ.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΑΡΕΛΑΣ
Συμμελεσθέντες μας δι' όλα τα προβλήματα, που σας απασχολούν, υποβολές, ωροσκόπια δια την τύχη και το μέλλον σας, ΔΕΧΕΤΑΙ καθημερινά, 10 π.μ.-1 και 5-8 μ.μ., έκτος Τρίτης και Σαββάτου, Κηφισίας 68, Αμπελόκηποι, ημιμόγειον. Τηλέφωνο 641-139, Στάσις Ζέρεα.

Χιούμορ

ΑΛΕΚΤΩΡ

Ούϊσκι Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως
Από το 1742

WHITE HORSE
(ΑΣΠΡΟ ΑΛΟΓΟ)
Scotch Whisky

RONSON ELECTRIC TOOTHBRUSHE

Ένα νέον θαυμάσιον προϊόν του RONSON για
δλη την οικογένεια.

Η ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ (ΜΠΑΤΑΡΙΑΣ) ΟΔΟΝΤΟΒΟΥΡΤΣΑ
RONSON Ένπερτερεί όλων των άλλων ΔΙΟΤΙ:

- 1) Είναι η πιο γρήγορη: Πραγματοποιεί τον καταπληκτικόν αριθμόν των 11.000 παλμικών κινήσεων στο λεπτό.
- 2) Έν πιο αποτελεσματική: Καθαρίζει τα δόντια σ' ένα λεπτό, με το μέγιστο δυνατόν αποτέλεσμα και κάνει μασάζ στα ούλα, χωρίς να τα ερεθίζει.
- 3) Έν πιο τελειοποιημένη: Είναι έλαφρά, κομψή και εύχρηστη, διότι οι μπαταρίες βρίσκονται σε χωριστή θέση που προσαρμόζεται στον τοίχο.
- 4) Έν πιο πρακτική: Διαθέτει 4 ή περισσότερα ανταλλακτικά βουρτσάκια για όλη την οικογένεια και το σπουδαιότερον τα παιδιά σας συνηθίζουν μ' ευχαρίστηση να περιποιούνται τα δόντια των.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

ΤΖΑΝΝΕΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 9 - ΤΗΛΕΦ. 231-559 - 234-663

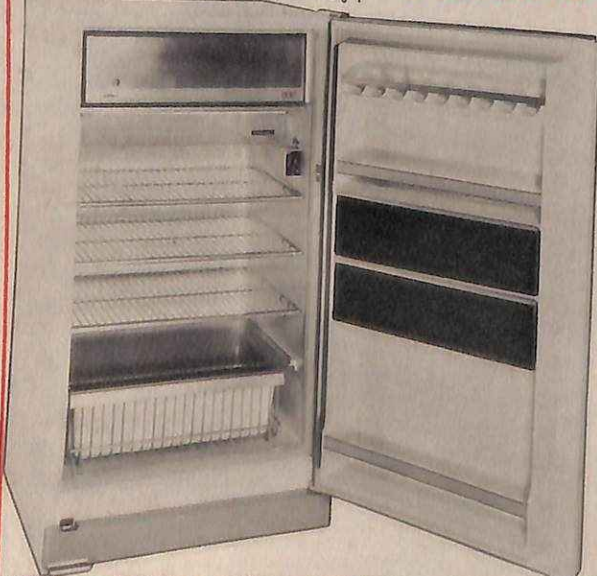
Διαλέξτε και σεις τα δώρα σας από την θαυμαστή ποικιλία που σας προσφέρει εφέτος η ΦΙΛΙΠΣ:

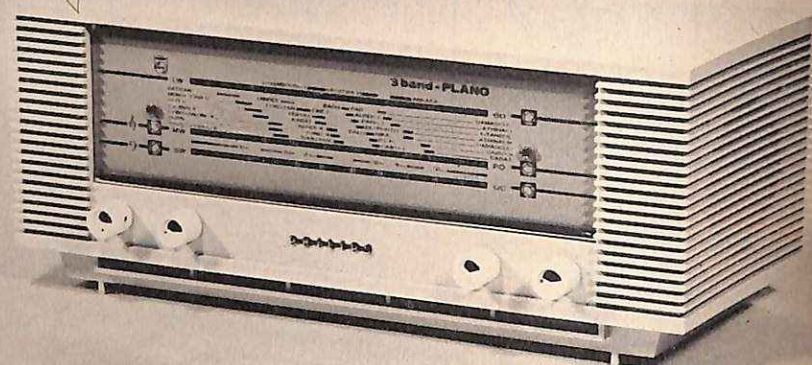
Το σεσουάρ της ΦΙΛΙΠΣ στεγνώνει γρήγορα τα μαλλιά είναι εύχρηστο και ελαφρό με σχήμα μελετημένο για να μην κουράζει το χέρι.

Αποκτήστε και σεις ένα ψυγείο Είναι η πιο σωστή έκλογή!

PHILIPS

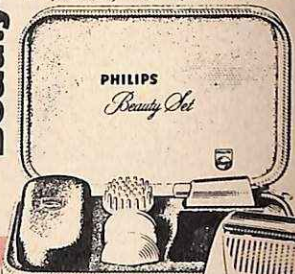

ΝΕΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ PHILIPS

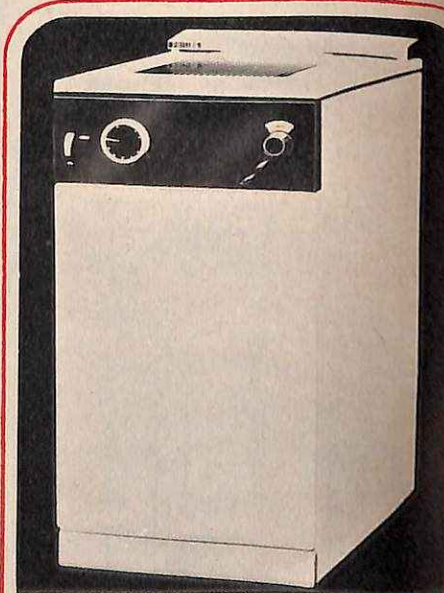

Beauty-Set

Η μαγική κασετίνα της ΦΙΛΙΠΣ που περιέχει μία ξυριστική μηχανή, κομψή και εύχρηστη, για κυρίες και συνδυάζεται με 3 εξαρτήματα για το μασάζ του προσώπου.

Γλυτώστε τον από την ταλαιπωρία του πρωινού ξυρίσματος... Η ξυριστική μηχανή PHILIPS PHILISHAVE ξυρίζει σε δευτερόλεπτα και χαρίζει ένα δροσερό και φρέσκο πρόσωπο για ολόκληρη την ημέρα!

ΝΕΟ ηλεκτρ. πλυντήριο ΦΙΛΙΠΣ Αυτόματο. Μουσκεύει, πλένει, ξεβγάζει, στεγνώνει 4 κιλά ρούχα σε ελάχιστον χρόνο.

AG 4131 ΝΕΟ Ηλεκτρόφωνο ρεύματος με ένασωματωμένο το μεγάφωνο. Πικ-άπ νέου τύπου. Με ρυθμιζήν τόνου.

Δρχ. 1.580

Πραγματική απόλαυση το πρωινό σας ρόφημα με τις φρυγανιές που ετοιμάζει για σας η αυτόματη ΦΡΥΓΑΝΙΕΡΑ ΦΙΛΙΠΣ.

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ
PHILIPS
EL 3552

*Απλούστατος χειρισμός γιατί έχει:

- Μία υποδοχή για μικρόφωνο - πικ-άπ - ραδιόφωνο
- Μία ταχύτητα και
- Αυτόματη ρύθμιση της έντασης κατά την έγγραφη.

Δρχ. 3.700

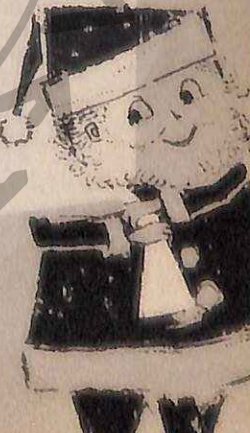
Φορητό ηλεκτρικό μίξερ με 3 ταχύτητες. Πολύ ελαφρό και εύχρηστο. Ανακατεύει, κτυπά, κάνει χλίσιες-δουλειές. Είναι ο απαραίτητος βοηθός της νοικοκυράς στην μαγειρική και την ζαχαροπλαστική.

Πάντα ζητούσα να βρω μία σκούπα που να μου επιτρέψει απόλυτη ελευθερία κινήσεων. Βρήκα το «Βαρελάκι» της ΦΙΛΙΠΣ που σκουπίζει, ξεσκονίζει, αφαιρεί τη σκόνη από παντού και διατηρεί τα χαλιά μου πάντα καινούργια!

Δρχ. 2.100

PHILIPS
35 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΩΝ Σ' ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ
ΤΟ ΓΑΛΛ ΕΝΣΤΑΝΤΑΝΕ ΕΙΣ ΚΟΚΚΟΥΣ
ΚΟΥΪΚ-ΛΕ (ΟΛΟΠΑΧΟ)

ΓΙΑ ΥΓΕΙΑ
ΔΥΝΑΜΙ
ΥΠΕΡΤΡΟΦΙΑ

ΚΟΥΪΚ-ΛΕ

ΟΛΟΠΑΧΟ

ΣΕ ΠΡΑΣΙΝΟ

ΜΕΤΑΛΛΙΝΟ ΚΟΥΤΙ

Ίδεώδες για τὰ βρέφη, χάρις εις τὰ
LIPIDES HOMOGENISES που περιέχει.
Αντικαθιστά πλήρως τὸ μητρικὸ γάλα.
Κατάλληλο για τοὺς κάθε ἡλικίας ἀνθρώ-
πους που ἔχουν ἀνάγκη ὑπερτροφίας.
Διαλύεται αὐτοστιγμὴ σὲ χλιαρὸ νερό.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ FRANCE-LAIT
ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΓΓΥΗΣΙΝ ΑΓΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΣΤΑΘΕΡΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΣ: ΔΑΝΙΗΛ Σ. ΓΚΑΤΕΝΙΟ, ΔΙΟΛΟΥ 78, ΤΗΛ. 317.945

Ας υποβληθούμε **ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ**

ΥΠΟ ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Έρωτήσεις - Απαντήσεις

Αρθρίτις: Τί ἐλπίδες παρέχει τὸ νέο φάρμακο «ἀλλοπουρινόλ» κατὰ τῆς ἀρθρίτιδος;

Ἀπάντηση: Τὸ φάρμακο αὐτὸ βρίσκεται ἀκόμη στὸ δοκιμαστικὸ στάδιο. Παρέχεται σὲ πολλοὺς ἀσθενεῖς τῆς πανεπιστημιακῆς κλινικῆς «Ντιούκ» στὴν Βόρειο Καρολίνα, τὰ νοσοκομεία τοῦ Ὁρους Σινὰ στὴν Νέα Ὑόρκη, καὶ τοῦ Ἰνστιτούτου Ὑγιεινῆς στὴ Βηθσαδὲ, τῆς πολιτείας τοῦ Μαίριλαντ. Θεωρεῖται ἀκόμη «πειραματικὸ φάρμακο» καὶ γι' αὐτὸ παρακολουθεῖται ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσία Ἑλέγχου Φαρμάκων καὶ Τροφίμων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Σὲ πολλὰς περιπτώσεις ἔχει περιορίσει τοὺς ἀρρώστους κατὰ 50% τὸ ποσοστὸ οὐρικού δέξε-
ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

ος, που εἶναι ὁ πρόξενος τῆς ἀρθρίτιδος. Ἡ βελτίωση ἀπὸ τὸ φάρμακο εἶναι αἰσθητή. Οἱ ἐπιστήμονες ἐλπίζουν ὅτι τὸ «ἀλλοπουρινόλ» θὰ ἀποδειχθῇ σημαντικὸ θῆμα στὴν προσπάθεια γιὰ τὴν προστασία καὶ τὴν ἀνακούφιση ἀπὸ τὴν ἀρθρίτιδα, καθὼς καὶ γιὰ τὴν θεραπεία ἢ, γιὰ νὰ ἀκριβολογοῦμε, τὴν θέση ὑπὸ ἔλεγχου τῆς ἀσθενείας.

Έλκος: Εἶναι δυνατόν οἱ συγγιήσεις νὰ προκαλέσουν ἔλκος τοῦ στομάχου;

Ἀπάντηση: Ἐχει ἀποδειχθῇ πολλὰς φορές στενὴ σχέση μεταξύ ἔλκους τοῦ στομάχου ἢ τῶν μικρῶν ἐντέρων μετὰ τὴν συγγιήσεις καὶ τὴν νευρικὴ ὑπερένταση. Εἶναι δὲ μὴς πλῆρη τὸ νὰ νομίζεται ὅτι οἱ καταστάσεις αὐτὲς εἶναι «προνόμιο» τῶν ἐπαγγελεμάτων που θεωροῦνται ὅτι συνοδεύονται μονοπωλιακὰ ἀπὸ πολλὰς σκοτοῦρες, τρεχάματα καὶ ἀγωνίες, ὅπως τῶν διευθυντῶν ἐπιχειρήσεων, ἡθοποιῶν, πολιτικῶν, δημοσιογράφων κλπ. Ὁ γεωργός, ὁ ἀπλὸς πρωτοκολλητής, ὁ γιαντρός, ὁ ἐργάτης, ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἀσανσέρ, μπορεῖ νὰ ὑποφέρουν καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὴν δικήν τους ὑπερένταση, που προδιαθέτουν στὸ ἔλκος.

Θερμίδες: Μπορεῖ ἡ σωματικὴ ἀσκηση νὰ κάψῃ τὴς πολλὰς θερμίδες μετὰ τὴν ὁποῖα φορτώσαμε τὸν ὀργανισμό σὲ ἓνα πλοῦσιο γεῦμα;

Ἀπάντηση: Ἐπικίνδυνη αὐταπάτη τῶν ἀνθρώπων ἐ-

κείνων, που στὴν πραγματικότητά δὲν λατρεύουν τόσο ἀλλή γυμνασικὴ ὅσο τῶν... σιαγόνων. Καὶ πρῶτα, δὲν θὰ ὑπάρχῃ λογικὸς ἀνθρώπος που, μετὰ ἀπὸ ἓνα καλὸ γεῦμα, θὰ ὑποβληθῇ σὲ σωματικὴ ἀσκηση καὶ θὰ αἰσθανθῇ εὐχαρίστηση καὶ γιὰ τὰ δύο. Ἡ δὲ μετανοίωση που παρασέφαγε ἢ θὰ μεταλαχολήσῃ γιὰ τὴν ἀνάγκη στὴν ὁποία βρίσκεται νὰ παριστάνῃ τὸν... μαρθανοδρόμο ὕστερα ἀπὸ ἓνα καλὸ φαγητό. Ἄν κάνη γυμναστικὴ πρὶν ἀπὸ τὸ γεῦμα, τὸ πιθανώτερο εἶναι ὅτι θὰ τοῦ ἀνοίξῃ ἡ ὄρεξη καὶ θὰ καταβροχθίσῃ περισσότερα. Ἀλλὰ ἔστω ὅς συνδυασθῇ ἓνα καλὸ γεῦμα μετὰ λίγη ἢ πολλὴ γυμναστικὴ. Τί θὰ συμβῇ; Χρειάζεται τροχάδην μιὰς ὥρας ἢ βάδην τεσσάρων ὥρων γιὰ νὰ καοῦν οἱ θερμίδες ἐνὸς μεγάλου παγωντοῦ, που ἡ ἀπόλαυσή του δὲν κράτησε περισσότερο ἀπὸ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας. Ἀλλὰ ἰδοὺ καὶ μιὰ ἀλλή σύγκριση, που ἴσως θὰ πείσῃ τὸν ἀναγνώστη ὅτι ἡ καλύτερη γυμναστικὴ γιὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ βάρους εἶναι ἡ γυμναστικὴ τῆς θελήσεως, που θὰ τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τοὺς πειρασμοὺς τῶν πλουσιῶν τραπέζων: Ὁ «κυνηγός», σὲ μιὰ ποδοσφαιρικὴ συνάντηση, δὲν θὰ μπορούσε, ὅσο καὶ ἂν ἔτρεχε, νὰ καταναλώσῃ τὴς θερμίδες που παίρνει ἐκείναι τρώγοντας φιστικία, ὅσο τὸν παρακολουθεῖτε — Μὲ λίγα λόγια: Ὁ περίπατος, τὸ τρέξιμο, τὸ ποδήλατο, τὸ κολύμπι καὶ κάθε ἀλλή λογικὴ σωματικὴ ἀσκηση εἶναι πράγματι θαυμάσια γιὰ τὴν υγεία, χωρὶς ὅμως κανένα ἀποτέλεσμα κατὰ τῆς πολυφαγίας.

ΛΕΣΤΕΡ ΚΟΛΜΑΝ

Σημείωση «ΕΙΚ.»: Ὁ Δρ Κόλμαν θεωρεῖ μεγάλην τὴν ἱκανοποίησιν νὰ τοῦ γράφουν οἱ ἀναγνώστες καὶ οἱ ἀναγνώστες του. Δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ ἀπαντᾷ προσωπικὰ σὲ κατὰ γράμμα. Ἀλλὰ οἱ διάφορες ἐρωτήσεις ἐπάνω σὲ προσωπικὰ προβλήματα τοῦ εἶναι χρήσιμες, γιὰ τοῦ διανοῦν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀναπτύσῃ θέματα γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος. Τὴς ἐπιστολὰς σας, γραμμένες φυσικὰ στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα, ἀπευθύνετε στὴν διεύθυνση:

Dr. Lester L. Coleman
C. O.
King Features
235 East 45 Street
New York
N.Y.
10.017
U.S.A.

Οἱ κατασκευασταὶ τοῦ Omega Constellation
εἶναι οἱ πρῶτοι ὠρολογοποιοί, που ἀπέδωσαν ὅλα τὰ ἐλβετικὰ ρεκόρ
ἀκρίβειας εἰς τὰ ὠρολόγια χειρὸς.

Οἱ τεχνικοὶ τῆς OMEGA ἐπρόκεισαν τὸ 'CONSTELLATION' μετὰ ἀκρίβειαν καὶ μακροζωίαν καὶ τὸ κατέστησαν ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ὠρολόγια, που κατασκευάσθησαν ποτὲ εἰς τὴν Ἑλβετίαν. Καὶ νὰ πῶς!

■ **Τὸ ἔφτιαξαν μετὰ ἐπιδεξιότητα.** Ἡ φροντίς τῆς τεχνικῆς τελειότητος κυριαρχεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν τοῦ CONSTELLATION. Τὸ 1964, διὰ πρώτην φοράν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ὠρολογοποιίας, ἓνας μοναδικὸς κατασκευαστὴς ἀπέσπασεν, εἰς τὰ Ἀστροσκοπεῖα τῆς Γενεύης καὶ τοῦ NEUCHÂTEL, καὶ τὰ τέσσαρα ἐλβετικὰ ρεκόρ ἀκρίβειας δι' ὠρολόγια χειρὸς. Τὸ μέγα αὐτὸ ἐπίτευγμα ἀνήκει εἰς τὴν OMEGA. Οἱ ἴδιοι τεχνικοί, που ἀπέσπασαν ὅλα τὰ ρεκόρ, κατασκευάζουν τὸ CONSTELLATION.

■ **Τὸ ἔχτισαν ἀκρίβειαν.** Ἡ καθημερινὴ ἐπίδοσις τῶν ὠρολογίων OMEGA ἐλέγχεται μετὰ μικροσκοπία ἀκρίβειας. Τὰ 153 βασικὰ ἐξαρτήματά των τὰ χει-

ρίζονται μετὰ τὴν ἀβρὴν ἀκρίβειαν ἐνὸς χειρουργοῦ. Τοιοῦτόν, τὰ ὠρολόγια OMEGA ἔχουν ἐξασφαλισμένην τὴν ἀκρίβειαν τῆς λειτουργίας των ἐπ' ἀπειρον.

■ **Τὸ ἐπρόκεισαν μετὰ μακροζωίαν.** Οἱ τεχνικοὶ τῆς OMEGA γνωρίζουν ὅτι καὶ τὸ ἀπειροελάχιστον μόριον σκόνης εἶναι τόσο ἐπικίνδυνον διὰ τὸν μηχανισμόν τοῦ ὠρολογίου, ὅσον τὸ καρφί εἰς τὸ λάστιχον τοῦ αὐτοκινήτου. Διὰ τοῦτο καθαρίζουν τὰ κινούμενα τμήματα καὶ ἐξαρτήματα 1215 φορές, μετὰ ὑπερηχητικὰ καὶ χημικὰ μέσα, διὰ τοῦτο γυαλίζουν σὰν καθρέπτας τὰ κινούμενα ἐξαρτήματα, διὰ τοῦτο προσαρμολογοῦν εἰς αὐτὰ πολυτίμους λίθους.

■ **Τὰ ὑποβάλλουν εἰς 1497**

ἐλέγχους. Οὐδέποτε διοχετεύεται εἰς τὸ ἐμπόριον ὠρολόγιον OMEGA, ἂν δὲν ἀποδείξῃ τὰ ἐξαιρετικὰ του προτερήματα κατὰ τὸν χρόνον τῆς δοκιμῆς. Κατόπιν περνοῦν ἀπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ἑλβετικοῦ Ἰνστιτούτου Ἑπιστήμης Χρονομετρίας, ὅπου γνωρίζουν ὅτι καὶ τὸ ἀπειροελάχιστον μόριον σκόνης εἶναι τόσο ἐπικίνδυνον διὰ τὸν μηχανισμόν τοῦ ὠρολογίου, ὅσον τὸ καρφί εἰς τὸ λάστιχον τοῦ αὐτοκινήτου. Διὰ τοῦτο καθαρίζουν τὰ κινούμενα τμήματα καὶ ἐξαρτήματα 1215 φορές, μετὰ ὑπερηχητικὰ καὶ χημικὰ μέσα, διὰ τοῦτο γυαλίζουν σὰν καθρέπτας τὰ κινούμενα ἐξαρτήματα, διὰ τοῦτο προσαρμολογοῦν εἰς αὐτὰ πολυτίμους λίθους.

■ **Τὰ πωλοῦν δι' ἐμπιστὸν χειρὸν.** Τὰ ὠρολόγια OMEGA δὲν πωλοῦνται παντοῦ! Ἡ πώλησις των ἀντιθέτει εἰς εἰδικὸς ἐπιλεγόμενα, καταστήματα μετὰ εἰδικὰ προσόντα.

■ **Τὰ καλύπτουν μετὰ ἐγγύησιν.** Τὸ παγκόσμιον δίκτυον

ἐξυπηρετήσεως OMEGA καλύπτει 156 χώρας. Παντοῦ θὰ συναντήσετε ἓν πλήρως ἐξοπλισμένον κέντρον ἐξυπηρετήσεως OMEGA, τὸ ὁποῖον θὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸ ὠρολόγιόν σας ὡς νὰ τὸ εἶχατε ἀγοράσῃ ἐξ' αὐτοῦ.

Αὕτη εἶναι ἡ Διεθνὴς Ἐξυπηρετήσις OMEGA.

Ὅλα τὰ OMEGA CONSTELLATION εἶναι αὐτόματα, ἀδιάβροχα, ἀβρωστα καὶ ἀντιμαγνητικά. Μοντέλα μετὰ ἡμερολόγιον ἢ χωρὶς, χρυσὰ 18 καρατίων, μετὰ χρυσὴν στεφάνην ἢ ἀπὸ ἀνοξείδωτον ἀτσάλι.

Ἀτσάλινον μετὰ ἡμερολόγιον δρχ. 4700, μετὰ χρυσὴν στεφάνην δρχ. 5600, χρυσοῦν 18 καρατίων δρχ. 11.800, μετὰ χρυσοῦν καντράν DE LUXE δρχ. 12.500.

Τὰ ὠρολόγια OMEGA πωλοῦνται εἰς τὰ κάτωθι καταστήματα:

ΕΛΒΕΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ, Πανεπιστημίου 50 — Ἀθήναι
Π. ΠΙΓΛΕΣΗΣ Α.Ε., Σταδίου 43 — Ἀθήναι
TRESOR, Σταδίου 4 — Ἀθήναι

ΗΛ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ, Βασιλεωσίου 21 — Ἀθήναι
SUISSE, Πανεπιστημίου 47 — Ἀθήναι
ΝΙΚ. ΣΗΜΑΝΤΗΡΑΣ, Βασ. Κωνσταντίνου 43 — Πειραιὸς

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΚΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ, Σταδίου 29 — Ἀθήναι

Ω
OMEGA

ΔΙΑΝΑ

ΓΝΗΣΙΑ
ΕΠΙΠΛΑ
ΔΑΝΕΖΙΚΑ &
ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ
ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

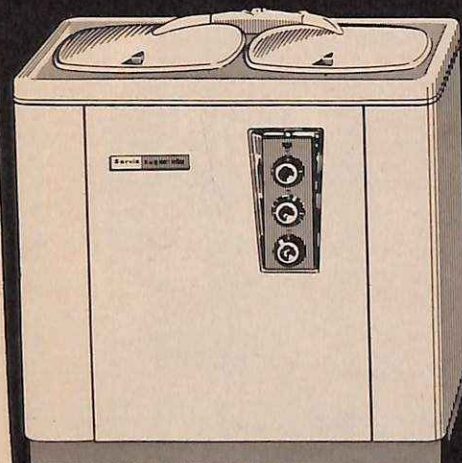
ΣΕ ΚΑΤΑΠΑΝΗΚΤΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΚΑΙ ΜΕ ΑΦΑΝΤΑΣΤΕΣ
ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΑΗΡΩΜΗΣ

Αλλάζομεν τὰ παλαιά
σας ἐπιπλά μετὰ καινούργια.
Μὲ 100 δρχ. τὸν μῆνα!

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΣΙΔΕΡΙΔΗΣ

ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ 56 ΤΗΛ. 772.891 (ΕΝΑΝΤΙ ΧΙΝΙΦΟΥ ΑΛΕΞ)

Χιούμορ

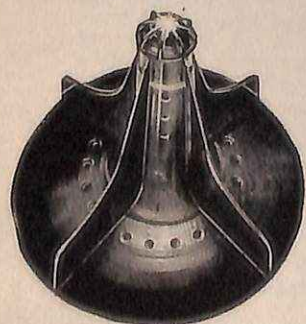

**ΜΑΘΕΤΕ
ΚΑΙ ΣΕΙΣ**
ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ
ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ

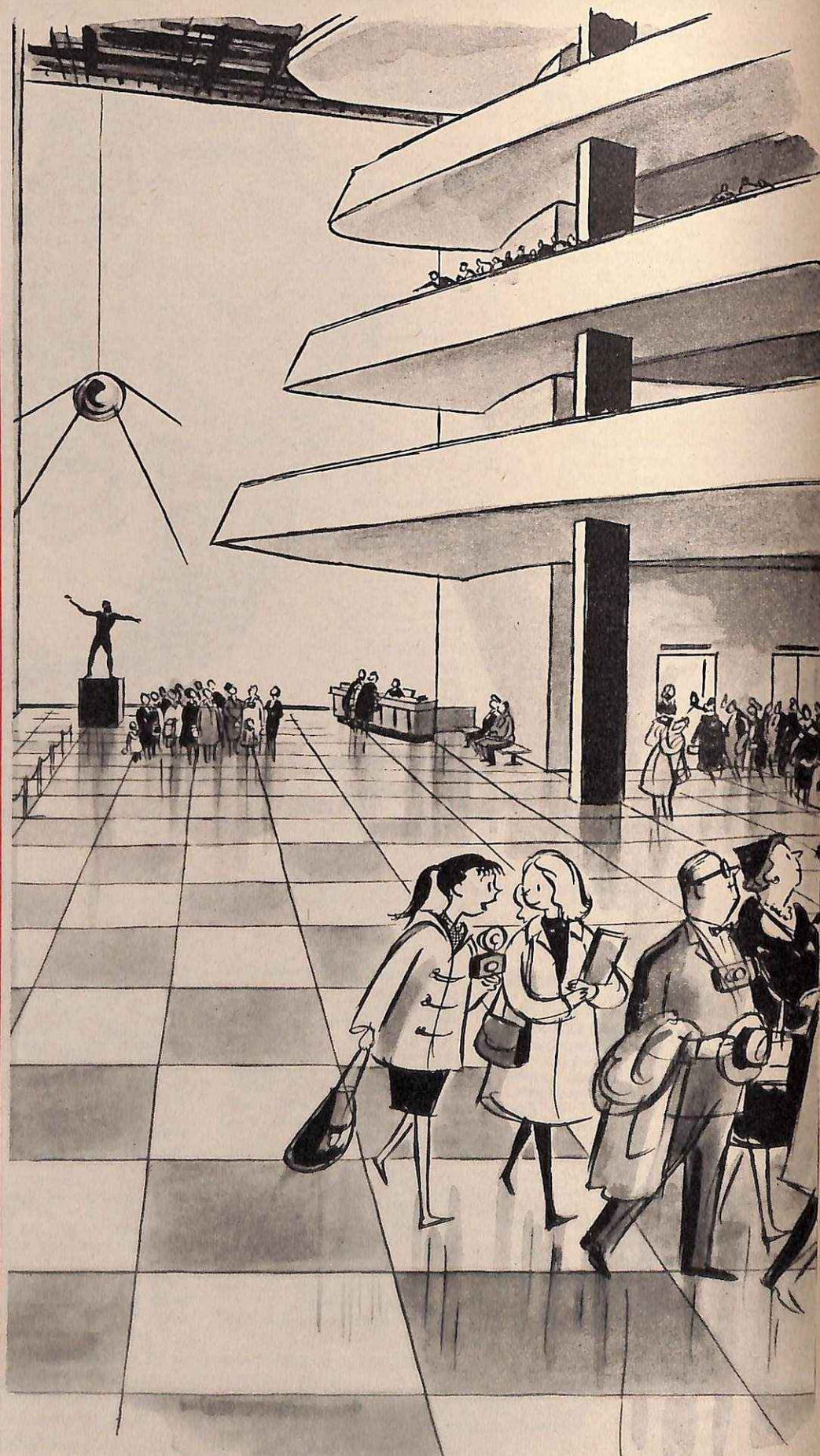
Το καλύτερο
σύστημα πλυσίματος
είναι με
ΠΑΛΜΟΓΕΝΝΗΤΡΙΑ

Άγγλικά
πλυντήρια
SERVIS
Λειτουργούν
με παλμογεννήτρια

Σ' ΕΝΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
SERVIS
ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ
ΕΜΠΙΣΤΕΥΘΗΤΕ
ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΟ
ΝΤΕΛΙΚΑΤΟ
ΡΟΥΧΟ

SERVIS
ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ - ΠΛΕΝΕΙ - ΣΤΕΓΝΩΝΕΙ

«Οι παππούδες μας είχαν την "Κοινωνία των Εθνών" οι γονείς μας έχουν τον "Ο.Η.Ε.", να
δούμε έμεις τί θα έχουμε...»

Μήν είσδε
άσαφής....

Ζητήστε

Haig

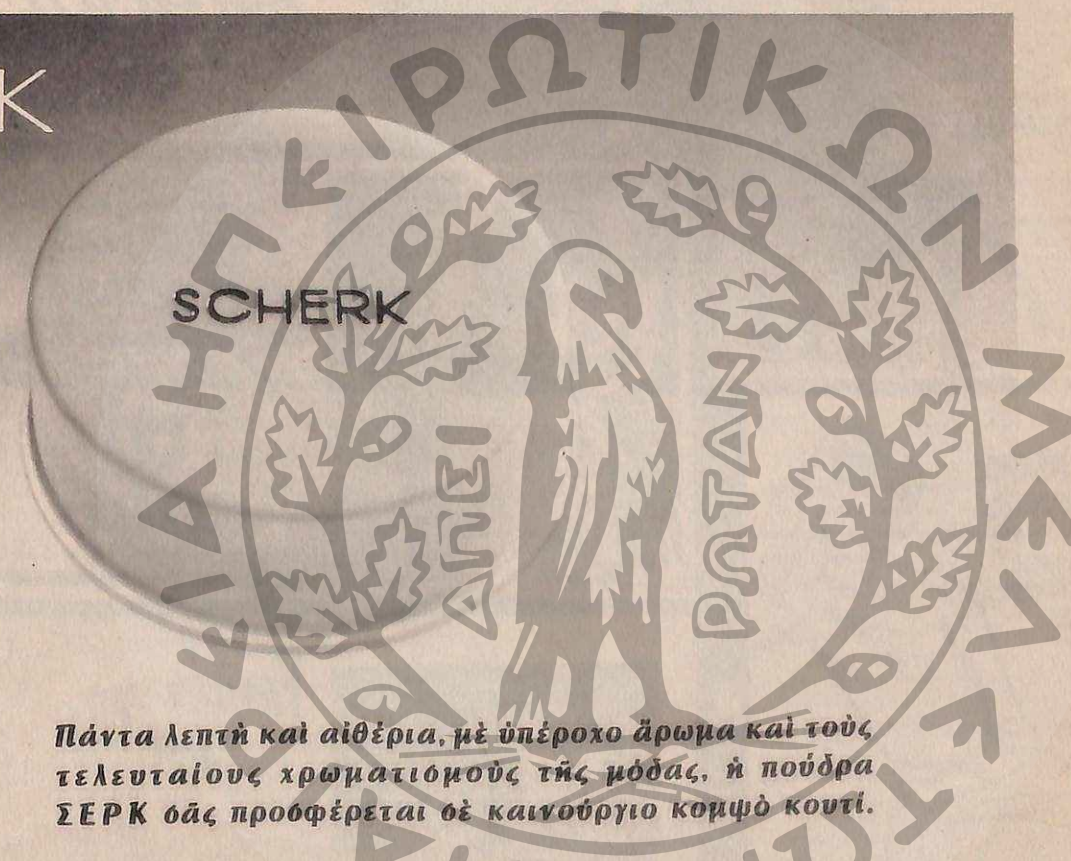

Το "SCOTCH WHISKY," ΤΟ ΠΛΕΟΝ
ΔΙΑΔΕΔΟΜΕΝΟ ΣΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Το χαίρονται σ' όλο τόν κόσμο

© Τρέχα

SCHERK

Πάντα λεπτή και αιθέρια, με υπέροχο άρωμα και τους
τελευταίους χρωματισμούς της μόδας, η πούδρα
ΣΕΡΚ δās προφέρεται σε καινούργιο κομψό κουτί.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤ/ΠΕΙΑ **Cosmetica** Ε.Π.Ε. ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 24.041

cravates
Christian Dior
Exclusivité
Constantaras
24, Rue Stadiou

Ίδεις της Έφης
για ΔΩΡΑ

BOUTIQUE
Scarabée
VOUCOURESTIOU 16
TEL. 614-744

Galerie
PALETTA
ΑΘΗΝΑΙ: ΒΟΥΛΗΣ 14
& ΚΑΡΑΓ. ΣΕΡΒΙΑΣ-ΤΗΛ 233-430
Τίνακες
Μεγάλων Ζωγράφων

ΕΙΚΟΝΕΣ

Αν θελήσετε οι πολιτικοί άρχοντες απαντούν στο ερώτημα

Ο ΘΡΥΛΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΥ
ΝΙΑΡΧΟΥ

Στην σελίδα 80

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΝΙΚΗΤΩΝ
ΤΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

AIR FRANCE — ΕΙΚΟΝΩΝ

ΝΕΑΝΙΚΟΙ ΓΑΜΟΙ

Πολύς και έκλεκτος κό-

σμος ευχήθηκε κάθε ευ-

τυχία στο νεαρό ζευγάρι,

στον Άλεκο Ν. Κοτζαμάνη

και την Βεατρίκη Σ. Στάι-

κου, που ήταν αληθινή

καλλονή, με απλό φόρε-

μα από σάτεν και ωραιό-

τατο ύψιλο χτένισμα. Ο

γάμος έγινε στον Άγιο

Δημήτριο τον Λουμπαρδιά-

ρη και ακολούθησε μεγά-

λη δεξίωση στο ξενοδο-

χείο της «Μεγάλης Βρε-

ταννίας». Η άθηναική ζωή

στις σελίδες 72 έως 75.

“Αν ήσαστε “Άγιος Βασίλης, τί δώρο
θα έφέρνητε εις τόν έλληνιυό λαό;

“Οκτώ ήγερτικές πολιτικές προσωπικότητες απαντούν στο έρω-
τημα των «ΕΙΚΟΝΩΝ» — οί κ.κ. Στ. Στεφανόπουλος, Γ. Πα-
πανδρέου, Π. Κανελλόπουλος, Σ. Μαρκεζίνης, Π. Πιπινέλης,
Γ. “Αθανασιάδης - Νόβας, “Ηλ. Τσιριμώκος και Ι. Πασαλίδης.
Τί προσφέρει ό κάθε άρχηγός, από την σκοπιά του. “Η σύνθε-
ση του έξωφύλλου είναι τής δεσποινίδος Μαρίας Λάζαρη.

ΣΕΛΙΔΕΣ 20-21

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 582
ΕΤΟΣ ΙΑ' • 81 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Γραφεία: “Αθήναι, Σωκράτους 57 -
59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύν-
σεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366.
Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, “Αγ-
γελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμάι)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«Εκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

“Ελένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΛΑΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπρίδης

“Αρχισυντάκτης: Δ. Παπαναγιώτου.

“Αρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντι-
νου. “Επ. της βίης: Κ. Βενιζός.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος “Αναγνωστόπουλος, Φώτης Γεο-
μανός, Θέμος Δασκαλάπουλος, “Ελένη Δου-
κίδου, Β. Καφαντάρης, Μ. Καραβία, Μ.
Κοτσαμάνη, “Αλ. Κοτζιάς, Ι. Λάμπας, Ν.
Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παπασκευ-
αίδης, Ροζίτα Σώκου, “Ανδρέας Φαγι-
κιάς, Ι. Χατζηγεωργίου, Σ. Χατζηγεωργίου

Χρ. “Αλούτης, Στέλ. “Αστενάκης, Νικόλ.
Βαλαβανίδης, Α. Βόνλης, Α. Βούκο-
λης, Ι. Γκιόκας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ.
Δούσος, Α. Καραμάρης, Θ. Καρής, Ε.
Κόλλιας, Α. Κορομηλάς, Α. Λαδάκης, Α.
Μαρκάκης, Χρ. Οικονόμου, Ε. Χαλκιάς,
Α. Χορτιάς, Κ. Φαλτρίας, Β. Ψωρόακης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΗΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Η. Σκουλάς, Γ. Κριακόπουλος, Θ. Παγ-
καλίδης, Φο. “Αλτουράς, Α. Λουκάκης

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΗΡΗΣΙΣ

Β. Καραμάνης, Π. “Ασημακόπουλος, Κ.
Πασαλίδης, Α. Παπαδόπουλος, Α. Λουκάκης

Προσθήκη τυπογραφείων: Δ. Φλάφας
(“Οδός “Αγγιάλου, αριθμός 28, “Αθήναι)

Τά άστρα μιλούν για τό 1966

ΣΕΛΙΔΕΣ 26-27 “Ο διάσημος άστρολόγος Τζών
Νάυλιν προβλέπει για τόν και-
νούργιο χρόνο... Διεθνής πολιτι-
κή, οικονομία, αισθηματική ζωή...

“Ο θρύλος Σταύρος Νιάρχος

ΣΕΛΙΔΕΣ 28-34 “Ο γάμος δέν ήταν ή έκπληξη,
άλλά τό ειδύλλιο. Μιά παρου-
σίαση πάρα πολύ πρωτότυπη:
Σταύρος Νιάρχος - “Αριστοτέ-
λης “Ωνάσης, βίοι παράλληλοι...

Μεταμοσχεύσεις έγκεφάλων

ΣΕΛΙΔΕΣ 35-37 “Εκπληκτικά έπιτεύγματα τής ια-
τρικής. Σήμερα σέ χρυσόμαρα,
αύριο σέ ανθρώπους; Συγκλονι-
στική κατάκτηση τής επιστήμης.

Μιά νύκτα με την Μάρλεν...

ΣΕΛΙΔΕΣ 50-53 “Η Μάρλεν Ντήτριχ αποκαλύπτει
τίς σκέψεις και τά μυστικά της
στον άπεσταλμένο του «London
Express». “Αποκλειστικότητα των
«Εικώνων» για την “Ελλάδα.

Τό 1965 με σκίτσα

ΣΕΛΙΔΕΣ 76-79 “Ενας χρόνος με τό πεινάκι του
διάσημου γελοιογράφου Φρίτς
Μπέρντ, που σκίτσα του δημο-
σιεύονται σέ περιοδικά και έφη-
μερίδες σανάνα διαφόρων χωρών

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΑΡΜΟΙ: “Εσπερινός 80λ. 300 • “Εξωτερικός
δι’ άπλού ταχυδρομίου \$ 14 • “Αεροπορικοί άποστολικοί εις Ελ-
λάδα \$ 28 • Βόρειον “Αφρική \$ 40 • Η.Π.Α. • Νότιον “Α-
φρική \$ 68 • Καναδά • Λατ. “Αμερική \$ 84 • ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
κατά τιμοκατάλογον και απευθείαν • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ άρ-
θρων και φωτογραφιών μόνον κατόπιν άδείας • ΑΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕ-
ΦΟΝΤΑΙ τά χειρόγραφα και οι φωτογραφία • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙ-
ΚΗ διεύθυνσις: «ΕΙΚΟΝΕΣ» “Αθήναι • ΕΜΒΛΕΜΑΤΑ ΚΑΙ
ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Περιοδικών «ΕΙΚΟΝΕΣ» Σωκράτους 57, “Αθήναι.

"Αν ήσαστε

"Αν Βασίλης

Οι ήγερτικές πολιτικές προσωπικότητες του τόπου έχουν δ-
λες χιούμορ! Άλλ' απλώς δεν αφήνουν αυτό το χιού-
μορ να διοχετεύεται μέχρι τέλους... Καί έτσι, ενώ όλοι οι
πολιτικοί άρχηγοί και οι πρώην (έν ενεργεία πολιτευόμενοι)
πρωθυπουργοί στους οποίους οι «Εικόνες» έθεσαν τὸ ερώτημα
«τί θὰ φέρνατε στὸν ἑλληνικὸ λαὸ ἂν ἦσαστε ὁ «Άγιος Βασι-
λης;» κυριολεκτικῶς ἐνθουσιάζονταν μὲ τὴν ἰδέα κ' ἔσπευσαν
νά δώσουν ἐκείνῃ τὴν ἴδια στιγμὴ μιὰ πρόχειρη αὐθόρ-
μητὴ ἀπάντησι (π.χ., ὁ κ. Γ. Νόβας μᾶς εἶπε ἀστεϊζόμενος καὶ
μὲ ἐτοιμότητα: «Μὰ θὰ ἐχάριζα τὰ... γαργάλα τὰ»), ὅταν ἔ-
παιξαν μολύβι καὶ χαρτί οἱ περισσότεροι σοβαρεύθηκαν καὶ μὲ
τις ἀπαντήσεις, πού τελικὰ ἔδωσαν, ἄλλος σχεδὸν μονολεκτικῶς
ἦν. «Ἐθνη» καὶ ἄλλος μὲ μακρὰ ἀνάλυσι (ὅπως ὁ μεθοδικός,
«ὕπηρεσις» κ. Πιπινέλης) ὑπογραμμίζουν τὶς προσωπικὲς
τους θέσεις στὴν σημερινὴ ἐθνικοπολιτικὴ κρίσι. Τὸ ερώτημα
πὺ ἔθεσαν οἱ «Εἰκόνες» ἦταν: «Τί θὰ φέρνατε στὸν ἑλληνικὸ
λαὸ ἂν ἦσαστε ὁ «Άγιος Βασίλης; Καὶ ἰδοὺ τί ἀπάντησαν:

ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ: Πρωθυ-
πουργός, ἐτῶν 66, ἀνῆκε πάντοτε
στὴν κεντρικὴ πτέρυγα τῆς Δεξιᾶς
ἢ στὴν δεξιὰ πτέρυγα τοῦ Κέντρου,
καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοια αὐτὴ μπόρεσε
ἀνέναντ νὰ εἶναι καὶ μέτοχος καὶ πο-
λέμιος τῶν κυβερνήσεων καὶ τῆς Δε-
ξιᾶς καὶ τοῦ Κέντρου - ἀσφαλιστι-
κὴ δικλείδα μετριοπαθείας, πὺ χρη-
σιμοποιήθηκε ἀποφασιστικὰ μετὰ
τὴν παραίτησι τοῦ κ. Γ. Παπαν-
δρέου, τὸν περασμένο Ἰούλι, κὶ ἄ-
φου ἡ πρώτη κυβέρνησι πὺ σχημα-
τίστηκε μετὰ τὴν κρίσι δὲν μπόρεσε
νὰ σταθῇ, καταψηφισθεῖσα καὶ ἀπὸ
τὸν ἴδιο τὸν κ. Στ. Στεφανόπουλο...

«Γαλήνη, ἡσυχία»

Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ἀρχηγός
τῆς Ε.Ρ.Ε., ἐτῶν 63, συνεδύασε τὴν
πολιτικὴ μὲ τὴν περιπέτεια, μὲ τὸν
συναίσθηματισμὸ καὶ μὲ τὸ πνεῦμα,
πρᾶγμα πὺ τοῦ ἐπέτρεψε νὰ ἐμφα-
νίζεται ταυτοχρόνως: τομητῆς (ἐ-
ζήτησε ἐκλογὲς μετὰ τὴν τελευταία
πολιτικὴ κρίσι καὶ αἰφνιδίασε σχε-
δὸν ὅλους...), συνετὸς (τὸ ἀπέδειξε
ἐπὶ ἐνάμιον χρόνῳ ὡς ἀρχηγὸς τῆς
ἀντιπολιτευσεως καὶ ἐπᾶνω στὴν
κρίσι, μὲ τοὺς κοινοβουλευτικὺς
χειρισμοὺς του), ὁδὺς στὸ ἔπακρο
(«ὁ Παπανδρέου εἶναι ἐθνικὸς κιν-
δυνος») καὶ φίλος («ὁ ἄγαπῶν
συμπολίτης μου κ. Παπανδρέου»)...

«Μπονμαῖς εἶναι οἱ ἐκλογές,
θὰ εἰποῦν ὅσοι δὲν ἔχουν τίπο-
τε ἄλλο νὰ εἰποῦν.

Ναί, ἀλλὰ τὸν μοναμᾶ αὐ-
τὸν δὲν τὸν προσφέρει ὁ «Αἰ-
Βασίλης στὸν Λαὸ. Τὸν προσφέ-
ρει ὁ Λαὸς στοὺς ἐκλεκτοὺς»
του. Καί, ὕστερα, ὁ ἴδιος μένει
μὲ ἀδειανὰ τὰ χέρια!

«Ἄς μεταφέρῃ ὁ «Αἰ - Βασι-
λης στὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ -εἴτε
γίνον ἐκλογές στὸ 1966, εἴτε
ὄχι- τὴν Χάρη ἐκείνῃ τοῦ Θεοῦ
πὺ ἐγγυᾶται τὸ πολυτιμότερο
ἀγαθὸ: Νὰ μὴν πηγαίῃ χαμέ-
νος, ὅπως συνέβη τὰ δυὸ τελευ-
ταία χρόνια, ὁ ἱερὸς κόπος τῶν
χερῶν του»

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ: Ἀρχηγὸς τῆς
Ε.Κ., ἐτῶν 77, ἔγινε θρύλος ὄχι ὅ-
ταν ἐπέστρεψε ὡς πρωθυπουργός
τῆς ἀπελευθερώσεως, οὔτε ὡς συν-
αρχηγὸς τοῦ Κόμματος τῶν Φιλε-
λευθέρων, ἀλλ' ὁφ' ἧς ἔρριξε τὸ σύν-
θημα ὅτι «ἡ Δημοκρατία θὰ νικήσῃ»
- ἔχασε τὴν αἴγλη του ὅταν «ἡ Δη-
μοκρατία ἐνίκησε» καὶ ἀπέκτησε
παλὶ τὸν φωτιστὴν ὅταν ἀνεκάλυ-
ψε ὅτι ἡ Δημοκρατία πρέπει νὰ
ξανακινήσῃ, ὅποτε καὶ ὑπέβαλε τὴν
παραίτησι του καὶ ἀνεκίνησε ζητή-
μα «ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ πολι-
τεύματος», ὑπὸ τὴν ζωηρὴ ἐπιδοκι-
μασία καὶ τῆς ἄκρας Ἀριστερᾶς.

«...τὴν Δημοκρατία!»

Σ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ: Ἀρχηγὸς τῶν
Προοδευτικῶν, ἐτῶν 56, ἐνδιαφέρθη-
κε ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας γιὰ τὴν ἐξου-
σία καὶ δὲν ἀπέκρυψε τὸ ἐνδιαφέρον
του - κὶ αὐτὸ τοῦ ἐτοίχισε ἐπᾶναι-
λημένως πολὺ ἀκριβὰ, χωρὶς, ὅ-

μως, νὰ μειῶνῃ τὴν αὐτοπεποίθησί
του καὶ τὴν δεσποτικότητά του ὅτι, τε-
λικὰ, «θὰ ἔρῃ ἡ ὥρα του». Ἐμφίσι-
σε, βέβαια, τὴν πρώτη κυβέρνησι
πὺ σχηματίστηκε μετὰ τὴν τελευ-
ταία πολιτικὴ κρίσι, πολέμησε καὶ
κατεψήφισε μὲ φανατισμὸ τὴν δεύ-
τερη καὶ ἐπέβαλε τὴν (ἔστω...) συμ-
βολικὴ συμμετοχὴ τοῦ κόμματός του
στὴν τρίτη.

«Μὰ, νομίζω, ἱκανὴ κυβέρνη-
σι τῶν περιστάσεων.
ΕΡ.: Δηλαδή;
ΑΠ.: Μὰ κυβέρνησι... Μαρκε-
ζίνης»

ΓΕΩΡ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΝΟΒΑΣ:
Πρῶν πρωθυπουργός, ἐτῶν 72, ὑ-
πέστη ἀναμφισβήτητα ὅλη τὴν μπό-
ρα τῆς τελευταίας πολιτικῆς κρί-
σεως - καὶ τὴν ὑπέστη μὲ στωϊκό-
τητα τὴν ὅποιαν ἀναγνωρίζουν καὶ
οἱ ἀντίπαλοί του, ἀκόμη καὶ ὁ κ. Γ.
Παπανδρέου πὺ στὸ τελευταίον Συμ-
βούλιο τοῦ Στέμματος τὸν καληπέ-
ρισε («γεία σου, Γιῶργο», τοῦ εἶ-
πε) καὶ τοῦ ἔτεινε τὸ χέρι... Τὴν ἴ-
δια ὥρα πὺ στοὺς δρόμους καὶ στὴν
Βουλὴ οἱ ὅπαδοι καὶ οἱ βουλευταὶ
τῆς Ε.Κ. καὶ τῆς Ε.Δ.Α. διαλαλοῦ-
σαν στὴν διαπασάν «γαργάλα τὰ»
- τὸν τίτλο μιᾶς ποιητικῆς ρίμας
πὺ ἤρνετο ὁ κ. Νόβας ὅτι ἀνῆκε
ὁ αὐτὸν, ἀλλὰ πὺ προθύμως (ὅπως
εἶπε ἀστεϊζόμενος στὶς «Εἰκόνες»)
θὰ προσέφερε γιὰ πρωτοχρονιάτικο
δῶρο!

«Εὐχόμαι, πρὸς τὸ συμφέρον
τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους, ὅ-
πως θὰ σιγῇ εἰς τὴν Πα-
τρίδα μας τὸ 1966 ἡ ἀληθὴς Δη-
μοκρατία, ἀπαλλαγμένη ἀπὸ
τὴν δημαγωγικὴ ὑπονόμευσι
καὶ τὴν ὀλοκληρωτικὴ ἀπειλή»

Η. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ: Πρῶν πρό-
εδρος τῆς Βουλῆς, ἐτῶν 58, συνεκέν-
τρωσε τὴν μὴνι τῆς ἄκρας Ἀριστε-
ρᾶς ὅταν στὴν τελευταία κρίσι ἐτά-
χθη (τελικὰ) μὲ τὸ μέρος τῶν «ἀπο-
στατῶν» καὶ ἐσχημάτισε τὴν 2ῃ με-
ταπαπανδρεϊκὴ κυβέρνησι-τὴν ἄκρα
Ἀριστερὰ ἠνώχλησε ἡ σοσιαλιστικὴ
προέλευσι τοῦ κ. Τσιριμώκου, πὺ
στὸ παρελθὸν εἶχε διατελέσει «ὑ-
πουργός στὴν κυβέρνησι τῶν Βου-
νῶν» καὶ μετέπειτα συνέπραξε ἐκλο-
γικὰ μὲ τὴν Ε.Δ.Α. Τὴν πολιτικὴ
του διακρίνει ρεαλισμὸς, τὸν ὅποιον
καὶ χρησιμοποιοῖ μὲ τολμηρὴ πονη-
ρία, ὅταν θέλῃ νὰ ἀμυνθῇ ἢ νὰ ἐπι-
τεθῇ - καὶ εἶναι χαρακτηριστικὴ ἡ
τελευταία στιχομυθία του στὴν Βου-
λὴ μὲ τὸν ἐκπρόσωπο τῆς Ε.Κ., πὺ
ὑπηνίχθη «παλαιὰς ἐπαφᾶς τοῦ κ.
Τσιριμώκου μὲ τὴν Ἀριστερὰ». «Μὰ
ἐγὼ δὲν εἶχα ποτὲ ἐπαφᾶς (διεμαρ-
τυρήθη), ἐγὼ συνεργάστηκα μὲ τὴν
Ε.Δ.Α.: ἄλλοι ἔχουν ἐπαφές»...

«Μὰ... ἔφερα τὸ δῶρο μου!»

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ: Πρῶν πρωθυπου-
ργός, ἐτῶν 66, σκέλεχος τῆς Ε.Ρ.Ε.,
διετέλεσε τὸν κ. Κ. Καραμανλὴ στὴν
πρωθυπουργία, κατόπιν ὑποδείξεως
τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε., ὁ ὅποιος

καί, φεύγοντας τὴν πρώτη φορὰ ἀ-
πὸ τὴν Ἑλλάδα (καλοκαίρι 1963),
ἐζήτησε ἀπὸ τὸ κόμμα του νὰ ψηφί-
σῃ τὴν κυβέρνησι τοῦ κ. Πιπινέλη.
Ἡ κυβέρνησι αὐτὴ ἔπεσε κάτω ἀπὸ
τρομακτικὴ πίεσι πὺ ἤσκησε ξα-
φνικὰ ὁ «ἀνένδοτος» κ. Γ. Παπαν-
δρέου, φοβούμενος μήπως ἐκείνῃ ἡ
κατάστασι μονιμοποιηθῇ καὶ ἐξελι-
χθῇ σὲ συμμαχικὴ κυβέρνησι μὲ συμ-
μετοχὴ καὶ τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου.
Ἡ ὑποχώρησι τότε τοῦ Στέμματος
στὴν ἀξίωσι τοῦ ἀρχηγού τῆς Ε.Κ.
ἀπέβη ὁ δεύτερος ἀπὸ τοὺς τρεῖς
λόγους τῆς δυσαρσεκείας τοῦ κ. Κ.
Καραμανλῆ.

«Ἄφου ἀπαξ συνεκροτήσαμεν
μῖαν μεγάλην βιομηχανικὴν ἐπι-
ωνίαν -ἔλεγε πρὸ τινος εἰς ἐ-
να λόγον τοῦ ὁ ἰδιαιτέρος σύμ-
βουλος τοῦ προέδρου Τζόνσον
κ. Γκούντγουϊν- καὶ ἐπλουτίσαμεν
τοὺς ἀνθρώπους μὲ ἀγροκα-
τοικίας, αὐτοκίνητα καὶ τηλεό-
ρασι, εἰχομεν τὸ δικαίωμα νὰ
ἀναμένωμεν τὴν πραγματοποίη-
σιν τῆς εὐτυχίας μας. Ἀντὶ τοῦ-
του, συναντῶμεν δυσφορίαν,
δυστυχίαν, ἀναταραχὴν. Τὰ ἐν-
διακλήματα πληθύνονται καὶ δι-
χὴ μεταξὺ τῶν πτωχῶν. Ἡ φιλο-
λογία καὶ ἡ τέχνη κινεῖται ὅ-
πὸ τὸ σῆμα τῆς ἀποσυνθέσεως
τῶν ἀξιών. Ἐπροχωρήσαμεν μὲ
τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐδημιουργού-
μεν τὰς προϋποθέσεις τῆς εὐτυ-
χίας μὲ τὸ νὰ κτίζωμεν καὶ νὰ
γινώμεθα πλούσιοι. Ἀπεδείχθη
ὅτι ἐπλανήθημεν.

Αὐτὰ λέγει ἄνθρωπος εὐρε-
θεῖς εἰς τὸ ἐπικεντρὸν τῆς οἰκο-
νομικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς
τῆς πλουσιωτέρας καὶ πλέον δη-
μοκρατικῆς χώρας τοῦ κόσμου.
Ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν, τοῦ
Παραπετάσματος, τὸ αὐθεντικὸν
ἰδεολογικὸν περιοδικὸν τῆς Γι-
συγκοσλαβίας ἔγραφε πρὸ τι-
νος: «Ἡ Ἐκκλησία ἔχασε τὴν
νεότητά. Ἀλλὰ οἱ κομμουνιστὰι
δὲν τὴν ἐκέρδισαν. Ἐκεῖ ὅπου
τόσον αἱ κομμουνιστικαὶ χῶραι,
ὅσον καὶ αἱ δυτικαὶ παραγωγί-
ζουν τὰς τάσεις τῆς, εἶναι ὅτι
ἐλπίζουν νὰ τὴν ἐξαγοράσουν
μέσῳ ὀλικῶν ἀπολαθῶν». Καὶ
συνεπλήρωαν ὁ Μιχαήλοβιτς
εἰς τὰ τελευταία πολὺ κοντὰ πε-
ρὶ Ρωσίας ἄρθρα τοῦ: «Οἱ νέοι
τῆς Ρωσίας ἐμεγάλωσαν ὅπο
τραχείας συνθήκας, δὲ ὁ καὶ
δὲν θεωροῦν μῖαν χαμηλὴν στά-
θην ζωῆς ὡς ἐν κακὸν καθ' ἑαυ-
τοῦ. Ὅτι πράγματι ἀναζη-
τοῦν εἶναι μῖα μεγάλη ἰδέα».

Αἱ δύο αὐταὶ αὐθεντικαὶ μαρ-
τυρίαι, προερχόμεναι ἀπὸ τοὺς
δύο κόσμους εἰς τοὺς ὁποίους
χωρίζεται σήμερον ἡ ἀνθρωπώ-
της, ἔχουν καὶ τὸ κοινόν: Προ-
βίδουν τὸ πικρὸν παράπονον ὅ-
λου τοῦ κόσμου, θλέποντας, πα-
ρὰ τὰ ἐκπληκτικὰ ἐπιτεύγματα
τοῦ αἵματος μας καὶ τὰς ἐντυπω-
σιακὰς οἰκονομικὰς προόδους
πὺ, ἀδιαφόρως συστημάτων καὶ
θεσμῶν ἐπιτυχίας, ἐσημειώθη-
σαν κατὰ τὰς τελευταίας μετα-
πολεμικὰς δεκαετηρίδας, νὰ ἀ-
πομακρύνεται καὶ νὰ χάνεται
τὸ δῶμα τῆς ἀνθρωπίνης εὐτυ-
χίας. Διαρκῶς περισσότερον γί-
νεται ἀντιληπτὸν ὅτι ἡ ἀνθρω-

πὶν εὐτυχία δὲν μετράται μὲ
δείκτας παραγωγῆς, μισθῶν,
θερμίδων - μὲ λέει εὐήμε-
ρίας. Ζητεῖ κατὶ ἄλλο.

Καὶ αὐτὸ τὸ κατὶ ἄλλο εὐχο-
μαι, εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐρωτή-
ματός σας, εἰς τὸν ἑλληνικὸν
λαὸν διὰ τὸ νέον ἔτος.

Ὅχι, βεβαίως, διότι ἡ θελτί-
ωσις τῶν ὁρῶν ζωῆς δὲν εἶναι
ἀπαραίτητος, ἰδίᾳ δι' ἕνα λαὸν
διὰ τὸν ὅποιον τόσα μένουσιν ἀ-
κόμη νὰ γίνοντο! Ἀλλὰ διότι
δὲν ἀρκεῖ. Ὅτι χρειάζεται εἶ-
ναι νὰ γεμισθῇ ἡ ψυχὴ τοῦ μὲ
ἕνα μεγάλο ἰδανικόν, τὸ ὅποιον
νὰ ξεπερνᾷ τοὺς ἀμέσους σκο-
πούς, νὰ παραμερίσῃ τὸν ἄθλιον
συναγωνισμὸν εἰς τὴν ἐξαγοράν
τῆς λαϊκῆς εὐνοίας διὰ δημοκο-
πικῶν παροχῶν καὶ ὑποσχέσεων.
Νὰ εἶναι ἰσως ἀσύλληπτον διὰ
τὸ ἄμεσον μέλλον, ἀλλὰ νὰ θί-
γῃ τὰς εὐγενεῖς χορδὰς τῆς ψυ-
χῆς τοῦ λαοῦ μας, καὶ νὰ τὸν
ἐξσηκώσῃ ἀπὸ τὸ τέλμα τῶν μι-
κροῦπολογισμῶν.

Ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα, ἀ-
πὸ τῆς Παλιγγενεσίας μέχρι
τῆς μικρασιατικῆς καταστρο-
φῆς, αὐτὸ τὸ κατὶ ὑπῆρχε. Ἡ-
το ἡ Μεγάλη Ἰδέα, ἡ ἀνάστασις
τοῦ Βυζαντίου. Μὲ αὐτὰ ἡ Ἑλ-
λάς αὐτοκατεδικάσθη εἰς τὴν
θέσιν τῆς «Ψωροκόσταινας»,
παρέδωκε ὅλας τὰς βιοτικὰς
τῆς ἀθλιότητας, ἔζη κατὰ θάθος
εὐτυχισμένη μὲ τὰ δνείρα καὶ
τὰς ἐλπίδας τῆς.

Ἡ μικρασιατικὴ καταστροφή
διέλυσε τὸ δῶμα. Ὅχι διότι
ἀπετέλεσε μῖαν συντριπτικὴν
πολεμικὴν ἥτταν.

Καὶ ἄλλως ἦττας εἶχεν ὑπο-
στῇ προηγουμένης ἡ Ἑλλάς,
χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ ἀπρό-
σιτα ἰδανικά της. Ἀλλὰ διότι ἡ
καταστροφή ἀπεκάλυψε καὶ ἐ-
πεβεβαίωσε τὸ θεμελιῶδες γε-
γονὸς ὅτι ἀπὸ τοῦ 1821 καὶ ἐπέ-
κεινα πολλοὶ ἄλλοι λαοὶ τῆς
Βαλκανικῆς εἶχον ἐξ ἴσου πρὸς
ἡμᾶς ἀναπτύξει τὴν ἐθνικὴν τὴν
αὐτοπεποίθησιν καὶ προσδεύσει
οἰκονομικῶς καὶ ἐκπολιτιστικῶς
εἰς τὸν ὅσον ὅστε αἱ βασικαὶ προ-
υποθέσεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐστη-
ρίζετο τὸ Βυζάντιον νὰ μὴ ὑ-
πάρχουν πλέον.

Τώρα ἐμείναμε μὲ τὸ κενὸν
πὺ προεκάλεσε ἡ διασκόρη-
σις τῆς μεγάλης μας ὀπασίας.
Τὸ κενὸν αὐτὸ δὲν γεμίζει μὲ
στατιστικὰς οἰκονομικὰς ἀνά-
δοι, μὲ οἰκονομικὰς ἀπολαθὰς
πὺ, πρὶν ἢ κἂν πραγματοποιη-
θῶν, προκαλοῦν νέας. Τὸ κενὸν
παραμένει γαῖον καὶ προκαλεῖ
πάσης φύσεως ἀγυρτείας, ἀπὸ
τὸν «κατευθυνόμενον πληθωρι-
σμὸν» μέχρι τοῦ κοινῶν τεντυ-
μῶσμο. Ὅλοι «μῖαν μεγάλην
ἰδέαν», ὅπως ἀκριβῶς συμβαί-
νει καὶ διὰ τὴν σημερινὴν ρω-
σικὴν νεότητα...

Ὅ! Μεταξὺς, εἰς μῖαν ἀπὸ
τὰς πλέον θαυματοχάστους ὀμι-
λίας τοῦ, ὁλίγους μῆνας πρὸ τοῦ
θανάτου του, ἔθεσε τὸν δάκτυ-
λον ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν.

Ἐμίλησε, μὲ θάρρος πολιτι-
κοῦ ἀνδρός ἀξίον τοῦ ἱστορικοῦ
τοῦ ἀναστήματος, περὶ τῆς κα-

ταρρεύσεως τῆς παλαιᾶς «με-
γάλης ἰδέας» καὶ ἔθεσε εἰς τὴν
θέσιν τῆς μῖαν ἄλλην, τὴν ἰδέαν
τῆς ψυχικῆς καὶ πνευματικῆς ἀ-
ναπτύξεως τῆς χώρας, πὺ μὲ
τὴν ποιοτικὴν τῆς πλέον ἀ-
νωτερότητα θὰ κατακτήσῃ τὴν
θέσιν πὺ ἄλλοτε κατείχεον εἰς
τὸν χῶρον τῶν Βαλκανίων καὶ
τῆς Μεσογείου, χάρις εἰς τὴν
στρατιωτικὴν καὶ οἰκονομικὴν
ὑπεροχὴν τῆς.

Ὅ Κ. Καραμανλῆς ἐπᾶνέλα-
θε μὲ ἄλλας λέξεις τὸ μεγάλο
καὶ ἀληθινὸ αὐτὸ σύνθημα τῆς
ἐποχῆς μας. Τὸ σύνθημα τοῦ
ἐξευρωπαϊσμοῦ τῆς Ἑλ-
λάδος.

Εἶναι σύνθημα τὸ ὅποιον δὲν
ἔχει ἄλλο νόημα παρὰ τὴν ἐπι-
δίωξιν μιᾶς παρὰ τὴν ἑλ οὐ
ἀναπτύξεως τῆς οἰκονομικῆς εὐ-
ημερίας πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ
ἀληθινοῦ ἀνθρωπίνου καὶ πολυ-
τισμοῦ. Διότι ἡ πνευματικὴ μό-
νον ἀνάπτυξις μέσα εἰς ἐν πε-
ριβάλλον στερεῶσεων καὶ ἐξα-
θλιώσεως αὐτοκαταστρέφεται
ἀναποτρέπτως. Καὶ μῖα οἰκονο-
μικὴ ἀνάπτυξις μέσα εἰς ἐν πε-
ριβάλλον ἀπληστίας οἰκονομι-
κῆς καὶ ἀποχαλινώσεως πολιτι-
κῆς, μεταβάλλεται τάχιστα εἰς
ἐν καθεστὼς νεοπλουτισμοῦ καὶ
οἰκονομικῆς ἀνθρωποφαγίας,
πὺ ὀδηγῇ εὐθέως εἰς τὴν τυ-
ραννίδα, ἀδιάφορον ποίου χρώ-
ματος.

Πῶς θὰ γίνῃ αὐτὸ εἶναι μέγα
καὶ πολὺπλευρον θέμα. Δὲν εἶ-
ναι δυνατόν νὰ τὸ ἀναπτύξω
εἰς τὰ πλαίσια τῆς ἀπαντήσεως
μου ταύτης. Εἶναι ἡ μόνῃ εὐχῇ
τὴν ὅποιαν ἐκ θαθούς ψυχῆς ἀ-
πευθύνω πρὸς τὸν λαὸν μας»

ΙΩ. ΠΑΣΑΛΙΔΗΣ: Πρόεδρος τῆς
Ε.Δ.Α., ἐτῶν 80, θυμόσοφος καὶ
συμπαθὴς σὲ ὅλες τὶς πτέρυγες τῆς
Βουλῆς «μενεσείκος» (κυτήθηκε ἀ-
πὸ τὴν Ρωσικὴ Ἐπανάστασι καὶ
τὴν κτύπησε, ἀλλ' αὐτὸ δὲν τὸν ἐμ-
πόδισε νὰ ἡγήθῃ τῆς ἄκρας Ἀρι-
στερᾶς στὴν Ἑλλάδα...), ἐφῆρσε
στὴν τελευταία πολιτικὴ κρίσι τὴν
γραμμὴν τοῦ κόμματός του. Κὶ αὐτὴ
ἡ γραμμὴ συνίστατο: Στὴν ἀπόλυ-
τη εὐθυγράμμιση τῆς Ε.Δ.Α. μὲ τὴν
Ε.Κ. (τῆς Ε.Δ.Α. μὲ τὴν Ε.Κ.), στὴν
ἀνάληψιν πρωτοπορίας γιὰ τὴν «ὁ-
μαλὴ λειτουργία τοῦ πολιτεύματος»,
στὴν δημιουργία «λαϊκοῦ μετώπου»
ὑπὸ τὴν σημαία τοῦ ἀρχηγού τῆς
Ε.Κ. ἡ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου ἀστού
ἡγέτου, προθύμου νὰ ὑπερβαίνει τὴν
ἀρχὴν τῆς Ε.Κ. σὲ ἀδικαλαβία.

«Τὸ καλύτερο δῶρο γιὰ τὸν
ἑλληνικὸ λαὸ εἶναι ἡ ἀποκατά-
στασις τῆς συνταγματικῆς ὀμο-
λόγητος, τῆς λαϊκῆς κυριαρ-
χίας καὶ ἡ πλήρης κατοχύρωσι
τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, πὺ
ἀποτελοῦν τὶς ἀπαραίτητες προ-
υποθέσεις γιὰ τὴν ἐνημέριαν τῆς
χώρας... Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν πρόκει-
ται νὰ τὸ χαρτῇ κανεὶς στὸν
ἑλληνικὸ λαὸ. Ἀγωνίζεται ὁ ἴ-
διος νὰ τὸ κατακτήσῃ, ὅπως ἀ-
γωνίζεται καὶ γιὰ τὴν ἐλευθε-
ρία τῶν ἀδελφῶν του Κυπρίων
καί, κατ' ἐξ ἑκείνου, γιὰ τὸν
μεγάλον ἀγαθὸ τῆς εἰρή-
νης»

1965: Τò έτος τής έλληνικής κρίσεως

Υπό του κ. ΝΙΚΟΥ ΜΕΤΑΞΕΑ

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Η κυβέρνηση του κ. Γ. Παπανδρέου προβαίνει εις περιτεταμένη άνασχηματισμόν. Ο κ. Η. Τσιφμώκος όρίζεται άπουργός. Εσωτερικών — ή όμάς του κ. Σ. Παπαπολίτη έπαναστατεί και καταθέτει δηλώσεις άνεξαρτητοποιήσεως τας όποιας μετ' όλίγας ήμέρας άποστείλει.

9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Η Βουλή άποφασίζει την παραιτήσιν του κ. Κ. Καραμανλή και των κ.κ. Π. Παπαληγορά και Ν. Μάρτη εις ειδικόν δικαστήριον, κατόπιν προτάσεως της ΕΔΑ.

19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ο άρχηγός της ΕΡΕ κ. Π. Κανελλόπουλος όμιλει εις την πλατείαν Κλαυθμώνος ένώπιον έντυπωσιακής συγκέντρώσεως διαμαρτυρίας, ή όποια επραγματοποιήθη έπειτα από πρωτοφανούς έντάσεως θέελλαν με βοήθειαν και χαλάζι.

5 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ο κ. Γ. Παπανδρέου άποδέχεται πρόσκληση να έπισκεφθή την Σοβιετική Ένωση.

15 ΜΑΡΤΙΟΥ

Πραγματοποιείται ή τελευταία άκρόαση του πρωθυπουργού από τον Βασιλέα. Θέματα: Η Ένδεση του άνιστορατήν Λουκάκη διά την άπόθεση «Περικλή» και το σχεδιαζόμενο πρωθυπουργικό ταξίδι της Μόσχας.

29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ο κ. Α. Παπανδρέου επανέρχεται στην κυβέρνηση, ως άπαιτούμενος άναγής. Συντονισμός. Περιορισμένη αντίδραση έκδηλώνει ή πτέρυξ του κ. Κ. Μητσόπουλου.

7 ΙΟΥΝΙΟΥ

Δύνα άξιοματικοί παραπέμπονται για την άπόθεση «ΑΕΠΠΙΑΔ», όδους του ποταμού Σιμου. Ο πρωθυπουργός άναγγέλλει ότι παραπέμπεται σε τακτική άνάκριση όχι μόνο το θέμα «ΑΕΠΠΙΑΔ», αλλά και ή «Περικλής».

21 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου αινεινίζει την Βουλήν, θέτων θέμα έμπιστοσύνης. Η ΕΡΕ όρίζει περί συνθησίας και άποχωρεί. Η ψήφοφορία (25 'Τουλάχιστον' καταλήγει από της κυβερνήσεως. Οδούσα διακοπή... Η Ε. Δ.Α. όρίζει άνοχήν.

28 ΙΟΥΝΙΟΥ

Εκδηλώνεται ή διά του τύπου έπίθεση έναντίον του άπουργού Έ. Διμήτρη. Άμύνει κ. Π. Γαρουφαλά.

7 ΙΟΥΛΙΟΥ

Αποκαλύπτεται ότι ή στρατηγός Γούδας από του Ιανουαρίου έχει κάνει την καταγγελίαν για την άπόθεση του «ΑΕΠΠΙΑΔ» και ότι στην έκθεση του άναφέρεται και στόν κ. Α. Παπανδρέου.

8 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ο κυβερνητικός τύπος δίνει την έντύπωση ότι ή πρωθυπουργός έζησε από τον Βασιλέα την άπόλυση του κ. Π. Γαρουφαλά, την άνακατάσταση του άρχηγού ΓΕΣ και την άνάθεση στον ίδιο του άπουργείου Έδνης Άμύνει, και ότι ή Βασιλεύς άπέριψε τα κρίματα αυτά. Από την Κένυσα, ή Βασιλεύς καλεί τον πρωθυπουργό σε άφροση.

10 ΙΟΥΛΙΟΥ

Πραγματοποιείται ή κρίσιμη άκρόαση, από τους ήχους των κα-

διανοουσιών για την γέννηση της διαδόχου Άλεξίας.

13 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ο κ. Γ. Παπανδρέου (έπίστεψε άπαρκώς από την Κένυσα) έπιτυγχάνει διαγραφή του κ. Π. Γαρουφαλά από την ΕΚ.

14 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ο κ. Κ. Κοιδάς (διευθυντής του Πολιτικού Γραφείου του Βασιλέως) μεταφέρει στην Κένυσα τα αήγματα του κ. Παπανδρέου (ανάληψη άπουργείου Έδνης Άμύνει, άνακατάσταση άρχηγού Γ. Ε.Σ. και άπόλυση του κ. Γαρουφαλά). Ο κ. Κοιδάς έπιστρέφει τα μεσάνυχτα και έπιδίδει στον κ. Παπανδρέου έπιστολή του Βασιλέως (την τρίτη, κατά σειρά, σε διάστημα όλων των ετών). Ορίζεται άποφασιστική άκρόαση για την έσομένη.

15 ΙΟΥΛΙΟΥ

Παρατίθεται ό κ. Παπανδρέου. Ορίζεται το πρώτο (τομερές) κλιμάκιο της νέας κυβερνήσεως υπό τον πρόεδρο της Βουλής κ. Νόβαν.

21 ΙΟΥΛΙΟΥ

Κοιμούνται οι ταράξεις που έξέσπασαν στους δρόμους κυρίως των Άθηνών, άμέσως με την παραιτήσιν του κ. Παπανδρέου. Ένας «λαμιακή» νεκρός...

28 ΙΟΥΛΙΟΥ

Αποκαλύπτεται ότι ή ΚΤΠ παρακολουθούσε τα τηλεφωνήματα

4 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Καταψηφίζεται ή κυβέρνηση Νόβα (187 - 181).

10 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η κοινοβουλευτική όμάς της ΕΚ, διά πλειοψηφίας, άποφαίνεται: ή την έντολή στον κ. Παπανδρέου ή έκλογές. Κατόπιν τουτου, ό κ. Σ. Στεφανόπουλος καταθέτει την διερευνητική έντολή από τον άνέθεσε ό Βασιλεύς.

30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ορίζεται ή κυβέρνηση Τσιφμώκου. Δέν μετέχουν οι κ.κ. Σ. Στεφανόπουλος και Κ. Μητσόπουλος, αλλά την άσπασίζον.

28 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η Βουλή καταψηφίζει την κυβέρνηση Τσιφμώκου (189 - 185).

1 - 2 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Συμβόλιο Στέμματος. Ο άρχηγός της ΕΚ ποστεινεί να γίνουν έκλογες από κυβέρνηση της ΕΡΕ. Ο κ. Γ. Παπανδρέου καταδέχεται άπόδοχόν...

17 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ορίζεται κυβέρνηση αειούρας συνεργασίας (με τυπική έπιστολή ΕΡΕ και Προεδρείον) από τον κ. Σ. Στεφανόπουλο. Παίρνει ψήφους έμπιστοσύνης (24 Σεπτεμβρίου) με ψήφους 152 όπερ και 148 έναντίον.

29 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τυχαία συνάντηση, καθ' όδον, του Βασιλέως με τον κ. Γ. Παπανδρέου. Άκατακτάς συνομιλία.

10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Εκδηλώνεται το λεγόμενο επανέκλεισμα των Μητροπολιτών.

9 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ιδρύεται από τους άνεξαρτήτους του Κένυσα το κόμμα εφελύκτερο Δημοκρατικό Κένυσα.

20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Καταθέτονται από την κυβέρνηση φορολογικά νομοσχέδια που προέβλεπαν νέους φόρους.

ΣΕ ΦΙΛΙΚΗ συντροφιά (όχι έντελώς άσχετη με την πολιτική) έγινε πρό ήμερών έπίμονη και ψύχραιμη άνατομία της πολιτικής κρίσεως. Σ' αυτήν την συντροφιά έξεπροσωπούντο οι περισσότερες τάσεις — δέν έλειπεν ούτε ό φανατικός παπανδρεϊκός, ούτε ό φανατικός καραμανλικός, ούτε ό υπέρυρθος, άλλ' όχι κομμουνιστής σοσιαλδημοκράτης, ούτε ό μετριοπαθής δεξιός και ούτε τέλος ό άφανάτιστος κεντρώος (ήταν, μάλιστα, ό άμφοιτύων) ό όποιος έδινε την έντύπωση ότι άκολουθούσε μάλλον τους λεγομένους άποστάτας, χωρίς ό ίδιος και να αισθάνεται πολύ σίγουρος...

Ωστόσο, ή συζήτηση κρατήθηκε σε ύψηλό επίπεδο. Σ' αυτό συνετέλεσε όχι τόσο ή ώριμότης των συνομιλητών, όσο το άνήσυχό έρώτημα που έπλανότο στην άτμόσφαιρα: που πηγαίνει ό τόπος — και μαζί με τόν το ποτό που πάμε όλοι;... 'Ι-σως, σε τελευταία άνάλυση, κανείς δέν έπεισε τους άλλους για την όρθότητα των ιδικών του έπιχειρημάτων, στην κατανόη των έπι μέρους εύθυνών! Άλλά είναι άξιοσημείωτο το συμπέρασμα που διευτυπώθη τελικά και στο όποιον όλοι άνεξαίρετως συνεφώνησαν — δείγμα έπίσης των καιρών: ότι χρειάζεται ψυχραιμία! και προπαντός, ότι χρειάζεται «κήρυγμα ψυχραιμίας», για να μη παρασυρθη ό λαός στην δίνη του πάθους. Οι περιστάσεις είναι έξαιρετικά κρίσιμες! και ό καθένας μπορεί νά δει πιστεύη ότι ή εύθυνη θαρραίνει ή το Στέμμα, ή την ήγεσία της ΕΚ, ή τον κ. Α. Παπανδρέου ή τους άποστάτας, ή (άναδρομικά!) τον ίδρυτή της ΕΡΕ, αλλά δέν πρέπει να έπιτρέψη στις άπόψεις του να δηλητηριάσουν και να έπισκιάσουν τα αίσθημά του άνεπανόρθωτα — πολύ περισσότερο άφοδύ μάλιστα όλες άνεξαίρετως οι άπόψεις που διευτυπώθησαν στην διαδρομή της κρίσεως έχουν και τον αντίλογό τους και τα άναπάντητα άκόμη έρωτηματικά τους.

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ συνέβη σ' αυτό το πολυτάραχο έτος, που ήδη τείνει όριστικά στην δύση του; Άς προσπαθήσουμε να το επαναλάβουμε όσο είναι δυνατόν πιο άπλά:

Το Στέμμα διεφώνησε κάποια στιγμή με τον πρωθυπουργό (άρχηγό του κόμματος που είχε έπιτύχει 58 ο) στις έκλογές), και ό πρωθυπουργός υπέβαλε την παραίτηση της κυβερνήσεως του.

ΑΥΤΟΣ υπήρξε ό κορμός της κρίσεως — ή κρίσιμη αυτή καθ' έαυτήν και ό Ιούλιος γίνεται, έτσι, διαχωριστική γραμμή που διαίρει τις πολιτικές έξελξεις σε δύο μεγάλα κεφάλαια: στην προϊστορία και στα έπακόλουθα

της παραίτησεως του κ. Γ. Παπανδρέου.

Η προϊστορία

ΑΝΘΑΝΟΥΣΑ ή κρίση, σοδούσε από καιρό. Ήταν ήδη κοινό μυστικό, με την είσοδο πέρυσι του καινούργιου χρόνου, ότι:

1 ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ Στέμματος και Παπανδρέου καρκινοβατούσαν. Έπανελημμένως είχαν άνακύψει διαφωνίες που έφερναν σε αντίθεση Βασιλέα και πρωθυπουργό! και πάντοτε μέν έξευρίσκετο συμβιβαστική λύση με υποχώρηση του Στέμματος (κατά το μεγαλύτερο μέρος) και άνάλογη υποχώρηση του κ. Γ. Παπανδρέου — κατά το μικρότερο μέρος. Διάχυτη, όμως, ήταν στην άτμόσφαιρα ή έντύπωση ότι αν άνεκινείτο ουσιαστικό ζήτημα για τις ένοπλες δυνάμεις, ή συγκρούση της κυβερνήσεως με το Στέμμα θα άπεβαινε άναπότρεπτη! και δέν ήσαν λίγοι εκείνοι που άπλάως περίμεναν πότε θα ήρχετο ή μοιραία ώρα — προέβλεπαν άναπόφευκτη την άνακίνηση...

2 ΤΑ ΕΝΔΟΚΟΜΜΑΤΙΚΑ της ΕΚ πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο. Ή περυσινή πρωτοχρονιά πέρασε με την ύπόσχεση του κ. Γ. Παπανδρέου ότι θα άνασχηματίση την κυβέρνηση για να περιλάβη στους κόλπους της και τα δύο βασικά στελέχη της ΕΚ (Τσιφμώκος - Παπαπολίτης), που, διατηρούμενα έξω από το κυβερνητικό σκηνικό, έπολάπλυναν τους πονοκέφαλους του πρωθυπουργού! και ήδη, οι πονοκέφαλοι αυτοί ήσαν ένοχλητικοί (άν, ίσως, όχι κρίσιμοι — έκείνη την στιγμή), λόγω άλλων ένδοκομματικών άντιθέσεων, λόγω της κάθε άλλο παρά άπλάως σοδούσης ρήξεως Κων. Μητσόπουλου και Άν. Παπανδρέου, και λόγω της διατηρήσεως του τελευταίου έκτός της κυβερνήσεως — είχε παραιτηθεί, άφ' ότου έδόχε την γνωστή έπίθεση εκ μέρους μερίδος της ΕΡΕ.

3 ΚΑΙ ΔΕΝ ΗΣΑΝ λίγοι εκείνοι που έπροσέφευαν τότε ότι τυχόν επάνοδος του κ. Α. Παπανδρέου στην κυβέρνηση θα προκαλούσε άνοικτη ρήξη με τον κ. Κ. Μητσόπουλο και με άλλα κυβερνητικά στελέχη — ίσως δε άκόμη και με τον άντιπρόεδρο της κυβερνήσεως κ. Σ. Στεφανόπουλο.

4 Ο κ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ επανήλ-

θε στην κυβέρνηση! με την επάνοδό του παρ' όλίγο να ξεσπάση ή κρίση! άπεφεύχθη τότε και έξέσπασε λίγο καιρό άργότερα με άλλη άφορμή — διαφωνία του Βασιλέως με τον πρωθυπουργό περί το θέμα των ένοπλων δυνάμεων και περί τον Α. Παπανδρέου...

5 ΔΙΟΤΙ ήδη από του Ιανουαρίου υπέθεσε μία άλλη παράλληλη κρίση — το στρατιωτικό ζήτημα. Άρχισε από την Κύπρο ή υπόθεση και ό ψήυρος έπροχώρησε έπικίνδυνα και έφερνε στην έπιφάνεια κάτι «ηληροφονίες» για κάποια συνωμοτική όργάνωση επάνωθεν και έπικίνδυνα και κατά σκηνόμα (ζητούσε άντικατάστασή τους) έξαφνικά το άνεκίνησε τελεσιγραφικώς και κατά σκηνόμα πρωύτερον, και συνάδυνε στην άνακίνηση αυτή με την άξίωση να άναλάβη ό ίδιος το ύπουργείο Έθνικής Άμύνει, όταν ήδη είχε έμφιλοχρησί στις σκέσεις του με το Στέμμα κρίση έμπιστοσύνης! — Ιδια σε συνάρτηση με το στρατιωτικό ζήτημα.

6 ΟΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΕΣ σκέσεις πλέον μεταξύ Βασιλέως και πρωθυπουργού είχαν κλονισθή! και ό κλονισμός αυτός που έπισημοποιήθηκε με το να άποφενήν ό πρωθυπουργός κάθε έπικοινωνία με τον Βασιλέα και με το να ένήμερώνεται σ' αυτό το διάστημα ό Βασιλεύς μόνο από τους όρμους ύπουργούς άπ' εύθείας, κορυφώθηκε με τις γνωστές έπιστολές που άπύθυνε ό Βασιλεύς στον πρωθυπουργό (του κατελόγιζε εύθυνες όλιγωρίας στην διερεύνηση της στρατιωτικής συνωμοσίας) και την άσπραία όσο και άλλοπρόσκληση τροπή που ήσαν έξαφνικά τα γράμματα στο πρώτο δεκαήμερο του Ιουλίου.

7 ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ αυτό πρέπει να άνοιξη μία παρένθεση: Λίγες ήμέρες πριν κλείση ή Βουλή για τις θερινές διακοπές, ή κυβέρνηση του κ. Γ. Παπανδρέου πέρασε και άλλη πολύ σοδαρή πολιτική περιπέτεια. Άφορμή: το θέμα της παραπομπής του κ. Κ. Καραμανλή σε ειδικό δικαστήριο που είχε άνακίνησει ή ΕΔΑ και στα δίκτυα του όποιου είχε έμπλεκη ή κυβέρνηση. Την ώρα της τελικής άποφάσεως, ό πρωθυπουργός έτάχθη υπέρ της παραγραφής του «άδικήματος». Έβγαίνει έτσι (τυπικά) από το άδιέξοδο, αλλά δέν μόρεσε να έσπεράση την άναταραχή που έξέσπασε στο κόμμα του, που έξεδηλώθη στο άποτέλεσμα της ψηφοφορίας (ή κυβέρνηση έμφανίσθηκε διεσπασμένη) και που τον υπερχρέωσε να θέση ζήτημα έμπιστοσύνης άμέσως μετά. Το άποτέλεσμα αυτής της τελευταίας ψηφοφορίας δέν έχει τόση σημασία, όση ή έντύπωση που έμενε διάχυτη: ότι ή συνοχή στην κυβερνητική παράταξη ήταν υπό προθεσμία. Έδώ κλείνει ή παρένθεση...

8 ΚΑΙ Η ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΗ τροπή των πραγμάτων το πρώτο δεκαήμερο του Ιουλίου (τυπικό έναυσμα άπέτέλεσε ή έξαφνική και έμπροσκή τότε άρρογραφία του κεντρώου τύπου έναντίον του ύπουργού Έθνικής Άμύνει κ. Π. Γαρουφαλά) και οι συγκεχυμένοι χειρισμοί που έπραγματοποίησε σ' αυτό το θέμα ό πρωθυπουργός ώλοκλήρωσαν την ρευστότητα. Ήσαν δε συγκεχυμένοι οι πρωθυπουργικοί χειρισμοί, διότι ένν ό κ. Γ. Παπανδρέου στην άρχή δέν έθετε εύθύνες το ζήτημα του κ. Π. Γαρουφαλά και το άρχηγού ΓΕΣ (ζητούσε άντικατάστασή τους) έξαφνικά το άνεκίνησε τελεσιγραφικώς και κατά σκηνόμα πρωύτερον, και συνάδυνε στην άνακίνηση αυτή με την άξίωση να άναλάβη ό ίδιος το ύπουργείο Έθνικής Άμύνει, όταν ήδη είχε έμφιλοχρησί στις σκέσεις του με το Στέμμα κρίση έμπιστοσύνης! — Ιδια σε συνάρτηση με το στρατιωτικό ζήτημα.

9 ΤΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ Η ΚΡΙΣΗ διέσπασε την ΕΚ! Αλλά την διέσπασε τυμιακά! Καίγι' αυτό ούτε ή πρώτη κυβέρνηση που σχηματίσθηκε, ούτε ή δεύτερη μόρεσαν να σταθούν. Και μόλις ή τρίτη κυβέρνηση έλαβε ψήφο έμπιστοσύνης με μύριους κόπους — και δίνει άκόμη την έντύπωση ότι χαρπαλαίει μεταξύ φθοράς και άφθοράς.

10 Επειδή υπήρξε τυμιακή ή διάσπαση και άπροκάλυπτα έπιμόνος ή προσπάθεια για να στηριχθή μία κυβέρνηση, έστω και αν έχεινάζεται να έξανταξηθούν τα συνταγματικά περιώρια του Στέμματος, έδωρησαν ή έντύπωση ότι ό Βασιλεύς παρεβίασε το Σύνταγμα. Ή έντύπωση αυτή έτροφοδοτούσε την όπλοθήκη του Καστρίου και της έκρας Άριστοράς, ή όποια έξαπέλυσε πρωτοφανούς έντάσεως «πίσημ εκ των κάτω».

11 Αλλά στο σημείο αυτό δέν μπορεί να μη έπισημανθή και κάτι άκόμη: ότι ό κ. Γ. Παπαν-

δρέου, όταν παρητήθη, δέν έζηήπσε έκλογές... Έκλογές έζηήπσε πολύ άργότερα, όταν έπιμόνως του έζητήετο από των σπηλών μερίδος του τύπου να όποσαφηνίση την θέση του. Έπι πλάον: άφ' ής παρητήθη ό κ. Γ. Παπανδρέου λόγω διαφωνίας του με τον Βασιλέα και, μάλιστα, επάνω σε περίπλοκο προσωπικό ζήτημα, ή προσφυγή σε έκλογές έκείνη την ώρα θα έδινε στην έκλογική διαμάχη πολιτικό χαρακτήρα. Κι αυτόν τον χαρακτήρα δέν θα πρέπει να τον ήθελε ούτε ό κ. Γ. Παπανδρέου, όπως άπεδείχθη από το γεγονός ότι, κατά το πεντάμνη που έππκολύθησε, άπέφυγε να θέση εύθύνες πολιτικό ζήτημα.

12 Άσχετα, πάντως, με τις άντικρουόμενες άπόψεις και θεωρίες γύρω σ' αυτά τα ζητήματα, το θέβαιο ήταν ότι μετά την κρίση όχι μόνο δέν «περπατούσαν» τα πράγματα, αλλά αντίθέτως καθίσταντο όλονέν περισσότερο συγκεχυμένα! Και ή ΕΡΕ και οι Προοδευτικοί, που έως τότε ως θεαται παρακολουθούσαν τις έξελξεις και που μετά την κρίση με σχετική προθυμία (παρ' όλες τις έπιφυλάξεις που έξεδήλωσαν) έσπευσαν να στηρίξουν το πρώτο διάδοχο σκηνόμα, άρχισαν να παρουσιάζουν σημάδια άυτονομήσεως της πολιτικής τους. Κι όταν στην Βουλή παρουσιάσθηκε το δεύτερο σκηνόμα, οι μέν Προοδευτικοί κατεψήφισαν, ή δέ ΕΡΕ παρ' όλίγο να κάνει το ίδιο! Τελικά, τα δύο αυτά σκηνόματα έσπάρησαν το τρίτο (το σημερινό) κυβερνητικό σκηνόμα που έχει, μάλιστα, την μορφή μιάς «άνευθυνούπευθυνας» συμμαχικής κυβερνήσεως! αλλά ή άνεξαρτία των κινήσων τους (ή μάλλον, της κριτικής τους...) έγινε πληρέστερη! και τα ρεύματα που έξεδηλώθησαν κυρίως μέσα στην ΕΡΕ σε συνάρτηση με τα ρεύματα που άπεκαλύφθησαν στην ίδια την κυβερνητική όμάδα και, άκόμη, στο Καστρί, άκινητοποιήσαν, έπι του παρόντος, το «σκάφος» των έξελξεων.

Ερωτηματικά

Η ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΗ όλων των παραπάνω, και δη έπιπροχάδον, πηρε ώρα στην φιλική συντροφιά. Κάτω από το εύαίσθητο μικροσκοπίο έτοιποθετήθησαν όλα τα στοιχεία και τα ερωτηματικά που άνέκυψαν συνωψίσθησαν με ψυχραιμία:

1 ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ δίνει ή όχι στον Βασιλέα δικαίωμα να διαφώνηση (όχι τί μάς άρέσει, αλλά τί λέγει το Σύνταγμα...) με τον πρωθυπουργό της πλειοψηφίας; Κι αν έπρ αυτό το δικαίωμα ό Βασιλεύς, ύποχρεούται

άπό το Σύνταγμα να πάη σε έκλογές μετά την διαφωνία; Κι αν ύπάρχη τέτοια συνταγματική ύποχρέωση για το Στέμμα, πώς μπορεί να άντιμετωπισθή π.χ. ή περίπτωση ένός πρωθυπουργού της πλειοψηφίας που προκαλεί τεχνητές διαφωνίες για να έπιτυχάνη διάλυση της Βουλής την ώρα που κρίνει ότι τουτό τον συμφέρει κομματικά;

2 ΓΙΑΤΙ δέν έζηήπσε έκλογές ό κ. Γ. Παπανδρέου όταν παρητήθη; Τί έπείριμενε; Προσδοκούσε ότι θα ξανάπαιρνε την έντολή; Και γιατί δέν έζηήπσε έκλογές μόλις, το ίδιο δράδυ, ώρκίσθηκε ή νέα κυβέρνηση;

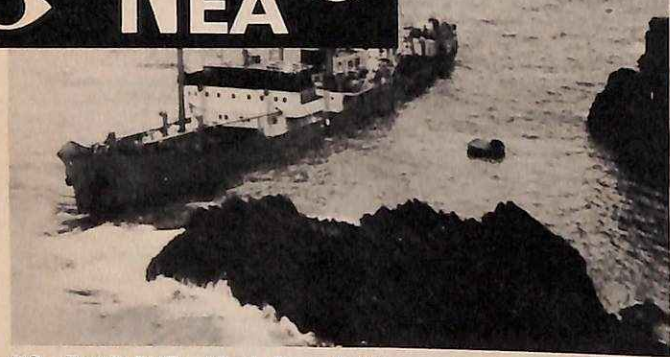
3 ΠΟΙΟ είναι το περιεχόμενο των λόγων της διαφωνίας Στέμματος και Παπανδρέου; Στηρίζονται σε στοιχεία ή όχι οι βασιλικές έπιστολές; Ύπάρξε φυσιολογική ή έπιδείνωση των σκέσεων του κ. Παπανδρέου με το Στέμμα ή σκόπιμη — κι αν ήταν σκόπιμη, ποίος εύθύνεται, το Στέμμα ή ό κ. Παπανδρέου, όπως του καταρτίζονταν τώρα οι πρώην συνεργάτες του και νυν «άποστάται»;

4 ΟΙ ΛΕΓΟΜΕΝΟΙ άποστάται είχαν ή όχι δικαίωμα να διαφώνησουν με τον άρχηγό τους; Και για την διαφωνία μεταξύ του άρχηγού ένός κόμματος και των στελεχών του ή εύθύνη βαρύνει τα στελέχη;

5 ΠΡΕΠΕΙ ή δέν πρέπει να ύπάρχη διαχωριστική γραμμή μεταξύ των δημοκρατικών κομμάτων και των κομμάτων που έκπροσωπούν όλοκληρωτικές τάσεις;

6 Η «Αλήθεια»

Το ΓΕΝΙΚΟ συμπέρασμα: Στο έτος που πέρασε δύο παράλληλες κρίσεις έξεργάγησαν: ή μία στους κόλπους της πανιαχύρου ΕΚ! και ή άλλη στις σκέσεις Βασιλέως και πρωθυπουργού της πλειοψηφίας. Έάν κανείς διαχωρίση τα γεγονότα από την κριτική και άφαίρεση από τα έξ άντικειμένους στοιχεία της έντυπωσης που θέλουν ή κάθε παράταξη να καλλιεργήση για λογαριασμό της, ή αλήθεια που μένει γυμνή με παχύ φύλλον σκησ, τα άκόμη άναπάντητα ερωτηματικά δικαιολογεί μόνο κριτική, άλλ' όχι πάθος — προς καμία καταβύθυνση έπι του παρόντος. Σε στιγμές κρίσεως για τον τόπο, όπως οι σημερινές, αν θέλση κανείς να άναμοχλεύση το πρόσφατο παρελθόν, χρειάζεται ψύχραιμη κατανόη των εύθυνών, υπό το πρίσμα, θέβαιο, της κομματικής και ιδεολογικής τοποθετήσεως του καθενός, αλλά στα πλαίσια της άυστηράς (έπιστημονικής) Λογικής.

ΤΟ «ΖΑΦΕΙΡΗΣ» (άνω) όπως δρέθηκε καρφωμένο στους δράχους του Μαίρ Σταίηλ ύστερα από το ναυάγιο. Η μοιραία στιγμή (δεξιά). Η σωστική λέμβος πλησιάζει, τα κύματα καταπνίγουν τον ναυαγό.

Αν ή τύχη δεν είχε παίξει μαζί του αυτό το σκληρό παιχνίδι της ζωής και του θανάτου, ο άνθρωπος αυτός —ο Γεράσιμος Κουτουφάς— θα είχε σωθεί. Πέντε ώρες είχε παλαίψει με τα παγωμένα κύματα, μόνος μέσα στην άναστρο κρύα κύματα των βορειοδυτικών ακτών της Σκωτίας και, την στιγμή που ή έλπίδα, με τον ρυθμικό ήχο ενός μοτέρ, τον πλησίασε τόσο πολύ, χάθηκαν όλα. Τινάχτηκε για να πιάσει το σκοινί της σωστικής λέμβου και, με το τίναγμα, το σωσίδιο —που δεν ήταν καλά δεμένο επάνω του— γλίστρησε και τον άφησε. Την ίδια στιγμή ένα κύμα τον κατάπιε. Και δεν ξαναφάνηκε πιά.

Ήταν νέος. Ήταν ναυαγός του φορτηγού «Ζαφείρης». Ήταν ανυπόμονος. Βιαζόταν τόσο πολύ να σωθεί... Ο καπετάνιος, ο Κωσταντής Γαλιτσάτος, όταν τα ύφαλα του πλοίου τους καρφώθηκαν πάνω στους κοφτερούς δράχους του Μαίρ Σταίηλ, φώναξε από την γέφυρα με τον τηλεβόα: «Έχουμε περισσότερες πιθανότητες να σωθούμε αν μείνουμε πάνω στο καράβι ως την αύγή. Να μη φύγει κανείς».

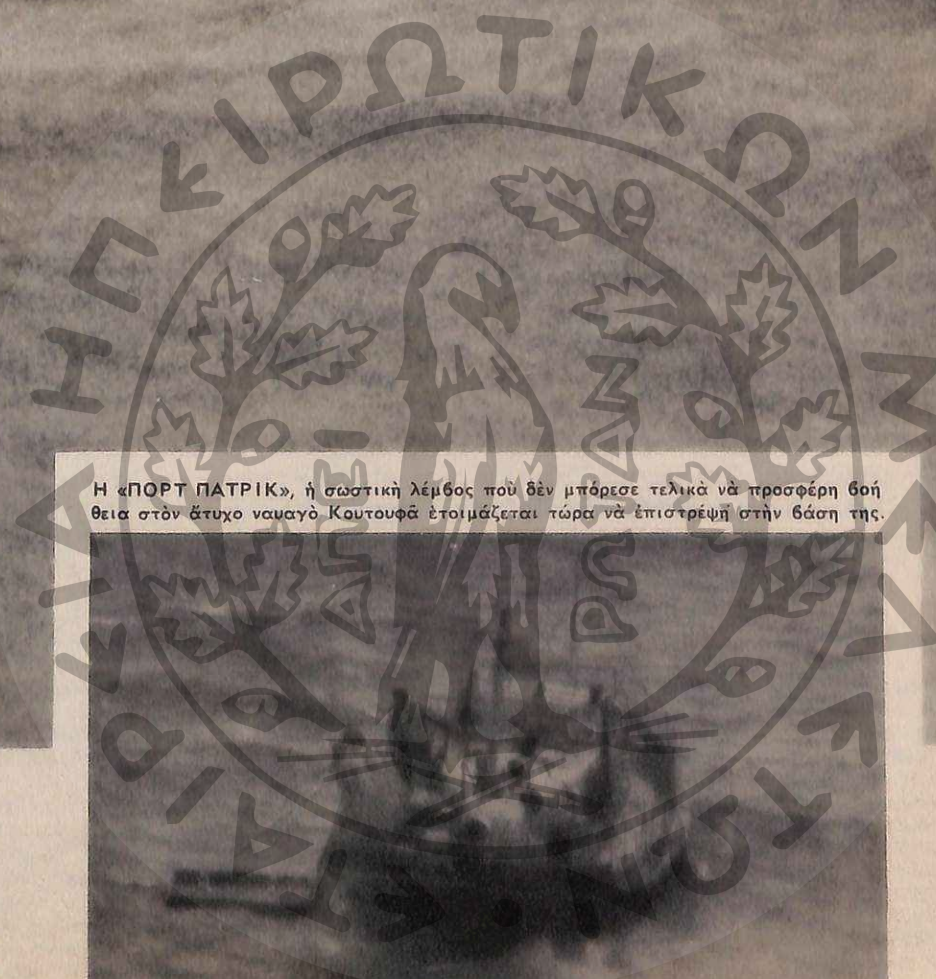
Αλλά ο Γεράσιμος Κουτουφάς έδλεπε την ακτή τόσο κοντά, ώστε δεν του έκανε καρδιά να μείνει ακίνητος στην κουβέρτα τόσες ώρες.

Οι άλλοι είκοσι τέσσερις —κι ανάμεσά τους και μια γυναίκα, η σύζυγος του ασυρματιστού Λία Ψαράκη— ήθελαν τόσο πολύ να τον βοηθήσουν, αλλά μέσα στην νύκτα ήταν αδύνατο να γίνη οτιδήποτε γι' αυτόν. Όταν όμως ακούστηκε ο θόμβος ενός αεροπλάνου της «ΡΑΦ» ένας που είχε φωτογραφική μηχανή με αυτόματο φλάς βρήκε την λύση: Έδωσε με το φλάς σήμα στον πιλότο. Αυτός το πήρε και το άναμετέδωσε στην ναυτική βάση, που ήταν κάπως κοντά. Σε λίγο ξεκίνησε από εκεί το ρυμουλκό του βρετανικού ναυτικού «Σαμόνια», για να βρή τον ναυαγό. Τον έπεσήμανε, αλλά ήταν αδύνατο να τον πλησιάσει. Έμεινε εκεί και κάλεσε με το ραδιοτηλέφωνο μια σωστική λέμβο, την «Πόρτ Πάτρικ», που έφθασε ταχύτατα.

Στο μεταξύ είχε αρχίσει κάπως να φωτίζει, καθώς ξημέρωνε η 18η Δεκεμβρίου. Η «Πόρτ Πάτρικ» έπλευσε προς τον ναυαγό. Τον πλησίασε πάρα πολύ. Τώρα ήταν θέμα μιάς μικρής μόνο προσπάθειας: να πιαστή από το σκοινί και να ανέβη στην σωστική λέμβο. Και τότε έγινε αυτό που κανένας δεν μπορούσε μέχρι εκείνη την στιγμή να φαντασθή. Το σωσίδιο ξέφυγε από το σώμα του Κουτουφά και ο άνθρωπος πνίγηκε.

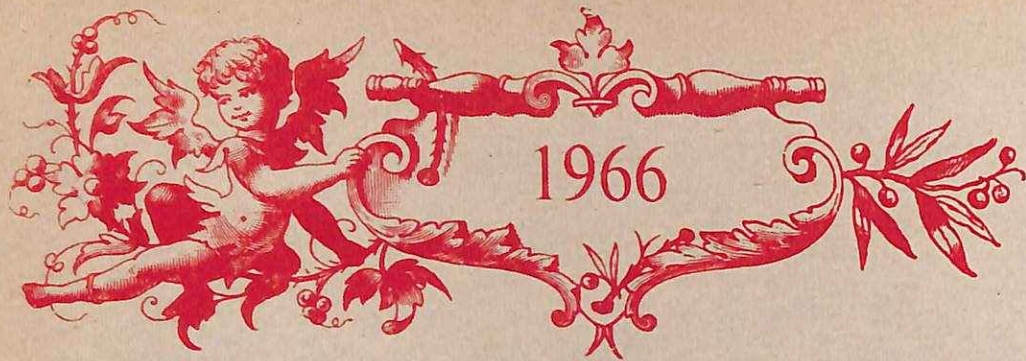
Το ελικόπτερο που έφθασε το πρωί δοθήθηκε να σωθούν οι υπόλοιποι. Εκείνοι που είχαν υπόμνη να περιμένουν...

ΑΝ. Μ.

Η «ΠΟΡΤ ΠΑΤΡΙΚ», η σωστική λέμβος που δεν μπόρεσε τελικά να προσφέρει βοήθεια στον άτυχο ναυαγό Κουτουφά έτοιμάζεται τώρα να επιστρέψει στην βάση της.

ΚΑΙ Η ΒΑΡΚΑ ΓΥΡΙΣΕ ΜΟΝΗ...

Ο περίφημος άστρολόγος Τζών Νάυλор προμαντεύει

Το 1965 υπήρξε ένας χρόνος διεθνών οικονομικών προβλημάτων. Ή βιομηχανική επέκταση έσημείωσε πτώση, αλλά για το 1966 τα πράγματα αλλάζουν εντελώς ρυθμό. Ο Μάρτιος και ο Απρίλιος σημειώνουν την άπαρχή μιάς διεθνούς οικονομικής και βιομηχανικής ανθώσεως και ευημερίας. Ή άνοδος αυτή θα διαρκέσει μέχρι το 1969. Ή Βρετανία θα άναρρώσει προσωρινά από την κρίση της. Ή Ήαπωνία και η Ήταλία μετά την κρίση την όποια διέρχονται ήδη θα επανέλθουν σε μία φυσιολογική πρόοδο. Οι Ήνωμ. Πολιτείες, ο Καναδάς και η Γερμανία θα γνωρίσουν μία εξαιρετική ευημερία. Το τέλος Μαρτίου και οι άρχες Απριλίου θα άποδειχθούν ίσως ο πιο κατάλληλος χρόνος για την επένδυση σε μετοχές.

Γενέθλια γενικώς

Οι άνήκοντες στους άστερισμούς του Καρκίνου και του Λέοντος έχουν τις μεγαλύτερες πιθανότητες να γνωρίσουν την άπυτυχία το 1966. Θα έχουν μεγάλη άπυτυχία στην σταδιοδρομία τους, στις άπικειρήσεις τους και γενικά στα οικονομικά τους.

Οι άνήκοντες στον Τοξότην δέν θα ύστερήσουν. Οι τών Ήχθων (Χάρολντ Ουίλσον, Κοσγκιν) και οι τής

Παρθένου (πρόεδρος Τζόνσον και Τζωρτζ Μπράουν) θα εξακολουθήσουν να διέρχονται δύσκολες ώρες, αλλά θα άποκτήσουν μεγαλύτερη άυτοπεποίθηση. Οι άνήκοντες στον Αιγόκερω θα άντιμετωπίσουν προβλήματα σχετικά με την εργασία τους και την σταδιοδρομία τους.

Αίσθηματική Ζωή

Ο έρωας κάνει τον κόσμο να γυρίζει — ή έτσι τουλάχιστον.

στον Λένο. Οι άστρολόγοι πιστεύουν ότι άντίθετα είναι οι πλανήτες που κάνουν τον έρωτα να περσιρέφεται. Ή Αφροδίτη σημαίνει πάντα μία εύτυχισμένη έρωτική ιστορία. Ο Άρης μία άπαγωγή. Ο Κρόνος άποχωρισμό και μίσος. Οι άνήκοντες στους άστερισμούς του Καρκίνου και της Παρθένου έχουν πιθανότητα να είναι οι μεγάλοι τυχεροί στο λαχείο της άγάπης. Οι του Κριού θα βρεθούν ίσως στο χείλος ενός περιπαθούς, αλλά σύντομου βίου ρομάντσου. Κατά το πρώτο εξάμηνο του 1966 ή έρωτική ζωή δών άνήκουν στον Ύδροχόον θα γνωρίση σημαντική άνοδο. Στο μέσον του χρόνου θα συμβη το ίδιο και ο όσους άνήκουν στους Διδύμους και στον Καρκίνο, ενώ τον Σεπτέμβριο και τον Οκτώβριο θα είναι ή σειρά δών άνήκουν στον Λέοντα και στην Παρθένο.

Πολιτική

Στην Άγγλία ή έλάχιση πλειοψηφία της έργατικής κυβερνήσεως θ' άποτελέσει και πάλι την λυδία λίθο για μία νέα, ίσως, άναμέτρηση κατά το δεύτερο δεκαπενθήμερο του Ήανουαρίου.

Στις Ήνωμ. Πολιτείες ή κυβέρνηση θα προέδρου Τζόνσον θα εξακολουθήσει να ήγεται μιάς χώρας που ευημερεί και έχει πλήρη πεποίθηση, ή όποια όμως θα άντιμετωπίση ίσως προβλήματα σχετικά με την νεολαία της. Για την Ήνδία το 1966 θα είναι ένας εξαιρετικά μοιραίος χρόνος και κρίσεις εξωτερικές, έσωτερικές και οικονομικές θ' άπειλήσουν το μέλλον της κυβερνήσεως Σάστρι. Σ' όλόκληρο γενικά τον κόσμο θα ύπάρξουν τρεις επικίνδυνες περιόδους, με έπικεντρα την 22α Φεβρουαρίου, την 10η Ήουλίου και την 21η Νοεμβρίου, όποτε θα σημειωθούν πιθανόν ένοπλοι έξεγέρσεις, δολοφονίες και καταστροφές με πολλά θύματα.

Μόδα

Το 1966 θα σημειώση την επάνοδο σε περισσότερο έντονα γυναικείες καμπύλες. Το λευκό θα είναι το χρώμα της μόδας και τα μαργαριτάρια το περισσότερο εύνοούμενο κόσμημα.

μενο κόσμημα. Ίσως το τόπιες δέν είπε άκόμη την τελευταία λέξη γιατί ή μόδα του 1966 θα δώση περισσότερη έμφαση στο στήθος και στους ώμους.

Ταξίδια

Για την πολιτική άεροπορία ύπάρχουν τρεις δυσόλνοι περίοδοι λίγο πρό της 22ας Φεβρουαρίου, της 20ής Ήουλίου και της 22ας Νοεμβρίου. Φροντίστε να άποφύγετε τα άεροπορικά ταξίδια κατά τις περιόδους αυτές.

Αλλά ποιά θα είναι ή τύχη των φίλων και των γνωστών σας μέσα στο πλαίσιο των δών προμαντεύουν τα άστρο για όλοκληρο τον κόσμο; Ίδού τι ύπόσονται τα άστρο για ός για το 1966.

ΚΡΙΟΣ

(22 Μαρτίου - 20 Απριλίου)

Πλησιάζετε το τέλος μιάς περιόδου της ζωής σας. Όσο προχωρεί ο χρόνος θα γίνεται περισσότερο φανερό ότι μεγάλες αλλαγές θα καταστούν άπαραίτητες για το 1967 - 1968. Το κορψωμα σας βρίσκεται μεταξύ Μαρτίου και Μαΐου. Στις άπικειρήσεις θα έχετε μία ριψοκίνδυνη διάθεση και νέες άπικειρήσεις θα στεφθούν με άπτυχίες. Να είστε προσεκτικοί κατά τον χειμώνα. Μετά τον Σεπτέμβριο ή εργασία και οι εύθινες σας θα επανηθούν. Το 1966 έχει όλα τα χαρακτηριστικά ενός γλυκόπικρου χρόνου, με στιγμές μεγάλης εύτυχίας αλλά και όδυνηρούς άποχωρισμούς. Ένα αίσθημα θ' άνοση κατά την περίοδο των γενεθλίων σας. Το τέλος του χρόνου θα σας φέρη αίσθηματική υπερένταση και κόπωση.

ΤΑΥΡΟΣ

(21 Απριλίου - 21 Μαΐου)

Χρόνος προόδου και μία εύχάριστη συνέχεια άπτυγχάνεται σε όλες τις ύποθέσεις. Όστόσο θα άντιμετωπίσετε αίσθηματικά προβλήματα πρός το τέλος του 1966 όποτε θα σημειωθή σύγκρουση προσωπικοτήτων και συμπεριφορών. Μεταξύ Απριλίου και Ήουνίου, περίοδος άπτυχιών, άπικειρήσεων και άποκαταθίσεων που θα γίνουν κατά την περίοδο αυτή θα έχουν εύνοϊκό άποτέλεσμα. Μία έλαφρά δύσκολη περίοδος (Οκτώβριος - Νοέμβριος) θα την ακολουθήσει μία περίοδος έντασης, στενωχίας και μία μικρή κρίση κατά τον Μάρτιο του 1967. Ή άνοιξη του 1966 προσφέρεται έξαιρετικά για αίσθημα και εύνημία. Είναι επίσης εύνοϊκή περίοδος για άποφασιστική προσπάθεια για να εύρνετε τις επαγγελματικές και τις κοινωνικές σας προοπτικές.

ΔΙΑΤΜΟΙ

(22 Μαΐου - 21 Ήουνίου)

Μπορείτε να κοιτάξετε μπροστά με έμπιστοσύνη. Στα μέσα

του χρόνου ύπάρχουν ένδείξεις σημαντικών έπιτευγμάτων, όπως επίσης αύξημένη άσφαλείας και άνεσης, καθώς και σταθερά δελτιουμένο επίπεδο ζωής. Στους μέσους μήνες ύπάρχουν πιθανότητες για ταξίδια και περιπέτειες, καθώς και για μεταπήδηση σε νέες δραστηριότητες, όφειλόμενες στην έπιτυχία σας στην σημερινή σφαίρα των ένδιαφερόντων σας. Θ' άποκτήσετε πιθανόν νέο τίτλο ή προαγωγή. Να είστε προσεκτικοί πρός το τέλος του 1966. Ο χρόνος είναι κατάλληλος για να χαράξετε μία σταθερή πορεία. Θα έχετε την τάση να πάρουν τα μυαλά σας άέρα. Οι Ήούνιος - Ήούλιος εμφανίζονται γεμάτοι από άρραβώνες και γάμους Διδύμων. Το αντίθετο φύλο θα παίξει σημαντικό ρόλο (με εύτυχημένο τρόπο) κατά τον Μάιο και Ήούνιο.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

(22 Ήουνίου - 23 Ήουλίου)

Στρέψτε την σκέψη σας στο 1954 - 1955. Έάν ή περίοδος αυτή ήταν για σας εύτυχισμένη, τότε έχετε όλους τους λόγους να πιστεύετε ότι το 1966 θα είναι ένας χρόνος προόδου και εύημερίας, με άποτέλεσμα μία σημαντική δελτιωση της θέσεως και των προοπτικών σας. Σύντομα θα περάσετε από μία μικρή κρίση και θα άντιμετωπίσετε μία σειρά από άσημαντα προβλήματα και άνησυχίες. Από τον Φεβρουάριο, ή τύχη σας θα πάρη την άνοδο και θα φθάση στο κορψωμα της κατά τον Αύγουστο. Κατά το 1966 θα έχετε έξαιρετικά καλή τύχη στις συναλλαγές σας με σημαντικά πρόσωπα και οργανισμούς. Οι αίσθηματικές προοπτικές δέν θα μπορούσαν να είναι καλύτερες. Στα μέσα του 1966 θα βλέπετε τον κόσμο ρόδινο, εν μέρει λόγω των έπιτυχιών σας, αλλά κυρίως λόγω μιάς εύτυχισμένης έρωτικής ζωής.

ΛΕΩΝ

(24 Ήουλίου - 23 Αύγουστου)

Το 1966 είναι για τη ζωή σας ένας χρόνος σημαντικών μεταπτώσεων, ή τύχη σας όμως δελτιώνεται και σταθεροποιείται, καθώς ο χρόνος προχωρεί. Το κορψωμα βρίσκεται μεταξύ Ήουλίου και Σεπτεμβρίου και κατά την περίοδο αυτή έχετε έξαιρετικά καλές πιθανότητες σ' ό,τι άφορα την σταδιοδρομία και τα οικονομικά σας συμφέροντα. Ύπαρχει επίσης πιθανότητα ν' άποκτήσετε νέο τίτλο, ό όποιος θα προσδώση σημαντικά στην κοινωνική σας θέση. Περιορίστε τα έξοδά σας κατά τους πρώτους μήνες του 1966, γιατί είναι πιθανόν να αίσθανθήτε κατά την περίοδο αυτή το βάρος από τις παλαιότερες σπατάλες σας. Μην ξεχνάτε επίσης ότι είναι πιθανόν να ύπάρξη μία περίοδος ισχνών άγαλάδων. Σημαντικός κίνδυνος να κάνετε λάθη, ίσως άρκετά επικίνδυνα, τόσο στον άπικειρημα-

τικό τομέα, όσο και στον αίσθηματικό. Όστόσο, έν έλθε νέος, ύπάρχει περίπτωση κεραυνόβολου έρωτα, άραβδύνα και γάμου κατά το δεύτερο εξάμηνο του χρόνου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

(24 Αύγουστου - 23 Σεπτεμβρίου)

Ο χρόνος είναι κατάλληλος για να υιοθετήσετε ένα μακροπρόθεσμο πρόγραμμα να κάνετε μία άποφασιστική προσπάθεια για να υπεργηθήσετε τις δυσκολίες που θ' άντιμετωπίσετε μεταξύ Φεβρουαρίου και Απριλίου και για να έκμεταλλευθήτε τις εύκαιρίες που σας προσφέρονται μεταξύ Σεπτεμβρίου και Νοεμβρίου. Οι τέσσερις τελευταίοι μήνες του χρόνου άποτελούν το κορψωμα των προοπτικών σας. Θ' άποκτήσετε καινούργιες έμπνεύσεις και καινούργια ένεργητικότητα, ένθ οι συνθήκες θα σημειώσουν εύνοϊκή στροφή για σας. Έπιμεινετε όσο περισσότερο μπορείτε στα άπικειρηματικά σας σχέδια μεταξύ Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου. Η οικογενειακή σας άτύμωσφαιρα θα είναι περισσότερο εύτυχισμένη και πιο ήρεμη. Τα εύνοϊκά άποτέλεσματα των προσφάτων αλλαγών θα άρχίσουν να γίνονται αίσθητά. Κίνδυνος αίσθηματικών παρεξηγήσεων και καθυδάων μεταξύ του Μαρτίου και Απριλίου. Ο έρωτας θα έχη την μεγαλύτερη του άνθηση κατά τον Σεπτέμβριο.

ΖΥΓΙΟΣ

(24 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Γαλήνιος χρόνος. Άλλα θέματα σημαντικά για το άπώτερο μέλλον σας θα άναπτυχθούν παρασημασιακά και θα έλθουν στην επιφάνεια κατά το 1967 - 1968. Είναι άμφίβολο ένθ θα ύπάρξουν σημαντικές περιπέτειες, άγωνίες, καλή ή κακή τύχη. Ή περίοδος Σεπτεμβρίου - Οκτωβρίου θα είναι ή πιο εύνοϊκή, αλλά μην διασίζεσθε και τόσο σ' αυτό. Κατά τον Μάρτιο - Απρίλιο ύπάρχει κίνδυνος να έξαναγκασθήτε από ύπουλους ή πλεονέκτες συντρόφους σας, σε άποφάσεις και ένεργειες οι όποιες δέν θα άποβούν σε όφελός σας. Το δεύτερο εξάμηνο του χρόνου προσφέρει πιθανότητες για μία αίσθηματική περιπέτεια, αλλά φυλαχθήτε από το έρωτικό τρίγωνο. Παντρεμένος ή άνύπαντρος, την άγάπη σας θα σκιάση μία κρίση κατά το 1967.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

(24 Οκτωβρίου - 22 Νοεμβρίου)

Δώδεκα μήνες σταθερής προόδου. Είναι πιθανόν να άναποσάνατολισθήτε κατά τον Μάιο - Ήούνιο. Ή περίοδος αυτή είναι ή πιο κατάλληλη για ν' αλλάξετε τη σημερινή σας τοποθέτηση. Οι Νοέμβριος - Δεκέμβριος του 1966 θα είναι ή καλύτερη σας περίοδος. Μην περιμένετε μεγάλα γεγονότα. Αυτά πιθανόν να σας συμβούν κατά το 1967. Χωρίς ν' άντιμετωπίζετε μεγάλες αντίξοότητες,

τες, θα άναγκασθήτε να είστε αίσθηματικοί και να λάβετε δραστημικά μέτρα για να άνταπεξέλετε σε καταστάσεις οι όποιες θα προκληθούν μεταξύ Απριλίου και Ήουνίου. Προσέχετε την ύγεια σας κατά τον Μάιο. Προσπαθήστε να γίνετε περισσότερο γοητευτικός και συμπαθητικός σύντροφος κατά το πρώτο εξάμηνο του χρόνου. Μην περιμένετε πολλά από τους άλλους.

ΤΟΞΟΤΗΣ

(23 Νοεμβρίου - 22 Δεκεμβρίου)

Το 1966 θα είναι για σας χρόνος μεγαλύτερης προόδου και έπιτευγμάτων σ' ό,τι άφορά τις άπικειρήσεις και την οικονομική σας κατάσταση από το 1965. Οι προσπάθειές σας στον άπικειρηματικό τομέα θα σημειώσουν μεγάλη έπιτυχία. Το κορψωμα σας βρίσκεται στο τέλος του χρόνου ύπό την έννοια ότι κατά την περίοδο αυτή θ' άρχίσουν ν' άποδίδουν καρπούς τα ήδη ύπάρχοντα συμφέροντά σας, ή δραστηριότης και οι σχέσεις σας. Προετοιμασθήτε ν' άντιμετωπίσετε μία σειρά από μικρά προβλήματα και έξοδα κατά τον Ήούνιο - Ήούλιο. Τα πράγματα πιθανόν να είναι κάπως δύσκολα. Προσοχή στον χειρισμό των οικονομικών και περιουσιακών σας ύποθέσεων. Πιθανόν ν' άντιμετωπίσετε προβλήματα στον τομέα αυτόν. Ίσως έχετε ύποτιμήσει την σημασία ενός συνδέσμου που άρχισε το 1965, αλλά θα άφύπνισθη πρός τα μέσα του 1966. Προσπαθήστε να έκμεταλλευθήτε κοινωνικά τις εύκαιρίες που θα σας παρουσιαστούν κατά τα μέσα του χρόνου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

(23 Δεκεμβρίου - 20 Ήανουαρίου)

Κίνδυνος περιπλοκών στην οικονομική σας κατάσταση, οι όποιες όμως θα υπεργηθούν κατά το δεύτερο εξάμηνο του χρόνου, με σημαντική διέγερση των προοπτικών και των έπιτευγμάτων σας. Λάβετε τα μέτρα σας για την πιθανότητα σοβάδων έξόδων και οικονομικής δυσπραγίας, άποτυχίας σε έξετάσεις, δυσωρεσκίας στην εργασία σας, αλλά μην άποθαρσύνετε ή έξακολουθήστε να έπιμεινετε. Πρός το τέλος του χρόνου θα στεφθούν από μεγάλη έπιτυχία όλες άπόλυτα οι προσπάθειές σας. Μην έρχεσθε σε σύ-

γκρουση με τους προεστανένους σας ή με σημαίνοντα πρόσωπα. Κίνδυνος περιπλοκών, οι όποιες πιθανόν να δάψουν την ύπόληψή σας. Ή περίοδος Ήουλίου - Αύγουστου κρύβει για σας αίσθηματική άναταραχή. Ρομαντική περιόδος τα Χριστούγεννα του 1966.

ΔΑΡΟΧΟΟΣ

(21 Ήανουαρίου - 19 Φεβρουαρίου)

Χρόνος άντιφατικών έμπειριών, άπροσδοκίων κερδών και άπώλειων, αλφινιδίων αίσθηματικών σχέσεων και άποχωρισμών. Το κορψωμα βρίσκεται στην άρχή του χρόνου. Είναι ή κατάλληλη περίοδος να ένισχύσετε την τύχη σας με μία πραγματικά άποφασιστική προσπάθεια. Μην άφήσετε τον ιδεαλισμό σας να κυριαρχήσει κατά το δεύτερο εξάμηνο του χρόνου. Ύπάρχει κίνδυνος να είσαστε οι χαμένοι σ' ένα αίσθηματικό σύνδεσμο ή οικονομικό θέμα, πολύτιμο για σας, έπειδή δέν είσθε προσγειωμένοι δσον άφορά στα συμφέροντα και στην αίσθηματική ζωή των άλλων. Προσπαθήστε να είσθε δσο το δυνατόν πιο φυσιολογικοί και θαρραλέοι κατά το πρώτο εξάμηνο του χρόνου. Τα άστρο θα κάνουν για σας τα ύπόλοιπα.

ΙΧΘΥΕΣ

(20 Φεβρουαρίου - 21 Μαρτίου)

Ένας χρόνος κατά τον όποιο πρέπει να σκεφθήτε και να καταστρώσετε με σοβαρότητα και άυστοχηκνένρωση τα σχέδιά σας. Οι εύθινες σας θα είναι μεγάλες, και πολλά θα έξατηθούν από την ικανότητά σας να όργανώσετε τόσο την ζωή σας, δσο και το περιβάλλον και τους συνεργάτες σας. Ή περίοδος Φεβρουαρίου - Απριλίου προσφέρει τις μεγαλύτερες δυνατότητες για οικονομική και επαγγελματική πρόοδο και έπιτυχία. Άποφύγετε την έσπευσμένη άκτοποίηση των προσωπικών προβλημάτων σας. Πρέπει να προχωρήσετε προσεκτικά, ήμα πρός ήμα, άποφύγοντας να έθετέτε τον εαυτό σας σε έπικρίσεις, κουτοπολιό ή σκάνδαλα. Έκμεταλλευθήτε δσο μπορείτε την σημαία και την συντροφικότητα, οι όποιες σας προσφέρονται στην άρχή του χρόνου. Αυτό θα έχη ένα ζωωγόνο άποτέλεσμα και θα άναβήσση την πίστη σας πρός το μέλλον.

Ο ΘΡΥΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ, όπως οι περισσότεροι άνθρωποι που έχουν φθάσει στην κορυφή του επαγγελματός των, είναι ένας άνθρωπος πολύπλευρος. "Αλλωστε οι πιο επιτυχημένοι άνθρωποι κάθε εποχής είναι σπανίως μονοκόμματοι, αποκλειστικά άφωσιωμένοι στην βασική τους εργασία. Είτε πολιτικοί, είτε βιομήχανοι, ή έμποροι ή τραπεζίτες, είναι συγχρόνως φίλαθλοι, φιλότεχνοι άγαπούν τα ταξίδια, την κοινωνική ζωή, έχουν «χόμπυ», παίζουν πολλά παιγνίδια συγχρόνως και κερδίζουν, αν όχι σε όλα, στα περισσότερα.

Εδώ στην Ελλάδα, κατά κανόνα, οι άνθρωποι - θρύλοι δεν έχουν πέ- ραση. Μιά διάθεση κριτικής και ένα είδος φιλότιμο έμποδίζει τον Έλλη- να να δείχνει μεγάλο θαυμασμό προς τον άλλον, πού, χάρις σε Ικανό- τητα και τύχη, κέρδισε πολλά και μεγάλα λαχεία στην ζωή. Γι' αυτό ο θρύλος του Σταύρου Νιάρχου γίνεται λιγώτερο αίσθητός παρὰ στα ξέ- να μέρη.

Έν τούτοις, ο θρύλος υπάρχει. Και θα μπορούσε κανένας να περι- γράφει όχι έναν Σταύρο Νιάρχο, αλλά πολλούς. Και ο καθένας από τους πολλούς να είναι ένας άνθρωπος αληθινός, ζωντανός, ώλοκληρωμένος.

...ΣΙΩΠΗΛΟΣ, ήσυχος, άκουμπά στην κου- παστή της «Κρεολής» και κοιτάζει την θά- λασσα. Μπορεί να την κοιτάζει επί ώρες. Όταν ταξιδεύει αυτό το άπαράμιλλο κότ- τερο, όταν έχει σηκώσει τα πελώρια πανιά και ακούγεται το μαγικό θρόισμα που κά- νει ο άέρας στα ξάρτια, ο Σταύρος Νιάρ- χος, ο ναυτικός, ο από παιδί θαύματα συν- δεδμένος με την θάλασσα και την μαγεία της, δεν έχει σχέση με εκείνον, τον άλλο...

...που μέσα στο πλούσιο καμπαρέ, περιτρι- γυρισμένος από προσωπικότητες, από καλ- λονές φορτωμένες με διαμάντια, στόχος της γενικής προσοχής, άνοιγει σαμπάνιες, χορεύει, ακκίζεται τότε με την μία κυρία,

πότε με την άλλη, φλερτάρει όλο και πιο τολμηρά όσο περνά η ώρα, προσφέρει το θέαμα ενός έξαλλου γλεντζέ - θέαμα όχι πάντοτε συμπαθητικό, ιδίως για τους φί- λους του, για την γυναίκα του, ή οποία παρακολουθεί με ευγενέστατη καρτερία...

ΚΑΙ ΑΥΤΟΣ... διαφέρει: Με τον επιχειρη- ματία πού, το άλλο πρωί, λίγο μετά τις 9 (όποια ώρα και να κοιμηθής), μελετάει τα χαρτιά, τα «τελέξ», τα τηλεγραφήματα, την πορεία των καραβιών, τα νέα των χρηματι- στηρίων. Κάποτε ένας αντίπαλός του τον κατέκρινε: «Έτσι μεθυμένος πού είσαι σήμερα το θράδυ, πώς θα δουλέψεις αύριο το πρωί;». «Είμαι μεθυμένος; ανταπάντη-

σε ο Νιάρχος. Φέρε τώρα ένα συμβόλαιο με 16 πυκνογραμμένες σελίδες, με μικρά γράμματα, και δοκίμασε να περάσης ανά- μεσα κάτι πού δεν με συμφέρει, και αν το πετύχης σου χαρίζω από πάνω και έκατό χιλιάδες δολάρια. Ό άλλος δεν έπέμενε...

...Μέσα στο σπίτι, με χαρτί και μολύβι στο χέρι, ο Σταύρος Νιάρχος τακτοποιεί ένα μελλοντικό γεύμα. Κοιτάζει όνόματα, δια- θάζει το «μενού», συζητά τα γούστα των προσκεκλημένων. Ξαφνικά θυμάται ότι έ- νας απ' όλους άγαπά τά... φρέσκα μπιζέ- λια. Άλλά μπιζέλια στην Σπετσοπούλα δεν υπάρχουν. Όλος ο τεράστιος οργανισμός, ο οποίος δίνει την ύδρόγειο με τηλεγραφι- κές επικοινωνίες και με μέσα συγκοινωνίας πάσης φύσεως, μπαίνει μπροστά. Θα βρε- θούν μπιζέλια φρέσκα πρώτης τάξεως σε κάποια πρωτεύουσα, θα μπουν σε αεροπλά- νο, θα φθάσουν στην Άθήνα, θα τοποθετη- θούν στο έλικόπτερο, για να καταλήξουν στην κουζίνα της Σπετσοπούλας. Δεν είναι επιτήδευση, ούτε κανείς θα μάθει την λε- πτομέρεια. Είναι αύθεντική διάθεση φιλοξε- νίας. Στο σπίτι είναι νησιώτης άρχοντας.

ΕΝΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ συμβαίνει σε μακρινή θάλασσα. Μιά πυρκαϊά σε ένα καράδι, με τραυματίες, με νεκρούς. Πολλοί δεν θα θε- λήσουν να το πιστέψουν, αλλά ο Σταύρος Νιάρχος εκείνη την ήμέρα άρρωσταίνει. ("Ίσως να θεωρή ότι είναι άπαράδεκτο να συμβαίνουν σ' αυτόν και στους δικούς του ανθρώπους άτυχήματα και κτυπήματα της μοίρας...). Πάντως, όλη του η σκέψη, ή φροντίδα, συγκεντρώνεται επάνω σ' αυτό το σημείο, σ' αυτούς τους ανθρώπους, στο πένθος τους, στην οικογένειά τους. Δεν σκέ- πτεται τίποτε άλλο και ό,τι έπρόκειτο να κάνει εκείνη την ήμέρα παραμερίζεται...

ΜΙΑ ΠΟΛΥ γνωστή του φίλη, με την οποία τον συνδέει μακρά και στενή φιλία, κάθε- ται σε ένα δικό του διαμέρισμα στην Νέα Υόρκη. Δεν της το έχει δώσει το διαμέρι- σμα. Της το έχει νοικιάσει. Το ποσόν θα ήταν άσήμαντο και για σάς και για μās. Συνεπώς μπορεί κανείς να πη ότι για τον Σταύρο Νιάρχο θα πρέπει να είναι άνυ- παρκτο. Έν τούτοις, έπειδή η ίδια προσπα- θεί «να του την σκάσει», πηγαίνει στα δι- καστήρια και κυνηγά επί έτη, με λύσσα, να κερδίση την δίκη - και την κερδίζει. Δεν έννοεί να περνά για κορόιδο, είτε πρό- κειται για λίγα χρήματα, είτε για πολλά...

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, στην πιο φημισμένη γειτο- νιά, στο Μαράι, έχει αγοράσει ένα μικρό, αλλά τέλειο κτίριο, μεγάλης ιστορικής ά- ξίας, και με κόπο, προσοχή, κέφι, αγάπη έχει πλουτίσει το κάθε δωμάτιο, την κάθε γωνιά, με αύθεντικούς θησαυρούς. Από πού πηγάζει αυτή η αγάπη και η γνώση του ωραίου; Μυστήριο. Γιατί δεν είναι απλώς συλλέκτης για τοποθέτηση χρημάτων, όπως είναι πλέον πολλοί. Είναι ένας συνεχιστής της παλαιότατης σειράς, ένις σύγχρονος Μαϊκήνας, ο οποίος μαγνητίζεται από την

όμορφιά, σε οποιαδήποτε μορφή κι αν πα- ρουσιασθή μπροστά του. "Άψυχη ή έμψυχη.

ΑΛΛΑ ΕΔΩ πλησιάζει ένας άνθρωπος με κλειστό πρόσωπο, δυσάρεστη έκφραση. Κά- τι δεν πηγαίνει καλά. Τόν γελάσανε; Με- γάλος ή μικρός; "Επαιξε παιγνίδι και έ- χασε; "Εκανε στραβό ύπολογισμό; "Η, ά- κόμη χειρότερα, έκανε κακή έκτίμηση και έμπιστεύθηκε σε άνθρωπο πού άπεδείχθη κάλπης; Είναι θυμωμένος - και ξεσπά με φωνές, θρισιές, με δεύτητα, με υπερβολές, με άπειλές, και όχι μόνον με άπειλές, άλ- λά προχωρεί σε πιο θετικές κυρώσεις...

ΕΝΑ ΒΡΑΔΥ, με μικρή συντροφιά ξένων, γλιστράει σε μία ταβέρνα της Πλάκας. Εί- ναι κατάμεστη από κόσμο, και κανείς δεν τόν πρόσεξε. Μόνον ένα γέρικο γκαρσόνι τόν αναγνώρισε και έτρεξε: «Καπετάν Σταύρο! Τί χαμπάρια;» τόν χαιρέτησε έν- θουσιασμένο. "Ήταν παλιός Πειραιώτης γνώριμος. Και οι φίλοι παρακολούθησαν με κάποια έκπληξη τούς δυο "Έλληνες να κουβεντιάζουν επί ώρα σαν παλιοί φίλοι...

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΧΘΡΟΥΣ του -και έχει πολ- λούς- είναι ένας άνθρωπος άδίστακτος, σκληρός, φιλόδοξος, σόδομ και φιλοχρήμα- τος. Έκμεταλλεύεται και την παραμικρή χαράμαδα πού του προσφέρουν οι νόμοι κά- θε κράτους όπου ζή ή όπου έχει επιχειρή- σεις, για να αύξήσει τα κέρδη του. Κύριο αντίπαλό του διάλεξε ο ίδιος, μετά τόν πό- λεμο, τόν Άριστοτέλη Ώνάση, ο οποίος τό- τε ήταν ήδη ένας φτασμένος «Self - Made», πρώτος "Έλληνη ιδιοκτήτης τάνκερ. Στην μονομαχία πού ακολούθησε, ή οποία διαρ- κεί τώρα είκοσι χρόνια, ένας διαιτητής θα είχε την δυνατότητα να σημείωση νίκες πό- τε στόν ένα και πότε στόν άλλο.

ΠΡΩΤΟΣ ο Άριστοτέλης Ώνάσης παν- τρεύθηκε την πλουσιώτατη και ωραία κόρη Λιόανοϋ, την Άθηνά. Δεύτερος ο Σταύρος Νιάρχος παντρεύθηκε, ένα χρόνο άργότε- ρα, την μικρότερη αδελφή της, Άλλά πρώ- τος άγόρασε ο Σταύρος Νιάρχος την Σπε- τσοπούλα, ιδιόκτητο νησί, την οποία μετέ- θαλε σε παράδεισο. Δεύτερος ο Άρ Ώνά- σης τόν Σκορπιό, πού τώρα φυτεύει, κτίζει.

ΑΛΛΑ ο πίνακας, πού θα προσφέρουμε, δίνει μιάν εικόνα συγκριτική τών δυο αυ- τών κολαστών, τών δυο «χρυσών» Έλλήνων.

Η ΜΕΓΑΛΗ διαφορά της ηλικίας -32 χρόνια- δεν στάθηκε έμπόδιο για τόν γάμο πού άπετέλεσε τό γεγονός - δόμνα στους δι- εθνείς κοσμικούς κύκλους.

Σταύρου Νιάρχου - 'Αριστοτέλης 'Ωνάση Βίοι Παράλληλοι

Γεννήθηκε στὰς Ἀθήνας, στίς 8 Ἰουλίου 1909. Οἱ γονεῖς του, ὁ Σπύρος καὶ ἡ Εὐγενία (τὸ γένος Κουμαντάρου) εἶχαν μόλις γυρίσει ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ὅπου εἶχαν μεταναστεύσει. Τὰ εὐπορά μέλη τῆς οἰκογενείας ἦταν οἱ συγγενεῖς ἐκ μητρός, πού εἶχαν ἀλευρομύλους στὸν Πειραιᾶ.

Γεννήθηκε στὴν Σμύρνη, στίς 15 Ἰανουαρίου 1906. Ὁ πατέρας του Σωκράτης ἦταν εὐπορος καπνέμπορος, ἐγκατεστημένος ἀπὸ γενεές στὴν Σμύρνη. Ἡ μητέρα του Πηνελόπη (τὸ γένος Δολόγλου) πέθανε ὅταν ὁ μικρὸς Ἀρης ἦταν 5 ἐτῶν, καὶ ὁ πατέρας ξαναπαντρεύτηκε. Σπουδαῖο μέλος τῆς οἰκογενείας ἦταν ἡ γιαγιά Γεθσημανῆ, θρήσκα καὶ αὐστηρή, ἡ ὁποία καὶ ἀνέθρεψε τὸν μικρὸ ἐγγονό.

Σπουδές

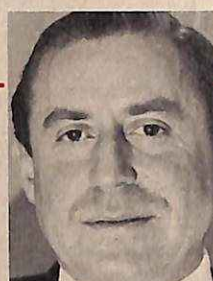
NOMIKA, στὸ πανεπιστήμιο Ἀθηνῶν.

Εὐαγγελικὴ Σχολὴ Σμύρνης

Νεανικὰ χρόνια

ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ. Ὑπάλληλος στὰ γραφεῖα τῶν θεῶν του στὸν Πειραιᾶ. Κοσμικός, φίλαθλος, μὲ αὐτοκίνητο σπῆρ, ἴδιο μὲ αὐτὸ πού εἶχε τότε ὁ διάδοχος Παῦλος.

ΠΟΛΥ ΔΥΣΚΟΛΑ. Ἡ καταστροφή τῆς Σμύρνης ἔρριξε τὴν οἰκογένεια Ὁνάση στὸ πένθος καὶ στὴν φτώχεια. Ὁ πατέρας μένει στὰς Ἀθήνας μὲ τρεῖς κόρες, ὁ γιὸς, τὸ 1923, βέκα ἐπτά ἐτῶν, μεταναστεύει στὴν Ἀργεντινὴ μὲ 60 δολλάρια στὴν τσέπη, μὲ διαβατήριο «Νάνσεν», χωρὶς ὑπηκόητητα.

Πρῶτα δείγματα ἰδιοφυΐας

Ὁ ἀνηψιὸς πείθει τοὺς θεῖους νὰ ἀγοράσουν φορτηγὰ γιὰ νὰ μεταφέρουν μὲ δικά τους πλοῖα τὰ σιτηρά, καὶ τοποθετεῖ ὁ ἴδιος δέ-τι χρήματα ἔχει σὲ ἓνα μικρὸ φορτηγό.

Ἐνῶ ἐργάζεται ὡς τηλεφωνητής, ἀγωνίζεται νὰ πείσει τοὺς καπνεμπόρους τοῦ Μπουένος Ἀϊρες νὰ εἰσαγάγουν περισσότερα ἀνατολικά καπνά. Τὸ κατορθώνει. Ἀφ'ἧνε το τηλεφωνικὸ κέντρο καὶ γίνεται εἰσαγωγεὺς καπνῶν...

Κατὰ τὸν πόλεμο

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΒΡΙΣΚΕΙ τὸν Σταύρο Νιάρχο στὸ κατώφλι τῆς ἐπιτυχίας. Εἶναι ἰδιοκτῆτης ἐπτά καραδίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων δύο «τάνκερ». Τὸ 1941 νοικιάζει τὸν στόλο του στοὺς συμμάχους, γυρίζει στὴν Ἑλλάδα καὶ κατατάσσεται στὸ Βασιλικὸ Ναυτικόν. Ὑπηρετεῖ ἐπὶ δύο χρόνια ὡς σημαιοφόρος σὲ πλοῖα πού συνοδεύουν νηοπομπές στὸν Ἀτλαντικόν. Ἀπὸ τὰ ἐπτά πλοῖα του ἓνα μόνο σώζεται. Εἰσπράττει δύο ἐκατ. δολλ. ἀσφάλιστρα καὶ ἀγοράζει πάλι πλοῖα...

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΒΡΙΣΚΕΙ τὸν Ἀρ. Ὁνάση ἤδη πολυεκατομμυριοῦχο Ἀργεντινὸ ὑπῆκοο. Τὸ 1938 ἔχει παραλάβει τὸ τάνκερ «Ἀριστον». Τὸ πρῶτο πού ἔχει παραγγεῖλθῇ σὲ ναυπηγεῖο ἀπὸ Ἑλλήνα ἐφοπλιστή. Παραχωρεῖ, ἐπὶ ἐνοικίῳ, ὅλα τὰ διαθέσιμα καράβια στοὺς συμμάχους. Στὸ τέλος τοῦ πολέμου εἰσπράττει μεγάλα ποσὰ καὶ ἀγοράζει ἀπὸ τὴν Ἡνωμ. Πολιτεῖες 23 πλοῖα, ἀξίας 20.000.000 δολλαρίων καὶ μεγεθύνει τὸν στόλο του.

Ἀρχίζει ἡ μονομαχία

Τὸ 1947, ὁ Σταύρος Νιάρχος παντρεύεται τὴν Εὐγενία Λιβανού, 17 ἐτῶν, πλουσιώτατη κόρη Ἑλληνος ἐφοπλιστοῦ. Εἶναι ὁ τρίτος τοῦ γάμος.

Τὸ 1948, παραγγέλλει τὴν «Παγκόσμια Εἰρήνη», 18.000 τόνων, (πού ἐθεωρεῖτο τότε ὑπερβολικὸ μέγεθος) καὶ δὲν παύει νὰ προσθέτῃ στὸν στόλο του ὅλο καὶ μεγαλύτερα πλοῖα. Τὸ «Παγκόσμιος Δόξα», πού παραγγέλλει τὸ 1954, εἶναι τὸ μεγαλύτερο τάνκερ τοῦ κόσμου (45.509 τ.).

Τὸ 1946, ὁ Ἀρης Ὁνάσης παντρεύεται τὴν Ἀθηνᾶ Λιβανού, 17 ἐτῶν, πλουσιώτατη κόρη Ἑλληνος ἐφοπλιστοῦ. Εἶναι ὁ πρῶτος τοῦ γάμος.

Τὸ 1948 ἀρχίζει φαλινοθηρικὴς ἐπιχειρήσεις, πού ἀρχικῶς ἀποφέρουν τεράστια κέρδη καὶ ἐν συνεχείᾳ μεγάλες διεθνεῖς παρεξηγήσεις. Κρατᾷ τὸν στόλο ἑξή χρόνια καὶ τὸν μεταπωλεῖ στοὺς Ἰάπωνες.

Τὸ 1956 δίδει μάχη γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σύμβαση τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν τῆς Ἑλλάδος. Τὴν χάνει.

Τὸ 1957, θεωρεῖται ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ μεγαλύτερου ἐμπορικῶν στόλου τοῦ κόσμου.

Τὸ 1957 ἰδρύει τὰ «Ἑλληνικὰ Ναυπηγεία». Ἐπενδύει πολλὰ ἑκατομμύρια δολλάρια στὴν ἐπιχείρηση.

Τὸ 1953 ἡ ἀγορὰ τῆς πλειοψηφίας τῶν μετοχῶν τῆς εταιρίας τοῦ Μόντε Κάρλο τοῦ δίδει διεθνή ἀίγλη. Ὀνομάζεται «ὁ ἀνθρωπος πού ἀ γ ὁ ρ α σ ε τὴν μπάνκα τοῦ Μόντε Κάρλο».

Τὸ 1956 δίδει μάχη γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν σύμβαση τῶν ἀεροπορικῶν συγκοινωνιῶν τῆς Ἑλλάδος. Τὴν κερδίζει καὶ ἰδρύει τὴν «Ὀλυμπιακή».

Τίτλοι καὶ προσόντα

ΑΞΙΩΜΑΤΑ: Ὑπῆρξε (1946) ἐπίτιμος ναυτικός ἀκόλουθος τῆς ἐλληνικῆς πρεσβείας τῆς Οὐάσιγκτων. Ἐχει πολλὰ ξένα παράσημα καὶ τὸν Μεγαλόσταυρο τοῦ Φοίνικος.

Εἶναι ΕΛΛΗΝ ὑπῆκοος.

ΜΙΛΑΕΙ... Γαλλικά, ἀγγλικά, γερμανικά.

ΑΞΙΩΜΑΤΑ: Ὑπῆρξε (1928) γενικός πρόξενος τῆς Ἑλλάδος στὸ Μπουένος Ἀϊρες. Ἐχει πολλὰ ξένα παράσημα καὶ τὸν Μεγαλόσταυρο τοῦ Φοίνικος.

Εἶναι ΕΛΛΗΝ καὶ Ἀργεντινὸς ὑπῆκοος.

ΜΙΛΑΕΙ... Γαλλικά, ἀγγλικά, ἰταλικά, ἰσπανικά καὶ τουρκικά.

Τὰ ἑκατομμύρια...

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ Νιάρχος κερδίζει ἑκατομμύρια καὶ σπαταλᾷ ἑκατομμύρια. Ἀγοράζει νησιά, σπίτια, ἔργα τέχνης καὶ συλλογὲς ὁλόκληρες. Μὲ εὐφυῖα, ἐνστικτο καὶ ἀληθινὴ ἀγάπη πρὸς τὸ ὠρεῖο, συγκεντρώνει θησαυροὺς, στὸ Παρίσι, - στὸ μέγαρο «Σα-ναλεῖγ» -, στὸ Σαιντ Μόριτς, στὸ Λονδίνο, στὴν Ριβιέρα, στὴν Ν. Ὑόρκη, στίς Μπαχάμες, στὴν Σπετσπούλα καὶ ἀκόμη στήν...

«ΚΡΕΟΛΗ», τὴν ναυαρχίδα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ στόλου, πού θεωρεῖται τὸ ωραιότερο γιῶτ (μὲ τὰ μεγαλύτερα πανιά) τοῦ κόσμου.

Ο ΑΡΗΣ Ὁνάσης συνεχίζει τὶς ἐπιχειρήσεις του. Καὶ ἀρχίζει νὰ συναναστρέφεται μεγάλες προσωπικότητες καὶ νὰ μεταβάλλεται σὲ διεθνῶς γνωστὴ μορφή. Ἡ φίλις του ἰδίως μὲ τὸν Οὐίνστον Τσώρτσιλ τοῦ δίδει ἰδιαίτερη αἴγλη. Ἀγοράζει καὶ αὐτὸς ἔργα τέχνης, ἀλλὰ μετρημένα. Ἐχει ἓνα Γκρέκο μέσα στήν...

«ΧΡΙΣΤΙΝΑ», τὴν ναυαρχίδα τοῦ προσωπικοῦ τοῦ στόλου, πού θεωρεῖται ἡ πολυτελέστερη θαλαμηγὸς (ἔχει καὶ ἀεροπλάνο) τοῦ κόσμου.

...καὶ τὰ νησάκια

Η «ΣΠΕΤΣΟΠΟΥΛΑ», ἓνα νησί ἄλλοτε περίπου ἔρημο, ἔχει μεταβληθῇ σὲ ἓναν ἐπίγειο παράδεισο πού ὀνειρεύονται νὰ ἐπισκεφθοῦν ὅλοι οἱ μεγάλοι τοῦ κόσμου. Ὁ Σταύρος Νιάρχος δέχεται βασιλεῖς, πρίγκιπες, Ἑλληνες καὶ ξένους. Ὁργανώνει κυνήγια μὲ φασιανούς, προσφέρει ὅλη τὴν δυνατὴ σύγχρονη πολυτέλεια μέσα σὲ ἓνα γνήσιο ἐλληνικὸ πλαίσιο.

Ο «ΣΚΟΡΠΙΟΣ», ἓνα νησί τελείως ἔρημο, ἀποτελεῖ τὸ κύριο μέλημα τοῦ Ἀριστ. Ὁνάση, ὁ ὁποῖος περνᾷ ἐκεῖ τὸν περισσότερο καιρὸ του. Χαράζει δρόμους, φυτεύει δέντρα, κτίζει λιμάνια, ὀρθώνει βίλλες, προσθέτει (λένε...) μύλους καὶ ἴσως σκοπεύει νὰ τοῦ δώσῃ ἓνα πῶ-λυτελὴ, διεθνή, τουριστικὸ χαρακτήρα.

Παντρεμένος μὲ τὴν Σαρλότ Φόρντ, ἀπὸ τὸν Δεκέμβριο 1965.

Εἶναι συνδεδεμένος πολιτικὰ μὲ τὶς ἀντιβενιζελικές παρατάξεις. Λαϊκὸ Κόμμα, Συναγερμὸ, Ε.Ρ.Ε.

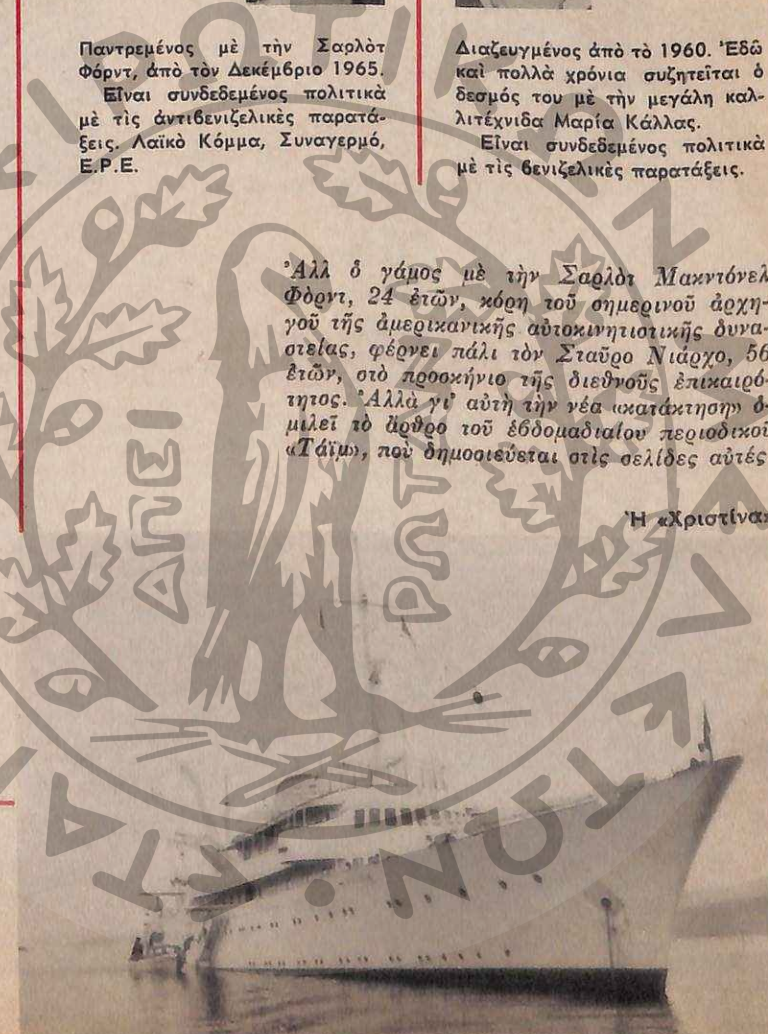
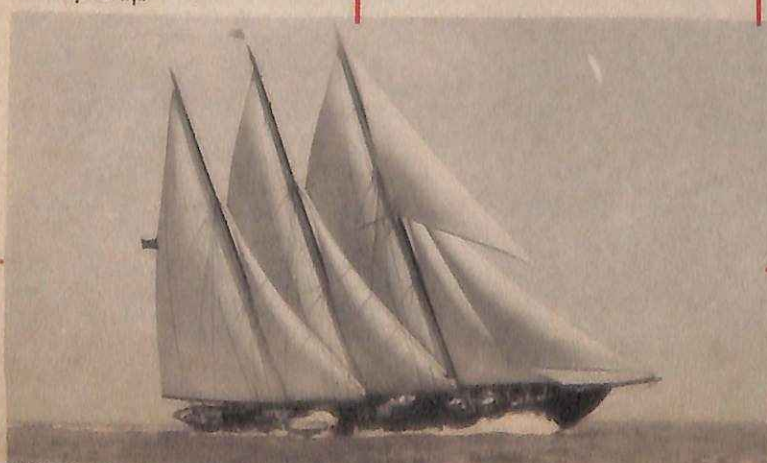
Διαγευγμένος ἀπὸ τὸ 1960. Ἐδῶ καὶ πολλὰ χρόνια συζητεῖται ὁ δεσμός του μὲ τὴν μεγάλη καλλιτέχνηδα Μαρία Κάλλας.

Εἶναι συνδεδεμένος πολιτικὰ μὲ τὶς βενιζελικές παρατάξεις.

Ἀλλ' ὁ γάμος μὲ τὴν Σαρλότ Μακνιόνελ Φόρντ, 24 ἐτῶν, κόρη τοῦ σημερινοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀμερικανικῆς ἀδιοικητικῆς δυναστείας, φέρνει πάλι τὸν Σταύρο Νιάρχο, 56 ἐτῶν, στὸ προσκήνιο τῆς διεθνούς ἐπικαιρότητας. Ἀλλὰ γι' αὐτὴ τὴν νέα κατάντησιν δὲ μιλεῖ τὸ ἄρθρο τοῦ εβδομαδιαίου περιοδικοῦ «Τάιμ», πού δημοσιεύεται σὲς σελίδες αὐτές.

Ἡ «Χριστίνα»

Ἡ «Κρεολή»

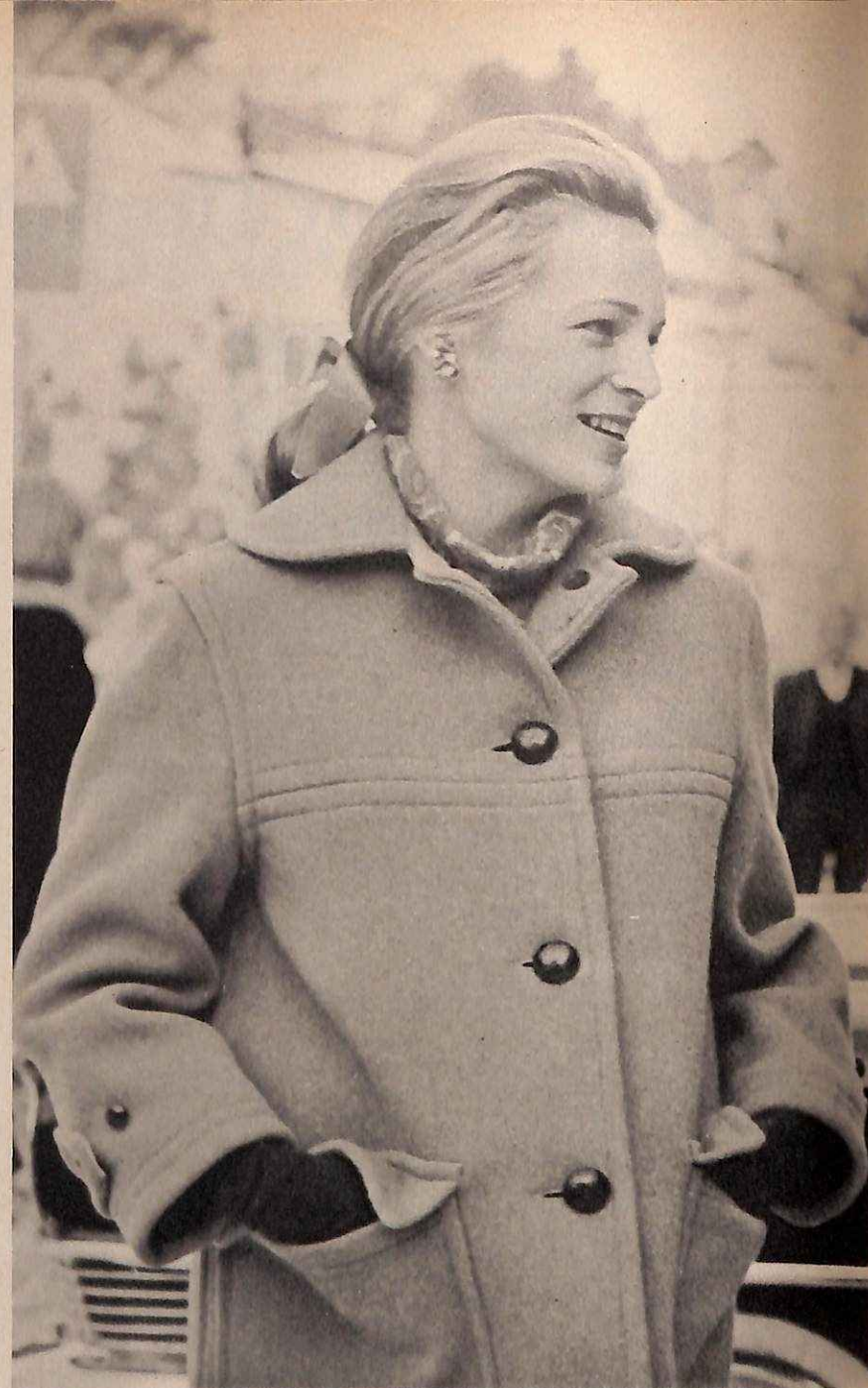
“Αν και δέν τὸ ἔγραψαν ποτὲ οἱ ἐφημερίδες ὁ κ. Νιάρχος περιπολοῦσε γύρω ἀπὸ τὴν Σαρλότ παραπάνω ἀπὸ ἕνα χρόνο

ΟΙ ΝΕΟΝΥΜΦΟΙ ΧΑΜΟΓΕΛΟΥΝ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΙ

Αποκλειστικότητα TIME

Ο γάμος ἀπέτελεσε τὴν ἐκπληξη, ὅχι τὸ εἰδύλλιο. Οἱ πάντα καλὰ πληροφορημένοι εἶχαν ἀκούσει ἀπὸ καιρὸ γιὰ τὴς κρουαζιέρες στὴν Μεσόγειο μὲ τὴν θαλαμηγὸ τοῦ κ. Νιάρχου. Ἡ Σαρλότ Φόρντ καὶ ἡ μητέρα της μαζὶ. Ἀλλὰ ἡ οἰκογένεια Φόρντ ἔμενε ἀμίλητη. Ὑπῆρχαν πολλὲς ἀβεβαιότητες. Ὅχι, βέβαια, γιὰ τὴν οἰκονομικὴ κατάσταση τοῦ κ. Νιάρχου (ἡ περιουσία του ὑπολογίζεται σὲ 260 ἐκατομύρια δολλάρια), ἀλλὰ γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ του. Τρεῖς ἡμέρες πρὸ τῆς ἀπαγωγῆς, ἡ μητέρα τῆς Σαρλότ Κα Ἄννα Φόρντ ἔλεγε στὴν παλιὰ φίλη της λαίδη Ὁρ - Λιούις: «Δὲν ὑπάρχει ζήτημα γάμου, γιατί ὁ ἐνδιαφερόμενος κύριος δὲν μπορεῖ νὰ πάρῃ διαζύγιο». Ὡστόσο, καθὼς ἀπεδείχθη ἀπὸ τὰ γεγονότα, ὑπῆρχε...

Εἰς οὗτοι κανόνες ἐπιζοῦν σήμερα ἀπὸ τὴν παλιὰ κοινωνικὴ εὐταξία καὶ δὲν ἔχει μείνει οὔτε ἕνας κανόνας γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ ἀναγγεῖται ὁ γάμος ἐνὸς μεσήλικος πολυεκατομμυριοῦχου — πού μόνος ἔχει πάρει διαζύγιο ἀπὸ τὴν τρίτη γυναῖκα του — μὲ τὴν νεαρὴ καὶ κοσμικὴ κόρη ἐνὸς ἄλλου πολυεκατομμυριοῦχου. Πρὶν ἀπὸ λίγες μέρες ὁ κόσμος ἔμαθε πῶς, ὅταν ὑπάρχῃ χρήμα, μπορεῖ νὰ ὀργανωθῇ ἕνας μυστικὸς γάμος.

Ἡ νύφη: Σαρλότ Φόρντ, 24 χρόνων, κόρη τοῦ Χένρυ Φόρντ καὶ διαγεγονῆ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς μεγάλης δυναστείας τοῦ αὐτοκινήτου. Ὁ γαμβρός: Σταύρος Νιάρχος, ὁ Ἕλλην μεγαιστὴν τῆς ναυτιλίας.

Ὁ κ. Σταύρος Νιάρχος εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους πού ὁ Χένρυ Φόρντ ὁ Ἀ΄ δὲν θὰ εἶχε καμμιὰ πιθανότητα νὰ συναντήσῃ στὴν ζωὴ του, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν συναντοῦσε δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸν καταλάβῃ. Τὸ μόνο, πάντως, γιὰ τὸ ὁποῖο δὲν θὰ ἦταν δυνατόν νὰ τὸν κατηγορήσῃ εἶναι τὸ ὅτι παντρεύεται τὴν διαγεγονῆ του γιὰ τὴν ποικίλη της! Ἄν καὶ εἶναι δύσκολο νὰ ὑπολογίσῃ κανεὶς τὴν περιουσία τοῦ κ. Νιάρχου,

στοὺς διεθνεῖς οἰκονομικοὺς κύκλους μιλοῦν γιὰ 200, 250 καὶ 260 ἐκατομύρια δολλάρια.

Μικρὸ παιδί, ἡ Σαρλότ δὲν φαινόταν καθόλου προωρισμένη γιὰ τέτοια ἐξέλιξη. Στὴν ἐξοχὴ τοῦ Γκρὸς Πόιντ, στὴν πολιτεία τοῦ Μίτσιγκαν, ὅπου μεγάλωσε μὲ τὴν μικρότερη ἀδελφὴ τῆς Ἄννα, ἔπαιζε μὲ σόφτες στοὺς καταπρασινους κήπους, χαμογελοῦσε γιὰ τοὺς φωτογράφους τῆς οἰκογενείας καὶ διάβαζε «κόμικς», ἀντὶ γιὰ κλασικοὺς. Φοίτησαν καὶ οἱ δύο σὲ καθολικὰ σχολεῖα καὶ ἔπαιζαν τὴν θρησκεία τους σὰν σοβαρὰ. Γιὰ χάρι τῆς μητέρας της, πού προσέχεται ἀπὸ παλιὰ καθολικὴ οἰκογένεια, ὁ Χένρυ Φόρντ εἶχε γίνει κι αὐτὸς καθολικὸς. Τὰ κορίτσια ἦταν τύποι μαθητικῶν σχολῶν καλογραφῶν.

Στὰ δεκαπέντε της περίπου ἡ Σαρλότ ἦταν σχετικὰ παχουλὴ καὶ περπατοῦσε σκυφτῇ. Ὅσο πλησιάζε ὁ καιρὸς τῆς ἐξόδου της στὴν ὑψηλὴ κοινωνία, τόσο πρόσχεζε περισσότερο τὸν ἑαυτὸ της. Ἀδυνατίσε, ἔφτιαξε τὸ παράστημα της. Στὸ πάστου πού δόθηκε γιὰ τὸ κοινωνικὸ ντεμποῦτο της —τὸ εἶπαν τότε ἐπάρτυ τοῦ αἰῶνος— καὶ στοίχισε 250.000 δολλάρια— φάνηκε

μὲ ἀέρα καὶ ὁμορφιά. Τὸ ντεμποῦτο τῆς Ἄννας ἔγινε διὸ χρόνια ἀργότερα. Δεύτερο ἐπάρτυ τοῦ αἰῶνος». Περίπου τὸ ἴδιο κόστος. Ἀπὸ τότε ἡ ἐξέλιξη τῶν δύο κοριτσιῶν ἦταν πολὺ γρήγορη. Ἡ μητέρα τους τίς πήρε στὸ Παρίσι γιὰ νὰ μαθεύουν καὶ στὸ Γκαστάντ γιὰ νὰ μάθουν οἶ. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμφανίσεις τῶν γονέων στὴν Εὐρώπη ἦταν συχνές. Ἰδιαιτέρως τοῦ πατέρα, πού εἶχε ἀποκτήσει σπουδαία θέση στοὺς βιομηχανικοὺς κύκλους, ὅταν, ἀναλαμβάνοντας τὴν διεύθυνση τῆς οἰκογενειακῆς ἐπιχειρήσεως, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ πατρὸς του, τὴν ἔφερε σὲ νέα ρεκόρ παραγωγῆς. Ἀγόρασε ἕνα γιῶτ καὶ ἔκανε κλέβει χρόνους κρουαζιέρες στὴν Μεσόγειο.

Τὸ 1960, σὲ μιὰ δεξίωση πού ἡ πριγκίπισσα Γκρές τοῦ Μονακὸ ἔδωσε στὸ Παρίσι, ὁ Χ. Φόρντ συνάντησε τὴν Χριστίνα Ὡσιν. Ἰταλίδα, ζωντανὸς χαρακτήρας, χοροσμένη. Παντρεύτηκαν πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ, ἕνα χρόνο ἀπ' ὅπου ὁ Χένρυ Φόρντ πήρε διαζύγιο ἀπὸ τὴν Ἄννα Μακντόνελ Φόρντ, στὸ Ἀϊντάχο. Ὁ Χένρυ καὶ ἡ Χριστίνα μένουν τώρα στὸ Νητρώιτ.

Ἡ πρώτη κυρία Φόρντ καὶ οἱ

κόρες της μετεκόμισαν σ' ἕνα διαιρέσιμα τῆς Πέμπτης Λεωφόρου στὸ Μανχάτταν, καὶ τὸ ὄνομά τους τοὺς ἔδωσε πολὺ γρήγορα πολλὲς γνωριμίες καὶ μεγάλη δημοσιότητα. Ἡ Σαρλότ ἐργαζόταν ὡς διακοσμήτρια. Τὸ χαμόγελο τῶν δύο κοριτσιῶν, ἀπαράιτητο στυλίσμα τῶν σελίδων τῶν περιοδικῶν μόδας. Ἐμαθάν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔξερουν ἀπὸ μοντέρνα τέχνη, ταγιέο Κουορέζ, κέντισμα «φλίπα», ἐπιλογή γιὰ τὸν κατάλογο τῶν δέκα καλύτερα ντυμένων Ἀμερικανίδων.

Οἱ συνθήκες αὐτὲς ἔκαναν ὁλοένα περισσότερο αἰσθανοὺν ὅτι ἡ Σαρλότ ἢ ἡ Ἄννα θὰ παντρεύονταν κανένα παιδικὸ φίλο. Καὶ ἡ πρόβλεψη αὐτὴ ἦταν πραγματικὰ σωστὴ. Ἡ Ἄννα παντρεύθηκε τὸν ὄρατο Φλωρεντινὸ Τζανκάλο Οὐτσέλλι, 31 χρόνων, πού πήγε μὲ τὴν οἰκογένειά του στὴν Νέα Ἰ-όρκη τὸ 1943, ὅπου τὸ 1962 ὁ πατέρας του τοῦ ἀγόρασε μιὰ θέσι στὸ χρηματιστήριον, πληρώνοντας, ὅπως ὑπολογίζουν οἱ εἰδηκοί, 175.000 δολλάρια. Οἱ γονεῖς τῆς Ἄννας δὲν φαινόταν ἐπεροβολικά ἐνθουσιασμένοι μὲ τὸν δεσμό της. Ὁ κυριώτερος λόγος: Ὁ Τζανκάλο εἶναι ξαναπαντρεμένος καὶ

ὁ (καθολικὸς) γάμος του δὲν ἔχει ἀκρωσθῇ. Ἄν καὶ δὲν τὸ ἔγραψαν ποτὲ οἱ κοσμικὲς στήλες τῶν ἐφημερίδων, ὁ κ. Νιάρχος περιπολοῦσε σὰ νερά τῆς καινούργιας ζωῆς τῆς Σαρλότ παραπάνω ἀπὸ ἕνα χρόνο. Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1964 ἔφθασε μὲ τὴν τριτάτη «Κροσὶνη» του, τὴν μεγαλύτερη θαλαμηγὸ τοῦ κόσμου, στὴν Βιλφράνς. Λίγα χιλιόμετρα μακρότερα ἦταν ἀνυποδοχὴ ἡ «Σάντα Μαρία», ἡ θαλαμηγὸς τοῦ Φόρντ. Σὲ λίγες ὥρες ἡ δεξινάκατος τοῦ κ. Νιάρχου ἐκτελοῦσε πλὴν ἀδρομολογία ἀνάμεσα στὶς δύο θαλαμηγούς.

Ὁ κ. Νιάρχος φημίζεται γιὰ τὴν προσωπικὴ γοητεία του. Τὸ γεγονός ὅτι ἦταν τρεῖς φορές παντρεμένος δὲν εἶναι σπουδαῖο ἐμπόδιο στὴν κοινωνία τοῦ ἑαυτοῦ τοῦ Φόρντ. (Οἱ γάμοι τοῦ κ. Νιάρχου: Τὸ 1930 μὲ τὴν Ἑλένη Σπορίδη, κόρη τοῦ ναυάρχου Κ. Σπορίδη. Διάσκησις, ἕνας χρόνος. Τὸ 1939 μὲ τὴν Μελομένην Κατάρη. Διάρκεια, ὀκτὼ χρόνια. Καί, ἀμέσως μετὰ, μὲ τὴν Εὐγενία Λιδανού).

Ἐκανε ἀκόμη ἐντύπωση ὅτι ὁ κ. Νιάρχος, ἂν καὶ μπορεῖ νὰ μὴν

«ΦΛΕΡΤ» τοῦ Ἕλληος μεγαλοεφοπλιστοῦ μὲ τὴν Ἀμερικανίδα κληρονόμο;» ἔγραψαν οἱ «Εἰκόνες» δημοσιεύοντας πέρυσι (τεύχ. 491) τὴν ἀποκαλυπτικὴ ἐκ τῶν ὑστέρων φωτογραφία τοῦ κ. Στ. Νιάρχου καὶ τῆς Σαρλότ Φόρντ, σ' ἕνα νυχτερινὸ κέντρο τοῦ Σαιντ Μόρις.

ΣΕΛΗΝΗ τοῦ μέλιτος στὸ Σαιντ Μόρις. Ἀμέσως μετὰ τὸ γάμο τους, στὸ Χουαρὲζ τοῦ Μεξικοῦ, ὁ κ. καὶ ἡ Κα Σταύρου Νιάρχου, ἔφθασαν ἀεροπορικῶς στὸ περίφημο ἐλβετικὸ κέντρο χειμερινῶν σπόρ, γιὰ νὰ περάσουν τὶς πρώτες ἡμέρες τοῦ ἐγγάμου βίου τους σ' ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ «σαλέ», πού διαθέτει ἐκεῖ ὁ Ἕλλην ἐφοπλιστής. Εὐχάριστες ἀναμνήσεις τοὺς συνδέουν μὲ τὸν τόπο ὅπου ἀναπτύχθηκε —ὡς φαίνεται— πέρυσι τὸ εἰδύλλιο τους.

Μμμ!
τί θαῦμα...

...μπράβο **PYREX**

Τὰ PYREX είναι άρχοντιά στο σπίτι!

Ώραία εμφάνισι, κομψή φόρμα, πεντακάθαρα, άμετάβλητα, βγάζουν άσπροπρόσωπη σε κάθε περίστασι τη Νοικοκυρά. Τὰ PYREX πλένονται εύκολα, δέν ραγίζουν, δέν ξεφλουδίζουν, είναι ΠΑΜΦΘΗΝΑ. παραμένουν πάντα ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ.

Και τί εύκολίες παρέχουν τὰ PYREX!

Μαγειρεύετε σε PYREX πολύ γρηγορώτερα και νοστιμώτερα από κάθε άλλο σκεύος, σερβίρετε με τὸ ίδιο PYREX και διατηρείτε τὸ φαγητὸ στοῦ ἴδιου PYREX. Προμηθευθίτε σήμερα μιὰ σειρά σκεύη PYREX ΓΑΛΛΙΑΣ γιὰ τὸ σπίτι σας. Μόλις τὰ χρησιμοποιήσετε θὰ πῆτε κί' έσεις:μπράβο PYREX.

75 διάφορα σκεύη PYREX ΓΑΛΛΙΑΣ, κατσαρόλες, ταψιά, τηγάνια, μπόλ, τσαγιέρες, καφετιέρες, μιὰ όλόκληρη σειρά γιὰ τὸ νοικοκυριό σας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ Σ' ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

PYREX

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Χ. ΜΠΕΝΡΟΥΜΠΗ & ΥΙΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΡΜΟΥ 74, ΤΗΛ. 312.810
Ι. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ 155, ΤΗΛ. 845.085

Χύτερες στρογγυλές γιὰ 2 άτομα δρχ. 65 » 3 » 80 » 4 » 98 » 5 » 120	Τηγάνι με λαβή δρχ. 120 ή λαβίδα χρησιμοποιείται στά περισσότερα σκεύη	Ταψιά ορθογώνια από 60-115 δρχ.	δρχ. 15 Μπιμπερόν
Μπολάκια ζελέ 7 και 8 δρχ.	Χότρα οβάλ γιὰ 4 άτομα δρχ. 130	Σουφλέ από δρχ. 35-45	Καφετιέρα δρχ. 135

Ο ΘΡΥΛΟΣ ΝΙΑΡΧΟΥ

Έχη τόσο μεγάλη περιουσία στην ό πατέρα Χένρι, ξέρεi να ξοδεύη τὸ χρήμα του με περισσότερο στυλ. Προσφέρει χρυσές σιγαροθήκες σάν να είναι κοινά κουτιά σπέρτων, όταν επισκέπτεται τὸν ράφτη του παραγγέλλει 16 κοστούμια, και τὸ σαλόνι τῆς «Κρεουλής» είναι στολισμένο με Βάν Γκόγκ, Ρενουάρ, Γκαγκέν και Έναν Ρουά.

Τὸ περασμένο καλοκαίρι ἡ «Κρεουλὴ» ἀκολούθησε τὴν θαλαμηγὸ τῶν Φόρντ σ' ὅλη τὴν Μεσόγειο και, όταν τελείωσε ἡ σαζόν, ἡ Σαρλότ δήλωσε στοὺς γονεῖς τῆς ὅτι θὰ παντρευόταν τὸν κ. Σταύρο Νιάρχο.

Ὁ χειρισμὸς τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς ἀπὸ τὴν οἰκογένεια Φόρντ ἦταν ἐξαιρετικὰ προσεκτικός. Δὲν διέκρινε οὐτε μιὰ λέξη ἀπὸ τὸ μεγάλο μυστικό. Ἐνα μέλος τῆς οἰκογενείας ἐξηγεῖ τώρα: «Δὲν μᾶς ἀνησυχῶσε τὸ ὅτι θὰ παντρευόταν. Αὐτὸ τὸ εἶχαμε πάρει ἀπόφαση. Ἐκεῖνο ποὺ θέλαμε ἦταν νὰ γίνουν ὅλα με αξιοπρέπεια και φινέτσα».

Τὸ σχέδιο ἦταν νὰ ἀναγγελθῇ τὸ γεγονός, ἀφοῦ οἱ νεόνυμφοι θὰ ἐφευγαν γιὰ τὸν μῆνα τοῦ μελιτος. Καὶ ἡ «συνωμοσία» πέτυχε, ἐκτός σε ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν Νεοσοφίσα κοσμογονία Σούζυ (ψευδώνυμο), ποὺ τὴν ἐπομένη τοῦ γάμου εἶχε διόκληση τὴν ἐξέδωσι τὴν στήλη τῆς.

Ὁ ὑπόλοιπος τύπος παρουσίασε τὸν γάμο σάν ἀπαγωγή, ἐπογραμμίζοντας με κακία τὸ ὅτι ἡ Σαρλότ κατάφερε νὰ νικήσῃ τὴν ἀδελφή τῆς στήν κούρσα τοῦ θυεναίου, με τὸ νὰ παντρευθῇ δυὸ ἐβδομάδες νωρίτερα (ὁ γάμος τῆς Ἄννας εἶχε ἀπὸ παλαιὰ διοσθῇ γιὰ τῆς 28 Δεκεμβρίου). Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ κ. Νιάρχος ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ περιμένῃ τὸ διαζυγίό του, ποὺ ἐξεδόθη στὸ Χοναρέξ τοῦ Μεξικού, λίγες ἡμέρες πρίν ἀπὸ τοὺς γάμους του.

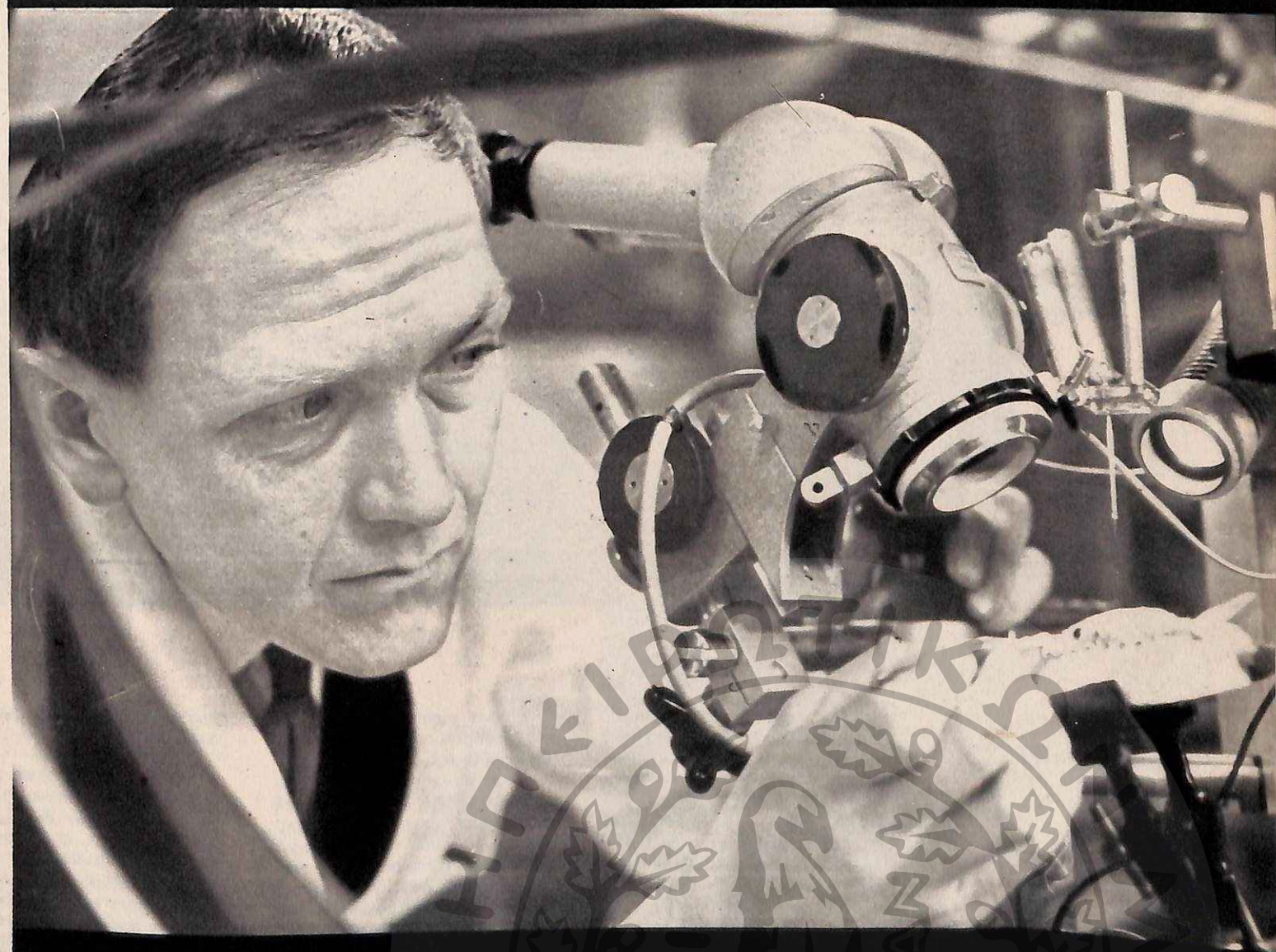
Μετά τὴν ἐκδοσὴ τοῦ διαζυγίου, ὁ κ. Νιάρχος ἐνήργησε με τὴν συνθησικὴν δραστηριότητά του: Ἡ Σαρλότ και ὁ διαηγόρος τοῦ κ. Νιάρχου πῆραν ἀπὸ τὴν Νέα Τόκη ἕνα ἀεροπλάνο τῆς ἑταιρείας Φόρντ και πέταξαν στὸ Χοναρέξ, ὅπου κατέφθασε και ὁ κ. Νιάρχος με ἄλλο ἀεροπλάνο ἀπὸ τὸν Καναδά. Ἡ γαμήλιος συννοδεία ἐκλείσε διαμερίσματα σ' ἕνα καινούργιο μοτέλ τοῦ Χοναρέξ. Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ διαμερίσματα αὐτά, προσωρινό γιὰ τὸ ζεύγος, ἔγινε ὁ πολιτικὸς γάμος ἀπὸ ἕναν δικαστή. Καὶ ἡ συνέχεια:

Ἄλλο ἀεροπλάνο τῆς ἑταιρείας Φόρντ πήγε τοὺς νεόνυμφους στὸ Νασάου τῶν Μπαχάμας, ὅπου περιμένε ἕνα ἀεριοθούμενο «Μπόινγκ - 707», ναυλωμένο ἀπὸ τὸν κ. Νιάρχο (40.000 δολάρια) γιὰ τὴν Ζυρίχη. Ἐκεῖ περιμένε τὸ προσωπικό ἀεροπλάνο τοῦ κ. Νιαρχου (ἀεριοθούμενο «Λήρ») γιὰ τὸ τελευταῖο μέρος τοῦ ταξιδιοῦ ὡς τὸ Σαιν Μόρις. Τὸ καταφύγιο τῶν νεόνυμφων: Ἐνα ξενοδοχεῖο, και ὅχι τὸ σαλὲ τοῦ κ. Νιαρχου, ἐκεῖ κοντά. Ὁ λόγος: Στὸ σαλὲ βρίσκονταν ἡ Κα Εὐγενία Λιβανού, ἡ 3η σύζυγος τοῦ κ. Νιαρχου, με τὰ τέσσερα παιδιά τους.

Τὴ γνῶμη ἔχουν οἱ γονεῖς τῆς νέφης: Ἡ Κα Ἄννα Μαντινέλ Φόρντ δὲν συζητεῖ παρὰ μόνο με τῆς πολὺ στενὲς φίλες τῆς. Ὁ πατέρας ὅμως (48 χρόνων) εἶναι ἀπὸ χαρακτήρος περισσότερο διληπτικός. Σε μιὰ δεξίωση στὸ Ντητρόιτ, μιὰ μέρα μετὰ τοὺς γάμους, ἡ ἀπάντηση σε φίλο του γιὰ τὸ τί ἰδέα ἔχει γιὰ τὸν γαμβρό του ἦταν: «Εἶναι πολὺ καλὸς ἄνθρωπος».

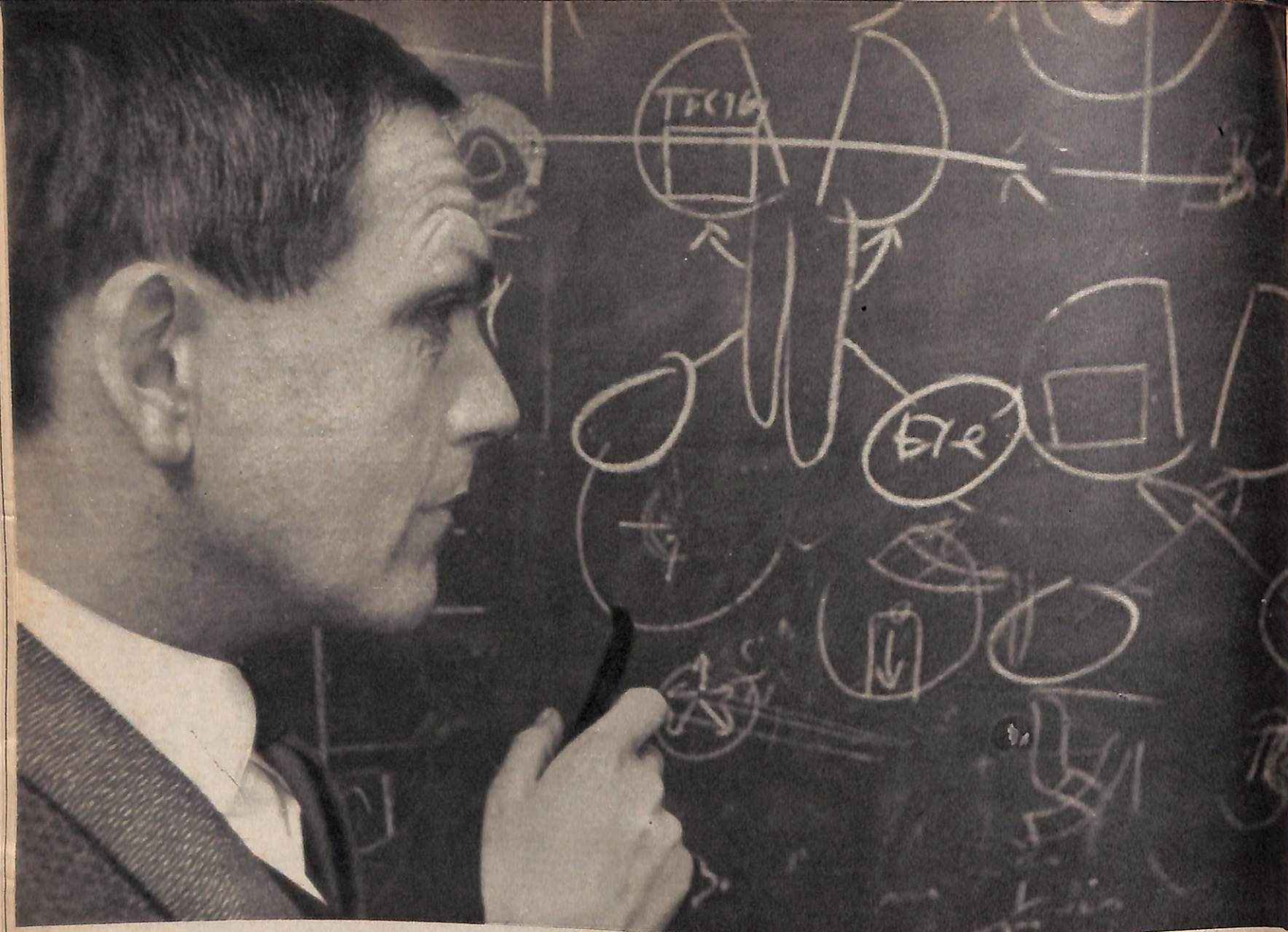
Σήμερα σε χρυσόψαρα, αὔιρο στὸν ἄνθρωπο!

ΜΕΤΑΜΟΣΧΕΥΣΗ

ΕΓΚΕΦΑΛΩΝ!

Ενα ἡλεκτρόδιο λεπτὸ σάν βελόνα εἶναι τοποθετημένο πάνω ἀπὸ ἕναν ἐγκέφαλο, μικρὸ σάν τὴν κεφαλὴ ἑνὸς σπέρτου — ἐγκέφαλο χρυσόψαρου. Ἐνα φωτισμένο μικροσκοπικὸ χειρουργικὸ τροπέζι. Ὁ ἡλεκτρονικὸς ἀνιχνευτὴς συλλαμβάνει ἀνεπαίσθητες διεγέρσεις τῶν νευρῶν... Μιὰ λεπτὴ δέσμη ἀκτίνων σκοπεύεται πάνω στὸν ἐγκέφαλο... Ὁ δρ Μάικελ Γκέιλ, 38 ἐτῶν, μέλος τοῦ τμήματος ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν τῆς Βρετανικῆς Βασιλικῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρείας, μελετᾷ τῆς νευρικῆς ἀντιδράσεις τοῦ ψαριοῦ, ποὺ ἀφοῦ τοῦ ἀφῆρεσαν τὸν ἐγκέφαλο, τοῦ μεταμόσχευσαν ἕναν καινούργιο. Πρῶτος σταθμὸς στὸν δρόμο γιὰ τὴν πραγματοποίηση ἑνὸς μεγάλου ἐπιστημονικοῦ ὀνείρου: Νὰ μποροῦν νὰ ἀντικαθιστοῦν παλιοὺς ἐγκεφάλους με καινούργιους.

Το κοινότατο χρυσόψαρο έχει αποδείξει ότι στην θέση του παλιού έγκεφάλου του μπορεί να τοποθετηθεί καινούργιος. Κι όταν γίνει αυτό, οι άπειρες χιλιάδες κομμένες νευρικές ίνες ενώνονται πάλι στην παλαιά διάταξή τους, που θυμίζει κυκλώματα τρανζίστορ. Είναι το ίδιο σαν να έχουν ξεκολλήσει όλα τα σύρματα από έναν τηλεφωνικό πίνακα, για να ξανακολληθούν από τον τεχνίτη την νύκτα. Ούτε, όμως, οι γιατροί δεν μπορούν να εξηγήσουν ακόμη το πώς τα νεύρα ανακαλύπτουν τον δρόμο, που τα οδηγεί καθένα στο «ντουί» του.

Η νάρκωση

Πριν από την έγχειρση, το χρυσόψαρο ναρκώνεται. Μετά το ανοίγουν το κρανίο, σε λίγα δευτερόλεπτα του αντικαθιστούν τον έγκεφαλο, και η «θήκη» του έγκεφάλου ξανακλείνεται με πλαστικό δέρμα.

Σ' ένα ντεπόζιτο κολυμπούν πολλά ψάρια, που έχουν υποβληθεί στην ίδια έγχειρση. Ό σκοπός που τα έχουν συγκεντρώσει όλα μαζί είναι να εξακριβωθεί κατά πόσο, μετά την έγχειρση, το νευρικό τους σύστημα λειτουργεί κανονικά. Τους σκοπεύουν φώτα στα μάτια, και οι διεγέρσεις του αμφιβληστροειδούς «συλλαμβάνονται» από λεπτά ηλεκτρόδια και πολλαπλασιάζονται επί 100.000 φορές από ειδικό μηχανήμα. Το αποτέλεσμα: Κρότοι σαν πολυβόλου ακούγονται από ένα μεγάφωνο.

Τα πειράματα αυτά, που γίνονται στα εργαστήρια της Ιατρικής Σχολής του Έδιμβούργου, έχουν προκαλέσει παγκόσμιο ενδιαφέρον. Ο δρ Γκέιζ, που ασχολείται εδώ και επτά χρόνια με το κεντρικό νευρικό σύστημα, λέγει: «Μπροστά στον έγκεφαλο, ο μηχανισμός ενός κατευθυνόμενου θλήματος είναι πραγματικά παιδικό παιχνίδι, και προειδοποιεί: «Το θαύμα της μεταμοσχεύσεως ανθρώπι-

νου έγκεφάλου είναι ακόμη πολύ μακριά».

«Αν και μπορούν να μεταμοσχεύσουν έγκεφάλους ψαριών, δσον αφορά τον άνθρωπο και τα θηλαστικά οι επιστήμονες βρίσκονται μπροστά σ' ένα σοβαρό εμπόδιο: Τα ανθρώπινα κύτταρα δεν έχουν την ίδια ικανότητα αναπροσαρμογής, δεν μπορούν να ξαναβρούν τους παλιούς συνδέσμους τους.

Η ανανέωση

Όταν όμως έρθη η ημέρα κατά την οποία ο άνθρωπος θα μάθω το μυστικό του πολλαπλασιασμού των ανθρωπίνων κυττάρων και θα μπορέσει να βοηθήσει την ανανέωση των νευρικών ινών, θα λυθούν παράλληλα πολλά προβλήματα της χειρουργικής, σε περιπτώσεις τραυματικών του έγκεφάλου από δυστυχήματα κλπ. «Η ημέρα αυτή δεν είναι πολύ μακριά», ελπίζει ο δρ Γκέιζ.

Ο δρ Γκέιζ πιστεύει
ότι κατά το τέλος του αιώνας μας
οι μεταμοσχεύσεις έγκεφάλου
θα είναι κάτι κοινό,
όπως οι πτήσεις στο Διάστημα!

ΑΤΟ κοινά χρυσόψαρο, που δεν φαίνονται να διαφέρουν σε τίποτα το ένα από το άλλο. Το δεξί, ωστόσο, έχει υποστεί μία από τις καταπληκτικότερες επεμβάσεις - το έχουν αλλάξει τον έγκεφαλο.

Ο ΑΓΓΛΟΣ έρευνήτης χρησιμοποιεί πολύπλοκα ηλεκτρονικά μηχανήματα, για να καταγράφη τις αντιδράσεις των πλασμάτων με τον καινούργιο έγκεφαλο που δημιουργεί. Η μελέτη των στοιχείων που συγκεντρώνουν οι συσκευές θα αποδείξη τον βαθμό της επιτυχίας της επεμβάσεως, που αλλιώς δεν μπορεί να διαπιστωθεί.

Ο δρ ΜΑ-Ι-ΚΕΛ ΓΚΕ-Ι-Ζ στο εργαστήριό του. Δεν μοιάζει καθόλου με τα παλιά εργαστήρια των αλχημιστών, αλλά, ωστόσο, εδώ μέσα επιτελούνται «μαγείες», ασύλληπτες και από την πιο αχαλίνωτη φαντασία. Η επιτυχής κατάληξη των πειραμάτων του Άγγλου επιστήμονος θα φέρη στην ζωή της ανθρωπότητας αναστατώσεις έντελως απρόδλεπτες.

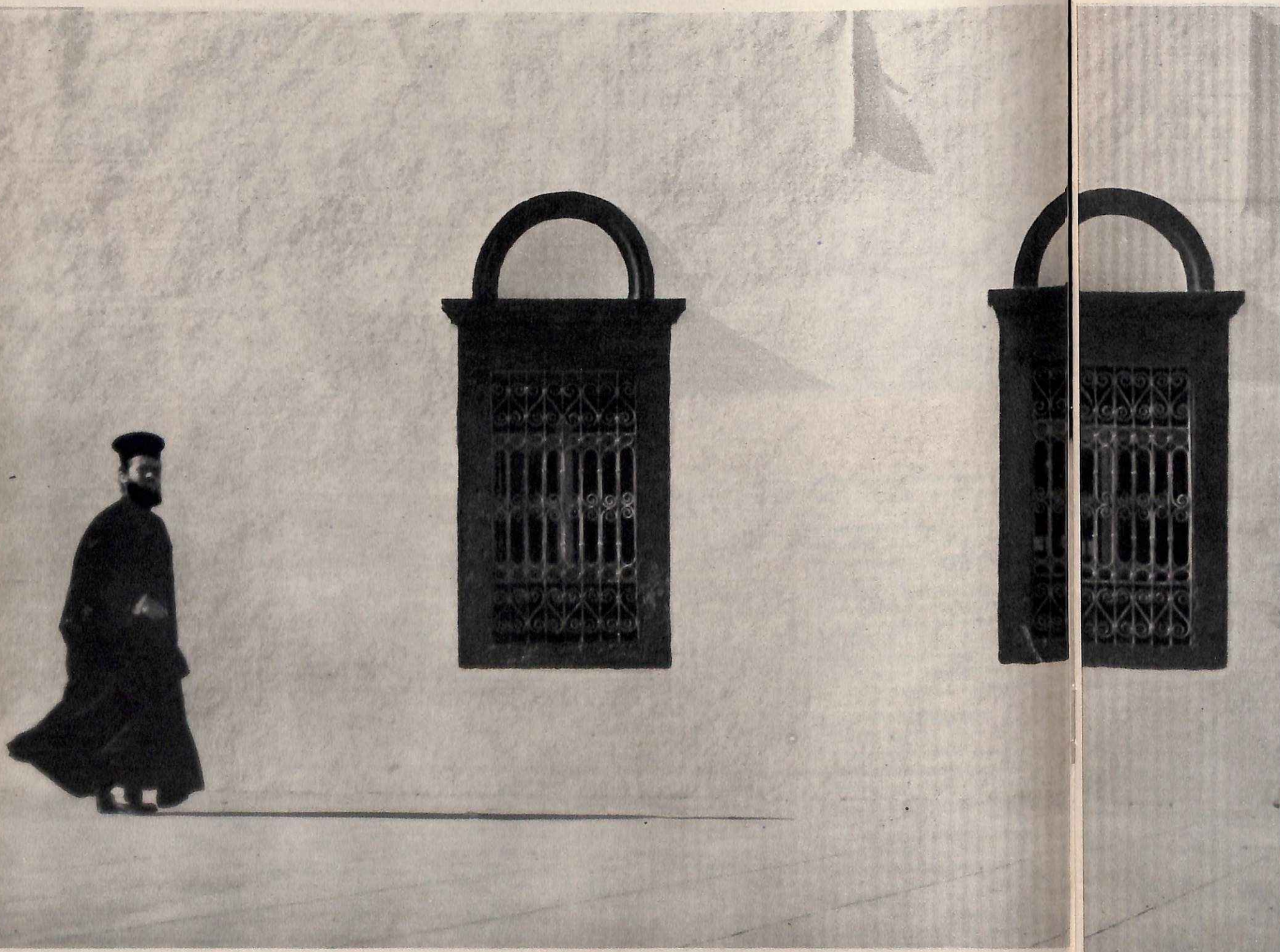
Όταν τον ρώτησαν αν φοβάται μήπως, σε απώτερη προοπτική, υπάρχει κίνδυνος να γίνονται καταχρήσεις της τεχνικής που αναπτύσσει, η απάντησή του ήταν:

«Πραγματικά, είναι ανησυχητικό το ένδεχομένο αλλαγής έγκεφάλων από άνθρωπο σε άνθρωπο. Το φάρμακο είναι έλεγχος των μεγάλων ανακαλύψεων, όπως επιδιώκεται να γίνει με την ατομική ενέργεια.

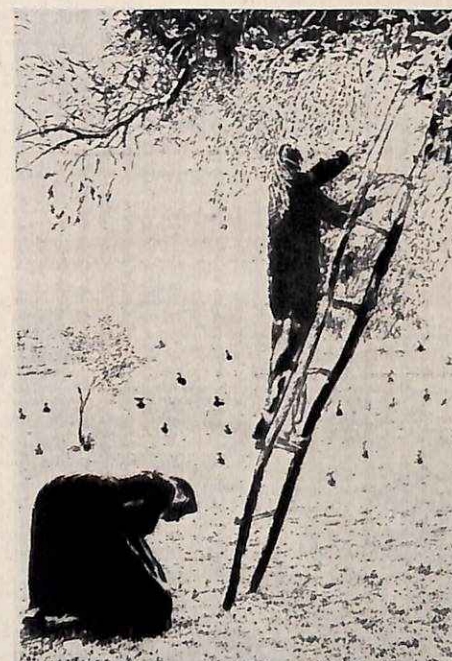
Ο δρ Γκέιζ πιστεύει ότι κατά το τέλος του αιώνας μας οι μεταμοσχεύσεις έγκεφάλων θα είναι κάτι τόσο κοινό, όσο σήμερα οι πτήσεις στο Διάστημα. Στην Ιατρική έρευνα οι ανακαλύψεις έρχονται ξαφνικά. Πριν από δέκα χρόνια πολύ λίγοι γιατροί πίστευαν ότι θα ήταν δυνατές μεταμοσχεύσεις νεφρών. Τώρα η επιστήμη έχει σημειώσει επιτυχίες στον τομέα αυτό και σε λίγα χρόνια ελπίζεται ότι θα είναι δυνατές και μεταμοσχεύσεις καρδιάς.

Ἡ Μπιεννιά της φωτογραφίας

Φ. Λήγος: Χωρίς τίτλο 1

Ζ. Στέλλας: «Λιουμάζωμα»

Ι. Γ. Μανρομουσιάκης: Χωρίς τίτλο

Το πλήθος που συνωστιζόταν στα εγκαίνια της ελληνικής «Μπιεννάλε» της φωτογραφίας -της Πανελληνίου Έκθεσης Φωτογραφικής Τέχνης, που οργανώνεται κάθε δύο χρόνια από την Ελληνική Φωτογραφική Έταιρία-, καθώς και οι πολυάριθμοι φιλότεχνοι και ερασιτέχνες ή επαγγελματίες του φακού, που την επισκέπτονται κάθε μέρα στην μεγάλη αίθουσα του «Παρθενού», αποδεικνύουν άμεσα την συνεχώς αυξανόμενη δημοτικότητα της φωτογραφίας στην Ελλάδα. Η χώρα μας, που παρουσιάζει ιδανικές προϋποθέσεις για την καλλιτεχνική αξιοποίηση της «πρώτης ύλης» της φωτογραφίας, δηλαδή του φωτός, ήταν ανέκαθεν, από τα ηρωικά χρόνια της τέχνης του σκοτεινού θαλάμου, ο στόχος έπαλξης των εργατών της, που την επισκέπτονταν από όλο τον κόσμο. Τώρα, όμως, οι κάτοικοι της διεκδικούν, με αξιώσεις όλο και πιο σοβαρές, τα πρωτίδια στην φωτογραφική αποτύπωση της φυσικής καλλονής της στην άπειρη των

μορφών της, καθώς και των αρχαιολογικών και άλλων θησαυρών της, όπως και των εκδηλώσεων της ζωής του πληθυσμού της.

Στην εφετεινή Πανελλήνια Έκθεση Φωτογραφικής Τέχνης, που είναι η 5η κατά σειρά, φαίνεται πολύ πιο επιβλητικά, σε σύγκριση με τις προηγούμενες, το πλατύταρο ανάκταμα, από την ελληνική φωτογραφική τέχνη, όλων των μορφών της ελληνικής ζωής και του ελληνικού φυσικού και ιστορικού σκηνικού. Στις 205 φωτογραφίες, που παρουσιάζουν στην Έκθεση 78 ερασιτέχνες και επαγγελματίες φωτογράφοι, αντιπροσωπεύονται πλήρως οι βασικές κατευθύνσεις της φωτογραφίας σαν τέχνης, που ο πρόεδρος της Ελληνικής Φωτογραφικής Έταιρίας κ. Φ. Παπακωνσταντίνου καθορίζει ως εξής στον πρόλόγό του στον κατάλογο της Έκθεσης:

α) «Εικόνα ποιητική και αισθηματική, εμπνευσμένη και τρυφερότητα χαρακτήρα».

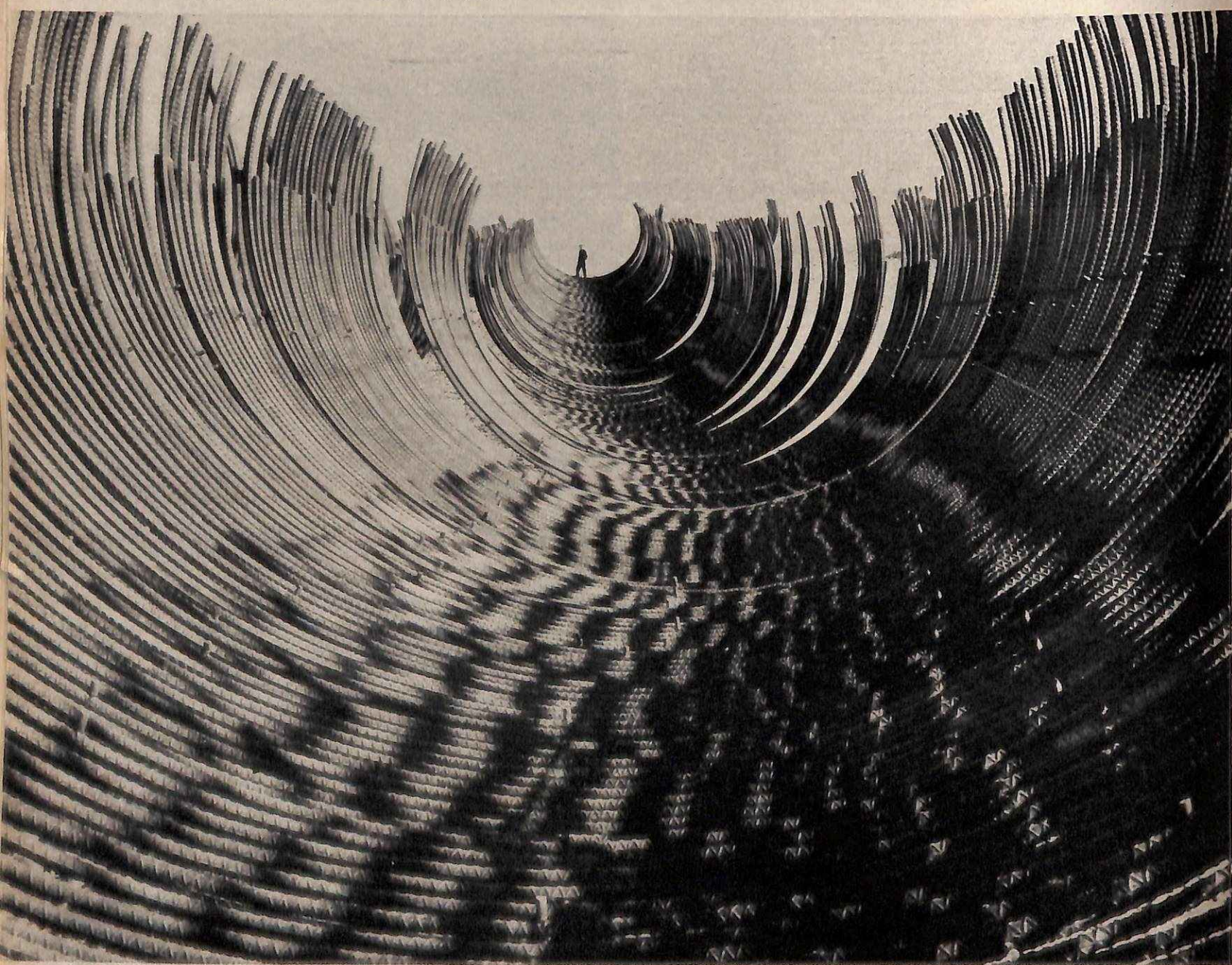
β) «Η μονοτέρα», η οποία προσπαθεί να εικονίσει τα γύρω μας συναισθήματα και να τα αποδώσει περισσότερο έντονα μέσα της τεχνικής του σκοτεινού θαλάμου. Είναι η κατηγορία που επιτρέπει εις τον καλλιτέχνη να δημιουργήσει τον προσωπικό τρόπον έκφρασης και να αποδώσει την σφραγίδα της καλλιτεχνικής του ιδιοσύστασης».

γ) «Η αφηρημένη», η οποία μας δίνει την ευκαιρία να εκτιμήσουμε ένα διαφορετικού χαρακτήρος δημιουργημα μέσα σ' ένα φανταστικό και εικαστικό κόσμο ανακατασκευασμένο δια του ανέματος».

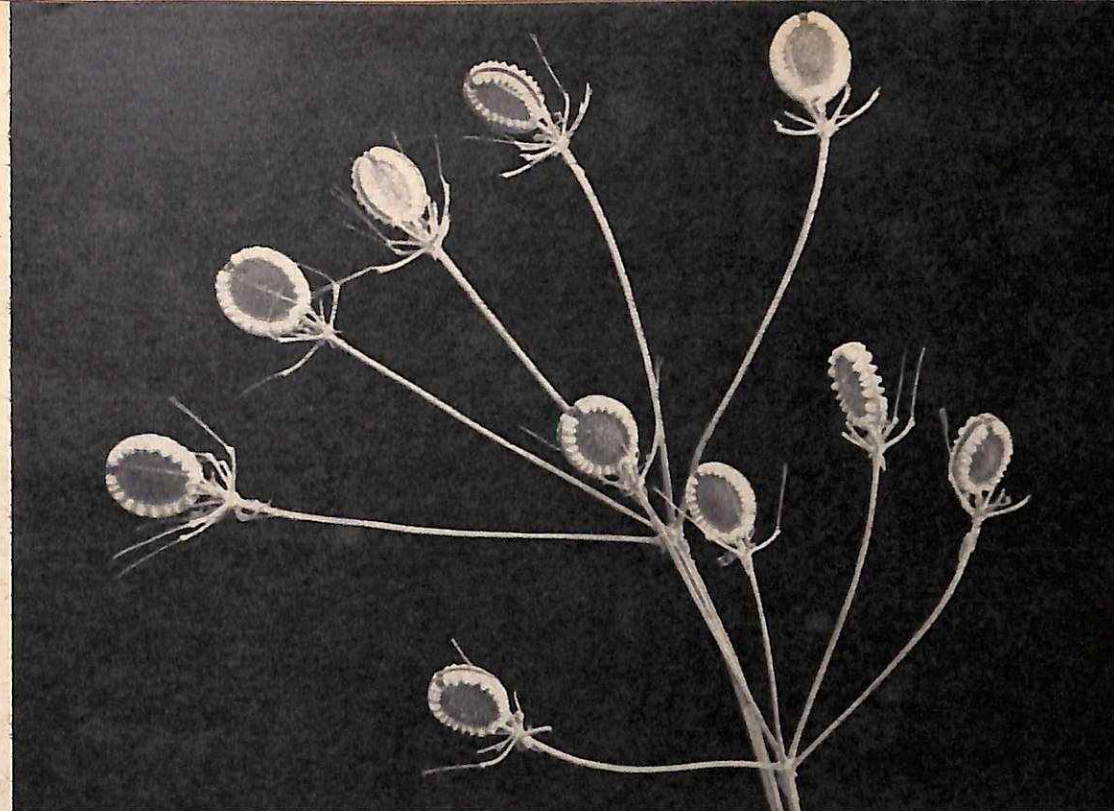
Ετσι βλέπουμε στα εκθέματα της εφετεινής Πανελληνίου την ελληνική φωτογραφική τέχνη να έχει ξεπεράσει κατά πολύ το στάδιο της χρυσολίδας, στο οποίο το φωτογραφικό φιλμ ήταν ένα απλό σημειωματάριο εικόνων, από την προσωπική ή οικογενειακή ζωή του φωτογράφου, εικόνων που ενδιέφεραν μόνο τον ίδιο, περιορι-

Α. Κατσάρδης: «Φθινοπωρινή σκηνογραφία»

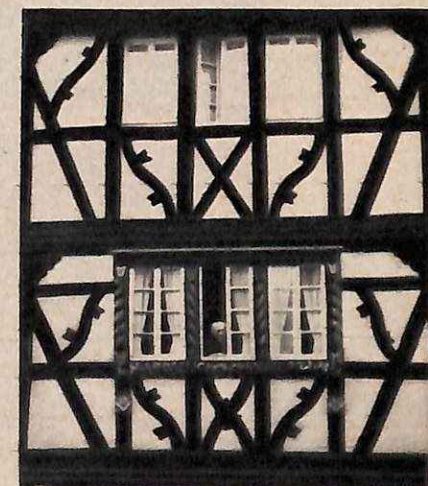
Αθ. Τσαγκρής: «Σχήματα»

Γ. Μιχαλίδης: «Σπόροι»

Κ. Τσέλιος: «Χαρά της ζωής»

Ν. Βακαλάκης: «Συμμετρία»

σμένα. 'Απεναντίας, όλες οι εικόνες, γενικά, που περιλαμβάνει ή εφευρετική Πανελλήνια Φωτογραφική Έκθεση, έχουν κάτι να πουν στους συνανθρώπους. 'Η φωτογραφική τέχνη εμφανίζεται σ' αυτήν σαν ένα μέσο επικοινωνίας, ένας φορέας μηνύματος.

Στην πρόοδο αυτή έχει συντελέσει αναμφισβήτητα η 'Ελληνική Φωτογραφική Ένωση με την ποιητική δραστηριότητά της, καθώς και οι εκδηλώσεις της σε συνεργασία με τις οργανώσεις του εσωτερικού τουρισμού.

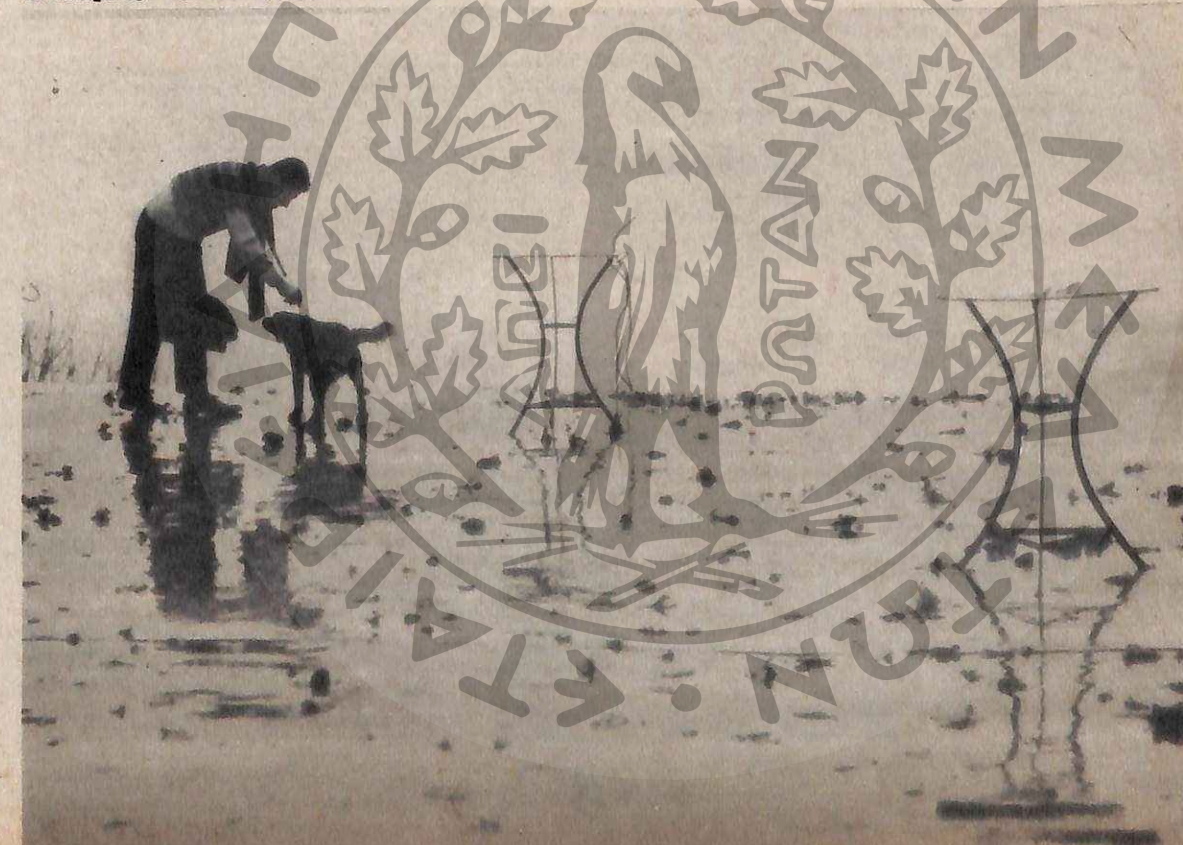
Το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της Έκθεσης είναι η πληθώρα των αποτυπώσεων με την πολύ επιτυχημένη χρησιμοποίηση της εργαστηριακής τεχνικής, ή οποία

μεταβάλλει το άρχικό στιγμιότυπο από το φυσικό αντικείμενο σε έργο φαντασίας, με δυνατό εκφραστικά μέσα, όπως της χαρακτηριστικής.

'Αλλά η γενική ένταση από την Έκθεση, από την επιλογή των τόπων και των θεμάτων, από τον τρόπο που έχουν σταθεί απέναντί τους και τα έχουν επεξεργασθεί οι εκθέτες, οδηγεί στην διαπίστωση ότι δημιουργείται με τον χρόνο μια ελληνική φωτογραφική σχολή, στην οποία υπερτερεί η οικειότητα εκείνη με τον δραστή κόσμο — και τον άφορο πίσω από αυτόν — ή οποία αποτελεί ένα από τα βασικά γνωρίσματα του ελληνικού πνεύματος.

N.B.

Δ. Μαρίνος: «Οι δύο φίλοι»

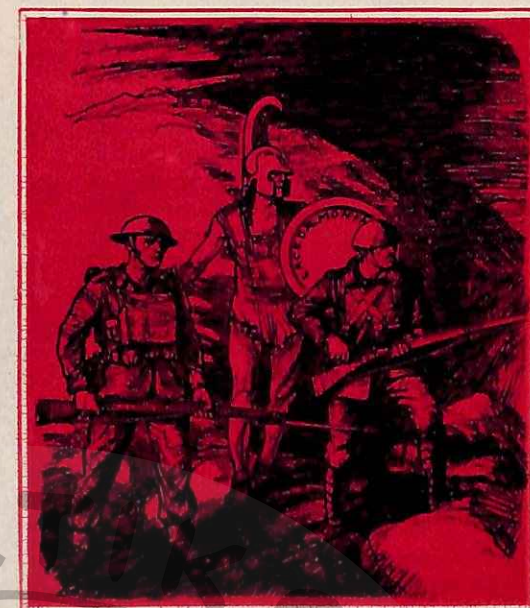
ΒΟΗΘΕΙΑ ΔΕΝ ΗΛΘΕ

Ο πρώτος ξένος, που έπληροφόρηθη τὰ της επίδοσεως του ιταλικού τελεσιγράφου ητο ὁ ἐν Ἀθήναις πρεσβευτής της Μ. Βρεταννίας Πάλλαιρετ. Ὁ Μεταξᾶς τὸν ἐδέχθη εἰς τὴν οἰκίαν του τὴν 4ην πρωϊνὴν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, ἀμέσως μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Γκράτσι καὶ προτοῦ κατέλθῃ εἰς Ἀθήνας καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἀπέρριψε τὰς ἰταλικὰς ἀξιώσεις. Ὁ Βρεταννὸς πρεσβευτής διεβεβαίωσε τὸν Ἑλληνα πρωθυπουργὸν ὅτι ἡ Ἑλλάς δύναται νὰ ὑπολογίζῃ εἰς τὴν ἐγγύησιν, τὴν ὁποίαν τῆς εἶχε δώσει ἡ Μ. Βρεταννία (μετὰ τῆς Γαλλίας) τὴν 13ην Ἀπριλίου 1939, ἐξ ἡμέρας μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Ἀλβανίας ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, καὶ ἔσπευσε νὰ ἐνημερώσῃ τὴν κυβέρνησίν του.

ΣΤΗΝ ΡΗΜΑΓΜΕΝΗ ΔΟΥΝΚΕΡΚΗ - ΠΕΝΤΕ ΜΗΝΕΣ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ - ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΧΑΣΑΝ ΤΟ ΒΑΡΥ ΠΟΛΕΜΙΚΟ ΤΑΙΚΟ

ΟΥΤΕ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ, ΑΛΛΑ
ΟΥΤΕ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ
ΕΙΧΑΝ ΤΗΝ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ
ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΣΩΣΤΑ

«Μετά τὴν Θεσσαλονίκην», Σάιρς τοῦ ἀγγλικοῦ «Πάντερ», ποὺ διεγείρει τὴν κοινὴν ἀγγλοελληνικὴν πολεμικὴν προσπάθειαν.

Ο ΗΝΤΕΝ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ (ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1941). ΣΥΜ-ΒΟΤΑΞΕ, ΣΤΥΜΠΑΘΕΙΑ ΚΑΙ ΣΤΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΜΕ ΛΟΓΟΤΕ.

ΟΔΟΝΗΡΗ σκηνή ἀπὸ τὴν κατάρρευση τοῦ Ἀντικοῦ Μετώπου. Οἱ Βέλγοι στρατιῶτες παραδίδουν τὰ ὅπλα τοὺς στοὺς Γερμανοὺς μὲ μελαγχολικὸν ὄψος. Ὁ θρῆλος τοῦ αἰτήτου ἀξονος ἀρξισε νὰ γίνετα δῖωμα στὴν ταπεινωμένη Εὐρώπῃ. Καὶ μόνο τὸ «Ὅχι» καὶ οἱ νίκες τῆς Ἑλλάδος ἄλλαξαν τὴν καταφρόνια σὲ εὐπείδα.

Ὀλίγας ὥρας κατόπιν ὁ Βρεταννὸς πρωθυπουργὸς Οὐίνστον Τσώρτσιλ ἐπηγεγράφη πρὸς τὸν Μεταξᾶν: «Θὰ σᾶς παράσχωμεν ὅλην τὴν δυνατὴν βοήθειαν μαχόμενοι ἐναντίον κοινῷ ἐχθροῦ καὶ θὰ μοιρασθῶμεν τὴν κοινὴν νίκην». Αὐθήμερον δὲ ἐξεδίδετο ἐν Λονδίνῳ τὸ ἐξῆς ἡμιεπίσημον ἀνακοινωθέν: «Ἡ ὑπόθεσις τῆς παροχῆς βοήθειας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀνάγεται εἰς τὴν βρεταννικὴν δήλωσιν περὶ ἐγγυήσεως, ἡ ὁποία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ κ. Νέβιλ Τσάμπερλεϊν πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τὴν 13ην Ἀπριλίου τοῦ 1939 (σ.σ. καὶ ἡ ὁποία καθόριζεν ὅτι «ἡ βρεταννικὴ κυβέρνησις κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅπως, ἐν περιπτώσει σαφούς ἀπειλῆς κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Ρουμανίας, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἀπειλῆς

ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἢ ἡ ρουμανικὴ θὰ ἔκριναν ἀναγκαῖον νὰ ἀντιστοῦν διὰ τῶν ἐθνικῶν τῶν δυνάμεων, θεωρήσῃ ἐαυτὴν ὑποχρεωμένην νὰ παράσχῃ εἰς τὰς κυβερνήσεις Ἑλλάδος ἢ Ρουμανίας πᾶσαν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν διαθέτει»). Δεδομένου δὲ ὅτι αἱ πληροφορίες, αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν εἰς τοὺς ἐνταῦθα ἐπισήμους κύκλους βεβαίουν τὰ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας τῆς Ἰταλίας, δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀμεταβλήτως ὑφιστάμενη καὶ ὡς ἰσχύουσα πλέον αὐτομάτως ἡ ὑποχρέωσις τῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐνισχύσεως. Τὸ Βρεταννικὸν Πολεμικὸν Συμβούλιον ἐξετάζει κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμὴν τὴν ὑπόθεσιν παροχῆς βοηθείας εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς βέβαιον ὅτι ἡ ἀπόφασις θὰ ληφθῇ χωρὶς καμμίαν χρονοτριβήν».

'Η άπειλή του Χίτλερ διεγράφετο κάθε μέρα διαρκώς σκοτεινότερη

Μετά 24 ώρας, την 3ην απογευματινήν της 29ης 'Οκτωβρίου, ο Ραδιοφωνικός Σταθμός του Λονδίνου μετέδιδε την ακόλουθον επίσημον ανακοίνωσιν της βρεταννικής κυβερνήσεως: «'Η βρεταννική κυβέρνηση παρήκει ήδη εις την 'Ελλάδα, άμυνομένην έναντιον της άδικαιολογήτου Ιταλικής επιδρομής, κάθε δυνατήν βοήθειαν. Λόγοι στρατιωτικής φύσεως δέν επιτρέπου ν' ανακοινωθούν αι λεπτομέρειαι της παρεχομένης βοήθείας». 'Αλλά και αν δέν ίσχυον οι λόγοι αυτοί, πάλιν προτιμότερον θά ήτο ν' αποφευχθή οιαδήποτε συγκεκριμένη ανακοίνωσις. Διότι την εποχήν εκείνην ή Μ. Βρεταννία δέν ήτο εις θέσιν νά παράσχη εις οιονδήποτε αξίαν λόγου βοήθειαν. Πέντε μήνας προηγουμένως είχε χάσει εις την Δουγκέρκην τō μεγαλύτερον μέρος του βαρέος πολεμικού υλικού της. Καί τούτο ήτο γνωστόν. Βέβαια δέν εγνώριζε κανείς εκείνο, τō όποιον μόνον μετά έτη θ' άπεκάλυπτεν ο Ούινστον Τσώρτσιλ, ότι δηλαδή τō θέρος του 1940 ή Μ. Βρεταννία είχε μείνει με 200 μόνον άρματα μάχης και όλίγας έκατοντάδας τηλεβόλων, μερικά των οποίων είχαν ληφθή από τα πολεμικά μουσεία του προηγουμένου πολέμου και ότι προτού φθάσῃ τō πρώτον εκατομμύριον όπλων από τας 'Ην. Πολιτείας ήτο όποχρεωμένη νά όπλίξη την έθνοφρουράν της με παλαιά δίκαννα, τσεκούρια και μπαλτάδες. Δέν εχρειάζετο όμως νά γνωρίζη κανείς τō άποκαρδιωτικόν αυτό μυστικόν διά νά διαισθάνεται ότι κατά την κρίσιν αὐτήν στιγμήν ή 'Ελλάς ελάχιστα ήδύνετο ν' αναμένη από την Μ. Βρεταννίαν.

Η βοήθεια, την όποιαν ήδύνετο νά παράσχη άμέσως ή Μ. Βρεταννία συνίστατο εις περιωρισμένον αριθμόν άεροπλάνων. Βάσει του έκπονηθέντος υπό της βρεταννικής 'Επιτροπής 'Αμύνης προγράμματος βοήθείας ήρχισε την 3ην Νοεμβρίου καταφάνουσαι ή 30ή μοίρα Μπλενχάιμ, με έξοπλισμόν κατά τō ήμισυ διώξεως και κατά τō ήμισυ βομβαρδισμού. Δύο ήμέρας βραδύτερον τρία Μπλενχάιμ έπραγματοποίησαν την πρώτην άεροπορικὴν ένέργειάν των επ' όφέλειαν του ελληνικού στρατού, βομβαρδίσαντα όμως όχι στόχους του μετώπου, αλλά την Αιτώνα. Την επομένην άφίκετο, ως άρχηγός των εν 'Ελλάδι βρεταννικών άεροπορικῶν δυνάμεων, ο ύποπτεράρχος Ντ' Άλμπιτάν και μετεφέρθη, διά καταδρομικού, τō πρώτον επίγειον προσωπικόν, τὰ όλικα, αι βόμβαι και πυρομαχικά. 'Ηκολούθησαν, περί τὰ μέσα Νοεμβρίου, άφίξεις της 21ης μοίρας Μπλενχάιμ, της 84ης μοίρας Μπλενχάιμ και της 80ης Γκιλαντίε-τορ. 'Επίσης διετέθη και ή 70ή μοίρα Ουέλ-λινγκτον, ή όποια ώρμάτο από τα εν Αιγύπτω άεροδρόμια και έχρησιμοποίησε ως βοηθητικόν τō άεροδρόμιον 'Ελευσίνος. Αι λοιπαί μοίραι έχρησιμοποίησαν τὰ άεροδρόμια Τατοίου, 'Ελευσίνος, Τρικάλων και 'Ιωαννίνων.

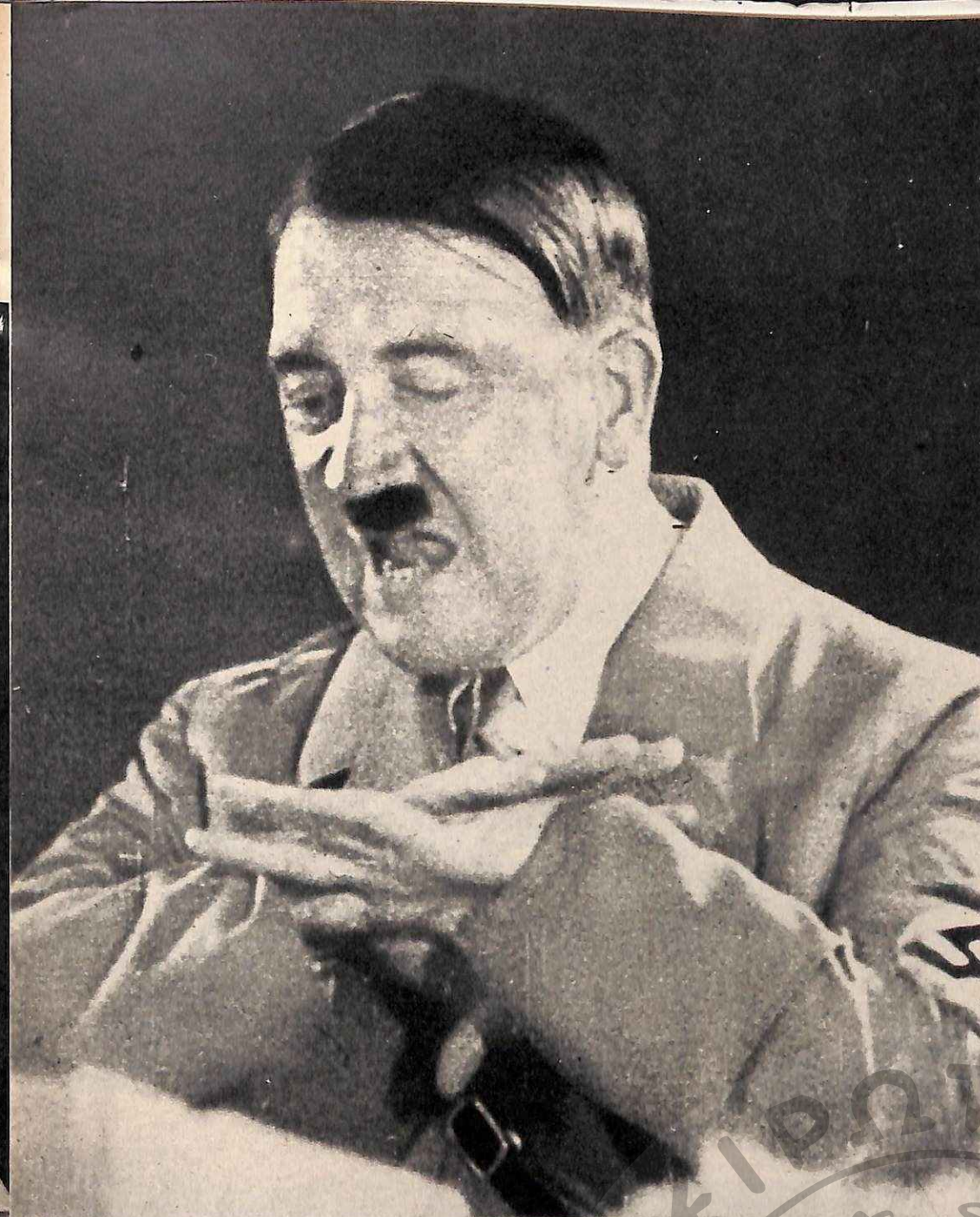

Την 16ην Νοεμβρίου, διά νηοπομπής εκ 5 καταδρομικών, 5 μεταγωγικών και ενός πετρελαιοφόρου έφθασαν εις τὸν Πειραιά 310 εν δλω αυτόκίνητα της άεροπορίας μετά άεροπορικού προσωπικού 2.200 ανδρών και άποσπάσματα μηχανικού, διαβιβάσεων και άντισεροπορικής άμύνης εκ 2.000 ανδρών μετά 400 αυτόκινήτων. Μέχρι της λήξεως και της δευτέρας φάσεως του έλληνοϊταλικού πολέμου (ήτοι μέχρι της 28ης Δεκεμβρίου 1940) ή συνολική βρεταννική άεροπορική βοήθεια πρὸς την 'Ελλάδα ανήλθεν εις 39 άεροπλάνα διώξεως και 18 βομβαρδισμοῦ, με βρεταννικόν προσωπικόν.

Μόλις ήρχισαν αι έχθροπραξίαι, ή ελληνική κυβέρνηση παρέδωκεν εις την Μ. Βρεταννίαν πίνακα του υλικού, τὸ όποιον εχρειάζετο διά την διεξαγωγήν του πολέμου και έζήτη — κατά σειράν προτεραιότητος: άεροπορικόν υλικόν μεταγωγικά αυτόκίνητα: άντιαρματικά και άντισεροπορικόν υλικόν και πυρομαχικά διά τὸ πυροβολικόν μας. (ε' Όσον άφορά τὸ άεροπορικόν υλικόν —γράφει εις τὸ διδύλιον του ο ναύαρχος 'Αλ. Σακελλαρίου— από διετίας άπετεινόμεθα εις την 'Αγγλίαν διά νά μάς προμηθεύσῃ άεροπλάνα, άρκετά δέ παραγγελίαι είχαν δοθῇ εις άγγλικά εργοστάσια. Δυστυχώς, άφ' ενός λόγω του ότι αδυνατούσαμε νά θρούμε τὸ απαιτούμενον ποσόν συναλλάγματος και άφ' έτέρου

λόγω του ότι ή άγγλική βιομηχανία είχε τότε έπιταχθῇ υπό τους κράτους όπως συμπληρώσῃ τὰς έπείγουσας άπαιτήσεις της βρεταννικής άεροπορίας, δέν είχαμε κατορθώσει νά έπιτύχουμε εκείθεν τὸν άναμενόμενον προπολεμικόν έφοδισμὸν μας»).

Συγκεκριμένως έζητήσαμεν νά μάς χορηγηθούν άνευ άναβολής: 60 τουλάχιστον καταδιωκτικά, άπαραίτητα διά την προστασίαν του μετώπου, των μετόπισθεν και του άστικού πληθυσμοῦ από τους βομβαρδισμούς της Ιταλικής άεροπορίας (άλλα 60 καταδιωκτικά έζητήσαμεν και από τας 'Ηνωμ. Πολιτείας): 5.000 φορτηγά αυτόκίνητα, διότι ήτο φοβερά ή ανεπάρκεια μας εις μεταγωγικά μέσα και νά διατεθούν εν ή δύο εργοστάσια διά τὸν άποκλειστικόν έφοδισμὸν του ελληνικού πυροβολικού (τὸ όποιον άπετελείτο κυρίως από όρειβατικές πυροβολαρχίας γαλλικής κατασκευής, ενώ τὸ άντιαεροπορικόν ήτο εξ ολοκλήρου γερμανικής κατασκευής). Δυστυχώς, πολύ όλίγα από τὰ ζητηθέντα μάς έστάλησαν μέχρι τέλους του έτους. Ειδικώς με τὰ ζητηθέντα από τας 'Ηνωμένες Πολιτείας 60 καταδιωκτικά συνέδη ή έξης έμπλοκή, συμφώνως πρὸς τὰς πληροφορίες του ναυάρχου 'Αλ. Σακελλαρίου: Κατόπιν νέας έκκλήσεως του 'Ελληνος πρωθυπουργού πρὸς τὸν πρόεδρον Ρούζβελτ (2 Νοεμβρίου), έδόθη μετά δεκαήμερον διαβεβαίωσις εκ μέρους

Ο ΤΣΩΡΤΣΙΛ, χωρίς γραβάτα, χαλκέντερος μαχητής, μαζί με τὸν ύπουργὸν του 'Ηντεν, προσπαθοῦσε —πρὸ παντός!— νά έμψυχώνη, κρύδοντας τὴν άπελπιστική κατάσταση της χώρας του, μέχρις ότου κατορθώσει νά καλύψῃ τὸ τόσο μεγάλο άνοιγμα.

ε' 'Η άπειλή έπιβολής άντιποίνων κατά των 'Αθηνών —εκαυχῆθη ο Χίτλερ πρὸς τους αξιωματικούς του— έπέδρασεν άποφασιστικῶς εις τους 'Αγγλους...» Δέν ύπαμνησέτο την άδυναμία τους...

του αντιπροέδρου Ουάλλας ότι θά μάς έχορηγούντο 30 καταδιωκτικά, εκ των κατασκευαζομένων διά τὸν άμερικανικόν στρατόν. Μετά δεκαπενθήμερον όμως μάς έπληροφόρουν ότι τούτο ήτο αδύνατον και ότι έπρεπε νά ζητήσωμεν όπως δεχθῇ ή άγγλική κυβέρνηση νά μάς παραδοθούν τὰ 30 άεροπλάνα εκ εκείνων, τὰ όποία κατασκευάζοντο διά λογαριασμόν της. 'Αλλ' ή βρεταννική κυβέρνηση ήρνήθη. Κατόπιν (κατά τὰς άρχάς 'Ιανουαρίου 1941) ή άμερικανική κυβέρνηση συγκατετέθη νά μάς χορηγήσῃ 30 καταδιωκτικά τύπου Μοχάκ, υπό τὸν όρον όμως ότι ή μεταφορά των θά έξοφалίζετο διά βρεταννικόν μέσων, διότι αι 'Ην. Πολιτείαί ήσαν ουδέτεροι ακόμη. 'Αλλ' ούτε τούτο έδέχθησαν οι 'Αγγλοι και τὸ άποτέλεσμα υπήρξεν ότι τὰ 30 αυτά άεροπλάνα έφθασαν —εις την Αίγυπτον πλέον— όταν ή 'Ελλάς είχε καταρρεύσει και τὰ παρέλαβαν εκεί οι 'Αγγλοι...

Όρμητήριο

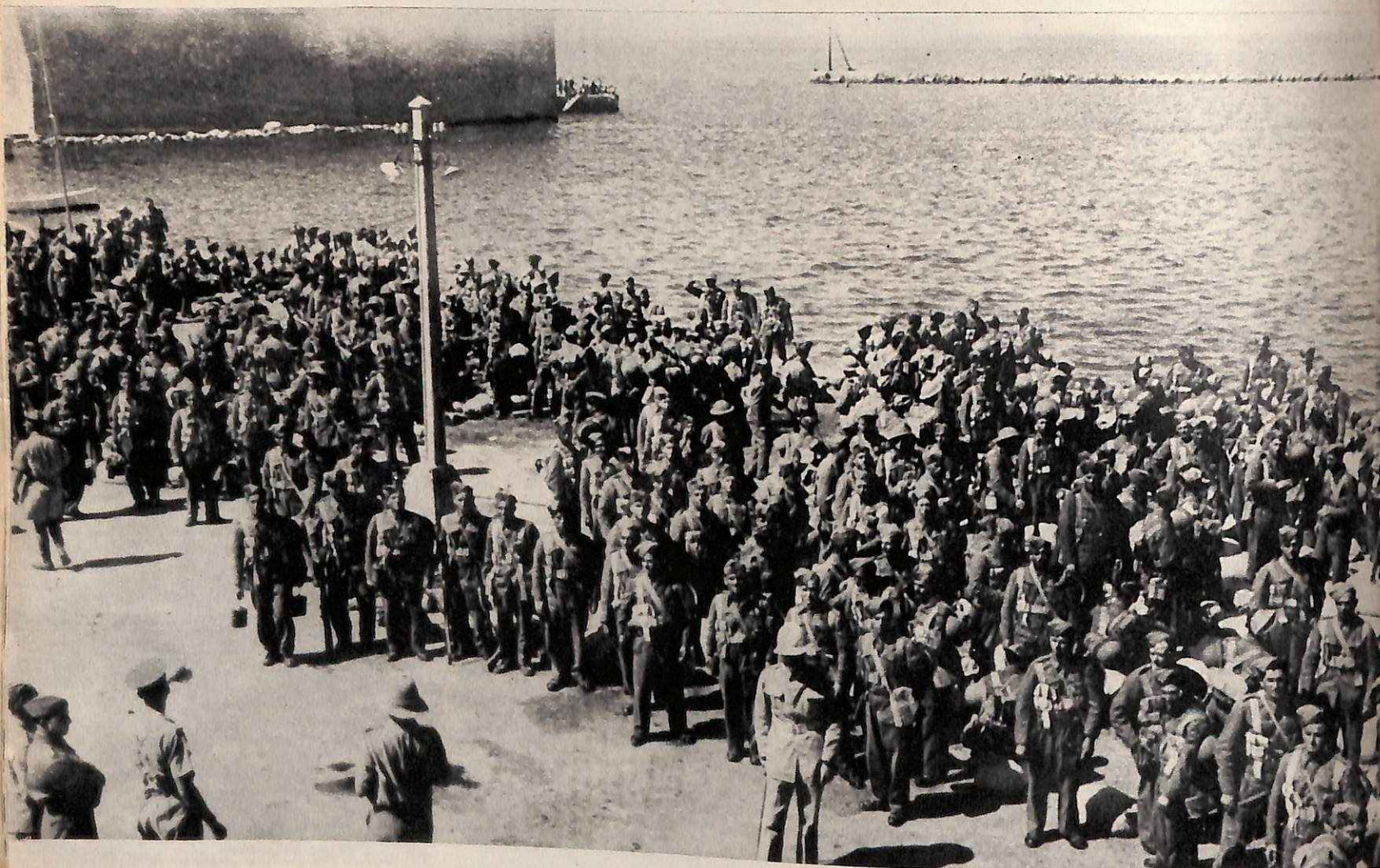
Ενώ εις την ήπειρωτικήν 'Ελλάδα έφθαναν τὰ πρώτα βρεταννικά άεροπλάνα, εις την Κρήτην άπεβιδάζοντο (2 Νοεμβρίου) τὰ πρώτα βρεταννικά στρατεύματα και μετέβαλαν τὸν όρμον της Σούδας εις «νάεριον και ναυτικήν βάση» — όρμητήριον του βρεταννι-

κού στόλου και άσπίδα των άεροδρομίων του Μάλεμε, του 'Ηρακλείου, του Ρεθύμνου και του Τυμπακίου. 'Η παρουσία των βρεταννικών στρατευμάτων εις Κρήτην θά επέτρεπε και την μεταφοράν εις τὸ μέτωπον της μεραρχίας της, χωρίς νά διατρέξη κίνδυνον, εκ ενδεχομένων Ιταλικῶν επιθέσεων από την Δωδεκάνησον, ή άσφάλεια της νήσου. 'Η Μ. Βρεταννία έδοθήσεν εύθύς εκ άρχής την 'Ελλάδα και με δύο άλλους τρόπους: με τὸν στόλον της Μεσογείου, ο όποιος εκ άποστάσεως εκάλυπτε τὰς σοβαράς νηοπομπάς και είχεν άκίνητοποιήσει ουσιαστικῶς τὸν Ιταλικόν στόλον και με την διάθεσιν μηνιαίας πιστώσεως 5 εκατομμυρίων λιρών διά τὰς δαπάνας του πολέμου και τὰς εκ τούτου προκύπτουσας άνάγκας (πληρωμή έπιδομάτων εις οικογενείας στρατευθέντων και θυμάτων, άποζημίωσις έπιτάξεων κλπ.).

Τὸ άνοιγμα του νέου μετώπου εκ Ιταλικής πρωτοβουλίας έφερεν εις δυσχερή θέσιν την βρεταννικήν κυβέρνησιν, ή όποία συνήσθανετο πόσον ανεπαρκή βοήθειαν ήδύνετο νά παράσχη τότε εις την μαχομένη άπεγνωσμένην 'Ελλάδα. 'Ο λόγος, τὸν όποιον εξέφωπνεν ο Τσώρτσιλ την 5ην Νοεμβρίου ενώπιον της Βουλής των Κοινοτήτων έκφράζει εύγλωττως την άμηχανίαν αὐτήν, αλλά και την ελκρινή διάθεσιν όπως γίνη πᾶν τὸ δυνατόν.

ε' Νέα ήδη έκκλησις μάς εγένετο αϊφνιδίως —είπεν ο' Αγγλος πρὸνδπουργός. 'Ο 'Ιταλὸς δικάτωρ έπέπεσε κατά τὸν γνωστὸν άναίσχυτον τρόπον τον επί του μικροῦ, ἀλλ' αθάνατον ελληνικοῦ έθνους, άνευ οὐδὲ της ελαχίστης προκλήσεως. Χωρίς οὐδὲ καν ίγνως προσηματικῶν, έστω, διαπραγματεύσεων, ο Μονουολίνι εισέβαλεν ή μάλλον άπειράθη νά εισβάλῃ εις την 'Ελλάδα και τὰ άεροπλάνα τον έδολοφόνησαν ένα διαρκῶς αἰετάνομενον αρωμόν ανδρών και γυναικῶν εις την Θεσσαλονίκην και εις άλλας άνοχρωστους ελληνικάς πόλεις. 'Ο βασιλεὺς της 'Ελλάδος, ή κυβέρνησις του, και ο ελληνικὸς λαὸς άπεφάσισαν ν' άγωνισθούν διά την ζωὴν και την τιμήν, διά νά μὴ άλυσσοδεθῇ πολὺ ενόχλως ο κόσμος όλοκληροσ. 'Η Γαλλία και ή Μ. Βρεταννία ήγγυήθησαν νά βοηθήσουν την 'Ελλάδα, αν έπιτεθῇ μὴ προκληθείσης επιδείξεως... Τώρα μένομεν μόνον. Απεφύγομεν επιμελῶς πᾶσαν προάξιν δυνάμεϊν νά επιούσῃ επί της 'Ελλάδος την έχθρότητα των εγκληματικῶν δικτατοριῶν. Καί ή 'Ελλάς επισης διετήρησε τὸσον αὐστηράν οδδοτερότητα, ώστε δέν εγγωρρίζαμεν ούτε τὰς διαθέσεις, ούτε τὰς προθέσεις της...

ΣΤΟΝ ΚΟΙΝΟ ΑΓΩΝΑ ΣΤΗΝΕΣΦΕΡΑΝ ΑΙΜΑ!.. ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΤΡΩΤΟΙ -ΑΚΟΜΗ!.. ΕΛΛΗΝΕΣ. ΣΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, ΣΤΗΝΤΑΓΜΑ ΚΥΠΡΙΩΝ ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ

Αντιμετωπίζουμε ένα γιγαντιαίο στρατόν επί της αντιπέραν όχθης της Μάγχης. Αντιμετωπίζουμε άλλον επίσης ισχυρότατον στρατόν, αριθμητικώς πολύ ανώτερον, επί των συνόρων της Λιβυκής έρημου και πρέπει να αναλάβουμε και το νέον καθήκον με ισχυρόν το συναισθημα της τεραστίας εδύνης, ήτις θαρύνει εφ' ημών εις την υπερωπείαν και την Αίγυπτον. Υπό τας συνθήκας αυτάς εν μόνον δυνάμει να πράξωμεν: να πράξωμεν πάν, τι δυνατόν. Εχομεν ήδη εγκαταστήσει εν αέριον και ναυτικήν βάσιν εις την Κορήτην, ή οποία θα μας επιτρέψη να επεκτείνωμεν αισθητώς την δράσιν μας και την αντίνα ενεργείας του ναυτικού και της αεροπορίας μας. Εχορίσαμεν ήδη την επίθεσιν δια βομβαρδισμού στρατιωτικών στόχων εις Ιταλικάς πόλεις και θάσεις της νοτίου Ιταλίας. Τοῦτο θα εξακολουθήσῃ εις αἰῶνα διαδοχικῶς κίλημα. Ορεώλω να εἶπω ἐπίσης δι καὶ ἄλλαι δυνάμεις εὐρίσκονται ἐν κινήσει με τὸν πόδον καὶ τὴν πρόθεσιν να βοηθήσουν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἀνάσταν σημεῖον τῆς ἰκαρότητός μας... Θὰ πράξωμεν πάν, τι δυνατόν. Αὐτὸ εἶναι τὸ μόνον, πὺ δύνανται να εἶπω»

καὶ να προωθήσῃ τὰς δυνάμεις τῆς ἐντός τοῦ ὁμητηρίου τοῦ ἐχθροῦ, ἡ Μ. Βρετανία ἐβλεπε να ἀνοίγωνται πρὸ αὐτῆς ἐπιδοφόροι προοπτικαί. «Εκφράσιν ρεαλιστικὴν τῶν βρετανικῶν αὐτῶν ἐλπίδων ἀποτελεῖ ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε τὴν 1ην Δεκεμβρίου εἰς τὸ Νιουμάρκετ ὁ Ἀγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν Αἴμερυ.

«Αἱ ἐλληνικαὶ ἐπιτυχίαι κατὰ τῆς Ἰταλίας — εἶπεν ὁ Αἴμερυ — ἀνοίγουν πρὸς ἡμῶν μίαν προοπτικὴν εὐκαιρίας, ἡ ὁποία ἡμπορεῖ να ἔχῃ τεραστίαν καὶ ἴσως μάλιστα ἀποφασιστικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς μελλοντικῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀγώνος... Ἐὰν δυνήθωμεν να καταστήσῃ τὴν θέσιν τῆς μέχρους διὸν ἐκκαθαρισόμεν τοὺς Ἰταλούς εἰς τὴν Αἴγυπτον, θὰ ἔχωμεν ἐξασφαλισεὶ διὰ τὸν στρατόν μας ἕνα προγεφύρωμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ δυνήθῃ να ἀπειλήσῃ τὰ πλεονεχῆ οἰσθητικῆς γεωμανικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τῆς Τουρκίας. Ἀπὸ τὸ προγεφύρωμα αὐτὸ θὰ ἡδυνάμεθα ἐνδεχομένως με τὰ στρατεύματά μας καὶ με τὰ στρατεύματα νέων συμμάχων, τοὺς ὁποῖους θὰ προσεέλθουν ἡ ἀξαναούρη δυνάμεις μας, να ἐπιφέρωμεν θανάσιμον πλήγμα κατὰ τοῦ γεωμανικοῦ δράκοντος οὗ κατ' εὐθείαν ἐπάνω εἰς τὸν χαλδύδον θώρακα τῆς γοαμῆς Ζήγκφριντ, ἀλλ' ἐπάνω εἰς τὴν εὐπαθεῖ ὕψαλον του. Κατὰ τὰς τελευταίας ὁλλίγας ἐβδομάδας, χάρις εἰς τοὺς Ἑλλήνας, ἡ ὅλη μορφή

τοῦ πολέμου μετεβλήθη. Εἰς ἄλλας θαλασσινὰς χώρας, εἰς τὴν Τουρκίαν, κατ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ ἀκόμη ἀπώτερον, αἱ νέαι δυνατότητες τῆς καταστάσεως ἐξαγορεύσαν τοὺς φίλους μας καὶ συνεκράτησαν ἐκείνους, πὺ θὰ ἡμποροῦσαν να παρασυροῦν πρὸς τὸ μέρος τῶν ἐχθρῶν μας»

Αἱ δηλώσεις αὐταί, ἴσως ὑπὲρ τὸ δέον ἀποκαλυπτικαί, ἐνίσχυσαν ὅπως ἦτο φυσικὸν τὰς ἀνησυχίας, τὰς ὁποίας ἡσθάνετο ἡ Γερμανία. Εἶναι βέβαιον ὅτι ὁ Χίτλερ ἐθεώρει ἀσύμφορον κατὰ τὴν παρούσαν φάσιν τοῦ μεγάλου πολέμου, τὸν ὁποῖον διεξήγε, τὸ δυνάμει ἐνὸς νέου μετώπου εἰς τὰ Βαλκάνια. (Τοῦτο προκύπτει καὶ ἐκ πλείστων ἄλλων στοιχείων καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν Μουσσολίνι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, τὴν ὁποῖαν παρεθέσαμεν). Μετὰ τὴν ἰταλικὴν ἐπίθεσιν, ὁ ἐν Ρώμῃ στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τῆς Γερμανίας στρατηγὸς Ἐνο φὸν Ρίντελεν (ὁ ὁποῖος τὴν 18ην Ὀκτωβρίου ἔγραφεν εἰς τὸν γερμανικὸν ἐπιτελεῖον ὅτι θ' ἀπετύγχανεν ὁ λοσχερώς ἐνδεχομένη ἰταλικὴ ἐπίθεσις κατὰ τῆς Ἑλλάδος λόγω κακῆς προπαρασκευῆς) ἀνέφερε τὰ ἐξῆς εἰς μυστικὴν ἑκθεσίν του πρὸς τὸ Βερολίνον, τῆς 7ης Νοεμβρίου:

«Οἱ Βρετανοὶ ἡμποροῦν τώρα πλεον να ἐπιτίθωνται ἀπὸ ἐλληνικὰς θάσεις κατὰ τῶν ρουμανικῶν πετρελαιοπηγῶν, ἡ δὲ παροαία τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν σύρραξιν ἐδημιούργησε νέον

Αἰτλοὶ ἀεισματικοὶ ἐξετάζοντ' ἐν τῷ ΜΟΡΟΒΑ ἕνα ΤΑΝΚ· ΠΟΤ ΕΓΚΑΤΕΛΕΙΨΑΝ Οἱ ΙΤΑΛΟΙ

μέγα θέατρον ἐπιχειρήσεων εἰς τὰ Βαλκάνια, γεγονός τὸ ὁποῖον ἐπρεπε να εἶχεν ἀποτρέψει ἡ Γερμανία»

ὁ Γ' Ράιχ, ὅμως, εὐρίσκετο ἤδη πρὸ μίαν πραγματικότητος, τὴν ὁποῖαν ὠφελε ν' ἀντιμετωπίσῃ. Καὶ τὴν ἀντιμετώπισε με τὴν ἐξῆς κλιμάκωσιν τῶν ἐνεργειῶν του, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἰταλῶν ὅπως συντρίψουν τὴν ἐλληνικὴν ἀντίστασιν ἀστραπιαίως μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους:

1 ΔΙΕΤΗΡΗΣΕΝ εἰς ἀτμόσφαιραν μάλλον ἄσφογον τὰς διπλωματικὰς μετὰ τῆς Ἑλλάδος σχέσεις, διὰ τὰς ἔχῃ τὴν εὐχέρειαν ὁπως ἀντλή πληροφορίας, σφυγμομετρή τὴν κατάστασιν τοῦ ἠθικοῦ καὶ ἀντιδρά κατὰ τῶν βρετανικῶν ἀξιώσεων πρὸς ἐπέκτασιν τῆς ἐγκαταστάσεως ναυτικῶν καὶ αεροπορικῶν θάσεων ἐπὶ ἐλληνικοῦ ἐδάφους καὶ κατὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἐναντίον τῆς Γερμανίας, εἰδικῶς δὲ (τῶν αεροπορικῶν) ἐναντίον τῶν ρουμανικῶν πετρελαιοπηγῶν, πὺ ἀπετέλουν διὰ τὴν Γερμανίαν ἀναντικατάστατον πηγὴν ἰσχύος. Ἡ ἀντίδρασις αὕτη δὲν ἦτο δύσκολον ν' ἀποδώσῃ, διότι καὶ ἡ Ἑλλάς δὲν εἶχε κανένα λόγον να ἐπισύρῃ κατ' αὐτῆς προώρως τὴν γερμανικὴν πολεμικὴν μηχανήν. Διὰ τοῦτο καὶ ἀπηγόρευεν εἰς τὰς ἀγγλικὰς ἀεροπορικὰς μονάδας να χρησιμοποιοῦν ἀεροδρόμια τῆς βορείου Ἑλλάδος. Δὲν ἦρκε ὅμως τοῦτο διὰ τὴν διασφάλισιν τῆς Γερμανίας. Ἐπρεπε να προστατευθοῦν θετικῶς ἀπὸ κάθε κίνδυνον αεροπορικοῦ βομβαρδισμοῦ

αἱ ρουμανικαὶ πετρελαιοπηγαὶ εἰς τὸ Πλοέστι. Ἐφ' ὃ καὶ ὁ Χίτλερ ἤσκησε τὸν ἐξῆς ἐκβιασμόν: «Συνεδούλευσε» τὴν ἐλληνικὴν κυβέρνησιν να μὴ ἐπιτρέψῃ τὴν προσβολὴν τῶν ρουμανικῶν πετρελαιοπηγῶν ὑπὸ αεροπλάνων προερχομένων ἐκ θάσεων ἐπὶ ἐλληνικοῦ ἐδάφους, διότι ἄλλως ὁ Ἄξων θὰ ἠναγκάζετο ν' ἀσκήσῃ ἀντίποινα κατὰ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

«Ἡ ἀπειλὴ ἐπιβολῆς ἀντιποίνων κατὰ τῶν Ἀθηνῶν — ἀνέφερεν ὁ Χίτλερ τὴν 5ην Δεκεμβρίου, κατὰ τὴν διάρκειαν μεγάλης συνσέψεως τῶν ἀξιωματῶν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τοῦ Ράιχ, ἡ ὁποία συνεκροτήθη εἰς τὴν Καγκελαρίαν — ἐπέδρασε ἀποφασιστικῶς καὶ εἰς θαυμὸν ὥστε μέχρι τοῦδε να μὴ ἔχῃ διενεργηθῇ καμία βρετανικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον γερμανικῶν στόχων ἀπὸ θάσεις ἐνδοκοινοῦς ἐπὶ ἐλληνικοῦ ἐδάφους»

2 ΟΡΓΑΝΩΣΕ τὴν ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολούθησιν τῆς πορείας τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὴν Ἀλβανίαν, διότι δὲν εἶχε καμμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς πληροφορίες, αἱ ὁποῖαι παρείχοντο ὑπὸ τῶν ἐπισήμων ἰταλικῶν πηγῶν. Τὴν 10ην Δεκεμβρίου, κατὰ διαταγὴν τοῦ Χίτλερ, μετέβη εἰς Ἀλβανίαν ὁ φὸν Ρίντελεν, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν ἑκθεσίν, τὴν ὁποῖαν ὑπέβαλε μετὰ διήμερον, ἐφίστα τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς διαστάσεως μετὰ τῆς ἀπεγνωσμένης αἰτήσεως τοῦ ἐν Βερολίνῳ ἰταλοῦ πρεσβετοῦ Ἀλφιέρι, ὅπως παρασχεθῇ ἄμεσος

βοήθεια ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ τῶν ἀπόψεων τῆς ἀνωτάτης στρατιωτικῆς διοικήσεως ἐν Ἀλβανίᾳ. Αὕτη ἦτο πολὺ αἰσιόδοξος, ἡτοίμαζε σχέδια διὰ μίαν προσεχὴ ἀποφασιστικὴν ἐπίθεσιν καὶ ἐφρόνει ὅτι δὲν ἐχρειάζετο στρατόν, ἀλλὰ μόνον μεταφορικὰ μέσα, ἐφόδια καὶ αεροπλάνα. Ἡ ἑκθεσις αὕτη τοῦ φὸν Ρίντελεν (ὁ ὁποῖος ἀπεστάλη πάλιν μετὰ ἕνα μῆνα, τὴν 11ην Ἰανουαρίου, εἰς τὴν Ἀλβανίαν), ἔκαμε τὸν Χίτλερ να ἀναβάλῃ τὰ σχέδια διὰ τὴν ἀποστολὴν γερμανικοῦ στρατοῦ εἰς τὸν ἐκκαθαρισθῇ ἡ κατάστασις.

3 ΠΡΟΣΕΠΛΩΘΗΣΕ να μειώσῃ τὰς εἰς θάρος τοῦ γόητρο τοῦ Ἄξωνος ἐντυπώσεις εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ἐκ τῆς παταγῆδος ἀποτυχίας τοῦ ἐτέρου ἐκ τῶν συνεταίρων εἰς τὸ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος ἐγγεῖρημά του. Πρὸς τοῦτο ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράιχ Ἰωακείμ φὸν Ρίμπεντροπ ἀπηύθυνε τὴν 11 Δεκεμβρίου τὴν ἐξῆς ὑπ' ἀριθ. 472 ἐγκύκλιον πρὸς ὅλας τὰς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν γερμανικὰς διπλωματικὰς ἀποστολάς:

«Σχετικῶς με τὴν στρατιωτικὴν κατὰστασιν εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ τὴν ὑποχώρησιν τῶν ἰταλῶν σὰς παρακαλῶ εἰς τὰς συνομιλίαις σας να προβάλλετε τὰ ἀκόλουθα ἐπιχειρήματα: I. Ἡ Ἰταλία ἀνέλαβε τὸ ἐγγεῖρημα ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐλεγχῶν ἐπὶ ὠρισμένων τοπικῶν χώρων, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποιούντο ὡς μυστικαὶ θάσεις ἐκ μέρους τῶν Ἀγγλων δι' ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ ἰταλικοῦ ἐδάφους. II. Ἡ ἐν λόγω ἐπιχειρήσεως ἤρχισε με ὀλιγαριθμὸν δυνάμεις καὶ ἀνεκόπη ἔνεκα κυρίως τῶν ἐπιδοράσεων τῶν καιρικῶν συνθηκῶν. Ἡ ἐπελθούσα ἀπιστοχώρασις, ἐν τοῖσι, δὲν ἐπέφερε παρὰ περιορισμένους μόνον ἀπωλείας εἰς τὰς ἰταλικὰς μονάδας. III. Κατὰ τὴν παρούσαν σιγμὴν ἡ Ἰταλία διὰ τῆς ἀποστολῆς νέων δυνάμεων προβαίνει εἰς σταθεροποίησιν τοῦ μετώπου ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ προτίθεται, εὐθύς ὡς συνεκροτῶντο ἡκαναὶ δυνάμεις, να καλυτερεύσῃ τὰς θέσεις τῆς διακοινῆς ἐπὶ τοῦ χειμῶνος. IV. Ἡ ἰταλικὴ ἀπιστοχώρασις ἀποτελεῖ συνεπὶς προσωρινὸν φαινόμενον, ἐν στρατιωτικῶν ἐπιποδίων, ἀπὸ τὰς συνθηκῶν εἰς τοὺς πολέμους. Δὲν χρειάζεται να ὑπογραμμισθῇ διὰ τὰς διπλωματικὰς ἀντιπροσωπείαις μας εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὁφείλουν να ἀντιμετωπίζον σθεναρῶς κατὰ κοινὴν ἐναντίον τῆς Ἰταλίας καὶ να τοῖσιζον μάλιστα τὴν ἐνότητά τοῦ Ἄξωνος. Τὰς ἀνάψεις αὐτάς θὰ ἐκδηλώνουν οὐ μόνον ἐναντι τριῶν, ἀλλὰ καὶ ἐναντι τῶν ἰταλῶν, πρὸς τοὺς ὁποῖους δέον να ἐπιδεικνύεται λίαν φιλικὴ συμπεριφορά»

4 ΚΑΤΕΒΑΛΕ προσπάθειαν ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν σύναψιν ἀνακωχῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἰταλίας δι' ἀσκήσεως πίεσεως ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐμμέσου ὑποβολῆς εἰς αὐτὴν διαφόρων προτάσεων, παρὰ τὸ ὅτι ὁ Μεταξῆς ἤδη ἀπὸ τῆς 6ης Νοεμβρίου ἔδωκεν ἐντολήν διὰ δημοσιουδῇ ἡ ἐξῆς ἀπερίφρατος ἡμεπίσθημος ἀνακοίνωσις:

«Ἐγὼ εἰς θέσιν να δηλώσωμεν ὅτι παρὰ διὰ παντός δι' ἡ ἐλληνικὴν κυβέρνησιν οὐτε ἐξήγησεν, οὐτε θὰ ἐξηγήσῃ ποτε τὴν μεσολάβησιν οὐδενὸς ἐν τῷ ἀγῶνι τῆς κατὰ τῆς Ἰταλίας, τὸν ὁποῖον εἶναι ἀποφασισμένη να συνεχίσῃ μέχρις ἐσχάτου»

Ἡ ἐμεσολαβητικὴ αὕτη προσπάθεια ἤρχισε ἀπὸ τῶν μέσων Νοεμβρίου, ὅποτε ὁ ἐν Ἀθῆναις στρατιωτικὸς ἀκόλουθος τοῦ Ράιχ συνταγματάρχης Κλέμ φὸν Χόχενμπεργκ (ἐμ-

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΗΤΡΙΧ

Μέ το πρόσωπο γυρισμένο κατά τον άνεμο, η Ντήτητριχ γελά. Με δυο τινάγματα πετά μακριά τα παπούτσια της και στέκεται στην άμμο. Με άνοιχτα τα πόδια, με τα χέρια δεμένα πίσω στην πλάτη της... σαν παιδί. Στο κεφάλι φοράει ένα μαντήλι περασμένο κάτω από το πηγούνι της, σαν χωριατοπούλα. Κανένα δακτυλίδι στα δάκτυλά της. Ούτε μια πετρούλα.

Φαίνεται πολύ μικροκαμωμένη, πολύ άσημαντη. Ένα οποιοδήποτε κορίτσι, στην απέραντη άμμουδιά του Μπόντι, που ήρθε να δει τον ήλιο να ανατέλλει από τον Ειρηνικό.

—Τί θα πη «Ντήτητριχ» γερμανικά; την ρωτώ.

—'Αντικλείδι, μου άπαντα με έναν ψιθύρο λίγο θεατρικό. Ένα κλειδί που ανοίγει όλες τις κλειδαριές, όχι όμως μαγικό κλειδί. Ένα πολύ πεζό αντικείμενο, που για να το φτιάξεις χρειάζεται πολλή ιστορία.

Μετά ρίχνει πίσω το κεφάλι καί, με τα μάτια της κλεισμένα πολύ σφιχτά, γελά, γελά, γελά...

Ο ήλιος, που έχει ανεβή κιόλας λίγους πόντους πάνω από την θάλασσα της φωτίζει το πρόσωπο. Με το μαϊκή - άπ της σκηνής, που της έχει μείνει από την περασμένη νύχτα, μου θυμίζει περισσότερο κλόουν παρά δάμπ.

Μάτια θαμμένα πολύ μαύρα, άσημένιες βλεφαρίδες, μια ρόδινη σχισμή αντί για στόμα...

Ξεχνά πως δείχνει πολύ παράξενη σαν... ξωτικό, μα δεν δίνει πεντάρα. Άλλα ξαφνικά:

—Θα φαίνομαι άπαίσια με όλα αυτά τα φτιασίδια, λέει καί με μια κίνηση ελευθερώνει τα μαλλιά της καί αφήνει το μαντήλι να της πέσει στους ώμους.

—Πραγματικά, πολύ κωμική της άπαντώ.

Γελά πάλι καί, ώσπου ν' ανοιγοκλείσης τα μάτια σου, ή μάσκα γίνεται ανθρώπινο πρόσωπο.

Ο άπιθανος χαμαιλέον που στέκεται πλάι μου, πατώντας στην άμμο με τις κάλτσες, είναι ή Μάρλεν Ντήτητριχ.

Προσθέτω: "Όχι μονάχα είναι χαριτωμένη, αλλά το ξέρει κι αυτή πως είναι.

—Φυσικά το ξέρω, άπαντα. Αυτό όμως είναι παλιά ιστορία.

Την έχουν θαυμάσει κι άλλοι μετά την παράστασή απόψε. Τέσσερις νεαροί ναύτες, που τους έστειλε από μακριά φιλιά, ενώ στεκόταν κάτω από ένα φανάρι κοντά στις αποθήκες του λιμανιού.

Ο μικρότερος ναύτης την πλησίασε καί της είπε κοκκινίζοντας:

—Είστε πολύ όμορφη.

—Εύχαριστώ, του άπάντησε εκείνη εύγενικά, άκουμπώντας το δαχτυλό της στη μύτη του. Κ' έσύ το ίδιο, αγάπη μου...

Νωρίτερα είχαμε δειπνήσει σε ένα εστιατόριο όπου σερβίρουν μονάχα θαλασσινά καί εκεί ή Μάρλεν άρχισε να μιλά με πνεύμα καί σοφία, που είναι δύσκολο να βρή κανείς σε οποιαδήποτε γυναίκα, μα άκόμα καί σε πολλούς άνδρες.

Η νύχτα μου με την Ντήτητριχ άρχισε στα παρασκήνια του «Βασιλικού Θεάτρου» στο Σίδνεϋ καί

ΧΑΙΡΕΤΑΙ ΤΗΝ ΑΜΜΟΤΑΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΣΑΝ ΜΙΚΡΗ. ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΩΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΓΙΑΤΙΑ

τελείωσε στις έπτά το πρωί στην σουίτα της στο ξενοδοχείο (έπτά δωμάτια), όπου μου έφτιαξε καφέ. Πρωτύτερα της είχα γράψει, ζητώντας της μια συνέντευξη. Εκείνη μου τηλεφώνησε καί μου άρισε να την συναντήσω το Σάββατο μετά την παράσταση. Πριν όμως το κάμη αυτό, ρώτησε τρία πρόσωπα για να μάθω τί είδους άνθρωπος είμαι.

—'Ηθελα να ξέρω αν είστε καλός ή κακός καί έπειδή δεν θρέθηκε κανείς να μου πη πως δεν είστε καλός, τ'όρριξα λίγο στην τύχη καί σας τηλεφώνησα.

Παρακολούθησα το τελευταίο μέρος της παραστάσεως από την γαλαρία. Το νεαρό άκροατήριο χαλούσε τον κόσμο από τον ένθουσιασμό. Εκείνη κοίταζε, όπως πάντα, τον κόσμο με ένα ξαφνιασμένο ύφος καί πηδούσε για να πιάσει, πριν πέσουν στο πάτωμα, τα άνθη που έπεφταν βροχή στην σκηνή. Φορούσε το άπιθανο εκείνο φόρεμα που, χωρίς να δείχνει άπολύτως τίποτε, άφηνε καθαρά να φανη πως δεν φορούσε άπολύτως τίποτε άλλο.

Στην σκηνή, ή Ντήτητριχ δεν μαγεύει άπλώς: Μαγνητίζει.

Πρόκειται για καθαρά επαγγελματικό μαγνητισμό, άς βρεθή όμως ο άνθρωπος που θα πη ότι μπορεί να ξεκολλήσει τα μάτια του από πάνω της, μόλις την δει να προχωρή στην ράμπα.

Ο Κέν Μπρότζιακ, ο ίμπρεσαρίος της στην Μελβούρνη, που την είχε καλέσει στην Αυστραλία, ήταν συνεπαρμένος με την Ντήτητριχ, όπως είναι εκτός σκηνής.

—Το δίχως άλλο, το καταπληκτικότερο πλάσμα που έχω συναντήσει, μου είπε χωρίς να πάρη άνάσα. Έχει άνδρικό μυαλό, το σώμα όμως γυναικας.

Κάτι άνάλογο είχε γράψει ο κριτικός Κένεθ Τύναν με την ευκαιρία μιας σειράς παραστάσεών της στην Βρετανία: «Έχει σέξ, όχι όμως συγκεκριμένο φύλο».

—Πολύ ενδιαφέρον, μου άπάντησε χαμογελώντας ή Μάρλεν, όταν ρώτησα την γνώμη της για τον ιδιαίτερο αυτόν χαρακτηρισμό.

Πλήθος προνομιούχων θαυμαστών περίμεναν στα παρασκήνια για να χαιρετήσουν το είδωλό τους καί μαζί όλόκληρο το προσωπικό που χρειάστηκε για την εμφάνισή της.

Μια κυρία με κίτρινο πανωφόρι ρώτησε αν ή μίς Ντήτητριχ θάθελε να υπογράψει στο ήμερολόγιο ενός κοριτσιού δώδεκα χρόνων, που περίμενε με την τροχοκαρέκλα του έξω από την πόρτα της σκηνής. «Θα χαρή πολύ γι' αυτό...».

Κάποιος είπε πως ή μίς Ντήτητριχ δεν υπογράφει ποτέ αυτόγραφα για κανένα. Η κυρία έφυγε καί πήραν μακριά το παιδί.

Η Ντήτητριχ φάνηκε πολύ στενοχωρημένη όταν έμαθε τι είχε συμβή.

—Όταν λέω πως δεν υπογράφω αυτόγραφα, δεν έννοώ ανθρώπους που υποφέρουν. Σας παρακαλώ πέστε να φέρουν ξανά το κορίτσι.

Λίγα λεπτά άργότερα ή Ντήτητριχ βγήκε από το καμαρίνι της χαρούμενη, ήρεμη, εύτυχισμένη. Φορούσε ένα κομψό ταγιέρ (Σανέλ), άπλά, μικρά παπούτσια (Παρίσι '65) καί κάτι σαν κάλτσες, που

στην πραγματικότητα όμως ήταν τσίτες που της έφθαναν ως τη μέση. («Πολύ περισσότερο άνετο, παρά να φοράς ζαρτιέρες, φίλε μου!»).

Στο πέτο της μία άνεπαίσθητη κόκκινη κορδελίτσα, που μόνο την άλλη μέρα έμαθα τί είναι: Το γαλλικό παράσημο της Λεγεώνας της Τιμής.

Άγκαλιάζει τον Μπίλ Μπλέζαρντ, τον διευθυντή της ορχήστρας της, καί του λέει πως ήταν πολύ καλός άπόψε «γλυκέ μου», καί ενώ οί άλλοι της έκδηλώνουν με κάθε τρόπο τον θαυμασμό τους για την άποψινή της εμφάνιση, βλέπει τον ξένο άνάμεσά τους.

—Ποιός είν' αυτός; ρωτάει άπότομα.

Με παρουσιάζουν καί χαμογελά.

—'Α, ναί. Δεν έχωμε ξανασυναντηθή. Πώς είσθε;

Την στιγμή που μου δίνει το χέρι της, ρίχνω πονηρά μια ματιά στο λαιμό της, για να δω τί ίχνη έχει αφήσει ο χρόνος πάνω της καί βλέπω ότι ο λαιμός της Ντήτητριχ είναι λαιμός πολύ νεώτερης γυναίκας.

Μόνο στα χέρια της φαίνονταν οί καταστροφές. Άργότερα μου είπε το γιατί: «Κρυοπαγήματα, άπο την έκστρατεία των Άρδεινών».

—Έλάτε, πάμε, μου λέει.

Για να φθάσωμε στην «Καντιλλάκ» της περνούμε στρατιά θαυμαστών. Έγώ πρέπει να καθήσω στη θέση των έπιβατών. Η Ντήτητριχ κάθεται πάντα πλάι στον σωφέρ της. Πρώτα όμως ανεβαίνει στη στέγη του αυτοκινήτου καί μοιράζει ένυπόγραφες φωτογραφίες της. Μετά πατώντας στα γόνατά μου περνά στη θέση της, ανοίγει το κρύσταλλο, σφίγγει χέρια καί φωνάζει στον κόσμο να προσέχη το αυτοκίνητο τώρα που θα ξεκινήσει.

—Έλάτε, φθάνει πιά!... Προσέξτε τώρα γιατί ξεκινάμε...

Ο σωφέρ βάζει εμπρός τη μηχανή. Άλλά άνδρες καί γυναίκες προσπαθούν να την φθάσουν καί να την φιλήσουν στα χείλη, στα μάγουλα, στ' αυτιά, στα χέρια. Μερικοί το καταφέρνουν. Της λένε πως είναι ύπεροχη καί την ίκετεύουν — δεν υπάρχει άλλη λέξη για να περιγράψω κανείς τις παρακλήσεις τους— να ξαναγυρίσει. Η Μάρλεν τους εύχαριστεί καί τους λέει ξανά να προσέχουν τις ρόδες.

Τώρα καταλαβαίνω πόσο ή λατρεία αυτή δεν είναι για τον άστέρα, αλλά για την γυναίκα Ντήτητριχ, για την άξέχαστη παλληκαριά της, για κείνο που ο Χεμινγκουάι είχε ονομάσει «ο τρόπος της ζωής της». Αυτά τραβούν το πλήθος καί το κρατούν κοντά της ως την στιγμή που θα σηκώσει άνεπαίσθητα το χέρι της σε έναν άποχαιρετισμό.

Διαφορετικά γιατί να ρίχνω ο κόσμος στον κόρφο της χάντρες άπο κομπολόγια προσευχής;

—'Α! όχι αυτό! παρακαλώ!... Όχι τόσο πολύτιμα πράγματα...

Ένας τελευταίος χαιρετισμός μέσα άπο τις άνθοδέσμες που είναι σωριασμένες στο πίσω παράθυρο του αυτοκινήτου καί βολεύεται στην γωνιά της, με σταυρωμένα τα ύπεροχα πόδια της.

Έλπίζω να της άρέσει το μέρος όπου θα την πάω.

δημοσιογράφους. Χρειάζομαι άρκετη ώρα για να καταλάβω τί λογής άνθρωποι είναι.

Ο Μισέλ Ραί, ο Γάλλος έστιάτορας, και η γυναίκα του βρίσκονται στο έστιατόριό τους όταν φθάνω, κατά τις 11.30. Ένας πελάτης κάθεται μόνος σε μια γωνιά. Κανείς άλλος στην αίθουσα. Έχουν φύγει ακόμη και τα γκαρσόνια.

Ο Μισέλ μάς έχει φυλάξει λίγο καλό άσπρο κρασί. Άλλά δ-χι. Η κυρία θα προτιμούσε παγωμένη μπίρα για τα θαλασσινα!

Τρώει τα θαλασσινά της με τα δάκτυλα και χρησιμοποιεί ένα δοστροκο σαν κουτάλι για την σούπα της. Πίνει δυο μεγάλα μπουκάλια μπίρα και καταβροχθίζει ένα ολόκληρο τυρί καμαμπέρ πριν από τον καφέ.

Μετά, ξαφνικά, κάποιοι στέκεται έμπρός στο τραπέζι μας.

—Να με συγχαρήτε που σάς ένοηλά, αλλά θα ήθελα να σάς σφίξω το χέρι, κυρία. Σας είδα μια φορά στον πόλεμο.

Άκουμπά τα δυο χέρια της στο τραπέζι και ξαναρωτά:

—Πού, στόν πόλεμο;

Άκούω το όνομα του γερμανικού στρατοπέδου φρίκης.

—Εκεί ήσαστε;

Τινάζεται και τα χέρια της σηκώνονται από το τραπέζι σαν πουλιά και χαιδεύουν το πρόσωπο του άγνωστου. Μετά το φέρνουν κοντά στο δικό της πρόσωπο. Ψιθυρίζει: «Καί ζήτε! Σωθήκατε! Ευχαριστώ που ήρθατε να μου το πείτε!».

Μένουν αγκαλιασμένοι, σωπαίνοντας, ένα ολόκληρο λεπτό. Όταν τον άφησε, αυτός με κοίταξε με άμηχανία και είπε: «Συγχαρήστε με, σάς παρακαλώ, φίλε μου». Εκλαιγε.

Τής προσφέρω ένα τσιγάρο.

—Όχι, μου λέει, δεν καπνίζω πιά. Δεν ήταν από έξυπνάδα που έκοψα το τσιγάρο. Άπλως ένα στοίχημα με τον Νόελ Κόγουαρντ. Στοιχηματίσαμε να το κόψω και οι δυο ένα χρόνο. Χρειάστηκε τόσο προσπάθεια για ν' ανθέξω, που δεν τολμώ πιά να βάλω τσιγάρο στο στόμα μου. Μαθαίνω όμως ότι ο Νόελ καπνίζει πάλι.

Την ρωτάω ποιόν αγαπά.

—Την Μαρία.

—Ποιά είναι η Μαρία;

—Η κόρη μου.

—Πόσων χρόνων είναι η Μαρία;

—Περασμένα τα τριάντα.

—Εσείς πόσο είστε;

—Πλησιάζω τα τριάντα.

Τής μοιάζει η Μαρία;

—Ναί, πολύ.

Και τα έγγονιά της;

—Είναι κι αυτά όμορφα. Μόνο που έχουν σκαύρα μάτια σαν του πατέρα τους. Είναι Ιταλός.

—Η Μαρία έχει γαλανά μάτια σαν κ' εσάς;

—Όχι ακριβώς. Τα δικά της είναι πιο γαλανά από τα δικά μου, λέει περήφανα η μητέρα.

Στην εποχή της μεγάλης άκμης της, πριν από τρεις δεκαετίες, το πρόσωπό της ήταν ένα από τα πιο υποβλητικά της θόνης (άνω άριστερά) και σήμερα (άνω δεξιά) διακρίνει κανείς πολλά από τα στοιχεία της γοητείας του.

Τα μάτια της Μάρλεν είναι καταπληκτικά γαλανά.

Η αγαπημένη της Μαρία έχει τέσσερα αγόρια;

—Ναί. Είμαι τόσο εύτυχισμένη γι' αυτό. Τα αγόρια έχουν λιγώτερες σκοτούρες από τα κορίτσια.

Τί γνώμη έχει για μερικές ταινίες που προβάλλονται στην τηλεόραση;

—Χά! Χά! με άπειλει με το δάχτυλό της. Η Νητήριχ καταλαβαίνει που θέλετε να το πάτε. Για το σές στις ταινίες δεν θέλετε να μιλήσετε; Ίσως για το σές στις ταινίες μου; Έ, ξένε; Λοιπόν, τί θέλετε να πείτε; Τουλάχιστον στις ταινίες όπου ήμουνα έγω σέξυ, ήμουνα πραγματικά σέξυ και όχι ψεύτικα. Στην Άμερικη το σές έχει καταντήσει έμμηνη ιδέα. Σέ έλλα μέρη του κόσμου είναι απλούστατα ένα νε γονός.

Φύγαμε, αφού ήπιαμε ακόμη δυο μπουκάλια μπίρα.

Τα καράβια

Αλλάζωμε αυτοκίνητα έξω από το ξενοδοχείο της και τραβούμε κατά κεί όπου μπορεί να δη τα μεγάλα καράβια. Καί τί λέει; Τίποτε. Ούτε ένα «Ω!...». Μόνο κάθεται και κοιτάζει τα καράβια.

—Τί σάς άρέσει από τα καράβια, την ρωτώ;

—Το πόν, ψιθυρίζει. Όλα δ-σα σημαίνουν τα καράβια, και δ-σα συμβολίζουν. Δεν είναι ανάγκη ούτε να ταξιδεύουν. Μ' άρέσει να τα βλέπω. Μετά την Μαρία και τα παιδιά της, νομίζω πως αγαπάω τα καράβια περισσότερο από το κάθε τί σ' αυτό τον κόσμο.

Φθάνοντας έξω από ένα κέντρο του λιμανιού, δίνει ένα γαλάζιο μαντήλι στο κεφάλι της. Μπαίνουμε μέσα. Δεν την γνώρισε κανείς πελάτης. Παραγγέλνωμε τσάι. Το θρσικει καλό. Μετά, γυρίζοντας στο αυτοκίνητό μου,

πέφτομε πάνω σε μια παρέα ναύτες έν στολή.

—Έ, φίλοι! τούς φωνάζει γελώντας. Έχετε άδεια διανυκτερεύσεως;

—Είστε η Μάρλεν Νητήριχ; ρωτούν και την πλησιάζουν και οι τέσσερις σαν έναν άνθρωπο.

—Ναί... Έχομε... Έσεις τί ζητάτε έδώ; ρωτούν όλοι μαζί.

—Έχω κ' έγω μια φορά ά-δεια, να δώ την πόλη.

—Στο Πάλμ Μπήςτς δεν πήγατε ακόμη; την ρωτά ένας.

Δεν χρειάζεται άλλο.

—Πάλμ Μπήςτς, λέει κλείνοντας τα μάτια της. Μά αυτό θα είναι υπέροχο. Μπορούμε να πάμε εκεί;

Φυσικά, μπορούμε.

Πριν χωρίσωμε, φιλά έναν - ένα τούς ναύτες στο μάγουλο.

—Καλή τύχη, μίς Νητήριχ. Γειά σας! τής φωνάζουν, όσο εκείνη γυρίζει και τούς κοιτάζει.

Σωπαίνει, κοιτάζοντας δεξιά και άριστερά, όσο το αυτοκίνητο μάς πηγαίνει κατά τον βοριά.

—Είμαστε ακόμη στο Σίδνεϊ; με ρωτά. Τί όμορφα που είναι έ-δώ.

Τής θυμίζει κάποιο δάσος στην Γερμανία, όπου κοιμήθηκε με φρουρούς δεξιά και άριστερά της στα σλήπιγκ - μπόγκ τους.

Νοσταλγεί ακόμη την πατρίδα της;

—Τα δάκρυα που έχυσα για την Γερμανία έχουν στεγνώσει, μου άπαντά. Τώρα έχω πλύνει το πρόσωπό μου.

Άπό το ραδιόφωνο του αυτοκινήτου άκούγεται το «Μπλου άν Μπλού».

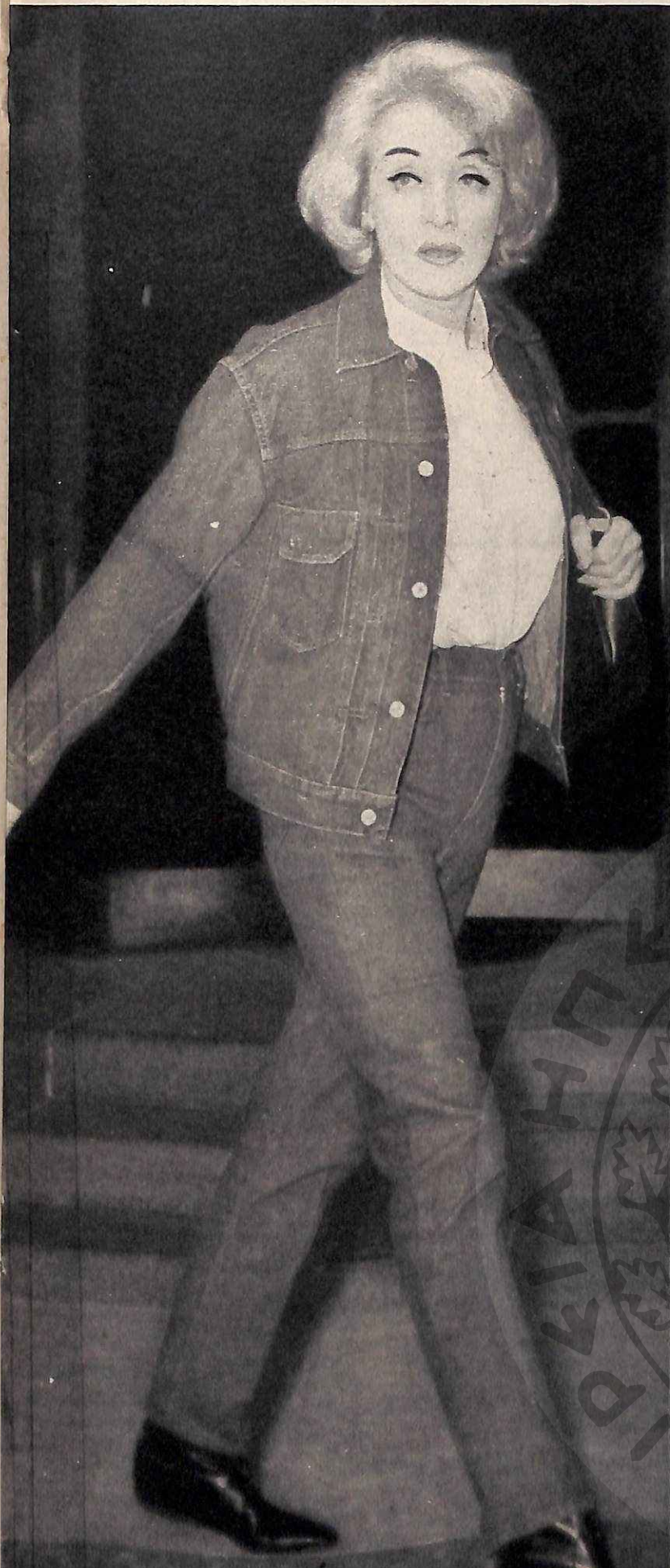
—Ω, Θεέ μου, ξεφωνίζει. Ξέρετε ποιός το έγραψε αυτό το τραγούδι; Ο Μπάρτ Μπάτσα-ρατς, ο φίλος μου, ο διευθυντής μου επί όκτώ χρόνια. Τώρα τον έχω χάσει. Δεν γυρίζωμε πιά μαζί ταινίες.

Είχαν στενές σχέσεις;

—Ο Μπάρτ ήταν η έρωτική φίλιά μου. Είναι γαλλική έκφραση. Δεν ξέρω πως να σάς το πώ άγγλικά. Το «πλατωνικός» είναι πολύ ψυχρό. Αυτό που θέλω να πώ είναι ένας άνδρας που αγαπάτε σαν άδελφό και την ίδια ώρα σαν άνδρα. Σπουδαίος έρωτας, όταν πραγματικά τον πετυχαίνετε έτσι.

Πιστεύει στόν άληθινό, στόν έκτός χρόνου έρωτα;

Η Νητήριχ χαμογελά, άκού-

Περπάτημα όλο παλμό και σφρίγος. Άναμφισβήτητα το πρόχειρο ντύσιμο με το τζάκετ και τα μπλού - τζίνς, υπογραμμίζει τις έντυπωσιακές γραμμές της πιο εκαλοδιατηρημένης γιαγιάς του κόσμου.

γοντας την έρώτησή μου και άπαντά:

—Ναί, πιστεύω. Έρωτας για την χαρά του έρωτα και όχι γιατί κάποιοι άλλος σάς προσφέρει την καρδιά του. Το κριτήριο του έραστού είναι συνήθως: «Σε θέλω εύτυχισμένη, αλλά μονάχα με μένα, μ' έμένα, μ' έμένα!». Ο έρωτας είναι τόσο έγωϊστικός. Γι' αυτό και σε μαγεύει τόσο.

Μά πως άλλιώς μπορεί ένας άνδρας να αγαπά μια γυναίκα;

—Να σκέπτεται την γυναίκα σαν ένα πολύχρωμο τροχό.

—Τί θέλετε να πείτε μ' αυτό;

—Η γυναίκα είναι ένα καλειδοσκόπιο χρωμάτων, έξηγει με μισόκλειστα μάτια. Αυτό τραβά τον άνδρα, που μπορεί να διαλέξη το κόκκινο της, το κίτρινό της, το πορτοκαλί της...

Άναστενάζει και το μαντήλι πέφτει γύρω στόν λαιμό της.

—Μά όταν ένας άνδρας σταματήσει τον τροχό της γυναίκας κ' έλθη ο έρωτας, τότε ρίχνει ένα πέπλο πάνω άπ' όλα αυτά τα έπικίνδυνα χρώματα και καρφώνει τα μάτια του μονάχα σ' αυτό το χρώμα που θέλει πραγματικά να βλέπη: Το χρώμα που σημαίνει άσφάλεια στόν έρωτα... Ρόζ μαρουδίστικο.

—Ρόζ μαρουδίστικο;

—Ναί, άπαντά η Μάρλεν σοφά. Μά αυτό άπογοητεύει πολλές γυναίκες, που γι' αυτό έξακολουθούν να γυρίζουν τον τροχό τους, προσπαθώντας να του δείχνουν όλοένα τα χρώματα που του χτύπησαν στο μάτι στην αρχή. Καί δεν πρέπει να το κάνουν ποτέ αυτό. Γιατί στα άνδρικά όνειρα δεσπόζει πάντα το μαρουδίστικο ρόζ.

Μυστικά...

Όταν γυρίζωμε από το Πάλμ Μπήςτς, άκούσαμε τον Φράνκ Σινάτρα στο «Ωλ άφ Μή».

—Ο Σινάτρα είναι ο εύγενέστερος άνδρας που γνώρισα στην ζωή μου.

Την ρώτησα και για μερικούς άλλους.

—Άν κλείσετε για λίγο το πνευματικό σας μαγνητόφωνο, δά σάς μιλήσω γι' αυτούς. Όχι πως άρχει τίποτε κακό σ' αυτά που θα σάς πώ. Άπλούστατα, δεν μου άρέσει να ξεσκεπάζω μυστικά.

Και μίλησε καθαρά, με λεπτομέρειες, για τον Τσάρλσιλ, για

τόν Κέννεντυ, για τον Όππενχάιμερ, για τον σέρ Άλεξάντερ Φλέμμιγκ, για τον Ντέ Γκώλ και για πολλούς άλλους. Στο τέλος μίλησε για τον Χεμινγκγουάι και μου έδωσε την άδεια να γράψω σχετικά.

—Θά μπορούσε να είναι πολύ καλός... Ήταν ένας τόσο πολυσύνθετος άνθρωπος... Ήταν πραγματικός φίλος μου. Συνήθιζα να τον ρωτώ: «Πατέρα, πές μου τί να κάνω;». Καί μου έλεγε και τον άκουγα και ό,τι έκανα γινόταν όπως το είχα προβλέψει. Όταν πέθανε νόμισα πως θα πέθαινα κ' έγω.

Πώς έγραφε; —Πολύ άργα. Έγραφε και ξανάγραφε. Φράσεις. Μερικές φορές μόνο μια πρόταση. Την έγραφε και την ξανάγραφε, ώσπου να την πετύχη άπόλυτα.

Έχω άκούσει πως, όταν ήταν δημοσιογράφος παραφροσωνε τις είδησεις και έβγαζε έλατοπίπερο.

—Όχι, άπαντά χαμογελώντας η Μάρλεν. Προσπαθούσε μονάχα να γράψη καλύτερα την είδηση. Μήν το κάμετε όμως κ' έσεις κάτι τέτοιο για μένα. Υπόσχεστε;

Γυρίζοντας, μου ζήτησε να σταματήσωμε και να περπατήσωμε λίγο για να δη τα σπίτια. Μετά την πήγα στο Μπόντι.

—Πού πάμε; ρώτησε. Άλλη άμμουδιά; Έν τάξει, αφού έπιμένετε.

Ο ήλιος μάς βάμπωνε και την ανάγκασε να σκύβη το κεφάλι.

—Θεέ μου! πόσο όμορφα είναι, μου είπε και μ' έπιασε από το χέρι. Σας ευχαριστώ που μου προσφέρατε τέτοιο θέαμα.

Μετά κατέβηκε από το αυτοκίνητο, πέταξε μακριά τα παπούτσια της και άρχισε να τρέχει στην άμμο.

Γυρίζοντας στο ξενοδοχείο της την συνοδεύω στην σουίτα της και έπιμένει να πάρω λίγον καφέ πριν γυρίσω σπίτι μου. Φτιάχνει η ίδια τον καφέ στην καφετιέρα, που έχει φέρει από την Άμερική.

Ένώ ο καφές γίνεται στην καφετιέρα, φεύγει για λίγο και γυρίζει χωρίς καθόλου μαϊκή - άπ. Η έπιδερμίδα της είναι μαλακή και λευκή και οι δλεφαρίδες της πραγματικά ξανθές.

Τώρα είναι καιρός να φεύγω. Με συνοδεύει ως την πόρτα. Τί να πη κανείς ύστερα από μια τέτοια νύχτα;

Λέω: «Γειά σας!».

Μου σφίγγει το χέρι και το άφήνει άμέσως. Μετά άρχίζει πάλι να γελά, λέγοντάς μου:

—Στο καλό, φίλε μου. Έλπίζω να μάθετε ό,τι θέλατε.

Η πόρτα κλείνει και το γέλιο της άκούγεται ακόμη και με παρακολουθεί στις σκάλες του ξενοδοχείου και στόν δρόμο που άρχίζει να ξυπνά.

Οι περίφημες γάμπες της, που στάθηκαν ένα από τα μεγαλύτερα κεφάλαια στην καλλιτεχνική σταδιοδρομία της, διατηρούν όλη την υπέροχη γραμμή τους. Θα τις είλενε και η πιο κομψή κοπέλλα...

Είναι κοντά στη θάλασσα; με ρωτάει. Μ' άρέσει ή θάλασσα, μ' άρέσουν τα λιμάνια, μ' άρέσουν τα καράβια, μ' άρέσουν το ψάρι και ο άστακάς, και τα στρείδια...

Μετά προσθέτει διακριτικά:

—Άλλά, φυσικά, τρώγω, ό,τι δήποτε, όταν πεινώ...

Μου ρίχνει μια έξεταστική ματιά. Άρχίζω να φοβούμαι. Ψιθυρίζει:

—Δεν μου άρέσει η παρέα με άνώστους και περισσότερο με

Το προκλητικό ταλέντο και η πληθωρική όμορφη της Τσέρυλ Μίλερ θα ήταν περισσότερο από αρκετά για να ικανοποιήσουν και τον πιο απαιτητικό και δύστροπο κυνηγό ταλέντων του Χόλλυγουντ. Τάραξε όμως στη ζωή της νέας αυτής σταρ μια έσωτερική φλόγα που είναι έξω από τον προκλητικό. Οι πολυπλευρές επιτεύξεις της και τα πολυποικίλα ενδιαφέροντά της της δίνουν μια μοναδική προοπτική για την ζωή.

Πέρα από την εργασία της στον κινηματογράφο και στην τηλεόραση, η Τσέρυλ ανατράφηκε με μια βαθιά αγάπη και κατανόηση για τα ζώα. Ήταν γι' αυτήν οι πρώτοι της φίλοι. Παρ' όλο που λέει ότι αργότερα στράφηκε προς τους ανθρώπους, στο διαμέρισμά της μπορεί να βρει κανείς σήμερα ένα σκυλί «Σελούκι» που άκουσε στο όνομα Αίλλη, μια γάτα του Σιάμι όνοματι 'Ανάξια και δύο ινγκουάνα, που τελευταίως επέτυχαν το θεωρούμενο ακατόρθωτο μέχρι σήμερα, νά... νυμφευθούν εν αίχμαλωσία.

Οι ινγκουάνα, Χέρμυ και Ουήνφρεντ, μοιράζονται την καθημερινή ζωή της Τσέρυλ ή όποια αποδίδει την έμπειρη τεχνοποίησή τους στην ρομαντική μουσική με την οποία συνοδεύει κάθε βράδυ την ανάγνωση και μελέτη των ρόλων της.

ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΣΕ

ΗΛΙΚΙΑ 20 ΗΜΕΡΩΝ!

Η νέα πρωταγωνίστρια της ταινίας του Ουόλτ Ντίσνεϊ «Ο θείος της μαϊμούς» και της εγχρωμής κωμωδίας του 'Ιβάν Τζος «Κλάρενς», το αλλοδαπό λιοντάρι έχει κινηματογραφική εμπειρία δύο σχεδόν δεκαετιών. Έπαιξε τον πρώτο ρόλο της σε ηλικία... 20 ημερών. Πέρα όμως από την κινηματογραφική της καριέρα, η Τσέρυλ είναι επαγγελματίας τραγουδίστρια, πιανίστρια και κωμωδός.

Λόγω της... έγκυμωσής της Ουήνφρεντ ή Τσέρυλ έχει μετράσει κατά κάποιο τρόπο τις επαγγελματικές ασχολίες της, και αφιερώνει τον περισσότερο χρόνο της στην περιποίηση της ινγκουάνα. Σ' αυτό έχει πρόθυμο βοηθό της τον έπιδόξο πατέρα, που συχνά την συνοδεύει στα πρώιμα ψώνια.

ΜΕ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΤΗΝ ΙΝΓΚΟΥΑΝΑ

Η ΤΣΕΡΤΛ με μεγάλη ικανοποίηση παρουσιάζει στον φωτογραφικό φακό δυο από τους καλύτερους φίλους της, τον Χέρμυ και την Ουήνφρεντ, δυο μικρές - καθόλου όμως χαριτωμένες - ινγκουάνες...

ΠΑΝΤΟΤΕ αγαπούσε τα ζώα η πρωταγωνίστρια του Γουόλτ Ντίσνεϊ. Και τώρα τα έχει συντροφιά της ακόμη και όταν διαβάσει ή ξεκουράζεται με την αγαπημένη της κιθάρα.

Ο ΧΕΡΜΥΤ διάβασε και η καλή φίλη του φροντίζει να του ρίξει το νερό υπομονετικά σταγόνα - σταγόνα στο στόμα.

ΤΟ «ΣΠΙΤΙ» του Χέρμυ και της Ουήνφρεντ, όπου έχει περιοριστή ή δεύτερη από τότε που βρίσκεται σε ενδιαφέροντα. Η 'Ανάξια, η γάτα της Τσέρυλ, παρακολουθεί με κάποια ζήλεια τις επιδαψιλεύουσες φροντίδες

Η ΜΠΟΝΙΤΑ

ΠΑΙΖΕΙ ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΘΑΥΜΑΤΑ

Η μικρή Μπονίτα επιθέτει τα χέρια της πάνω στον συνομήλικό της ασθενή. Και σε λίγο δεν θ' άργηση να σημειωθεί το θαύμα. Όπως, τουλάχιστον, θεβαιώνουν αξιόπιστοι μάρτυρες οι μυστηριώδεις δυνάμεις που εκπορεύονται από τα αδύναμα παιδικά χέρια της είναι εκπληκτικές. Μόλις πριν από λίγο καιρό άρχισε την ψυχοθεραπευτική σταδιοδρομία της και στο ενεργητικό της έχει μιάς ριζικές λύσεις σε περιστατικά που ή επιστήμη τα θεωρούσε ανίατα.

Η Μπονίτα Κάμπελ Μπέστ είναι ένα έπτάχρονο κοριτσάκι, όπως όλα τα κοριτσάκια της ηλικίας της. Στο σχολείο της είναι μιά από τις πρώτες μαθήτριες της τάξεως και της άρσει να γυρίσει βιαστικά στο σπίτι, για να παίξει με τα παιχνίδια και με τις κούκλες της. Άλλα ή μικρή Μπονίτα έχει καταπλήξει όλους τους γιατρούς που γνώρισε στο σπίτι της στην Άγγλία — και επί αρκετούς μήνες τώρα δεκάδες γιατρών την επισκέπτονται καθημερινά, άπλωσ και μόνο για τα την δούν. Η Μπονίτα μένει με την μητέρα και τον πατέρα της σε

μια έσοχική βίλλα στο Ουϊντσέστερ της Άγγλιας. Ο πατέρας της Τόμας Κάμπελ Μπέστ είναι ένας από τους διασημότερους ψυχοθεραπευτές του κόσμου — η γέτης μιάς κατηγορίας ανθρώπων που πιστεύουν ότι διαθέτουν κάποια μυστική και μεταφυσική δύναμη να θεραπεύουν τις ασθενείες, τοποθετώντας άπλωσ τα χέρια τους επί του ασθενούς. Ο Τόμας Κάμπελ Μπέστ έχει ήδη μιά έντυπωσιακή σειρά επιτυχών θεραπειών στο ενεργητικό του και είναι άναριθμητοι οι ασθενείς που πηγαίνουν καθημερινά από όλα τα μέρη του κό-

σμου να τον επισκεφθούν στο «ιερό» πού, εύγνωμονούντες, οι φίλοι και οι πιστοί του έκτισαν στο σπίτι του. Οι γιατροί, που κάποτε άμφέβαλλαν για τις θεραπευτικές ικανότητες του κ. Τόμας Κάμπελ Μπέστ, στέλνουν σήμερα οι ίδιοι σ' αυτόν τους ασθενείς τους, όταν αντιληφθούν ότι ή επιστήμη δεν είναι σε θέση να τους προσφέρει πιά καμιά βοήθεια — αλλά με την μεγαλύτερη μυστικότητα, για τον άπλουστατο λόγο ότι, σύμφωνα με τον άσστηράτο βρετανικό Ιατρικό κώδικα, ένας γιατρός είναι δυνατόν να καταστραφή έπαγγελματικά, αν άποδειχθή ότι ένισχύει κατά όποιονδήποτε τρόπο την ψυχοθεραπευτική.

Σάν θαύμα!

Σήμερα, ωστόσο, οι ίδιοι αυτοί γιατροί είναι άνίκανοι να κρύψουν την κατάπληξή τους, γιατί ή Μπονίτα, σε ηλικία έπτά μόλις χρόνων, έμφανίζει μιά θεραπευτική δύναμη μπροστά στην όποια άχριοι άκόμη και τα θεαματικότερα «θαύματα» του πατέρα της. Όλα άρχισαν από ένα παιχνίδι, πού ή μικρή Μπονίτα έπαιζε με την ηλικίας 40 χρόνων Μπερλ Γουαίτ, ή όποια δοηθεί τον κ. Κάμπελ στην λογιστική διεκπεραίωση της εργασίας του. Μιά μέρα πού ό κ. Τόμας Κάμπελ Μπέστ έλειπε από το σπίτι, ή Κα Γουαίτ αίσθάνθηκε έναν δυνατό πόνο στην πλάτη. Το άνέφερε στην Μπονίτα, ή όποια, έχοντας παρακολουθήσει πολλές φορές τον πατέρα της στην δουλειά του, επανέλαβε τα ίδια του τα λόγια στις περιπτώσεις αυτές: «Άς δούμε τί μπορώ να κάνω για σένα».

«Δυνατή θερμότητα»

Η Κα Γουαίτ πονούσε φοβερά, αλλά δεν θέλησε να δυσανεστήσει την Μπονίτα και έάπλωσε σ' ένα ντιβάνι, ενώ το κοριτσάκι τοποθέτησε τα χέρια του πάνω στην πονεμένη πλάτη της. Κατάπληκτη, ή Κα Γουαίτ είπε άργότερα:

«Έμεινα κυριολεκτικά άποσβολωμένη. Ο κ. Κάμπελ με θεράπευσε πολλές φορές και, μόλις με άγγίζει, αίσθάνομαι κάτι σαν δυνατή θερμότητα να θγαίνει από τα χέρια του. Το ίδιο αίσθάνθηκα και από τα χέρια της Μπονίτα και άμέσως ό πόνος εξαφανίσθηκε. Την άλλη μέρα ό πόνος ξαναγύρισε και τίς ζήτησα να με άγγιξει πάλι. Συνέθε άκριβώς το ίδιο. Όταν επέστρεψε ό πατέρας της και το διηγήθηκα τί είχε συμβή, έμεινε κι αυτός κατάπληκτος».

Ο κ. Κάμπελ άποφάσισε να δοκιμάσει τις θεραπευτικές ιδιότητες της κόρης του, και κάθε φορά τα χέρια του μικρού κοριτσιού έφερναν το ίδιο καταπληκτικό αποτέλεσμα. Ο πρώτος ασθενής —έκτος από μένα— πού θεράπευσε ήταν ένα άγοράκι έξη χρόνων, πού είχε γεννηθή με χέρι στρεβλό. Οι γιατροί είχαν πεί στους γονείς του ότι ύπρχε πι-

θανότης να διορθώσουν το έλάττωμα όταν θα έφθανε 14 χρόνων και τότε αυτό άπεφάσισαν να το φέρουν στον κ. Κάμπελ, ό όποιος το παρέδωσε στην κόρη του.

Η Μπονίτα πήρε το στρεβλό μπράτσο του παιδιού στα χέρια της και το μόλαξε έλαφρά μερικά λεπτά. Δέν άπασχολήθηκε περισσότερο από δέκα λεπτά μαζί του και, όταν το παιδί σηκώθηκε από το ντιβάνι, το χέρι του ήταν άπολύτως φυσιολογικό».

Παραδείγματα

Αλλά αυτό δεν είναι το μόνο «θαύμα» της μικρής Μπονίτα. Υπάρχει ή περίπτωση μιάς γυναίκας, ή όποια ένα χρόνο μετά από την γέννηση των ίδιων παιδιών της υπέφερε από φοβερούς πόνους, τους όποιους δεν μπορούσαν να καταστείλουν άκόμη και τα ισχυρότερα καταπραιντικά. Οι πόνοι εξαφανίσθηκαν την στιγμή πού ή Μπονίτα τοποθέτησε τα χέρια της στην άρρωστη. Πέρασαν έξη μήνες από τότε, και οι πόνοι δεν ξαναγύρισαν.

Υπάρχει ή περίπτωση ενός ανθρώπου πού στραγγαλιζόταν βαθμιαία από καρκίνο του λάρυγγος. Οι γιατροί τον είχαν καταδικάσει. Η Μπονίτα τον άγγιξε μιά μόνο φορά και την ίδια εκείνη νύχτα ό καρκίνος δγήκε σαν φλέγμα από το στόμα του.

Υπάρχει ή περίπτωση ενός καρδιοπαθούς, ό όποιος έμενε καθηλωμένος επί μήνες στο κρεβάτι. Σύμφωνα με την γνώμη των γιατρών, δέν του έμεναν παρά έλάχιστες έβδομάδες ζωής. Οι συγγενείς του έπεισαν τον κ. Κάμπελ να επιτρέψει στην κόρη του να τον επισκεφθή. Τον άγγιξε μιά μόνο φορά. Όταν ό γιατρός τον επισκέφθηκε την άλλη μέρα, ή καρδιά του είχε ξαναβρή τον φυσιολογικό της ρυθμό. Ο γιατρός αυτός ήταν από τους πρώτους πού πείσθηκαν άπολύτως για τις θεραπευτικές ικανότητες της Μπονίτα.

Όσο για τον γιατρό πού παρακολουθούσε τον προηγούμενο ασθενή, με τον καρκίνο του λάρυγγος, άπεφάσισε να δοκιμάσει αν ή μικρή Μπονίτα είχε πράγματι τις ικανότητες αυτές. Πήγε τρεις από τους ασθενείς του, τις περιπτώσεις των όποιων θεωρούσε ανίατες, στην Μπονίτα και παρακολουθούσε προσεκτικά την πρόοδό τους. Δύο από αυτούς θεραπεύθηκαν έντελώς, ενώ ό τρίτος ανέρρωσε σχεδόν τελείως. Ο δεύτερος γιατρός έκανε το ίδιο με δυο επίσης άνιστες, κατά την γνώμη του, περιπτώσεις. Οι δυο άσθενείς θεραπεύθηκαν έντελώς.

Ένας από τους γιατρούς αυτούς δήλωσε: «Είμαστε άπολύτως πεπεισμένοι ότι το κοριτσάκι αυτό διαθέτει κάποια δύναμη, την όποια κανείς από τους γνωστούς Ιατρικούς δρους δεν μπορεί να καθορίσει. Η περίπτωση του πάσχοντος από καρκίνο του λάρυγγος είναι ή πιο συγκλονιστική σ' όλη την επιστημονική σταδιοδρομία μου. Η επιστήμη ήταν άνίκανη να το προσφέρει την παραμικρή βοήθεια. Και δ-

ΤΟ γεγονός ότι ή Μπονίτα είναι φορεψ τόσο τρομακτικών στο μυστήριό τους θεραπευτικών ιδιοτήτων, δέν την έμποδίζει να είναι κατά τ' άλλα ένα άπολύτως φυσιολογικό παιδί. Όταν δέν άσχολήται με τους άσθενείς της, άσχολείται με τα παιχνίδια της και τα μαθήματά της.

μιας ό άνθρωπος αυτός είναι σήμερα τελείως υγιής».

Ο κ. Τόμας Κάμπελ Μπέστ, πού άσχολείται με την ψυχοθεραπευτική επί δέκα χρόνια, είπε για την κόρη του: «Ακόμη και οι όπαδοί μου, οι όποιοι πιστεύουν άκράδαντα στην θεραπευτική ιδιότητα της πίστεως, είναι κατάπληκτοι από τον τρόπο με τον όποιο ώρισμένοι άσθενείς θεραπεύθηκαν από την Μπονίτα. Κανείς από μάς δέν έβρει πώς και γιατί γίνεται αυτό, αλλά το γεγονός είναι ότι γίνεται, κι αυτό είναι το μόνο πού έχει σημασία. Όπως δήποτε, παρ' όλο πού θέλουμε να

ένθαρρύνουμε την Μπονίτα στην άσκηση των θεραπευτικών ικανοτήτων της, είμαστε άποφασισμένοι να την αφήσουμε να μεγαλώσει σαν ένα φυσιολογικό παιδί. Έχουμε περιορίσει στο έλάχιστο τον αριθμό των άσθενών πού την επισκέπτονται και φροντίζουμε να περνά τον περισσότερο καιρό της με τις κούκλες και τις φιλένδες της».

Όσο για την ίδια την Μπονίτα:

«Δέν καταλαβαίνω τίποτε από όλα αυτά, λέει. Θέλω να βοηθήσω τους ανθρώπους και όταν τους άγγίζω γίνονται καλά».

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟ-ΙΝΟ, ο Τσάρλυ Γκρην ανατινάσσεται στον αέρα, καθώς μπαίνει στο αυτοκίνητο του γαμπρού του, του Τζών Κραϊγκ. Η αδελφή του, γυναίκα του Τζών Κραϊγκ, τραυματίζεται βαρύντατα. Το πτώμα του Γκρην είναι οκτρά κομματιασμένο και όλοι πείθονται ότι θύμα της ανατινάξεως ήταν ο Κραϊγκ, ο διευθυντής της «Ρόζ Λάιν», που έχει για πρόεδρό της τον σέρ Τζόφρεϊ. Στο μεταξύ, ο Κραϊγκ — ο οποίος είναι λαθρέμπορος όπλων, που προμηθεύει τώρα ανεργάτες του, τον πλούσιο Έδραϊο Μπάουμπερ και τον Ρούττερ, πλοίαρχο του «Ρόζ δε Τράλντ». Μαθαίνει ότι ο πρώτος λείπει από το Λονδίνο. Ο δεύτερος ταξιδεύει. Ο Τζών Κραϊγκ ζητάει από τον Έδραϊο Χακαγκάβα να του διδάξει καράτε, την φοβερή και θανατηφόρα μέθοδο εξουδετερώσεως κάθε αντιπάλου. Στην Νίκαια, ο αρχηγός της «Εταιρίας για την λύση του άλυτου προβλήματος», συνταγματάρχης ντε Σαιν Μπριάκ, συγκαίρει τον Κορσικανό Καντέλλα για την επιτυχή ανατίναξη του δήθεν Τζών Κραϊγκ και αναθέτει σε ένα άλλο μέλος της οργανώσεώς του, τον Πατσέλλι, να σκοτώσει τον πλοίαρχο Ρούττερ και στον Καβάλχο να ξεκαθαρίσει τον Μπάουμπερ. Ο Ρούττερ φθάνει στην Γενεύη και σκοτώνεται στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του. Ο Κραϊγκ περνάει τις μέρες του στο Λονδίνο. Σε ένα μπάρ του Σόχο συναντά τον Ντάιμοντ, έναν φλύαρο Έλντντ, που συνάδευε μία νέα γυναίκα, την Τέσσα Χάρλιγκ. Άλλά, καθώς διακρίνουν, ο πυγμάχος Λίσμαν και η παρέα του θέλουν να τον πάρουν με τον διαμάντι τους. Τότε ο Κραϊγκ τους εξουδετερώνει και φεύγει με την Τέσσα. Περνά μία νύχτα στο διαμέρισμα της, αλλά, την άλλη μέρα, ενώ αυτός δρισκόταν μέσα, ο επίθεωρητής Λίντον και ο Γκρήρσον, της Ίντελλιτζένς Σέρβις, έρευνούν το σπίτι. Ο Κραϊγκ έρχεται σ' επαφή με τον αρχηγό της Ίντελλιτζένς Σέρβις κι αναλαμβάνει να σκοτώσει τον Σαιν Μπριάκ, που στο μεταξύ έχει σκοτώσει με πράκτορές του τον Μπάουμπερ, στο Ρίο Ίανέιρο. Ο Κραϊγκ εμπιστεύεται την Τέσσα στο σπίτι του Χικαγκάβα και ξεκινούν με τον Γκρήρσον για την μεγάλη αποστολή. Στο Σαιν Τροπέζ οι δυο άντρες γνωρίζονται με δυο κορίτσια, την Σοφί και την Μαρία. Ένας πράκτοράς τους στο στρατόπεδο του έχθρου, ο Άσφορντ, τους ειδοποιεί ότι ο συνταγματάρχης Σαιν Μπριάκ θα είναι την άλλη μέρα στο γραφείο του, στην Νίκαια...

11

Χασμουρήθηκε και τεντώθηκε στο ήλιόλουστο δωμάτιο.

—Είπαν πως θάνα στην Πλάτ της Ταϊτής, είτε στον Γκρήρσον. Πηγαίνω κι' εγώ επίσης εκεί...

Ο Γκρήρσον κάτι μουρμούρισε, αλλά πήγε μαζί του.

Στην πλάτ, τα σώματα και των δυο άντρων ήταν καλοφτιαγμένα και χρυσαφένια, ανάμεσα στα χρυσαφένια πλούτη της άμμου. Τα άλλα σώματα ήταν βαλόνια τ'να μετά το άλλο, σαν σαοδέλ-λες που περιμένουν να κοινοερθαρστούν: Παχειά, αδύνατα, κοκαλιάρικα σώματα, και σπανίως, σώματα κομψά, με καλές αναλογίες, θυμαίνα. Ο Κραϊγκ είδε ένα χρυσαφένιο κεφάλι που προχωρούσε παράλληλα με την άκτι, κι έτρεξε στη θάλασσα, έκανε μία ωραία θουτιά, και κολύμπησε προς το μέρος του, με γρήγορο κρόδου. Ο Γκρήρσον τον κοίταξε και κούνησε το κεφάλι του, με θυμωμένο θαυμασμό. Σίγουρα θα πρέπει να υπάρχε κάτι που να μη μπορεί να κάνει καλά, σκέπτηκε.

Ο Κραϊγκ κολύμπησε προς το μέρος της Σοφί, έκανε ένα μακροβούτι από κάτω της και ξαναεμ-

φανίστηκε από το άλλο μέρος, πλάι της. Η νέα εξακολουθούσε να κολυμπά, με κομψές κινήσεις.

—Μήπως άλλαξε γνώμη; ρώτησε.

—Δεν μπορώ, είπε ο Κραϊγκ. Λυπάμαι πολύ, Σοφί.

—Κι' εγώ λυπάμαι επίσης, είπε η Σοφί. Μετά γύρισε προς το μέρος του, βρέθηκε στην αγκαλιά του, βούλιαξαν κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, φιλώντας ο ένας τον άλλον. Το σχεδόν γυμνό σώμα της ήταν σφιχτά κολλημένο στο δικό του. Όταν ανέβηκαν, έλευθερώθηκε απ' τα χέρια του και κολύμπησε προς την άκτι. Την ακολουθούσε ασιγνά, τεμπέλικα, κι' έπειτα περιάτησαν στα σιγά μαζί.

—Δεν νομίζω πως θα με ξεχάσεις, του είπε. Την κοίταξε. Φορούσε ένα υπέρι με άσπρο μπικνί από θραύρα και το δέρμα της έλαμπε σκούρο χρυσαφί, σε αντίθεση με το λευκό χρυσαφί των μυαλών της. Το σώμα της ήταν γεμάτο, γυναικείο. Δεν μπορούσε να μην ικανοποιη, ούτε να μη δημιουργή διαρκώς νέο πόθο. Το σώμα της, όπως κι' η σκέψη της, καθρέφτιζαν την πλήρη ικανοποίησή της που ήταν γυναίκα. Πήρε το χέρι του και το πέσε πάνω στα γυναικεία μέλη της.

—Όχι. Δεν θα με ξεχάσεις, είπε.

—Δεν θάθελα να σε ξεχάσω, έκανε ο Κραϊγκ. Ηρθε πιο κοντά του, κοιτάζοντάς τον μέσα στα μάτια, κι' εκείνος κοίταξε τα δικά της, μη λέγοντάς της τίποτα. Δεν ήταν παρά μόνο μάτια.

—Τώρα μόλις με γνώρισες, είπε ο Κραϊγκ. Σε πήρα στ' αυτοκίνητό μου και μείναμε μαζί για μία

Το πολύκροτο μυθιστόρημα του Τζέημς Μόνρο

μέρα. Αυτό είναι όλο. "Αν τα πράγματα ήταν διαφορετικά..."

—"Αλλά δεν είναι, ελπ' εκείνη. Αυτή ή άλλη γυναίκα είναι πάρα πολύ σημαντική για σένα..."

Ο Κραϊγκ δεν είπε τίποτα.

—"Αν σ' αφήσει ποτέ, θέλω νάρθω και να μού τ' πηξ. Τζών. Θα μού το υποσχεθείς αυτό;"

—Το υποσχομαι, έκανε ο Κραϊγκ.

Η Σοφί είπε με πικρία:

—Δεν θα σ' αφήσει, παρά μόνο αν είναι ανόητη —και συ δεν θα διάλεγες μία ανόητη!

Γύρισε και πήρε το μπράτσο του και τον ώδηγησε προς την πλάτ.

—"Ενα πράγμα είναι διαφορετικό σήμερα το πρωί, του είπε. Έχουμε έναν εκατομμυριούχο. Έναν Άμερικανό εκατομμυριούχο. Έλα και θα δής."

Τον πήγε σ' ένα κομάτι της πλάτ που ήταν σχεδόν άδειο, ενώ κάθε άλλο μέρος ήταν υπερβολικά γεμάτο.

—Το νοίκιασε όλο, είπε η Σοφί. Δεν του αρέσει ο πολύς κόσμος. Κι' ωστόσο, μάς θέλει να κοιμηθούμε μαζί του, Τζών. Δεν είναι παράξενο;

—Κι' οι δυο σας;

—Ετσι νομίζω, είπε η Σοφί. Είναι συμπαθητικός άνθρωπος. Θα σου αρέσει.

Αυτό φάνηκε στον Κραϊγκ μάλλον άπιαστο, αλλά η Σοφί είχε δίκιο. Ο Ντάν Τέρνερ ήταν πολύ συμπαθητικός άνθρωπος.

Ηταν ξαπλωμένος σαν πασάς, ενώ η Μαρία άκουμπούσε πάνω του, πειράζοντάς τον, και λιανίζοντάς τις ζεστές άκτινές του ήλιου. Πλάι τους στεκόταν ο Γκρήρσον, ευγενής κι άπομακρος και πολύ Άγγλος.

Η Σοφί είπε:

—Ντάν, να σου συστήσω τον Τζών.

—Χάι, είπε ο Τέρνερ και κατόπιν ανακάθισε ξαπλωτά για να κοιτάξει τον Κραϊγκ—τό ψηλό, μυώδες σώμα του. Ο Κραϊγκ τον κοίταξε κι' εκείνος.

—Ενα μεγάλο ανδρώπινο θούνο, με κόκκινο σαν παντζύρι πρόσωπο και μια θαυμασία ρομαϊκή μύτη, που είχε σπάσει και ξαναμπή στη θέση της πολύ άσχημα.

—Καθίστε, είπε ο Τέρνερ. Πάρτε μία μύτρα.

—Δεν υπάρχει άλλη, είπε η Μαρία.

—Και δέβαινα υπάρχει. Έ, Λάρου, Λάρου, φώναξε ο Τέρνερ, με μία φωνή που θα μπορούσε να ρογίσει ταμπέτο.

Ένας κατάρμαυρος Νέγρος, με σώμα πυγμάχου, πλησίασε τρέχοντας κι άκουμπησε κάτω στην άμμο ένα μεγάλο άσημνο δοχείο. Από μέσα άκουγόταν το κρόο κουνούσιμα του πάγου. Ο Τέρνερ έχωσε το ένα χέρι του σαν κάβουρας, έβγαλε μία μπουκάλια και την πέταξε στον Κραϊγκ, που την έπιασε επιδέξια. Έπειτα πέταξε μία άλλη στην Σοφί. Όλο και πιο γρήγορα τα χέρια του Τέρνερ πετούσαν μπουκάλια. Μία έπεσε στα χέρια του Γκρήρσον, κατόπιν στον Λάρου. Αυτή η τελευταία ήταν πολύ δύσκολο να πιαστεί. Οτάνο, ο Νέγρος την άρπαξε στον αέρα, με τ'να χέρι.

—Ο Λάρου έπαιξε άλλοτε μπέιζ-μπώλ. Τώρα είναι σωφί μου. (Ο Τέρνερ ήπιε μύτρα απ' την μπουκάλια). Πιστέψτε με, αυτός ο νέος ξέρει να δόγη. Κι' εγώ είμαι το κατάλληλο πρόσωπο για να το εκτιμήσω. Έμουν στη δουλειά των αυτοκινήτων. Κέρδισα απ' αυτήν δεκαοχτώ εκατομμύρια δολάρια...

—Γιατί; ρώτησε η Μαρία.

—Για να μπορώ να κερδίσω στην πλάτ και να πίνω μύτρα, είπε. Και να κάνω προτάσεις σε σας τις δυο.

—Ντάν, σου είπαμε, είπε η Σοφί.

—Βέβαια, μωρό μου. Βέβαια, είπε ο Τέρνερ. Άλλά μού αρέσει να ζητώ. (Γύρισε στον Κραϊγκ). Θα μείνετε πολύ;

—Όχι, είπε ο Κραϊγκ. Πρέπει να πάω στις Κάννες.

—Αυτό είναι πολύ κακό, είπε ο Τέρνερ. (Έπειτα κοίταξε την Σοφί και γέλασε). Το έννοω αυτό που λέω, μικρή μου. Τι στον διάβολο, υπάρχουν άνθρωποι κορίτσια! Θέλω απλώς να περάσετε καλά, (Έκλεισε το μάτι στον Κραϊγκ). Και σεις εσείς εκείνος που, κατά τη γνώμη της, θα μπορούσατε να την κάνετε να περάσει καλά. Πήιτε ακόμα μία μύτρα.

Το μεγάλο χέρι κινήθηκε πάλι κι ο αέρας γέμισε από μπουκάλια.

—Έχω μία έπαυλη στο Κάπ Φερρά, είπε ο Τέρνερ. Έλτετε να με δέτε εκεί, αν έχετε χρόνο.

—Ευχαριστώ. Θα το ήθελα, είπε ο Κραϊγκ.

—Θέλω αυτές οι δυο ναρθουν μαζί μου, είπε ο

Τέρνερ. Ένα σπίτι μεγάλο σαν το δικό μου χρειάζεται μερικές γυναίκες για να γεμίσει.

Η Σοφί χασμουρήθηκε, τεντώθηκε και ξάπλωσε πάνω σε μία πετσέτα της πλάτ. Το κόκκινο πρόσωπο του Τέρνερ έγινε πιο κόκκινο παρά ποτέ.

—Φαντάζομαι πως αυτό το χρειάζομαστε όλοι είτε, και προχώρησε, ογκώδης και σαν αρκούδα, προς την θάλασσα.

Κολυμπούσε σαν δελφίνι. Ο Κραϊγκ ξάπλωσε πλάι στην Σοφί και την κοίταξε να κολυμπά.

—Μας θέλει πραγματικά να πάμε μαζί του, είπε η Σοφί. Γιατί δεν έρχεσαι και συ επίσης;

—Μακάρι να μπορούσα, είπε ο Κραϊγκ.

Έβρυγαν λίγο άργότερα και προχώρησαν με το αυτοκίνητο κατά μήκος του παραλιακού δρόμου που ώδηγούσε στη Νίκαια. Η άτμόσφαιρα είχε τη διαφάνεια των Άλπεων, τα άμπλια και τα λουλούδια, τα φουνικόδετρα και τα πεύκα, οι δάλλες και τα βράχια, η καθαρή γαλάζια θάλασσα, ήταν ακριβώς όπως τα διαφανίζουν τα ταξιδιωτικά γρασένια. Έτσι θα είναι πάντα. Άλλά για τον Κραϊγκ και τον Γκρήρσον, όλη αυτή η ομορφιά ήταν χωρίς νόημα. Η δουλειά τους ήταν με το θάνατο, και το σκητικό του δεν είχε σημασία.

Το Ριάλτο είναι ένα πολυτελές ξενοδοχείο που έχει κίλας άρχισι να φθιρείται κι ανησυχεί λιγάκι για το μέλλον του. Είναι μία παλιά Έδουαρδιανή γαμήλια τούτα, παραγεμισμένη με αναμνήσεις περασμένων μεγαλείων: Τους αρχιδούκες κι' εκατομμυριούχους και τις έταιρες εμπέδες. Απτόταν κανείς που ένα οποιοδήποτε αυτοκίνητο, ακόμα και μία Άλφα Ρομέο, είχε αντικαταστήσει την άμαξα με τα δυο έλογα.

Γκούριμ και θυρωροί με γκολές γυαλιστερές στολές τους περικίλιναν και τους ώδηγησαν σ' ένα γραφείο υποδοχής από μαόνι και μάρμαρο και κατόπιν σ' έναν άνελκυστήρα από μαόνι και κόκκινο βελούδο. Στο δεύτερο πάτωμα δυο γκρονιό άνοιξαν θύρες και παραθυρόφυλλα, χούφτωσαν φιλοδοξήματα μ' επιδειξίτητα ταχυδακτυλογρού, κι' εξαφανίστηκαν.

Ο Κραϊγκ εξέτασε το δωμάτιο του κι έπειτα ξάπλωσε πάνω στο κρεβάτι, κοιτάζοντας το ταβάνι, που ήταν θαμμένο άνοιχτο γαλάζιο. Οι τοίχοι είχαν λευκή ταπετσαρία και το σκέπασμα του κρεβατιού ήταν κόκκινο. Δημιουργούσε μία γενική έντυπωση άπειλπισμένου πατριωτισμού, που δεν την συμπεριζόταν.

Ο Γκρήρσον χτύπησε την πόρτα και μπήκε μέσα, κουνάλας για μπουκάλια ούισκι.

—Με τους χαριετισμούς του κυρίου Άσφορντ, είπε, κι' έβαλε σε δυο ποτήρια.

—Ζήτω ο κ. Άσφορντ.

—Είμαι ανήσυχος. Είμαι ανήσυχος. Έσύ πως τα πιά;

—Θάθελα νάμουν πίσω στο Σαιν Τροπέζ, είπε

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΚΗ ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

ΣΤΗΝ ΠΛΑΤ ΤΑ ΣΩΜΑΤΑ ΗΤΑΝ ΞΑΠΛΩΜΕΝΑ ΤΟ ΕΝΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΛΛΟ ΣΑΝ ΣΑΡΑΒΑΛΕΣ...

—Πόσο άκριβής είναι αυτή η πληροφορία; ρώτησε ο Κραϊγκ.

—Είναι ακριβής.

—Εστέ βέβαιος; Από ποιόν την έχετε;

—Ο Άσφορντ φαινόταν πεισματωμένος, κι ο Κραϊγκ είπε άποτομα:

—Άκουστε εδώ, πρόκειται για τα κεφάλια μας. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε κανένα λάθος. Πιός σάς το είπε;

—Αργά, άπόδυνα, ο Άσφορντ είπε:

—Μου τότε ο Μπόμπυ — ο λοχαγός Λά Βαλέφ. Είλικρινά, αισθάνομαι παλιάνθρωπος. Δεν θα μπορούσε ποτέ πιά να τον δώ κατά πρόσωπο...

—Είναι καλύτερα έτσι, είπε ο Γκρήρσον. "Αν θέλετε να δέτε άποινθήποτε..."

—Ω Θεέ μου, έκανε ο Άσφορντ. Τι βρωμοδουλειά είναι αυτή!

Τέλειωσε το ποτό του και σηκώθηκε απ' το σκαμνί του μπάρ.

—Πηγαίνω τώρα, είπε. Ο Μπόμπυ με περιμένει. Έλπίζω να μη χρειαστεί να ξαναδώ κανέναν από σας τους δυο πάλι...

Χαϊρέθηκε τον Γκρήρσον με χειραψία κι' έφυγε. Ο Σοφί συμπαθεί; είπε ο Κραϊγκ.

—Ο Γκρήρσον κούνησε το κεφάλι του. Μέσα στο χέρι του υπήρχε ένα μικροσκοπικό κομματάκι χωρι.

Πάνω σ' αυτό διάβαζε: «Πατσέλλι ξεφάνιστηκε. Τ'άρχει φόδος πως ξαναγύρισε στη Νίκαια».

Ο Κραϊγκ είπε:

—Θά κάνω καλύτερα να πηγαίνω...

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΠΕΜΠΤΟ

Στους κήπους του Καζίνου ο Άσφορντ δοκίμασε τον Μπόμπυ να τον περιμένει, όπως είχε υποσχεθεί. Ο δυστυχισμένος νέος φαινόταν φοβερά ανήσυχος, αλλά πάντα ήταν έτσι, ιδίως όταν ο Σαιν Μπριάκ βρισκόταν στη Νίκαια. Ο Άσφορντ μισούσε τον Σαιν Μπριάκ. Θάταν πραγματικά καλό ν' άπομακρύνει τον Μπόμπυ απ' αυτόν. Φυσικά, δεν μπορούσε να πη ποτέ στον Μπόμπυ τι είχε κάνει, αλλά θάταν ωραίο να τον έχη όλον δικό του. Κέρδιζε με το παραπάνω άρεσκά χρήματα και για τους δυο τους.

Η Σιτροέν του Μπόμπυ τους περίμενε στην άποδοσία. Δεν είχε πη λέξη σχεδόν πηγαίνοντας προς τα κει, κι' είχε έναν νέο σασφέ, έναν μελαγχρόνο, κοντόχρονο άνθρωπο, που ξεκίνησε τ' αυτοκίνητο άμέσως μόλις η πόρτα έκλεισε, κατευθυνόμενος προς την Βιλλφράνς.

Ο Άσφορντ είπε:

—Αγαπητέ μου, νόμίζω πως θα πηγαίναμε να φάμε σ' εκείνο το μέρος, στην Προμενάντ ντεζ Άγγιλά.

—Εστέ, κι όταν ο Μπόμπυ δεν άπάντησε, έτρεψε ακόμα περισσότερα.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

—Μπόμπι, τι συμβαίνει; ρώτησε, και κατόπιν, ήλθια: Τι έχω κάνει;

—'Η Σιτροέν άφισε την πόλι, πίσω, και μέσα στο σκοτάδι, ο Μπόμπι γύρισε προς το μέρος του και τον χτύπησε στο στήμα με την γροθιά του, ξανά και ξανά. Τ' αυτοκίνητο έτρεχε γρηγορότερα, κι ο σωφός, ο Πατσέλλι, χαμογέλασε. 'Ο Λά Βαλέρ μπορεί να ήταν αδελφός, αλλά ήξερε να χτυπά, φυσικά, αυτό δεν θα τονκανε καλό όταν θα γύριζε ο συνταγματάρχης. 'Ο συνταγματάρχης δεν είχε καιρό για φιλαράκους, άντρες ή γυναίκες. Τα πράγματα δεν ήταν πάρα πολύ καλά για τον Λά Βαλέρ, όταν ο συνταγματάρχης θ' άκουγε πως αυτός, ο Πατσέλλι, είχε δη τον Άσφορντ στο μάτο του Κάζινου να μιλά με τον Κραϊγκ. Έπειτα ο Πατσέλλι δεν χαμογέλουσε πιά. 'Η μπόμπι στ' αυτοκίνητο του Κραϊγκ ήταν δική του εύδη κι ο Κραϊγκ ήταν ακόμη ζωντανός. Τόν είχε δη, και τότε πη στον Λά Βαλέρ.

—'Ο Κραϊγκ πήγε πίσω στην παλιά πόλι, μέσα απ' την Πλατεία Μασσενά, ως την δόδ Ντεουλιέν, και κοιτάξε τα γραφεία της εταιρίας. 'Ηταν από γρηή γκρίζα πέτρα, οι πόρτες ήταν ένισχυμένες, τα παράθυρα προστατευμένα από χαλύβδινες γρίλλες. Καθώς στεκόταν, ένας χειροφύλακας εμφανίστηκε από μια πόρτα που ήταν χαμηλότερα απ' το δρόμο και προχώρησε προς το μέρος του, κι όταν άρχισαν να περπατούν, τους ακολουθούσε ένας γύριαν πίσω στην Πλατεία Μασσενά.

—Δεν υπάρχει καμμία έλλειδα, είπε ο Γκορρόσον, έγκως αν μπορούσαμε να κάμουμε κάτι όταν θα βγή απ' τ' αυτοκίνητο.

—'Τι άρχει κι' ή βίλλα, είπε ο Κραϊγκ. 'Ας ρίξουμε μια ματιά εκεί.

—Έβγαλαν την 'Άλφα Ρομέο και πήραν την παραλιακή λεωφόρο που οδηγούσε στην Βιλλφράνς. Πήν απ' την Βιλλφράνς, έστριψαν σ' έναν ήσυχο δρόμο όπου βρισκόταν ή βίλλα του Σαιν Μπριάκ. Πίσω από έναν πανύψηλο τοίχο. 'Ολόκληρο το σπίτι ήταν κατάφωτο κι ο Κραϊγκ έξακολουθούσε να προχωρή. Πλάι του, όπως τού είχε πη ο Άσφορντ, υπήρχε μια βίλλα, άδεια και σκοτεινή. 'Ο Κραϊγκ προσέπαρε και γύρισε το αυτοκίνητο σ' ένα στενό μονοπάτι. Σμαρφάλωσαν τους τοίχους ής άδειας βίλλας και προχώρησαν μέσα στους κήπους της. 'Τηχαναι σπίνες με στάσιμα νερά, σιγερτάβνια στεγγά, λουλούδια που είχαν αρχίσει να γίνονται άγρια. 'Ο ήλιος ψηλός τοίχος χώριζε τα δύο κτίρια κι' έναν πόντο πάνω απ' την τοίχο υπήρχε ένα σήμα.

—'Ηλεκτρονόμενα, είπε ο Γκορρόσον.

—'Ο Κραϊγκ κούνησε το κεφάλι του καταφατικά, κι άκούμπησε ένα στεγνό πλαδί πάνω στον τοίχο. Πετάχτηκαν άμέσως σπίνες και τους ήρθε μια έλαφρά μυρωδιά καμένου ξύλου. Οι δύο άντρες προχώρησαν σιωπηλά πίσω, προς το άδειο σπίτι. Κάθε του πόρτα και κάθε του παράθυρο ήταν κλεισμένα με λουκέτο, αλλά ο Γκορρόσον έκανε διάφορη, χρησιμοποιώντας ένα εργαλείο διαρρήκτου. Προχώρησαν μέσα στο έρημο σπίτι, πέρασαν από κομψά έπιπλα, σκεπασμένα με καλινάματα, ανέβηκαν τη σκάλα δίλο και πιά ψηλά, όπου, από ένα ψηλό παράθυρο σοφίτας, κοιτάζαν μέσα στον κήπο του Σαιν Μπριάκ.

Τά φαναρίκια που κρέμονταν απ' τα δέντρα τον φώτιζαν σά νάταν μέρα. Σ' όλη του την έκταση δεν υπήρχε προστασία. Κάθε πλησίασμα θα μπορούσε να καλυφθή απ' το σπίτι. Σέ κανονικά διαστήματα, ένας άνθρωπος με αυτόματη καραμπίνα διέσχισε τον κήπο. Μαζί του ήταν τρεις σκύλοι Άλσατίας.

—'Ο Γκορρόσον είπε: —Δεν θα μπορούσε να πλησιάσει ποτέ. 'Ο Κραϊγκ ξανακοίταξε πάλι. —Θα μπορούσαμε να δοκιμάσουμε από δω, αν μπορούσαμε νάχωμε ένα ταχυφέ... 'Ο Γκορρόσον κούνησε το κεφάλι του. —Όταν ο Σαιν Μπριάκ είναι εδώ, περιπολούν και σ' αυτό το μέρος επίσης, είπε.

—Πήγαν στην άλλη άκρη του σπιτιού. 'Απ' το παράθυρο μιας άλλης σοφίτας είδαν τα υπόστεγα του Σαιν Μπριάκ, τα γκαράζ, τα βοηθητικά οικήματα. 'Ενα απ' αυτά φαινόταν ιδιαίτερα ενδιαφέρον: 'Ενα μικρό ξύλινο οικήμα, που στέγαζε μια γεννήτρια.

—Θάπρεπε να τον βρή; μέσα στο σκοτάδι, είπε ο Γκορρόσον.

—'Ισως να μη χρειάζοταν, είπε ο Κραϊγκ. Θα μπορούσα να είμαι κώλας μαζί του.

—Άρχισε να μιλά, κι ο Γκορρόσον άκουγε, άπρόθυμα στην αρχή, έπειτα με περισσότερο ενδιαφέρον.

—Είναι ή μόνη κίνηση που μας έχει μείνει, είπε ο Κραϊγκ. 'Η αυτή ή ένα δορυφοριστικό...

—Δεν άδχες καμμία πιθανότητα.

—'Α ναι, είπε ο Κραϊγκ. Θάχω μια πιθανότητα. Πάντα έχω. 'Αν δεν είχα, δεν θα ήτοκα.

—Και τί θα γίνει με τ' έργο; Θα σ' ψάξουν.

—Θα πάρω δυό. 'Ισως βρουν το ένα μόνο. 'Αν όχι...

Κοίταξε τα χέρια του. Δυνατά χέρια, τα χέρια ενός τεχνίτη.

—Πότε; ρώτησε ο Γκορρόσον.

—Αύριο το βράδυ. Στις έννιά ή δώδεκα. Τό φεγγάρι σπινώνεται στις δέκα. Θάπρεπε να είμαστε στο Καπ Φερρά ως τότε—αν δεν είμαστε σ' ένα αεροπλάνο...

Καθώς κοιτάζαν, προσπαθώντας ν' αποτυπώσουν στη μνήμη τους το σχεδιάγραμμα του σπιτιού, άκουσαν μια διαπεραστική κραυγή, κραυγή αντίκριη, που πνίγηκε μέσα στη σιωπή.

—Θάπρεπε να το κάναμε γρηγορότερα, είπε ο Γκορρόσον.

—Θάπρεπε, αλλά δεν μπορούμε, είπε ο Κραϊγκ.

Γύρισαν πίσω στο ξενοδοχείο κι ο Κραϊγκ έγραψε ένα γράμμα στην Τέσσα κι' ένα άλλο στον Λούις, ζητώντας του να την προσέχη. Είχε κάλιν κανονίσει να της άφήση όλα τα χρήματα που είχε κερδίσει απ' το λαβροπώριο των δόλων, αν κάτι πηγαίνε στραβά, αλλά ήθελε να δεσμευθή πως ή Τέσσα θα ζούσε για να τ' εδεύει. 'Ηθελε έγγραφως, εκεί όπου καμμία έγγραφη δεν ήταν δυνατή. Καθώς έγραφε, ο Γκορρόσον προσπάθησε να τηλεφωνήσει στον Άσφορντ. Θα χρειάζοταν έγγραφα. Κι' έπειτα, υπήρχαν και τ' αυτοκίνητα. 'Η 'Άλφα Ρομέο ήταν εντάξει, αλλά ή Μερσεντές ήταν υπερβολικά μεγάλη. 'Επαινε τον αριθμό του Άσφορντ, αλλά κανείς δεν άπαντούσε. 'Ο Γκορρόσον δεν άνησυχούσε ακόμα. Δεν ήταν ούτε μεσάνυχτα, κι ο Άσφορντ είχε βγή έξω. 'Αλλά κατά τη μια, άρχισε ν' άνησυχά. Στις δύο, μπήκε μέσα και έβγαλε τον Κραϊγκ. Θυμήθηκε την πνιγμένη κραυγή, την τόσο διαπεραστική κι άστρότο τόσο φανερά αντίκριη που είχε άκουσει. 'Ο Κραϊγκ συμφώνησε πως ίσως να ήταν ο Άσφορντ.

—Θάνατος καλά να έτοιμάσεις εκείνο το αντι-κλειδί σου, είπε. Νομίζω πως θάπρεπε να μεταφερθείς στο πλαινό δωμάτιο.

Τό δωμάτιο που ήταν άπέναντι στον διάδρομο ήταν άδειο κι ο Γκορρόσον διέσχισε την πόρτα, γρήγορα και σιωπηλά. Οι δύο άντρες άρχισαν να κοιμούνται και να παραψάλαν έναλλάξ. Στις τρειςήμισι, μέσα στην άπληστη σιωπή που βασιλεύει πριν απ' τα χαράματα, άκουσαν το άσπασορό και περνά τον δροφό τους και τα σταματά έναν δροφό ψηλότερα. Κατόπιν άκουσαν κάτι σγανά δήματα να κατεβαίνουν τη σκάλα, να διασχίζουν τον στρωμένο με παχύ χαλί διάδρομο και να σταματούν έξω απ' το δωμάτιο του Κραϊγκ. 'Απ' το μικροσκοπικό άνοιγμα της άπέναντι πόρτας, είδαν δύο άντρες να στέκονται άκίνητοι κι' έπειτα ο ένας άρχισε να δοκιμάζει ένα αντίκλειδί. 'Ο Γκορρόσον άνοιξε την πόρτα, με τό περισσορό στο χέρι του, κι ο Κραϊγκ πετάχτηκε από πίσω του, σά γάτο.

—Μην κουνήσετε, είπε ο Γκορρόσον.

—'Ο άνθρωπος με τό αντίκλειδί έκανε να γυρίση, κι ο Κραϊγκ τον χτύπησε μιά φορά, άσπασόντας τον πριν πέση. 'Ο άλλος πάγωσε καθώς ο Κραϊγκ τού πήρε το όπλο του, μα έπειτα γύρισε και πήδησε. 'Ο Κραϊγκ ένοιωσε χέρια να γαντζώνονται γύρω απ' το λαιμό του και χτύπησε το στομάχι του άλλου, στριφογυρίζοντάς τον. Έπειτα τον κράτησε άκίνητο με μια άδερμένα λαβή, όπου ο Γκορρόσον είχε σέρει τον άναίσθητο μέσα στο δωμάτιο. 'Ο Κραϊγκ τον έπαιξε μέσα και τον κοιτάξε. 'Ηταν ψηλός, κομψός, με ξανθά πολύ κοντά κομμένα μαλλιά κι' ένα θανάσιμο ήλιοκομένο χέριμα.

—Πρέπει να είσαι ο Μπόμπι, είπε, και τόν έψαξε για να δη μήπως είχε άλλο όπλο, ενώ ο Γκορρόσον έβγαζε τον άναίσθητο άντρα.

—'Ο κομψός νέος δόγγησε, καθώς ο άέρας ξαναγύρισε με κόπο στα πνευμόνια του.

—Είσαι ο λοχαγός Λά Βαλέρ; ρώτησε ο Γκορρόσον.

—Πές μας, είπε ο Κραϊγκ, πολύ σγανά, διαφωρετικά θα σ' ανακάσω εγώ να μ' πής!

—Είμαι ο Λά Βαλέρ, είπε ο κομψός νέος.

—Έχετε τόν Άσφορντ, δεν είν' έτσι; ρώτησε ο Κραϊγκ.

—'Ο Λά Βαλέρ έμεινε σιωπηλός.

—Πρέπει να τον έχης, είπε ο Γκορρόσον. Είναι ο μόνος που μπορούσε να σ' πη πως είμαστε εδώ.

—Τι έπρόκειτο να κάνετε; ρώτησε ο Κραϊγκ. Νά με σκοτώσετε;

—Είσαι κώλας καταδικασμένος σέ θάνατο, είπε ο Λά Βαλέρ. 'Ο,τι κι αν κάνης τώρα δεν θα έπιζήσης για πολλόν καιρό!

—Τι έπρόκειτο να κάνετε; ρώτησε ο Κραϊγκ. Νά με σκοτώσεις;

—Είσαι κώλας καταδικασμένος σέ θάνατο, είπε ο Λά Βαλέρ. 'Ο,τι κι αν κάνης τώρα δεν θα έπιζήσης για πολλόν καιρό!

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι). Συμπαθούσα πολύ τόν Ρίκυ τον πάντο στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

—Δεν με νοιάζει τώρα, είπε. 'Εκείνο τό γουρύν... (Κλονίστηκε λήνα, κι άκούμπησε το χέρι του πάνω στον τραπέζι).

—'Ο Λά Βαλέρ άνασάρωσε τους ώμους του.

ο Γκορρόσον. "Αν φυλάγεται, τα πράγματα θάνα πολύ άσχημα.

—Τότε, θα πάω να τόν δω.

—Θά σ' καλήνω όσο μπορώ, είπε ο Γκορρόσον, αλλά δεν θα είναι εύκολο να σ' βγάλω έξω.

—'Ο Κραϊγκ άνασάρωσε τους ώμους του.

—'Η δουλειά μου είναι να τόν δω να πεθαίνη.

—Έπειτα απ' αυτό, άς γίνει,τι θέλει.

—'Ο Γκορρόσον θέλησε να φέρη αντίρρηση, αλλά χτύπησε το τηλέφωνο. 'Ο Κραϊγκ τό σήκωσε.

—Εδώ Σαιν Μπριάκ, είπε ή φωνή στο τηλέφωνο. Καταλαβαίνω πως έπιθυμείτε να με δήτε, δεν είν' έτσι;

—Μάλιστα, είπε ο Κραϊγκ.

—Θάδετε να με δήτε, τότε, είπε ο Σαιν Μπριάκ.

—Θάδωστε σεις στο σαλόνι μου, είπε ο Κραϊγκ.

—Σας δίνω τόν λόγο μου ότι δεν θα πάθετε τίποτα, είπε ή φωνή. Δεν παραβαίνω ποτέ τόν έγκο μου.

—Σας άρέσει ή πρότασή μου, λοιπόν;

—Φαίνεται ενδιαφέρουσα. Δεν θα δώσω όμως καμμία ύπόσχεση για τήν ύσάτη ασφάλειά σας προτού μιλήσουμε. Καταλαβαίνετε;

—Αυτό με δουλεύει, είπε ο Κραϊγκ.

—Και πιστεύετε πως θάστε ασφαλή μαζί μου;

—Ναι, είπε ο Κραϊγκ. Κάνετε τα πάντα αλλά δεν λέτε ψέματα.

—Πολύ καλά. Σας έδωσα τό λόγο μου. 'Απάνη, στίς όχτώ ή δώδεκα. Στή βίλλα μου. Νά φέρετε και τόν Γκορρόσον μαζί σας.

—Τόν θέλετε;

—'Οχι, είπε ή φωνή. Δεν τόν θέλω, ούτε εκείνον τόν άλλον τόν νεαρό, τόν ώραίο. 'Αλλά θα φέρετε τόν Γκορρόσον μαζί σας. Δεν σ' άμπιστεύομαι, Κραϊγκ. Θά στείλω ένα αυτοκίνητο να σ' πάρη και τούς δυό στίς έφτάμισι.

—Έχω δικό μου αυτοκίνητο, είπε ο Κραϊγκ.

—Τό έξερω. Μιά Ιταλική μάρκα, και πολύ άκριβή μάλιστα. Τό δικό μου είναι γαλλικό, και πολύ πιο άξιόπιστο. Θάβρετε με τό δικό μου.

—Έκλεισε τό άκουστικό κι ο Κραϊγκ γύρισε να κοιτάξη τόν Γκορρόσον.

—Τώρα, θ' άναγκαστούμε να τό κάναμε με τόν δικό μου τρόπο, είπε.

—Δεν σ' καταλαβαίνω, είπε ο Γκορρόσον. Φάινεται σχεδόν εύτυχής γι' αυτό.

—Είμαι καιρός να κάναμε κάτι, είπε ο Κραϊγκ. Δεν μου άρέσει ή έκμεριμότης. Με κάνει νευρικό.

Εκείνο τ' απόγευμα ο Κραϊγκ κι ο Γκορρόσον πήραν την Μερσεντές και την 'Άλφα Ρομέο στην άδεια έπαυση. 'Ο Κραϊγκ φρουρούσε, ενώ ο Γκορρόσον μπήκε μέσα στον κήπο, έσπρωξε την 'Άλφα Ρομέο μέσα και την έβαλε πίσω από έναν θάμνο, που την έκρυβε έντελώς. Γύρισε πίσω στη Νίκαια με τή Μερσεντές, δέβαιαι πως δεν τούς παρακολούθουσαν, αλλά με τα νεύρα τους τεντωμένα απ' την άνασωνή.

—Κι αν βρούνε την 'Άλφα Ρομέο; ρώτησε ο Γκορρόσον.

—Τότε, είμαστε χαμένοι, είπε ο Κραϊγκ. 'Αλλά είδες πως έκείνος ο φύλακας πήγε μέσα στον κήπο. Τήκανε τόσες πολλές φορές, ώστε έξερε πως δεν υπήρχε τίποτα εκεί, λοιπόν, δεν θα σκοπισθή ή ξανακοιτάξη. Δεν νομίζω πως θα τήν βρουν. Τι πρόκειται να κάνης με τήν Μερσεντές;

—Θά τήν πάρουν, είπε ο Γκορρόσον κι ο Κραϊγκ δεν ρώτησε περισσότερα.

Κατόπιν, περίμεναν μέσα στο δωμάτιο τού Κραϊγκ, όπου τόν τηλέφωνο χτύπησε. 'Ο Κραϊγκ τό σήκωσε, άκουσε ένα δευτερόλεπτο, κούνησε το κεφάλι του καταφατικά προς τό μέρος τού Γκορρόσον κι' έπειτα άκούμπησε τό άκουστικό, πολύ άγρια. Τό αυτοκίνητο περιμενε. Για τελευταία φορά έβέτασε τό όπλο του κι' έπειτα τήβαλε μέσα στη μυλκή, δευτερεύουσα τήνη του, κάτω απ' το μπράτσο του. Έβέτασε τό Λούιγκερ του και τήβαλε στην τσέπη του πανταλονιού του. Έξω απ' την πόρτα τού ξενοδοχείου περιμενε μιά μαύρη Σιτροέν. 'Ο Πατσέλλι κρήςσε άνοιχτή την πίσω πόρτα κι ο Ντυκλό καθόταν στην άκρη τού καθίσματος, μ' ένα έλαφρό άδιάδροχο γιγμένο στο μπράτσο του. Χαμογέλασε πολύ εύχάριστα, ως τή στιγμή που ο θυρωρός έφηνε, κι' έπειτα έλεγε:

—'Τι άρχει ένα δόλο κάτω απ' τό παλτό μου. Περάστε μέσα—και μήν κάνετε φασαρία.

—'Τι άκούσαν κι' ή πόρτα κτύπησε πίσω τους.

—Δεν χρειάζεται αυτό, είπε ο Κραϊγκ.

—Δεν χρειάζομαι τόν Καντέλλα, είπε ο Ντυκλό.

—'Ο Καντέλλα προσπάθησε να με σκοτώση.

—'Οχι άλλες οκνητές! Και δώδετα τα χέρια σας πάνω στα γόνατά σας, κι οι δυό σας!

—'Ο Κραϊγκ άνασάρωσε τους ώμους του κι' άπά-

κουσε, περιμένοντας ότι θα τόν έβγαζε ο Ντυκλό, αλλά εκείνος ήταν πάρα πολύ καλά εκπαιδευμένος για να κάνει τέτοιο πράγμα. 'Η ώρα για τήν έρευνα θαρχόταν άγρότερα, όταν θα είχε βοήθεια. Τό μεγάλο αυτοκίνητο έτρεχε προς τήν βίλλα. Έκει ένας φρουρός περιμενε, καλύπτοντας και τούς δυό τους με μιά αυτόματη καραμπίνα. Διέσχισαν τόν κήπο προς τό σπίτι. Έκει, μπήκαν σ' ένα χαλό που θάταν άλλοτε κομψό και τώρα, μολοντί καθαριζόταν και παρκαριστόταν κάθε μέρα, έμοιαζε σάν μέρος στρατών. Τό δωμάτιο όπου τούς περιμενε ο Σαιν Μπριάκ έμοιαζε μ' έπιτελείο τάγματος. 'Ο φρουρός τούς ήταν ακόμα μαζί τους, καλύπτοντας και τούς δυό με τήν καραμπίνα του. Πολύ άμερόληπτος ο φρουρός τούς! 'Ο Κραϊγκ σκέφτηκε πως ή εύκαιρία ήταν καλύτερη παρά ποτέ. Θα μπορούσε να δώρη τό όπλο του, να πυροβολήση τόν άνθρωπο με τήν καραμπίνα και μετά τόν Σαιν Μπριάκ. 'Τηχε μιά πιθανότης ότι θα σκοτωνόταν κι ο ίδιος κατόπιν. 'Ο Γκορρόσον άσφαλώς θα σκοτωνόταν. Σκέφτηκε πως, αν ήταν Γαπωνέζος, τα πράγματα θάταν πολύ πιο εύκολα. Τό καμικάκι έλινε τα προβλήματα άλλων, ακόμα και τα δικά του. Κατόπιν σκέφτηκε τήν Τέσσα κι άναρωτήθηκε αν ήταν ασφαλή στο σπίτι τού Χακαμάδα.

—Δεν καταλαβαίνω προς τί όλη αυτή ή φασα-

—Ναι, είπε ο Κραλαβαίνεις;

Πάλι ή κώννη τόν κτύπησε, κι' ένοιωσε να τόν πλημμυρίξη τό ίδιο κύμα πόνου.

—Μάλιστα, κύριε, είπε ο δεσμοφύλακας.

—Μάλιστα, κύριε, είπε κι ο Γκορρόσον.

—Καλά, είπε ο δεσμοφύλακας. Θα περιποιηθής τώρα εκείνον τόν έκφυλο στη γωνιά. 'Τι άρχει νερό σ' εκείνο τόν κουβά και μιά πετσέτα. Καθάρσέ τον.

—'Ο Γκορρόσον πήγε προς τό μέρος τού κουβά και τόν σήκωσε. 'Ηταν μουσγεμάτος με νερό κι' ένας μορφαμώς χαράχτηκε στο πρόσωπό του, καθώς τό βάρος του έκανε να πονέση τό μέρος άκριβώς όπου τόν είχε κτύπησε ο δεσμοφύλακας.

—'Ο δεσμοφύλακας δγήκε και ή πόρτα κτύπησε πίσω του. 'Ο Γκορρόσον άρχισε να καθαρίζει τό πρόσωπό τού Άσφορντ, όπου τόν κρύο νερό έπέδρασε άπάνω του και μπόρεσε να άνακαθήση και να κοιτάξη γύρω του.

—Δεν πέτυχε, είπε με πικρία. Έπειτα από αυτά που μου έκαναν, δεν πέτυχε τό κόλλο...

—'Τι άρχει ακόμα μιά πιθανότητα, είπε ο Γκορρόσον.

—Θα μ' άσκοτώσουν, είπε ο Άσφορντ. Τό ξέρετε αυτό. Δεν είναι έτσι; Θα μ' άσκοτώσουν όλους! Δεν μπορούσαμε ποτέ να πλησιάσωμε άρκετά, είπε ο Γκορρόσον.

—Έπρε άρκετά κοντά τώρα.

—'Ο Κραϊγκ είναι! 'Ο συνταγματάρχης τόν άνακρίνει...

—'Ω, Θεέ μου. ('Ο Άσφορντ έκουψε τό πρόσωπό του μέσα στα χέρια του). Δεν τούς είπα πως ήθάρτε για να τόν σκοτώσετε. Ούτε καν όταν ο Μπόμπι με κτύπησε. 'Ηταν φοβερό, αλλά δεν τούς τό είπα. Είπα...

—Ξέρω, είπε ο Γκορρόσον. 'Ο Λά Βαλέρ μάς τό είπε ο ίδιος. Μην άνησυχής. Θα γλυτώσωμε. Πόσο άσχημα είσαι πληγωμένος! Μπορείς να περπατήσεις;

—'Ο Άσφορντ έβγαλε τα χέρια του από τό πρόσωπό του. Τώρα που ο Γκορρόσον είχε σκουπίσει τό αίμα και τα δάκρυα, μπορούσε να δη πόσο μωλαπισμένο ήταν. Τίποτε δεν θύμιζε πιά τήν παλιά του όμορφιά.

—Αυτό μου έκανε ο Μπόμπι, είπε ο Άσφορντ. Σας μισώ.

—Μπορείς να περπατήσεις; Ξαναρώτησε ο Γκορρόσον.

—Ναι, είπε ο Άσφορντ, αλλά δεν θα μου δοθή αυτή ή εύκαιρία.

—'Ο Γκορρόσον κοιτάξε τό ρολόι του. Είχαν τόν Κραϊγκ μισή ώρα κώλας. Φώναζε τόν φύλακα.

—Τι κάνεις; είπε ο Άσφορντ. Θα μ' άνησυχήσουν γι' αυτό. Και, πάντως, δεν πρόκειται να σ' άκούση. Θα έξη πάει να πη στα κομψά κανένα ποτό...

—Πόσο λείπει συνήθως; ρώτησε ο Γκορρόσον.

—Καμιά φορά δέκα λεπτά, καμιά φορά μισή ώρα.

—'Ω, Θεέ μου, είπε ο Γκορρόσον και ξαναφώναζε.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΑ ΠΗΛΙΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΠΑΚΙΡΕΝΙΑ ΣΚΕΤΗ ΤΟΥ ΦΤΩΧΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΟΙΚΟΚΤΗΡΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΑ ΣΤΗ Ν. ΤΟΡΚΗ

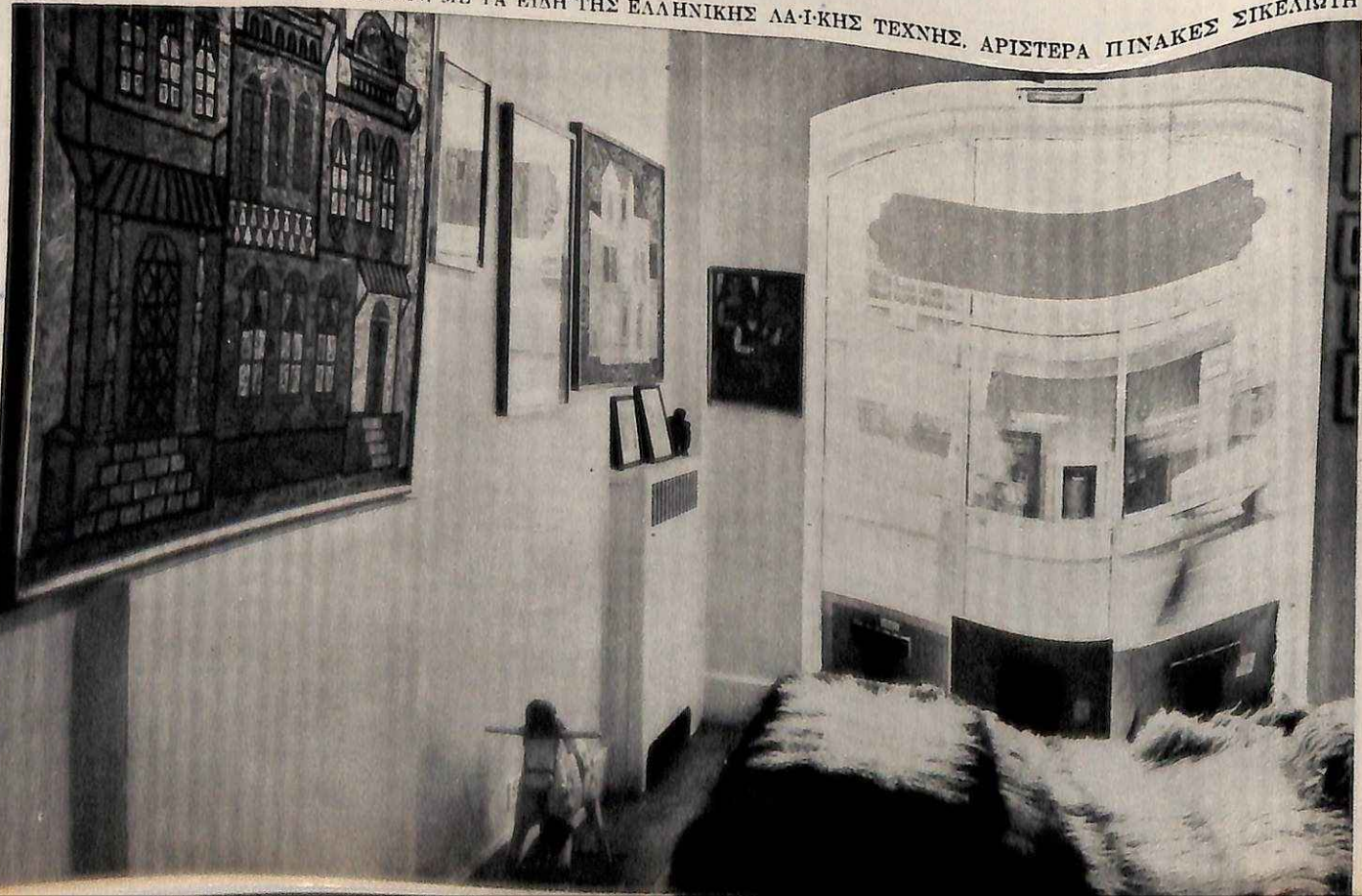
“ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΝΗΣΙ,, ΣΤΟ ΜΑΝΧΑΤΤΑΝ

Η Ν. ΣΟΤΕΡ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΤΟΥ ΜΑΓΑΖΙΟΥ

Στο κέντρο του συρμού της Νέας Υόρκης, δυο κασσελάκια από την πλατεία Όμονοιας άναζητούσαν αγοραστή. Τα μπρούτζινα στολίδια καλογουλισμένα, το πατήμα για το παπούτσι, στο πάνω μέρος τους, θερνικωμένο. Καί, παρά την άλμυρή τιμή —πιο πολλά από όσα ο άρχικός τους κάτοχος θα είχε κερδίσει με την δουλειά ενός χρόνου—, δεν άργησαν να πουληθούν. Τα συρταράκια, που άλλοτε έκρυβαν θερμικά και θορύβους, ντυμένα τώρα με σκούρο βελούδο, θα φύλαγαν τα ρουμπίνια και τα διαμάντια και τα μαργαριτάρια κάποιας ζάπλουτης κυρίας. Καί το παράδειγμα με το κασσελάκι δεν είναι παρά ένα μόνον από τα πολλά που θα συναντήσει κανείς στο πιο άσυνήθιστο κατάντημα της αμερικανικής μητροπόλεως. Το «Ελληνικό νησί» λειτουργεί κιόλας εδώ και δυο χρόνια με αφάνταστη επιτυχία και είναι ή μαγική γωνιά όπου ένα τσουκαλάκι, που άλλοτε έμπαινε στον φούρνο, μετατρέπεται σε στακτοδοχείο, το σαμάρι ενός γαϊδάρου σε πλαίσιο καθρέφτη, τα τσίγκινα δοχεία, με τα όποια οι Έλληνίδες αγρότισσες πηγαίνουν το μεσημεριανό φαγητό στους άνδρες τους, που εργάζονται στα χωράφια, σε θαυμάσια σκεύη για τα πιο έκλεκτα γλυκά,

ΜΙΑ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ «ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΝΗΣΙΟΥ». ΜΕ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ. ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΠΙΝΑΚΕΣ ΣΙΚΕΛΙΩΤΗ

Πέρα όμως από την ιδιότητα αξιοποίησης των κάθε λογής αντικειμένων καθημερινής χρήσεως, το «Ελληνικό νησί» έχει τάξει σαν σκοπό του την διάδοση των ωραίων αντικειμένων της ελληνικής λαϊκής τέχνης στο αμερικανικό κοινό. Δεν πρόκειται για έργα «τουριστικής τέχνης» ή για γύψινα αντίγραφα αρχαίων αγαλμάτων. Τα αντικείμενα που προσφέρονται εδώ είναι αυθεντικά και διαλέγονται με προσοχή.

Τρία νεαρά ζευγάρια, που συνδέονται και με προσωπική φιλία, (Νεοϋορκέζοι όλοι, και μόνο το ένα ελληνικής προελεύσεως), είχαν την ιδέα πριν από μερικά χρόνια να δημιουργήσουν την ελληνική γωνιά. Αγάπησαν τα αντικείμενα που δούλεψαν ελληνικά χέρια — μπακίρια, πήλινα, ύφαντά,

δαμνικά και μάλλινα, ξύλινα. Πέρασε ένας δολοκλήρος χειμώνας για να μελετήσουν την καλύτερη εφαρμογή της ιδέας τους και να την πραγματοποιήσουν χωρίς εξωτερική βοήθεια.

Ο ένας από τους ιδιοκτήτες, ο Τζωρτζ Σότερ, καλλιτεχνικός διευθυντής σε διαφημιστικό γραφείο, κάνει τις αγορές. Κάθε καλοκαίρι ταξιδεύει σ' ολόκληρη την Ελλάδα, για να βρή τα προϊόντα που θα αγοράσει.

Είναι προφανές, από την στιγμή που θα διασχίσει κανείς το κατάφλι του, ότι το «Ελληνικό νησί» απευθύνεται σε πολύ ειδική πελατεία. Έδώ δεν ψωνίζει ή μέση Αμερικανίδα, αλλά ή κυρία της υψηλής κοινωνίας, που, πριν από λίγες ημέρες, δημοσιεύθηκε το όνομά της στην κοσμική στήλη,

ΟΙ ΚΑΛΛΟΝΕΣ του νέου κόσμου βρίσκουν ότι πολύ ταιριάζουν στους αλαβάστρινους λαιμούς και ώμους τους τα απλά ελληνικά κοσμήματα από κεχριμπαρένιες χάντρες και με άσημοδεμένα παλιά νομίσματα. Μεγάλη επιτυχία σημειώνουν επίσης οι φανέλλες που φορνε οι Έλληνες ναυτικοί με τυπωμένο το όνομα του καραβιού στο στήθος. Και όσο πιο πολλά ελληνικά γράμματα, τόσο το καλύτερο. Έτσι, το «Α) Π ΚΟΛΟ ΚΟΤΡΩΝΗΣ» έχει πιο «σουξέ» από το «Α) Π ΚΑΝΑΡΗΣ»...

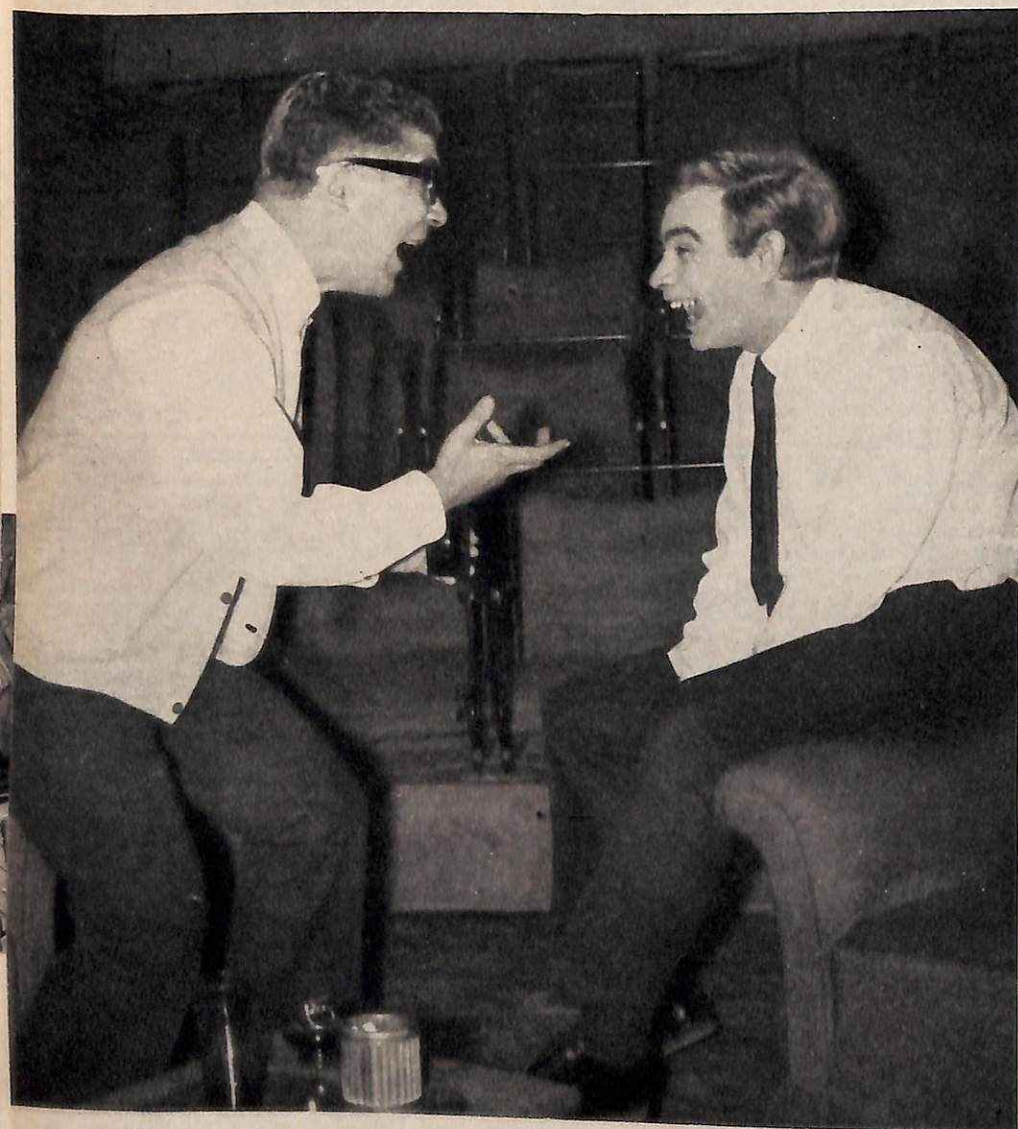
ΕΝΑ μακεδονίτικο πλαίσιο παραθύρου έχει γίνει τώρα καθρέφτης. Είναι άπιαστες οι μεταβολές που υφίσταται ή αρχική χρήση του αντικειμένου από την φαντασία των πωλητών, καμιά φορά και των αγοραστών. Τελευταία, μία κομψή κυρία με τον μικρό γιό της μίμρε στο μαγαζί και διάλεξε μία ψάθα από αυτές που φορνε οι αγρότες μας στα χωράφια. Βγαίνοντας όμως από το μαγαζί την φορούσε εκείνη και όχι το παιδί. Αυτόστιγμει για τους εφάνταστους ιδιοκτήτες είχε γεννηθεί μία καινούργια μόδα...

ή πλούσια που έχει ή επιθυμία και που εδώ θα βρή ένα δώρο, θέδωη ότι οι φίλοι που θα το λάβουν δεν το έχουν. Η κ. Ροκφέλλερ, γυναίκα του κυβερνήτη της πολιτείας της Νέας Υόρκης, έρχεται κάθε λίγο. Η Τζούλι Χάρρις, ή διάσημη ήθοποιός, είναι τακτική πελάτισσα.

Από τα προσφερόμενα έμπορεύματα, την μεγαλύτερη επιτυχία γνωρίζουν τα φορέματα από ελληνικά ύφαντά. Μερικά είναι από την Μύκονο, άλλα από το Βασίλειο Ίδρυμα. Πολλά έχουν πρωτότυπα σχέδια, φτιαγμένα ειδικά για το «Ελληνικό νησί» από μία νεαρή Έλληνοαμερικανίδα σχεδιάστρια, την Ανθή Τζών.

MARGOT GRANITSA

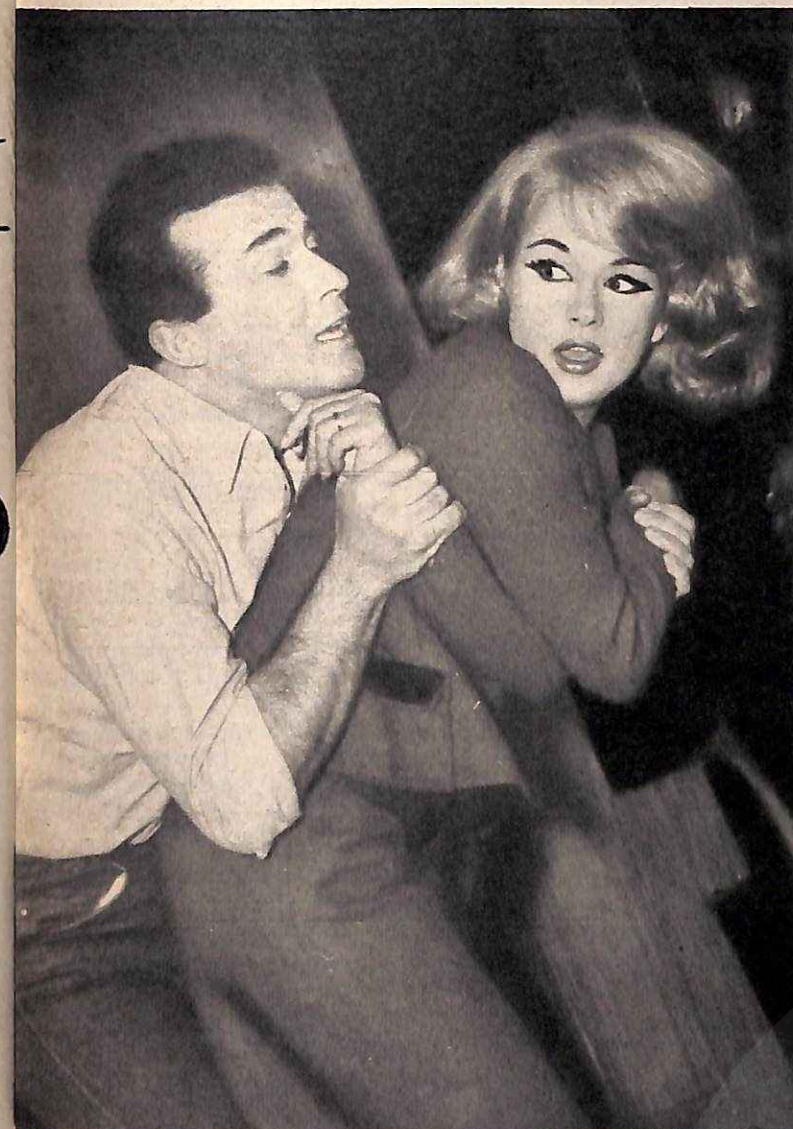

ΛΑΖΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΟΥΓΙΟΤΜΤΖΗΣ ΣΤΟ «ΠΟΙΟΣ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ ΓΟΥΛΦ»

ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

Υπό ΑΛ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ένα «τρομερό παιδί» —ένα πολύ δυστυχισμένο παιδί— παίζει ένα «τρομερό παιχνίδι»: Το παιχνίδι της αλήθειας. Τέσσερα πρόσωπα —δυο ζευγάρια: το ένα στην άκμή της ηλικίας, το άλλο στο ξεκίνημά του— ξεγυμνώνουν ανέλεπτα τα μυστικά αλληλίων, μαστιγώνουν αλύπητα τον άλλον στο πιο εύαίσθητο άδυτο της ψυχής του. Στο άδυτο αυτό η ανθρωπότητα άλλοτε λάτρευε τους μεγάλους της μύθους. Σήμερα, εκεί, στο ίδιο άδυτο άτομα έρημικα προσπαθούν να ζήσουν φαντασιώσεις. Καθένας προστατεύει με σπαραγμό τα δικά του όνειρα· καθένας επιτίθεται με όργη, έχοντας σαν αντίκειμενικό σκοπό να άφανλση τα όνειρα τών άλλων.

ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ - ΒΟΥΤΣΙΟΤΚΑΛΚΗ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ - ΑΝΘΡΩΝΙΔΗΣ ΣΤΟ «ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ»

Οτι οι έρμηνευται του έργου του "Έντουαρντ Άλμπι «Ποιος φοβάται την Βιρτζίνια Γούλφ», στο «Théâtre de la Renaissance», στο Παρίσι, πιάστηκαν στα σοβαρά ό ένας με τον άλλο, σαν τὰ θηρία στην άρενα της Ρώμης τόν καιρό της παρακμής, δέν είναι έντελώς άνεξήγητο: "Όλα τὰ σύμβολα, όλα τὰ όργανα της θεατρικής συμβάσεως, όλοι οι αίσθητικοί νόμοι και όλοι οι ποιητικοί δρόμοι έχουν καταργηθί σ' αυτό τὸ «τρομερό παιχνίδι» του "Έντουαρντ Άλμπι με τόν άνθρωπο. "Η βία δέν ήνιοχεΐται από βούληση δημιουργική, δέν είναι διονυσιακή βακχεία ύγιους ανθρώπου και κανένα απόλλώνειο δλέμμα δέν τήν δαμάζει. "Ίσως αισθάνεται κανείς ότι φταίει σ' αυτό και

ή εποχή. Άλλά ή εποχή μας άνέδειξε ποιητικά πνεύματα, με θεατρική φαντασία εύρετικώτατη, που γέννησε νέες μορφές θεατρικών προσωπειών και προσέφερε στο κοινό, με όξύτατο φιλοσοφικό δλέμμα, τήν δική του, τήν σημαντική πραγματικότητα και τὸ δόδήγησε, από νέους ποιητικούς δρόμους, στην κάθαρση, όπως στις καλύτερες εποχές του θεάτρου άλλοι ποιηταί. Καί, άνάμεσα σ' αυτούς τούς ποιητικούς, τούς δημιουργικούς συγγραφείς του νεωτέρου θεάτρου, πρώτον πάντα σκέπτομαι τόν Τόμας Μπέκετ. Δέν φταίει ή εποχή, δέν φταίμε όλοι μας, άν τὸ «Ποιος φοβάται την Βιρτζίνια Γούλφ» έχει άπάνω στους ήθοποιούς που τὸ παίζουν τὸ ίδιο αποτέλεσμα που

μπορεί νά έχη μία ώμοτάτη σκηνη ψυχοδράματος άπάνω σέ εγκλείστους ένός ψυχιατρείου. "Εκείνος που φταίει άσφαλώς είναι ὁ "Άλμπι. "Αν ένας ήθοποιός μπορεί νά ξεχαστή ως τὸ σημείο νά ζή με τήν μόνιμη σχεδόν παραίσηση ότι αυτόν τόν ίδιο και τὸ πρόσωπο που ένασκαώνει δέν τούς χωρίζει τίποτε, άν κάθε αίσθηση θεατρικού προσωπειού έξαφανισθί, και μαζί με τὸ προσωπειό (τὸ προσωπειό δέν έχει σημασία άν είναι εκείνο που φοριέται, τὸ πραγματικό προσωπειό, που ήταν άναπόσπαστο μέρος τής σκευής του ήθοποιού σέ άλλες εποχές, ή τὸ ιδεατό προσωπειό, που είναι με άλλα λόγια αὐτή ή ίδια ή τέχνη του ήθοποιού)· άν ὁ ήθοποιός με τήν

τέχνη του παύση νά έχη τήν βεβαιότητα ότι δείχνει τήν αλήθεια και μέινη μόνο με τήν βεβαιότητα ότι πάσχει ένα πάθος, τότε τὸ θέατρο θά παύση νά είναι και μία τέχνη λυτρωτική, μία τέχνη καθάρσεως, μία λειτουργία που περνάει από τὸ πάθος για νά καταλήξη στην διαύγεια, και θά κινδυνεύση νά γίνη ένα όργιο βίας. Στὸ «Ποιος φοβάται την Βιρτζίνια Γούλφ» τόν πρώτο και τελευταίο λόγο έχει ένας οίστρος μανίας και μία «θεία νόσος», που κάνει έπιτρεπτά στο άτομο αὐτὸ που ὁ ήθικός κανὼν τής κοινωνίας του θεωρεΐ άθέμιτα.

"Η Μάρθα είναι μία άτεκνη, ύστερική γυναίκα, που περνάει μία κρίσιμη καιμπή τής ηλικίας και

που μέσα στο μόνιμο μεθύσι της ζή μιὰ άγχώδη σύγχυση πραγματικότητας και φαντασιώσεων. "Η έπιθετικότητα του "Άλμπι, μέσα από τὸ καθημερινό βίωμα εκείνου του διαίότατου ρόλου της Μάρθας, σφυροκόπησε, χαλάρωσε, κλόνισε τούς άνασταλτικούς μηχανισμούς που δημιουργεί ή κοινωνία και που αποδλέπουν στο νά χορταίνη κανείς όσο γίνεται λιγώτερο τήν αίμοδόρα πείνα του από τήν σάρκα τών όμοτράπεζων και όμόκλινών του.

"Ετσι ή Μαντλέν Ρομπινσόν έφθασε σ' ένα τέτοιο βίωμα μίσους προς τόν σύζυγό της στο έργο, συνάδελφό της στην μεγαλύτερη θεατρική έπιτυχία του Παρισιού, τόν Ραιμόν Ζερόμ, ώστε νά χαθί μέσα της και τὸ

πιο λεπτό τοίχωμα συνειδήσεως άνάμεσα στον κόσμο τής θεατρικής φαντασίας, όπου μιλάει κανείς με τήν εικόνα, και στον κόσμο όπου τὰ γρονθοκοπήματα πέφτουν με πάθος πολύ διαφορετικό από τὸ πάθος τής τέχνης. "Η Μαντλέν Ρομπινσόν —σύμφωνα με τήν κατάθεση του συναδέλφου της— τόν σκυλόδριζε εκτός κειμένου και τόν κτυπούσε αλύπητα και με αληθινὸ μίσος. "Η ύπόθεση έφθασε σέ αληθινή ρήξη, σέ κατάθεση μνηύσεων και σέ προσωρινή διακοπή τών παραστάσεων.

Όδυνηρές έμπειρίες

Η θερμή άνταπόκριση μιὰς μερίδας του κοινού, που ένθουσια-

ζεται από κάθε στρίπ - τής και πολύ μάλλον από ένα στρίπ - τής τών όμών ένστίκτων μας, τών πιο βίαιων, τών πιο διαδρωτικών, είχε ρίξει κι αὐτή λάδι στην φωτιά. Τὸ ψυχόδραμα είχε γενικευθί, με τήν πολύ έντονη συμμετοχή του κοινού, σ' ένα «τελούμενο», σ' ένα όργιο σπαραγμού, όπου ὁ καθένας κτυπούσε τόν άλλο σαν πουλί μαδημένο από τὰ φτερά του, άνήμπορο νά πετάξη και νά βρή άλλου καταφύγιο.

"Ίσως αὐτὰ τὰ θέματα, τὰ τόσο παράφωνα ένωρχηστρωμένα, νά άποτελούν για τόν "Άλμπι έμπειρίες τόσο όδυνηρές, ώστε ὁ ίδιος νά μὴν μπορή νά τις άντικρύση άντικειμενικά, ψυχραιμα, στις διαστάσεις που έχουν, δι

ειδικά γι' αυτόν, αλλά για την κοινωνία του και για την ανθρωπότητα ολόκληρη: 'Η φαντασίωση των δυο μεσήλικων άτεκνων συζύγων για το είκοσάχρονο αγόρι τους, ο φόβος της νεώτερης γυναίκας μήπως κάνει παιδί, μάς θυμίζουν ότι ο "Αλμπι είχε λογοριασμούς να λύση με γονείς θετούς, με μια μητέρα που ήταν μόνο στις φαντασιώσεις της μητέρας του. Και τα υπόλοιπα στοιχεία του «φοβερού παιχνιδιού» που μάς παίζει, αν ξέραμε καλύτερα την βιογραφία του, θα μάς θύμιζαν πιθανότατα πολλά άλλα βιώματά του. 'Αλλά στόν άπ' έ-ξω, σάν έμάς, τó έργο αφήνει την εντύπωση του έν θερμώ άρχι-σμένου και έν ψυχρώ συμπληρωμένου. Τό μισό φαίνεται φυσικό παιδί και τό μισό θετό.

Στό «Θέατρο Τέχνης» τού Καρόλου Κούν τό έργο τού "Αλμπι παίζεται άπό την Νέλλη 'Αγγελίδου, τόν Γιώργο Λαζάνη, την Έκάλη Σάκου και τόν Μίμη Κουγιουμτζή. 'Η σκηνοθετική έρμηνεία τού Κούν πάει, όπως πάντα, βαθιά ως τό κόκκαλο. Οί ήθοποιοί, άν και ξένοι πρós τά πρόσωπα που παίζουν και που άνήκουν σ' έναν άνυπαρκτό στην 'Ελλάδα κόσμο —τόν κόσμο τών αμερικανικών πανεπιστημίων—κατορθώνουν έν τούτοις νά μάς δείξουν ποιό είναι τό δράμα.

'Η μετάφραση είναι τής Κάιτης Κασιμάτη. 'Η σκηνογραφία τού Βασίλη Βασιλειάδη.

ΜΕ ΕΥΘΥΜΙΑ...

Υπάρχει ένας τρόπος νά χωρατεύη κανείς ύπογραμμίζοντας την σοβαρότητα των πραγμάτων και ένας τρόπος νά γελά κανείς απαλύνοντας την σοβαρότητα των πραγμάτων. Οί κωμωδιογράφοι μας, ζεμένοι στόν ζυγό τών περιστάσεων με την εύθυμία τής «Μάνας Κουράγιο», στην μέση δυο στρατοπέδων, προσπαθούν νά μη δυσαρεστήσουν κανένα.

'Η νέα φάρσα τού 'Αλέκου Σακελλάριου, ή τόσο διαφορετική άπό τίς παλαιότερές του, είναι έντελώς μέσα στό ρεύμα τής επικαιρότητας. Τά πρόσωπα είναι συμπαθητικές και μάλλον άθώες

γελοιογραφίες μιάς πραγματικότητας λιγότερο ειδυλλιακής. 'Η γραφικότητα και ή καλοκάγαθη φύση τών ήρώων τοποθετεί τόν άγώνα τους σέ μιά ξεκούραστη 'Εδέμ, πού είναι ή 'Εδέμ τής τέχνης τού γέλιου. Ξεκουραστική έκτόνωση! 'Όλο αυτό τό παραμύθι τό οδηγούν μιά καρδιά και μάτια που κοιτάζουν τά πάθη τών ανθρώπων με καλωσύνη. Και τέτοια είναι τά μάτια τού 'Αλέκου τού Σακελλάριου. Αυτή ή καλωσύνη ίσως νά άφαιρή άπό την είκόνα τών κοινωνικών συγκρούσεων την ώμότητα τής, αλλά δέν τής άφαιρεί την ζωνάνια τής.

Διασκεδαστικό είναι τό σκίτσο και τών δυο παρατάξεων: τού έργοστασιάρχη 'Αντώνη Δέλδη, ένός κυρίου πολύ παλιάς κοψιάς, και τού εργάτη Γιώργου Νικολαΐδη, ένός νεαρού με τόν άέρα και την σιγουριά που χαρακτηρίζει πολλά νέα άγόρια σήμερα, σέ όλα τά γεωγραφικά πλάτη. Γύρω σ' αυτούς τούς δυο πόλους, γύρω στόν πρωταγωνιστή τής σταθερότητας και γύρω στόν πρωταγωνιστή τής αλλαγής μέσα στό έργοστάσιο, βλέπουμε και τού καθενός τους τό έπιτελεία: τού έργοστασιάρχη: συμβούλους πονηρούς και συμβούλους έντιμους: τού εργάτη: συνοδοιπόρους στίς διαμεταρτίσεις και στίς πορείες ειρήνης.

Αυτοί οί δυο κόσμοι ύποβλέπονται και αντιμετωπίζονται ψυχρά, ως την στιγμή που εισβάλλει στην σκηνή ή φλόγα που θά άνάψει, όπως στά ώραία ιστορικά παραμύθια, την πυρκαϊά — μιά γυναίκα πού, όπως στά χρόνια τού πρώτου 'Ολυμπίονη, τού Πέλοπα, πού κέρδισε την 'Ιπποδάμεια, την κόρη τού βασιλιά Οινόμαου, εξακολουθεί νά είναι τό πιό άληθινό και πιό ποιητικό σύμβολο τού κάθε άγώνος, όπου οί νεώτεροι νικούν τούς παλαιότερους.

Σκανδαλώδης...

Αυτή λοιπόν ή ξανθή φλόγα —είναι ή 'Αλίκη Βουγιουκλάκη— ένσκήπτε άπό τά άγγλικά πανεπιστήμια με ίδέες νέες και σκανδαλώδεις για την δικαιοσύνη

έργοστασιάρχων Δέλδη και με έναν νεαρό που ακολουθεί την νέα άγγλική μόδα στην μακριά κόμωση και στην γενειάδα: δέν είναι «μπού φρέντ», είναι ένας «πάλλ», σύντροφος: ή Λίζα Δέλδη είναι έλεύθερη: έχει την καρδιά της τόσο έλεύθερη, όσο και τό μυαλό της.

'Αλλά νά πού βρίσκεται άπάνω στην πορεία της ή ξέρα, όπου θά άγκιστρωθή και όπου θά πιастή αυτό τό μικρό χρυσό άγκίστρι: είναι ο στουρναροκέφαλος Γιώργος Νικολαΐδης, ο εργάτης που δέν παρεκκλίνει άπό την συνήθεια και άπό τίς θέσεις τού άγώνος. 'Ότι ο νέος βρίσκεται άκριδώς άπάνω στην πορεία της δέν είναι τρόπος τού λέγειν, αλλά κυριολεξία, γιατί τό έρωτικό παραμύθι ύφαινετα σ' έναν μικρό σταθμό για ξεκούραση, σουβλάκι και μύρτα, σέ μιά πορεία ειρήνης στόν δρόμο τού Μαρσθάνα. Παρεξήγηση στό ταβερνάκι: έξήγηση στόν πλησιέστερο σταθμό χωροφυλακής. 'Εκεί, στό «μπάρ», όπως άποκαλεί ο φιλόξενος διοικητής τού σταθμού χωροφυλακής τό κρατητήριό του, γίνεται άγάπη ή όργη τών δυο νέων.

'Αλλά τό άγόρι δέν ξέρει άκόμη ποιό είναι τό κορίτσι. 'Η άναγνώριση γίνεται στό γραφείο τής διευθύνσεως τών έπιχειρήσεων 'Αντωνίου Δέλδη και θυγατρός: και τό παραμύθι θά τελειώσει καλά. Θά έυλογηθή άπό τά γεροντικά πατρικά χέρια τού βασιλέως τών ύφασμάτων 'Αντώνη Δέλδη ή ένωση τού νέου 'Ερωτόκριτου και τής νέας 'Αρετούσας και τά δυο παιδιά ζουν και βασιλεύουν και χαρίζουν έγγόνια στόν γέρο - παππού, πού τούς παραχωρεί τόν θρόνο τών Δέλδων με τίς θερμές πατρικές του εύχές. Οί 'Ερινύες γίνονται λοιπόν Εύμένιδες και οί άρχαίες θεότητες παραχωρούν πρόθυμα τά έδρανά τους στίς νεώτερες. 'Η νέα σάτιρα τού 'Αλέκου Σακελλάριου συναντά άπάνω στόν δρόμο τής σημερινής επικαιρότητας μύθους παλιούς, πού έγιναν κλασικοί άπό τόν καιρό τού Αίσχύλου, τού Εύφοριωνος.

Λίζα Δέλδη είναι ή 'Αλίκη Βουγιουκλάκη, Γιώργος Νικολαΐδης ο Δημήτρης Παπαμιχαήλ,

'Αντώνης Δέλδης ο Γιάννης Βογιατζής, διοικητής χωροφυλακής ο Χρόνης 'Εξαρχάκος, ένας πάμπνηρος υπάλληλος ο Γιώργος Μιχαλακόπουλος. 'Η σκηνοθεσία είναι τού Δημήτρη Παπαμιχαήλ, οί σκηνογραφίες τού Γιώργου 'Ανεμογιάννη, ή μουσική τού Γιώργου Ζαμπέτα και ή χορογραφία τού Μανώλη Καστρινού.

Και Ντοστογιέφσκυ

Τις ίδιες μέρες πού στό μεγαλύτερο θέατρο τών 'Αθηνών, στό θέατρο «Κοτοπούλη», ο 'Αλέκος Σακελλάριος παρουσίασε τό εύθυμο παραμύθι τών δυο έρωτευμένων περιστεριών τής ειρήνης, στό ώραίο, μεγάλο και κλασικού ρυθμού θέατρο τής γείτονος —τό μόνο πού μάς άπομένει στό άπτικό έδαφος και πού άξίζει τόν κόπο νά τού δείξωμε κάποια στοργή— ο θίασος τού 'Αλέκου 'Αλεξανδράκη και τής 'Αλίκης Γεωργούλη μάς φέρνει αντιμετώπις με την άέτινη ματιά τού Ντοστογιέφσκυ. Είναι άθλος μεγάλος νά προσπαθήση νά ζωτανέψη κανείς στή σκηνή όλων αυτών τών κόσμων, όλο αυτό τό πάθος, όλες αυτές τίς ψυχές, τίς συνειδήσεις που ρωτούν, όλη αυτή την πραγματικότητα πού δέν είναι δυνατόν νά την ξεαναδώμε με μεγαλύτερη διαύγεια άπό όσπν έχει στό μυθιστόρημα. Πλην άν, όπως στό «Βαχτάγκωφ», ξαναγίνη ένα θαύμα, χάρις στό πάθος, στην πείρα, στην σκληρή εργασία και σ' εκείνη την διονυσιακή εύφορία τών συγκεντρωμένων μεγάλων ταλέντων. 'Αλλά άς μη ζητούμε τό τέλειο. 'Ο θίασος τού 'Αλέκου 'Αλεξανδράκη κατορθώνει νά μάς δώση μιά βασική διάσταση τής σκέψης τού Ντοστογιέφσκυ, πού είναι ή διάσταση τής σοβαρότητας σέ κάθε έρώτηση και τής ευλάβειας για τόν άνθρωπο, για τή μοίρα και για τό πάθος του.

Τό «'Εγκλημα και τιμωρία» έχει σκηνοθετηθή άπό τόν Γιώργο Σεβαστίκογλου: ή μετάφραση είναι τής 'Αλίκης Γεωργούλη: τά σκηνικά είναι τού Βασιλειάδη: τά κοστούμια τού Γιάννη Μιγάδη.

ΑΛΕΞΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΟΔΗΓΟΣ ΤΩΝ

ΘΕΑΤΡΟ

«ΑΘΑΝΑΤΗ ΠΟΛΥΑΓΑΠΗΜΕΝΗ» («Όρθος»)	Δράμα	Έρωτες, αγώνιες, συγκρούσεις γύρω από την γιγαντιαία μορφή του Λουδοβίκου Μπετόβεν.	Β. Διαμαντόπουλος Άννα Βενέτη Μαρία Άλκαίου	Θεατρική διασκευή, λίγο μακρόσυρτη, που έρμηνεύεται με ιδιαίτερη δύναμη από τον Β. Διαμαντόπουλο. Ένδιαφέρουσα η εργασία της ένδυματολόγου Άννης Βρυχέα.	★
«ΑΥΛΗ ΚΑΙ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ» («Άκροπόλ»)	Άθηνάϊκή μουσική έπιθεώρηση	Φαντασμαγορία, έπικαιρα νούμερα, τραγούδια, χορός και έπικαιρότης...	Ρένα Βλαχοπούλου Γ. Γκιωνάκης Μπελίντα	Για τους φίλους, τους πολλούς, του είδους, ή πιο εύχάριστη της σαιζόν.	
«ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ» (Δημοτικόν Πειραιώς)	Δράμα	Διασκευή εύφυης και μοντέρνα του κλασικού ρωσικού μυθιστορήματος.	Άλ. Άλεξανδράκης Άλ. Γεωργούλη	Άξιοσημείωτη σκηνοθετική εργασία του Γ. Σεβαστίκογλου, και ολοκληρωτικά μελετημένη παράσταση.	
«Η ΜΠΟΡΑ» («Βασιλικό»)	Δράμα	Μιά γυναίκα παλεύει ανάμεσα στο συζυγικό χρέος και στην αγάπη. Άγωνίζεται, απελπίζεται, πεθαίνει.	Β. Μανωλίδου Χρ. Καλογερίκου Θ. Κωτσόπουλος	Παράσταση που ικανοποιεί το καλλιερημένο και το μεγάλο κοινό.	★
«ΣΥΠΝΑ, ΒΑΣΙΛΗ» («Γκλόρια»)	Έλληνική κωμωδία	Βάση: η ιδεολογική μεταστροφή των δυο ήρώων. Του ενός χάρις στην διαφώτιση και του άλλου χάρις στο χρήμα.	Ντ. Ήλιόπουλος Γ. Τσατσόπουλος Β. Τσιούνη	Έργο διασκεδαστικό και πονηρό, που ικανοποιεί λίγο ή πολύ τους θεατές όλων των παρατάξεων.	☆
«ΠΟΙΟΣ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΒΙΡΤΩΡΙΑ ΓΟΥΛΦ;» («Θέατρο Τέχνης»)	Ψυχολογικό δράμα	Δραματική αφήγηση της ζωής και των ψευδαισθήσεων ενός τραγικού ζεύγους, μπροστά σε δυο καλεσμένους φίλους τους.	Γ. Λαζάνης Ν. Άγγελίδου Ε. Σώκου Μ. Κουγιουμτζής	Έξαιρετικά έπιτυχημένη έρμηνεία των τεσσάρων ρόλων του έργου και μια άριστα ώργανωμένη παράσταση.	★
«ΤΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ» («Θέατρο Άθηνών»)	Ψυχολογική κωμωδία	Χρονικό συζυγικής ζωής, όπου ο κυνισμός σκεπάζεται με πολλήν αδρότητα και εύφυια...	Δημ. Μυράτ Βούλα Ζουμπουλάκη	Ή λαμπρή έρμηνεία του εξαιρετικού ζευγαριού κ' η φροντίδα του ανέβάσματος ύπερνικούν την σχετική μονοτονία του έργου.	★★
«ΤΟ ΑΥΓΟ» («Διονύσια»)	Γαλλική σάτιρα	Κλέφτης στην αρχή του έργου, δολοφόνος στο τέλος, πάντα άτιμώρητος... Ένσαρκώνει ο ήρωας το πνεύμα του κυνισμού της εποχής.	Τάκης Χόρν Β. Πάλλης Ζ. Σαρρή	Έκπληκτική, σπινθηροβόλος έρμηνεία του Τάκη Χόρν. Ίσως ο καλύτερός του ρόλος. Έξυπνα τα σκηνικά του κ. Ι. Καρύδη.	★★
«ΧΩΡΙΣΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΑ» («Βεργή»)	Ψυχολογική κομεντί	Στο γκρίζο πλαίσιο μιάς άγγλικής πανσιόν, δυο ζευγάρια βασανισμένα από την μοναξιά άναζητούν την εύτυχία.	Έλσα Βεργή Μάνος Κατράκης Ρίτα Μουσούρη	Έπιμελημένη παράσταση και εξαιρετικά καλή έρμηνεία δίνουν ιδιαίτερη ζωή στο εύφύεστατο αυτό ψυχολογικό παιχνίδι.	★

• ΕΠΙΣΗΝ... Συνεχίζονται οί έπιτυχίες: «ΜΙΑΣ ΠΕΝΤΑΡΑΣ ΝΙΑΤΑ», στό θέατρο 'Αμυράλ, «ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΦΙΛΟΤΙΜΟ», στό θέατρο «'Αλφα» «Ο ΕΡΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΛΑΙΑΣ ΤΣΑΤΕΡΑΥ», στό θέατρο «Πορεία».

• Σ' αυτή την σελίδα οί άναγνώστες μας θά βρískουν μιά διαλογή άπό τά θέαματα πού προσφέρει ή πρωτεύουσα. 'Όχι όλα... Τά κυριώτερα, τά πιό ένδιαφέροντα, τά ήδη σφραγισμένα άπό την έκτίμηση τής κριτικής και την άγάπη τού κοινού.

• Σκοπός τού «'Οδηγού» είναι νά βοηθήση τούς μη φανατικούς θεατρόφιλους, πού δέν παρακολουθούν την θεατρική... φιλολογία πού δημοσιεύεται κάθε ήμέρα στίς αθηναϊκές εφημερίδες και πού θέλουν ένα βράδυ νά δούν θέατρο... Πού θά πάνε...

• 'Επίσης άπευθύνεται στόν 'Ελληνα έπισκέπτη, πού έρχεται άπό άλλη πόλη ή τό έξωτερικό. Χωρίς νά είναι δυνατή ή άπόλυτος δικαία ταξινόμηση, πάντως ή άπάντηση στό «ποιά είναι τά καλύτερα;» δίδεται θετικά, με την... παρασημοφορία τών άστερίσκων.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

• Για τίς ταινίες, σημειώνουμε μόνον τούς τίτλους... 'Ο άναγνώστης άς άναζητήσει στό πρόγραμμα πού δημοσιεύεται στην εφημερίδα, πού προβάλλονται και άν προβάλλονται. Πάντως, είναι τά φίλμς πού έχουν ήδη ξεχωρίσει άν τά πιό ένδιαφέροντα τής σαιζόν 1965-66...

• «ΧΗΡΟΦΥΛΑΚΑΣ ΤΟΥ ΣΑΙΝ ΤΡΟΠΕΖ». Κωμωδία. Λουί ντε Φυνές.

• «ΜΑΤΑ ΧΑΡΙ». Ζαν Μορώ.

• «ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ». 'Ερρολ Φλύν.

• «ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΓΚΡΙΜ». Λώρενς Χάρβεϋ.

• «ΟΔΥΣΣΕΙΑ». Κέρκ Ντάγκλας. 'Αντονι Κουήν.

• «ΔΑΣΟΣ ΤΩΝ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΩΝ». Πολεμικό δράμα ρουμανικής παραγωγής.

• «ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΚΕΡΑΥΝΟΣ». Τζάιμς Μπόντ.

• «ΤΟ ΠΛΟΙΟ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΩΝ». Ρεαλιστικό. Βίβιαν Λη, Σιμόν Σινιορέ.

• «ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΥΠΕΡΟΧΟΙ ΚΑΙ ΙΠΤΑΜΕΝΕΣ... ΣΑΚΑΡΑΚΕΣ». Θεαματικό.

• «ΓΙΑ ΠΟΙΟΝ ΧΤΥΠΑ Η ΚΑΜΠΑΝΑ». τού Χεμινγκγουάι. 'Ινγκριντ Μπέργμαν.

• «ΑΗΣΤΑΡΧΙΝΑ». Παρωδία ούέστερν. Τζέιν Φόντα.

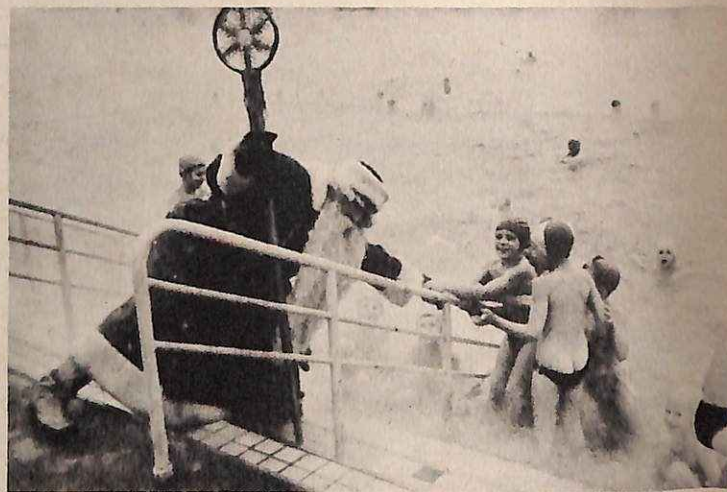
• «ΑΓΡΙΕΙΣ ΦΡΑΟΥΛΕΣ». τού 'Ινγκμαρ Μπέργμαν. 'Ινγκριντ Τουλίν.

ΟΙ ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟΙ ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΓΕΡΟΙ. ΓΙ ΑΥΤΟ ΚΑΙ Ο...

Εδω υι' Ευει

Απορεί ο "Αϊ - Βασίλης να έπαψε να είναι άγιος μετά την Ρωσική Έπανάσταση, αλλά δεν έπαψε να έχει την πατροπαράδοτη κόκκινη φορεσιά του, τις γούνες του, την μακρυά λευκή γενειάδα του και να φθάνει, όπως πάντα, από την Καισάρεια, με δώρα για τα μικρά Ρωσόπουλα. Έτσι ο φωτογραφικός φακός τον συνέλαβε να περιέρχεται τους χιονοσκεπαστους μασχολίτικους δρόμους με το έμβλημα της γενναιοδωρίας του στο χέρι ή ακόμη και να επισκέπτεται ένα κλειστό κολυμβητήριο, όπου οι μικροί θαυμαστές του κατέβαλαν προσπάθειες να τον τραβήξουν μέσα στο θερμό νερό...

...ΕΡΥΘΡΟΣ ΑΙ - ΒΑΣΙΛΗΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΕ ΛΙΓΗ ΞΕΣΤΗ ΣΤΗ ΘΕΡΜΗ ΠΙΣΙΝΑ

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Ή ρε μί α... μεθεορταστική ακολουθεί το αρκετά κεφάλτο και πολύχρωμο διάστημα ανάμεσα στα Χριστούγεννα και στην Πρωτοχρονιά. Πολλοί χόρεψαν, πολλοί ταξίδεψαν εντός και εκτός της Ελλάδας... Λίγα προγράμματα ακόμα, κυρίως θαλασσινά, για τα Φώτα και το «δάπτισμα των νερών» απόμειναν στο καρνέ των διακοπών. Η κοντινή γραφική και ναυτική συγχρόνως "Υδρα είναι αυτή τη φορά το σημείο συναντήσεως όσων κυνηγούν τα πατροπαράδοτα έθιμα.

Ή θ α λ α σ σ ι ν ή... διάθεση γεννιέται στην μόδα του 1966. Τα κεντήματα, πολλά πάντα στα βραδινά φορέματα, θα αντικατασταθούν από μικρά θαλασσινά δαστρακα. Ο Σούμπερτ έχει ήδη επιδείξει φορέματα ολοκέντητα με αγριοτριαντάφυλλα. Τα πέταλά τους είναι από μικρές άχρηδές σε λευκορόδιους ή φιλντισένιους τόνους.

Ή Β υ ζ α ν τ ι ν ή... Χριστούγεννα, παλαιού ημερολογίου έχουν πάει πολλοί να περάσουν στον "Αθω. "Υστερα από τις πολύχρωμες ευρωπαϊκές γιορτές της πόλης, είναι σωστή απόλαυση ή απομόνωση και το αυστηρό τυπικό του χειμωνιάτικου "Αγίου "Ορους.

Ή Ο μ έ γ α λ ο Κ α ρ ο υ ζ ο... Έδωσε κάποτε ένα ρεσιτάλ σε μια μικρή αμερικανική πόλη. Στο πρόγραμμα, μεταξύ άλλων, υπήρχε και ο "Ο σιδηρουργός" του Μπράμς. Λίγο πριν αρχίσει η παράσταση, κάποιος ζήτησε να δη έπειγόντως τον Καρούζο. "Ο καλλιτέχνης τον δέχτηκε. «Είδα στο πρόγραμμα, είπε ο επισκέπτης, ότι θα τραγουδήσετε τον "Σιδηρουργό". Έγώ είμαι ο σιδηράς αυτής της πόλεως...

Σας δίνω δέκα δολάρια για να πητε ότι, εκτός από τα άλλα, φτιάχνω και κλειδαριές!...

Ή Α ρ ω μ α τ ι σ μ έ ν α... λεωφορεία είχαν όνειρευθή στις "Ηνωμένες Πολιτείες. Τα όχηματά επρόκειτο να εκτέμπουν, μαζί με τα καυσάερισ, και άρωμα... ανθέων. Δυστυχώς οι πρώτες δοκιμές απέδειξαν πως η χημική ουσία που χρησιμοποιούσαν για να επιτύχουν αυτές τις... ρομαντικές διελεύσεις, κατέστρεφε τις μηχανές.

Ή Σ υ μ β ο υ λ έ ς ... Η "Ιόμη Φίχτ, από την Νέα "Υόρκη, έγινε πρό ήμερών εκατόν επτά ετών. «Σκέπτομαι και κάνω σχέδια για την εποχή που θα γίνω διακοσίων ετών». Η κ. Φίχτ έχει συνολικά 155 απογόνους.

Ή Σ τ ή ν «Μ υ ρ τ ι ά»... στο Μέτς, τακτική θαμών είναι η Τζένη Καρέζη. Η μικρή ταβέρνα, που φιλοδοξεί να γίνει ο «Βασιλειανός» της "Αθήνας, συγκεντρώνει τα βράδια πολλών καλλιτεχνικό κόσμο.

Ή Τ ε λ ω ν ε ί ο ν... έξιπρές: Οι Σουηδοί μελετούν ένα νέο σύστημα για την διευκόλυνση των τουριστών που επισκέπτονται τη χώρα τους... Κάθε ταξιδιώτης θα μπορεί να διαλέξει μεταξύ του πράσινου διαδρόμου, έφ' όσον δεν έχει τίποτα να δηλώσει, και του κόκκινου, έφ' όσον θα έχει έμπορεύματα προς έκτελωνισμόν. "Ένα δίκτυο ηλεκτρονικών ματιών θα παρακολουθεί τις «επιχειρήσεις» και, φυσικά, οι τελωνειακοί θα ενεργούν αβντισιατικές έρευνες στον πράσινο διαδρόμο.

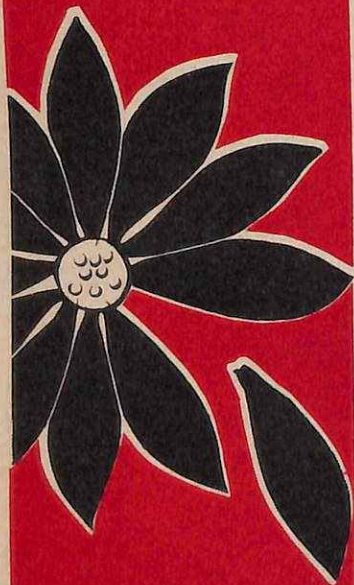
777

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ, ΑΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΑΚΟΜΗ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΡΟΥΝ ΟΤΙ ΑΡΧΙΣΑΝ ΗΔΗ ΝΑ ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΟ ΔΙΩΝΙΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΕΚΕΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΗΣ

ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Λουλουδια!!

Στις γιορτές
η ευγενιάτερη
προσφορά!

ΚΑΙ
Με την FLEUROP
Λουλουδια
με τις αλυσίδες σας
στο Ιστορικό...
Σ' όλον τον Κόσμο!

Δια παραγγελία:

Τηλ. 221-514

ΦΛΕΡΙΑΝΟΣ
Συντάγμα - Σταδίου 3

■ **«ΠΟΙΑ** είναι η αγαπημένη σας ψυχαγωγία;». Πάνω σ' αυτή την ερώτηση, οι απαντήσεις έδωσαν στην Γαλλία τα έξις αποτελέσματα: 25% των νεαρών Γάλλων, ηλικίας 16 - 24 χρόνων, προτιμούν τον κινηματογράφο, 22% το διάβασμα, 21% τους περιπάτους με μεγάλη παρέα, 13% τον χορό, 6% τα σπορ, 5% την τηλεόραση, 5% έξοδο ανά δυο, 3% τις οικογενειακές δραδιές. Και 1% να μαστορεύουν.

■ **ΕΝΑ** μεγάλο κατάστημα του 'Αμδούργου έλυσε με ένα παράξενο τρόπο το πρόβλημα των παραπόρων. Οι δυσραστημένες πελάτισσες εισάγονται σε μία αίθουσα άναμνης. Κουτί με κατευναστικά χάπια βρίσκεται εμφανώς τοποθετημένο πάνω σε ένα τραπέζι, με την ακόλουθη επιγραφή:

«Παρακαλείσθε, έχετε την καλωσύνη να πάρετε ένα χάπι, πριν διαμαρτυρηθείτε; Θα συνεννοηθούμε έτσι καλύτερα και θα κερδίσετε πολύτιμο χρόνο».

■ **ΟΙ** αρμόδιοι των ασφαλιστικών εταιριών της 'Αμερικής έκαναν την περίεργη διαπίστωση ότι: Οι άνθρωποι που έχουν ύψος κάτω του 1.65 μ. υπολογίζουν την ζωή τους γύρω στις 90.000 δρχ., ενώ εκείνοι που ξεπερνούν το 1.80 ασφαλίζουν συχνά την ζωή τους για πάνω από 200.000 δρχ. 'Ο λόγος του υπολογισμού αυτού: 'Αγνωστος.

■ **ΜΙΑ** νεαρή είχε παντρευτεί έναν χήρο. Πάνω σε κάποια συζήτηση, μία φίλη της την ρώτησε:

—'Ο άνδρας σου ανασφέρει συχνά την πρώτη του γυναίκα;
—Καθόλου. Κάποτε θέλησε κάτι να πη, αλλά τον στομάτησα άμέσως. 'Αρχισα να του μιλάω για τον μελλοντικό μου σύζυγο!...

■ **ΕΝΑΣ** Σκωτσέζος πάει στην Κουανή 'Ακτή. Μία μέρα ρωτάει ένα γκαρσόνι:

—Πόσο κοστίζει μία λεμονάδα;
—Δυο φράγκα, αν καθίστε σε τραπέζι.

—Και στον πάγκο;
—'Ενα φράγκο.

Τότε ο Σκωτσέζος σκέπτεται και ξαναρωτάει:

—'Αν στέκομαι στον πάγκο με το ένα πόδι, μήπως μπορώ να πληρώσω πενήντα λεπτά;

**Έδω
υι'
Ευαί**

■ **ΕΝΑΣ** πλούσιος 'Αμερικανός επιχειρηματίας προσλαμβάνει έναν εγγορίλλα για να τον προστατεύει.

—Πέτυχα στην ζωή, του λέει, κι αυτό μου κόστισε πολλούς έχθρους που ονειρεύονται να με θυλάνουν από τη μέση. Είσαι σε θέση να με προστατεύσεις;

—'Εν τάξει, λέει ο σωματοφύλακας, δώστε μου τα ονόματα και τις διευθύνσεις των έχθρων σας.

Και ο επιχειρηματίας του δίνει τον τηλεφωνικό κατάλογο.

■ **ΕΝΑ** σοβιετικό έργοστάσιο παρήγαγε θάλαμο από τεχνητό μετάξι που προστατεύει συγχρόνως από τη ζέση και από το κρύο. Το θάλαμο ψεκάζεται με μία πολύ λεπτή στρώση αλουμινίου και από τις δυο πλευρές. 'Εξωτερικώς δεν επιτρέπει στην ζέση να εισχωρήσει και εσωτερικώς εμποδίζει την απώλεια της θερμότητας του σώματος.

■ **ΕΝΑΣ** κύριος αγοράζει ένα παντελόνι. Στο σπίτι του διαπιστώνει ότι είναι πολύ μακρύ και παρακαλεί την γυναίκα του να του το κοντύνει λίγο. 'Εκείνη δεν έχει καιρό και παρακαλεί την κόρη της να το κάνει. 'Η κόρη δεν έχει καιρό και το δίνει στην υπηρέτρια. Ούτε όμως αυτή έχει καιρό και έτσι ο κύριος φοράει ένα παλιό παντελόνι. Δυο μέρες αργότερα, η γυναίκα του του λέει:

—Μπορείς να δάλης το καινούργιο σου παντελόνι, το κοντύνω με.

'Ο κύριος το δάζει και βλέπει κατάπληκτος ότι του φθάνει ως τα γόνατα.

'Η κόρη του και η υπηρέτρια αισθάνθηκαν τύψεις και το κοντύναν και οι δυο.

■ **ΜΠΟΡΕΙ** να πη κανείς ότι ο Στέφεν Τύσον από το Μπρίστον έκέρδισε την κόρη των ονείρων του με την σταθερότητα των αισθημάτων του και με το επιστολογραφικό του ταλέντο. Της υπεσχέθη να της γράφει συχνά κατά την διάρκεια των άρραδώνων τους και μέσα στα τέσσερα χρόνια που έμειναν άρραδωνισμένοι της έστειλε καθημερινά ένα γράμμα οκτώ σελίδων, με την προσθήκη τεσσάρων σελίδων για το Σάββατοκύριακο!

■ **ΟΙ** οικοδέσποινες που παραπονούνται για την έλλειψη οικιακών βοηθών άς σκεφθούν ότι η κατάσταση μπορεί να ήταν χειρότερη αν ο πολιτισμός είχε περισσότερο έπекταθη. Σύμφωνα με μία στατιστική της ΟΥΝΕΣΚΟ, πάνω από 700 εκατομμύρια άτομα στον πλανήτη μας τρώνε ακόμα με τα χέρια.

■ **ΓΝΩΜΗ** ενός κοινωνιολόγου: «'Η γυναίκα που έχει μόνο δυο φορέματα δεν έχει κανένα πρόβλημα. Πέραν όμως των δύο σεξ φορεμάτων οι δυσκολίες αυξάνουν. 'Η γυναίκα βρίσκεται σε κατάσταση διαρκούς έλλειψης, εδεν έχει τίποτε να φορέσει, όσο πλούσια και αν είναι η γκαρνταρόμπα της.

■ **ΔΥΟ** σύζυγοι, που συνήθως τσακώνονται, συζητούν μία φορά ήσυχα. —'Ενας άνθρωπος που κλέβει, μετανοώνει πάντοτε αργότερα, λέει με ύφος ανεπίδεκτο αντίρρησης ο άλλος.

—Κι όμως, απαντάει ειρωνικά η γυναίκα, ξέχασες τα φίλια που μου έκλεψες πριν παντρευτούμε;

—Καθόλου. Καί, για να είμαι ειλικρινής, δη μου η θεωρία βασίζεται σ' αυτό!...

■ **Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ** μίας σχολής γραμματέων εξηγεί στην καινούργια μαθήτριά:

—'Εδώ διδάσκουμε όλα όσα άφορούν την στενογραφία και την δακτυλογραφία.

—Και για την ταχύτητα;
—Σ' αυτό το πεδίο είμαστε άσυναγώνιστοι. Οι μισές από τις μαθήτριάς μας παντρεύονται τ' άφεντικά τους μέσα σε τρεις μήνες από την πρόσληψή τους. ■■■

■ **Στη Νέα 'Υόρκη** και άκολούθως στην Τζαμάικα σχεδιάζουν να τελέσουν σε λίγες μέρες τους δυο γάμους τους (έναν πολιτικό, έναν θρησκευτικό), ή μίς Κονσουέλλο Ράσσελ και ο κ. Νίκολας Βίλλιερς. 'Η μίς Ράσσελ είναι η μικρότερη κόρη της λαίδης Σάρρας Σπένσερ Τσώρτσιλ και του 'Εντουίν Ράσσελ, Νεοϋορκέζου εκδότη. Το ζεύγος, μετά τον γάμο, θα εγκατασταθή στην Λωζάννη της 'Ελβετίας, όπου εργάζεται ο κ. Βίλλιερς, συγγενής του δουκός του Κλάρεντον.

■ **Μία καλλονή** και ένας πνευματικός γόης. Είναι η πριγκίπισσα Γκρέης και ο διάσημος Γάλλος συγγραφέας 'Αντρέ Μαρουά, στο έτησιο γεύμα του Φιλολογικού Συμβουλίου του πριγκιπάτου του Μονακό, που έφέτος παρετέθη στο παρισινό έστιατόριο «Γκραν Βεφούρ». 'Ανάμεσα στις άλλες πνευματικές φυσιογνωμίες που παρέστησαν ήταν ο θεατρικός συγγραφέας Μαρσέλ Πανιόλ και ο μυθιστοριογράφος Κάρλο Μπρόν. Κατά την διάρκεια του γεύματος άπενεμήθη και το «βραβείο του πρίγκιπος Ραινιέ Γ' και της πριγκίπισσας του Μονακό», το όποιο έλαβε η συγγραφέας Φρανσουάζ Μαλλιέ - Ζορίς.

▲ **ΟΝΟΜΑΖΟΝΤΑΙ** Σοφί 'Αγκασίνσκι και Μαριάννα Σαλτιέ. Είναι γοητευτικές, αλλά εκείνο που τους χαρίζει το θαυμασμό εύτυχισμένο γέλιο, είναι το ότι αυτή τη στιγμή ταξιδεύουν για το Χόλλυγουντ, όπου η μία θα γελάσει περισσότερο και η άλλη θα κλάψει. Πρός το παρόν η κάθε μία ελπίζει ότι αυτή θα είναι η νικήτρια στον διαγωνισμό που ώργάνωσε η «Τουέντιθ Σέντσουρι Φόξ» για να βρη το κατάλληλο άηδόνι που θα αντικαταστήσει την διάσημη και δυναμική Ντόρις Νταίη, σε μία καινούργια υπερθεαματική παραγωγή της.

Ανδρναίοι και Ανδρναίες

Πρωτοχρονιά άποψε τα μεσάνυχτα. Την ώρα που δείκτης και λεπτοδείκτης του χρονικού εκκρεμους θα σηματοδύνουν από κοινοί το ξενίδ και την δροφή του σπιτιού σας, θα σβήσετε τα φώτα, σύμφωνα με το έθιμο, και το 65 θα γίνει 66.

(Πολλοί λένε ότι άπλως θα γ ο ά φ ε ι α ι 66 και τίποτ' άλλο — δηλαδή, πώς δεν πρόκειται στην ο ρ ο ι α ν' αλλάξει τίποτε. 'Αλλ' αυτοί φαίνεται να έχουν δροξη για φιλοσοφία).

Άφου, λοιπόν, το 65 γίνει 66, θα άκου-σούν ξεφωνητά χαράς, θ' άνάγουν πάλι τα φώτα κι όσοι δεν φιλήθηκαν κονφά, θα κά-νουν το ίδιο πράγμα φανερά. Οι συγγενείς θ' αλλάζουν άσπαρους άγαλλιάσεως και άν βρίσκεσθε σε «ρεβεγιόν», άνθρωποι που δεν σκεφθήκατε ποτέ να φιλήσετε θα σάς «σά-σουν» εύχετήριο φιλάκι — στο μάγουλο, στο μέτωπο, στα χείλη — άναλόγως βαθμού γνωριμίας, ηλικίας, φύλου καί... προθέσεων.

Θά έπακολουθήση το κόνιμο της πίτας, ή άναζήτηση του χρυσού νομίσματος — άν δ οικοδεσπότης είναι κονθαριάς —, οι άλα-λαγμοί του τυχερού της βραδιάς καί... τέρμα δια. 'Αρχίζει το χαρτοπαίγνιο!...

Βοήτε μου ένα σπύτι που να μην έχη «ζόγο» άπόψε το θράδυ κ' έλάτε να τα πού-με. Να πάρετε και το θραβείο σας. 'Ανακα-λύψτε ρετιρέ, έβδομο δροφο ή ιούγειο, ξε-τρυπώστε ύπόγειο, κεντρικό διαμέρισμα ή έ-ξοχικό σπύτι, που να μην ύπάρχη τραπούλα έν δράσει, ρουλέττα, οδόουρα του «πάρτα δια». Που να μην παίζουν ταπεινή κοντοίνα, παι-δικό «μουντζούρη» ή «τριάντα ένα», πόκα με φασόλια ή με φραγκοδίφραγκα, πόκερ με δεκάρικα, «κούν - κάν», με «ρούμπους» ή «σεμμέν ντε φέρι» σπάταλο — με χιλιάρικα και δεκαχίλιαρα — μεγαλοπρεπές, προκλη-τικό, αγωνιώδες, έορταστικό, πέρα για πέρα πρωτοχρονιάτικο...

Άνθρωποι συντηρητικοί, διατακτικοί, που σκέπτονται και το τάλληρο, μεταβάλλον-ται το θράδυ αυτό της Παραμονής σε τολμη-ρούς, άδιστακτους τυχοδιώκτες του πράσινου τραπέζιου. Μαζί με τους καθ' έξιν χαρτοπαί-ζοντας, ξανοίγονται άγρήφιστα στον πράσινο-ώκεανό του τραπέζιου. Ποντάρουν σε ένα από τα τραπουλόχαρτα που πλέουν σαν σχε-δίες σωτηρίας — ή καταστροφής — ποιά που είναι γι' αυτούς διάκληρη περιουσία τις

άλλες 364 ημέρες του χρόνου και αγωνιούν για τη νίκη.

«Για το καλό», λένε και οίχουν στα κύ-ματα της πράσινης τούχας πράσινα πεντα-κοσάρια και καφετιά χιλιάρικα, με την έλπί-δα ότι δεν θα τ' άρπάξη το κύμα. 'Αν δούμε πώς θα πάη ο νέος χρόνος», ξαναλένε. Και ξαναπαίζουν...

Κι αυτή είναι ή αλήθεια. Δεν έγιναν ξαφνικά μανιακοί του «ζόγου» οι φιλήσυχοι αυτοί άνθρωποι. Μια φορά τον χρόνο δοκι-μάζουν την τύχη, και ή πράξη τους άποτελεί μόνον ή, θυσία, επίκληση στο πεπρωμένο, έξ-ορκισμό στις δυνάμεις που καταγράφουν το μέλλον. Σεντύνονται τον καθημερινό έαντί-τους και, για λίγες ώρες, αισθάνονται μονο-μάχοι που κονταροκτυπιούνται με το σκοτεινό κι άδέβαιο πεπρωμένο. Νοικοκύρηδες, που ηδύατε άπόψε στον κέλητα της περιπέτειας: Καλή τύχη. 'Ακόμη κι άν χάσετε, κρατήστε ψηλά το ήθικό σας. 'Απόψε φθάνει ένας καινούργιος, άξόδευτος χρόνος. 365 ημέρες έλπίδας.

θ. Δασκ.

ΜΙΚΡΟΙ καθημερινοί άνθρωποι, μια άτμόσφαιρα άχαρης, άσφυ-χτικής ζωής, ένας, παρά την λυ-ρική διάθεση, κλεισμένος όρίζον-τας. Αυτοί είναι οι πόλοι όπου προσανατολίζονται τα δεκαέξη δι-ηγήματα του τελευταίου βιβλίου που έστειλε από τον Πύργο ο γνωστός συγγραφέας κ. Τάκης Δόξας. «Μικροζώες» (Πύργος, 1965, σελ. 213), είναι ο τίτλος του, που έπιτυχημένα χαρακτηρί-ζει το περιεχόμενο. Κι άκόμη, ά-είζει να σημειωθεί ή θαυμάσια έμ-φάνιση του βιβλίου, που στοιχειο-τετήθηκε και τυπώθηκε έξ έλοκλη-ρου στον Πύργο.

ΑΠΟ τα σημαντικότερα μυθιστο-ρήματα του Γκράχαμ Γκρήν, το «Η Δύναμη και ή Δόξα» (Μετά-φραση Μερόπης Οικονόμου, «Οι Έκδόσεις των Φίλων», 'Αθήνα 1965, σελ. 294, δρχ. 60) δεν εί-ναι άγνωστο στο έλληνικό κοι-

νό. Πριν από μερικά χρόνια προ-βλήθηκε έδώ ή κινηματογραφική μεταγραφή του με έναν έκπληκτι-κό Λώρενς 'Ολίβιε στον ρόλο του άμαρτωλού Μεξικανού ιερέα, που αγαπάει ύπερβολικά το άλκοόλ, και που έχει σπείρει ένα έξώγαμο με μια ένορίτισσά του. 'Ο άμαρ-τωλός αυτός, που μονάχα την πε-ριφρόνηση του κάθε άξιπρεπούς άνθρώπου μπορεί να προκαλέση, γίνεται, κατά μια παράξενη οίκο-νομία, σκευός έκλογής και στο τέ-λος θα βαδίση το δρόμο του μαρ-τυρίου, στο σπαρασσόμενο από την επανάσταση Μεξικό. «'Ο Γκράχαμ Γκρήν διεισέδωσε μέσα στο άγνωστο βασίλειο της Φύσης και της Θείας Χάρης», θα πη για το βιβλίο αυτό στον πρόλογό του ένας άλλος πιστός συγγραφέας της εποχής μας, ο Φρανσουά Μα-ριάκ.

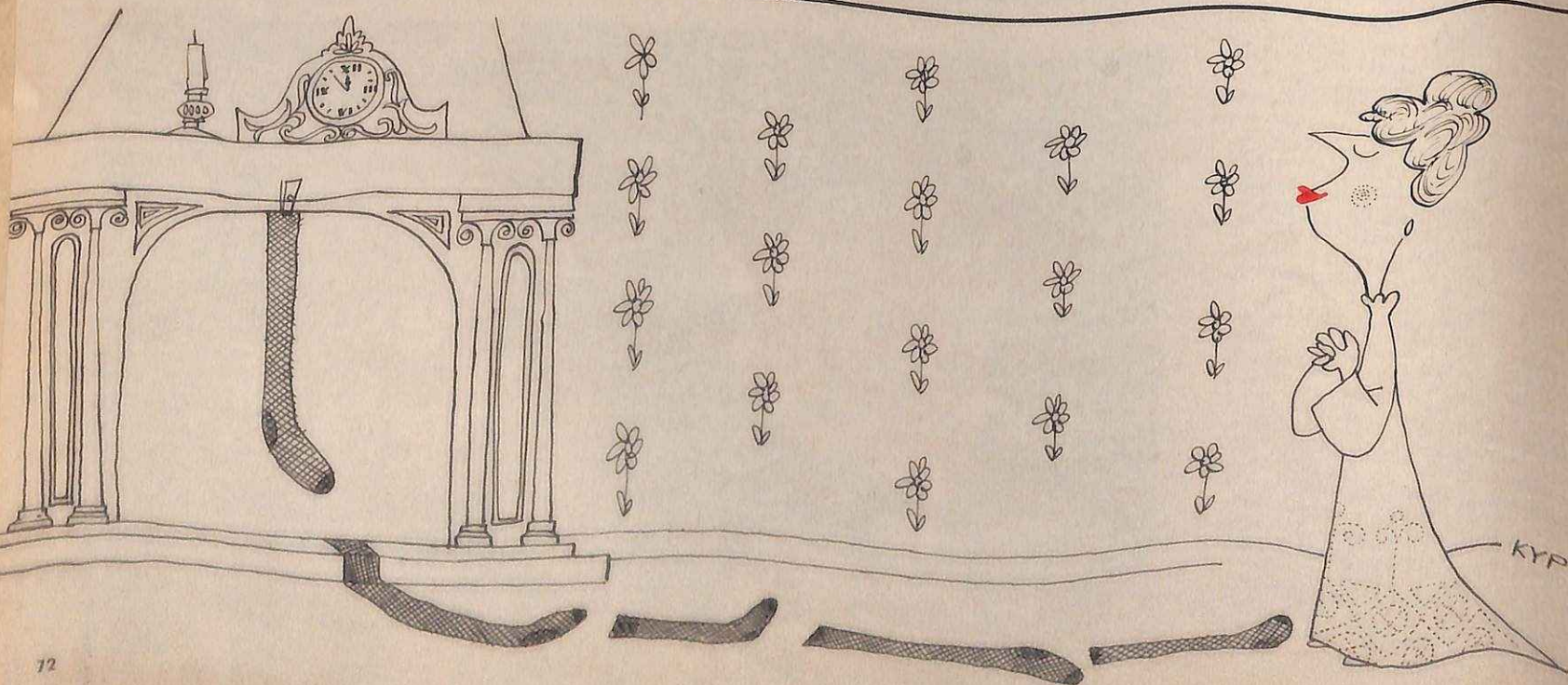
ΚΛΕΙΣΜΕΝΗ στο χαρέμι του Μεκνές, ή 'Αγγελική δραματίζε-ται άπελπισμένα την έλευθερία της. Το περιβάλλον είναι άφόρη-το. Παγίδες που άπειλούν την ψυ-χή και το νοϋ της περισσότερο από την ζωή της, ραδιουργίες, αί-μα, λαγνεία και μυστήριο. Και μέσα σ' αυτή την κόλαση, όπου δεσπόζει ή σκιά του Μεγάλου Εύ-νούχου, θα φανή ξάφνου ένα μικρό φώς, μια έλπίδα, και θα δώση στον Σερζάν Γκολόν την ευκαιρία να δγάλη από το αδιέξοδο την «'Αγγελική» του, στο δέκατο πέμ-πτο βιβλίο της «Η Παγίδα του Πάθους» (Μετάφραση Ξ. Χατζη-γρηγόρη, «Γαλαξίας», σελ. 176, δρχ. 20), ώστε το πολυβρύλητο μυθιστόρημα - ποταμός να συνε-χίση την πορεία της έκπληκτικής ήρωίδας μέσα από νέους κινδύ-νους και νέους έρωτες.

ΤΟ ΠΙΟ πολυδιαβασμένο μυθι-στόρημα του Σόμερσετ Μάμ εί-ναι άσφαλώς «Η 'Ανθρώπινη Δου-λεία», που μια νέα έκδοσή του (Μετάφραση Γιάννη Λάμψα, 'Εκ-δόσεις «Μπεργαδής», 'Αθήνα 1965 σελ. 571), κυκλοφόρησε τις ήμέ-ρες που ο διάσημος Άγγλος συγ-γραφέας έφυγε, πλήρης ήμερών, από αυτόν τον κόσμο. Σ' έναν πρόλογο που έχει γράψει ο ίδιος ο δημιουργός του, εξομολογείται: «'Η «'Ανθρώπινη Δουλεία» δεν είναι αυτοβιογραφία: Είναι αυ-τοβιογραφικό μυθιστόρημα. Το πραγματικό και το φανταστικό ά-νακατεύονται τόσο στενά, που γί-νονται σχεδόν άξεχώριστα. Τα συναισθήματα είναι δικά μου, όχι όμως και τα έπεισόδια».

ΕΝΑΣ άκόμη τόμος, ο έβδομος, της Γενικής Παγκοσμίου 'Εγκυ-κλοπαιδείας «Πάπυρος - Λαρούς» συμπληρώθηκε και διβλιοδετήθη-κε, ενώ ή έκδοση που συνεχίζεται σε έβδομαδιαία τεύχη βάνει πιά προς το δωδεκάτομο τέρμα της. 'Ο τόμος αυτός περιλαμβάνει τα λήμματα «Ζ - Καισαριανή», καί, όπως γίνεται και με όλους τους προηγούμενους τόμους, τα άρθρα άποτελούν πιστή μετάφραση των άρθρων του περιφήμου γαλλικού «Λαρούς», ενώ όσα άφορούν την 'Ελλάδα γράφονται έξ άρχης και άναπτύσσονται από έκλεκτό έπι-τελείο έπιστημόνων και ανθρώ-πων των γραμμάτων.

ΘΕΡΜΟ άσπασμό προσφέρει ή Βασίλισσα Άννα - Μαρία στην μία από τις δυό σολίστ της θαυμάσιας μουσικής βραδιάς. Είναι ή πριγκίπισσα Ειρήνη που, μαζί με την Τζίνα Μπαχάουερ και την 'Ορχήστρα 'Εγχόρδων του Ε.Ι.Ρ., και υπό την διεύθυνση του αρχιμουσικού 'Αλεκ Σέρμαν, έρμήνευσε το Κοντσέρτο για Έγχόρδα και δύο πιάνο του Μπάχ. Την συναλία, που δόθηκε στην «Μεγάλη Βρεταννία», ύπέρ των σκοπών του συλλόγου «Μουσική του Παιδιού», παρηκολούθησαν οι Βα-σιλείς, ή Βασίλισσα - Μητέρα, διπλωμάτες και μέλη της άθηναϊκής κοινωνίας...

Ανναίοι και Ανναίες

Είναι οι μέρες που ή Α.Μ. το Παιδί έχει τα περισσότερα δικαιώματα — διακοπές, γλυκά, δώρα. Φυσικά, ανάμεσα στα τελευταία περιλαμβάνεται και το βιβλίο. Φανταχτερά, καλοτυπωμένα, εικονογραφημένα, πολύχρωμα, βιβλία κάθε λογής και για κάθε ηλικία, κατακλύζουν τις χριστουγεννιάτικες βιτρίνες και προσελκύουν τους μικρούς και δάζουν στο δώλημα της επιλογής τους μεγάλους. Τι πρέπει να προσφέρωμε στο παιδί, που να είναι ταυτόχρονα ευάριστο, καλαίσθητο, χρήσιμο; Για να διευκολύνουν τους άναγνώστες τους, οι «ΕΙΚΟΝΕΣ» έκαναν μια προσεκτική έρευνα στα βιβλιοπωλεία και αφού εξέτασαν τί προσφέρεται αυτές τις ημέρες, προτείνουν ενδεικτικώς, για τους ενδιαφερομένους, τα παρακάτω βιβλία:

Η σειρά «Αναγνώστες Ιστοριών» (Έκδοση «Αγκύρας») δίνει μικρές χαριτωμένες περιγραφές, συνδυασμένες με ωραίες εικόνες. Κείμενα παρμένα από ένα πρότυπο, σε φροντισμένη απόδοση Γ. Τσουκαλά. Οι λέξεις, σε συνδυασμό με την εικόνα του αντικείμενου, προσφέρονται για τα νήπια στα «Παιχνίδια μου», που εξέδωσε ο «Μίνωας». Γνωριμία με τα ζώα κάνουν οι μικροί παρακολουθώντας την σειρά «Πεταλούδες», του οίκου «Παπαδόπουλος». Τα ζώα επίσης γνωρίζει στα παιδιά και μία άλλη σειρά. «Τα βιβλία της θείας Νίκης», που εκδίδει η «Χρυσή Πέννα». Τέλος, η Κα Υ.Α. Βουρλούμη μαθαίνει στα παιδιά ωραία χρήσιμα πράγματα σε ποιητάκια, που συγκέντρωσε στο εικονογραφημένο από την κ. Ε. Βουρλούμη μικρό βιβλίο «Πριν πάω Σχολείο».

Για παιδιά 5 - 8 ετών

Μία φημισμένη προσωπικότητα στον ελληνικό παιδόκοσμο: «Η Σουβλίτσα». Υστερα από τις περιπέτειές της στο Κουκλοθέατρο του Μπάριμπα - Μυτούση, έρχεται τώρα και σαν βιβλίο να διασκεδάσει τους μικρούς με τις «Σκαυδελιές της Σουβλίτσας», της Κας «Ελένης Θεοχάρη - Περράκη. Εικονογραφημένο από την ίδια. Η σειρά «Πεταλούδες» και πάλι μάς φέρνει την «Αλίκη» σε διάφορες «Αδελφότητες» της σχολικής της δραστηριότητας — στο σχολείο, στο λούκι - πάρκι κλπ. Διασκευή κειμένων από ένα πρότυπο και πλούσια εικονογράφηση. Η «Χρυσή Πέννα» προσφέρει επίσης την «Καρολίνα» σε μεγάλο σχήμα και εξαιρετική εικονογράφηση — η «Καρολίνα» και το αυτοκίνητό της, «Οι διακοπές της Καρολίνας». Κείμενα και εικόνες από γαλλικά πρότυπα.

Για τα πιο μεγάλα παιδιά

Εδώ η ποιικιλία είναι, δέβαια, πλουσιώτερη. Άλλα και οι απαιτήσεις των μικρών άναγνώστών μεγαλύνονται, γιατί έχει πιά άρχισι να λειτουργή η κρίση. Προσφέρονται, ωστόσο, φέτος βιβλία, αν όχι τέλεια, πάντως ικανά να καλύψουν τις διάφορες πλευρές των ενδιαφερόντων του παιδιού.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑ: Οι όμηρικές παραδόσεις είναι πάντα ζωντανές στην μνήμη του λαού μας. Και στην φαντασία των παιδιών κατέχουν ξεχωριστή θέση. Σ' αυτή την κατηγορία ανήκουν ο «Οδυσσεύς» του γνωστού συγγραφέα κ. Χάρη Σεκαλιάρου (Βιβλιοπωλείον «Εστίας») και ο «Τρωικός πόλεμος» του κ. Βασ. Καστανιώτη (Έκδόσεις «Λοδέρβους»).

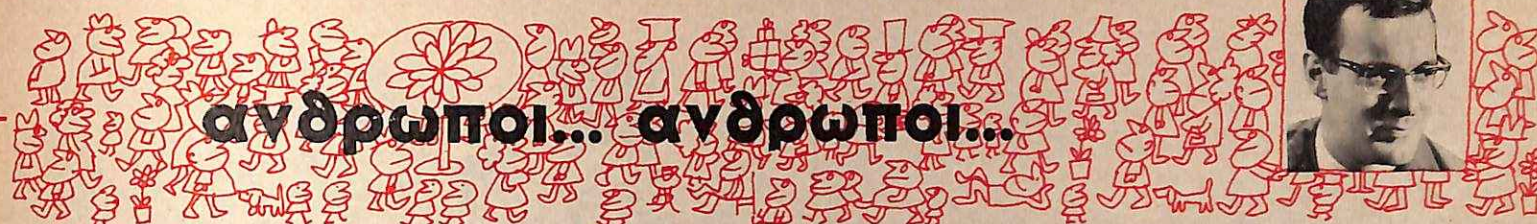
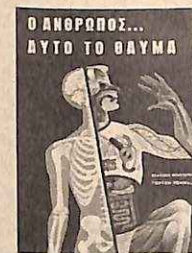
«Ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο του ελληνικού παρελθόντος είναι το Εικαστικό. Το καλύπτουν «Ο μικρός μουρλογιέρης» της Κας Γαλάτειας Γρηγοριάδου («Εστίας»), το Ιστορικό αφήγημα που πήρε το Α' Βραβείο Παιδικού Μυθιστορήματος, καθώς επίσης και η εικονογραφία «Τ. Καραϊσκάκης» του Θέμου Ροδάδη (Έκδόσεις «Κένταυρος»).

ΒΙΟΓΡΑΦΙΕΣ: «Η ζωή του Μότσαρτ» προσφέρεται με όλες τις συναρπαστικές φάσεις της δημιουργικής σταδιοδρομίας του εκπληκτικού συνθέτου στο βιογραφικό μυθιστόρημα «Μότσαρτ» του Ρ. Χίντερκ - Κότσερ (Έκδόσεις Γ. Βλέσσας).

Οι «Μεγάλοι θαλασσοπόροι», του Σπ. Χατζηδάκη (Έκδόσεις «Αστήρ») περιλαμβάνουν επτά βιογραφίες για ηρωικές μορφές της αρχαιότητας και των νεωτέρων χρόνων, Προλογίζει ο κ. Άνδρέας Καραντώνης.

Τον τρίτο τόμο της σειράς «Οι Μεγάλοι της ανθρωπότητας» (Έκδόσεις Γ. Βλέσσας) προσφέρουν οι γνωστοί συγγραφείς Άλκης Τρωπαϊάτης και Δ. Γιάκος.

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑ: Την πορεία της ανθρωπότητας διανύει ο μικρός άναγνώστης των διηγημάτων του τόμου «Ο άβυσσος προχωρεί», του Γ. Μαύρ. Και πάλι η «Χρυσή Πέννα» προσφέρει στο μεγάλο παιδί μία σειρά από συναρπαστικές εγκυκλοπαιδείες. «Ανάμεσα σ' αυτές ξεχωρίζουν: «Ο άνθρωπος — από το το θάμα», μία συγκέντρωση βασικών γνώσεων για την λειτουργία του ανθρώπινου οργανισμού. «Το διάστημα», μία έπιτομή των τελευταίων επισημονικών κατακτήσεων στον τομέα του Διαστήματος. Τέλος, η «Παγκόσμιος Παιδική Γεωγραφία», που δίνει στοιχεία και περιγραφές για όλη την υρόγειο. Τα βιβλία αυτά, γραμμένα από

ΤΟΥ ΦΡΕΝΤΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΨΗΓΜΑΤΑ

Στην παραλία της Άναβύσσου, μία ταβέρνα διαφημίζει ως εξής τις θαλασσινές σπεσιαλιτέ της: ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ... INKSTAND... ΧΤΑΠΟΔΙΑ... POLYR...

Δηλαδή, ούτε λίγο, ούτε πολύ, ή νέα σπεσιαλιτέ του μαγαζιού είναι τα μελανοδοχεία. Άλλοδαποί, σπεύσατε...

Ε. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
Ποιήτων 89

Καί, μιλώντας για την αγγλομάθεια των κινηματογραφιστών μας, πώς σας φάνηκε εκείνο το «Witegin highs», όπως μεταφράστηκαν τα «Ανεμοδαρμένα ύψη» στην «Βρετάνια».

Ν.Α.
Πανεπιστημίου 20

«Οι Έλληνες έχουν το ίδιο δικαίωμα να μιλούν περί σοβαρότητας, όσο έχουν και οι τυφλοί να μιλούν περί χρωμάτων!» είχε πει κάποτε ο Έρμανουήλ Ροΐδης.

Αυτό σκέφτηκα, διαβάζοντας το έντυπο ενός μουσικού συγκροτήματος, το οποίο διακρίνεται για τις πυκνές γαίες του. Εσχολίαζε το ρεσιτάλ ενός άλλου μουσικού συγκροτήματος και κατέληγε: «Λίγη σοβαρότης δεν βλάπτει...».

Άθαντε Ροΐδη...

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Διαβάζοντας το άρθρο που δημοσιεύτηκε στις τελευταίες «ΕΙΚΟΝΕΣ» για τον Ντάνυ Καίη θυμήθηκα ένα απόφθεγμα του φιλοσοφημένου ήθοιού:

«Κωμικός είναι αυτός που δεν παίρνει τίποτε, απόλυτος τίποτε στα σοβαρά — παρκτός τόν εαυτό του».

ΧΡ. ΑΝΤΩΝΑΣ
Σουφιά 8

ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ να ζητήσω συγγνώμη από το «Ζευγάρι του λαού», όπως τιτλοφορούνται ο κ. Νίκος Ξανθόπουλος και η Κα Μάρθα Βούρτσον. Είχα γράψει ότι οι ταινίες τους σημειώνουν ρεκόρ εισιτηρίων, κυρίως στην ελληνική υπαίθρο, αλλά όπως έμαθα, τελευταία είχαν μία αισθητή κάμψη.

Το φαινόμενο ερευνήθηκε σε βάθος από τους κινηματογραφικούς μας παρατηρητές. Οι εξηγήσεις που έδόθηκαν ήταν δύο:

1. Κάτι άρχισε να πηγαίνει στραβά στο ζευγάρι του λαού...

2. Κάτι άρχισε να πηγαίνει καλά στην ελληνική υπαίθρο.

Τελικώς διεπιστώθη ότι συνέβαινε το δεύτερο, και συγκεκριμένα το εξής: Στην πρώτη ταινία που έγυρσε το ζευγάρι του λαού, ο κ. Ξανθόπουλος έπαιζε μπουζούκι, ή δε Κα Βούρτσον μαγευόταν από τις διπλοπεννιές του. Ο συνδυασμός άρεσε εξαιρετικά στο κοινό, που έτρεχε πατείς με πατώ

σε να δει τον κ. Ξανθόπουλο να παίζει μπουζούκι και την Κα Βούρτσον να τον ακούει.

ΠΑΓΙΔΕΣ

Η επιτυχία όμως έχει και τις παγίδες της. Και στην δεύτερη ταινία του (νομίζω και στην τρίτη...) το ζευγάρι του λαού ακολουθούσε την ίδια συν-

ταγή, με αποτέλεσμα να παρατηρήται το εξής φαινόμενο. Το κοινό έθλεπε στις διαφημίσεις τα όνόματα και έσπευδε να δει την ταινία, αλλά όταν έφτανε στις φωτογραφίες, ανέκρουε πρόθυμα: «Πάμε να φύγουμε, παιδιά, το είδαμε. Είναι εκεί που παίζει ο Ξανθόπουλος μπουζούκι...»

Και όσοι βέβαια έπειθοντο από τον ταμία ότι επρόκειτο για άλλη ταινία και για άλλο μπουζούκι, αγόραζαν εισιτήριο και έμπαιναν μέσα. Οι άλλοι όμως; Οι άπιστοι; Η στατιστική έδειξε ότι ένα μεγάλο μέρος του λαού, θυμάται τις τραγικές παρεξηγήσεις, είχε δει το ζευγάρι του λαού και δεν είχε δει τη νέα του ταινία.

Τώρα μαθαίνω ότι στην νέα ταινία ο κ. Ξανθόπουλος δεν παίζει μπουζούκι. Κατά τα άλλα το ζευγάρι του λαού συνεχίζει το διαίτη του...

ΦΟΥΡΤΟΥΝΑ

Ο κ. ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ-ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ διωρίσθηκε νέος γραμματέας 'Αθλητισμού. Η απόφαση είναι άκρως επιτυχής — για πολλούς λόγους: Η στήλη αναφέρει έναν από αυτούς. Ο κ. Μαυροκορδάτος, παλιός πρωταθλητής του ύψους στίβου, είναι ο μόνος που δεν κινδυνεύει να θαλασσοπνιγεί μέσα στην φορτούνα, που λέγεται ελληνικός αθλητισμός...

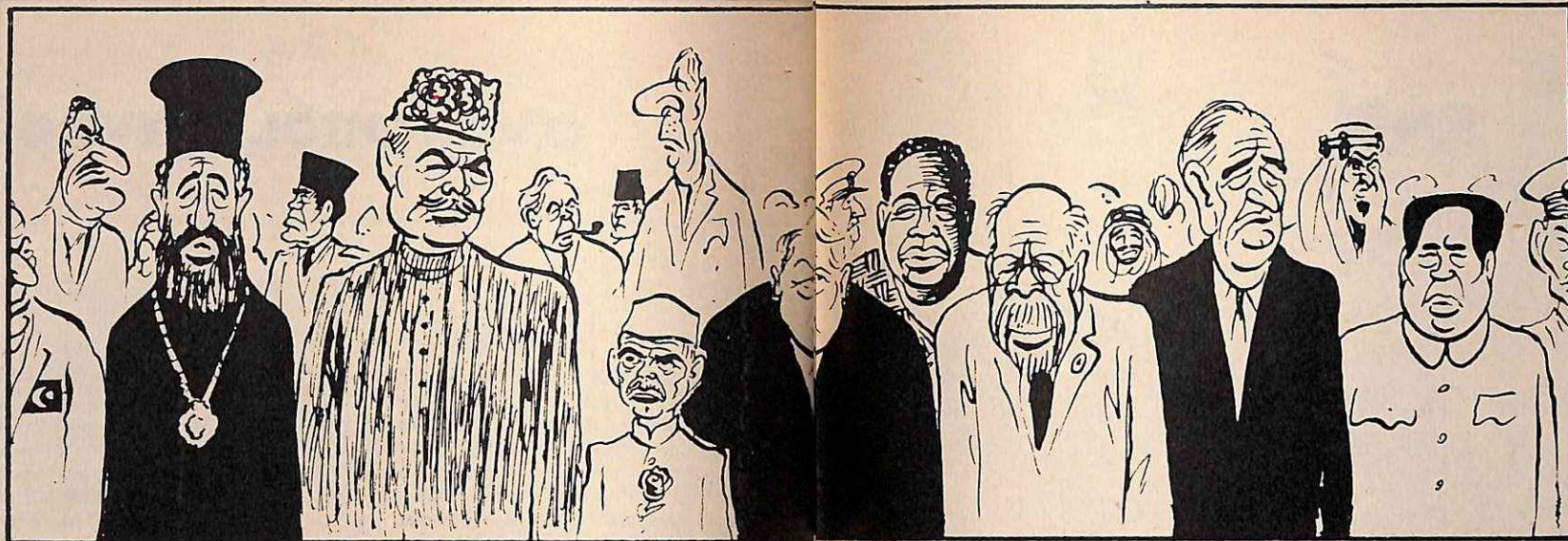
ΚΟΥ'ΙΖ

Γνωρίζετε ποιος είναι ο καπελλωμένος αυτός νεαρός, με την μαμά του;

Σοφί Βουκομπε Σμ.
Σουφιά 8
Σουφιά 8
Σουφιά 8

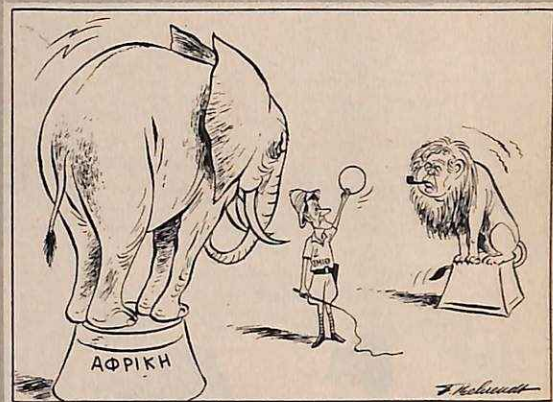
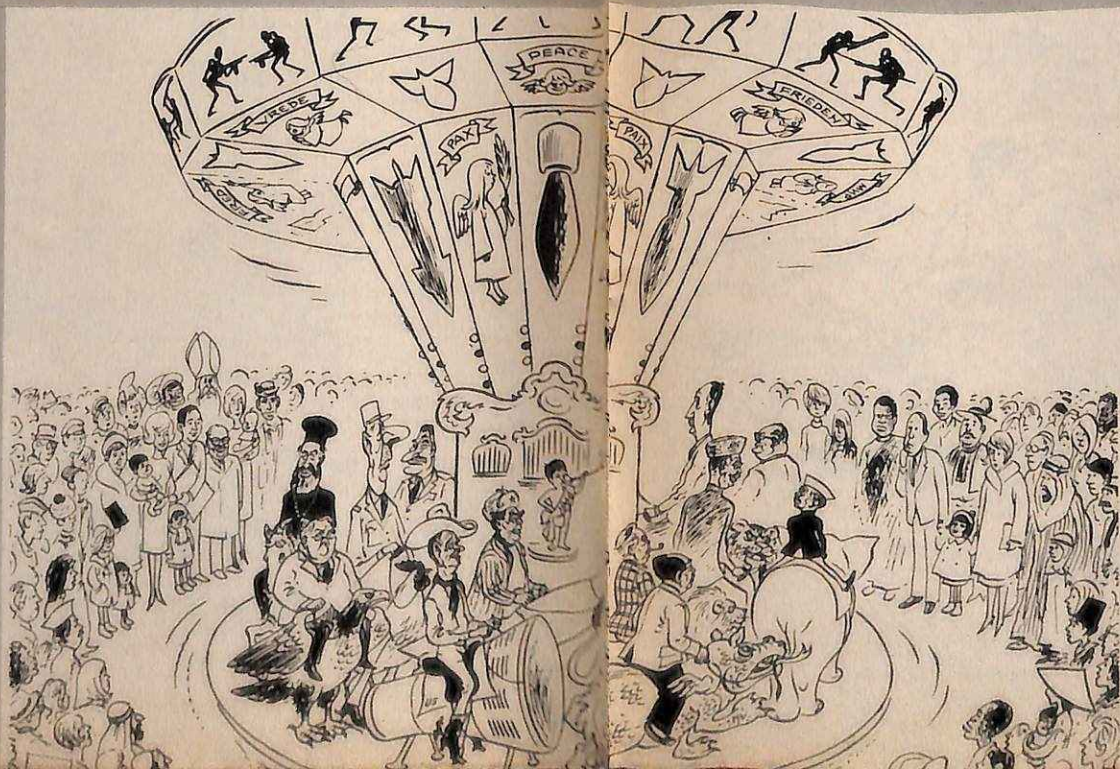
ΟΙ ΚΥΡΙΟΤΕΡΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ 1965

Σ' ΕΝΑ ΣΚΙΤΣΟ ΤΟΥ ΜΠΕΡΕΝΤ. ΓΝΩΣΤΕΣ ΘΥΣΙΟΓΝΩΜΙΕΣ, ΓΝΩΣΤΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

“Ένας χρόνος μέ τὸ πεννάκι

τοῦ γελοιογράφου

ΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ τῆς διεθνούς πολιτικῆς ἐπικαιρότητας εἶναι ἕνα λούνα - πάρκ γιὰ τὸν Μπέρεντ. Ὁ Τζόνσον πάνω στὸ «Τζέμινι», ὁ Μπρέζνιεφ στὸν πύραυλό του, ὁ Μάο στὸν δράκο του, ὁ Οὐίλσον στὸν λέοντά του, ὁ Σάστρι στὸν ἐλέφαντά του, ὁ Ἀγιούμ Χάν στὴν τίγρη του, ὁ Ἑρχαρτ στὸν ἀετό του, ὁ Ντέ Γκὼλ στὸν πετεινό του καὶ ὁ Μακάριος στὸ γαϊδουράκι του γυρίζουν... γυρίζουν, ἐνῶ ὁ κόσμος ἀλόγιστα τοὺς παρακολουθεῖ μᾶλλον σκεπτικὸς καὶ ἀέμωτος.

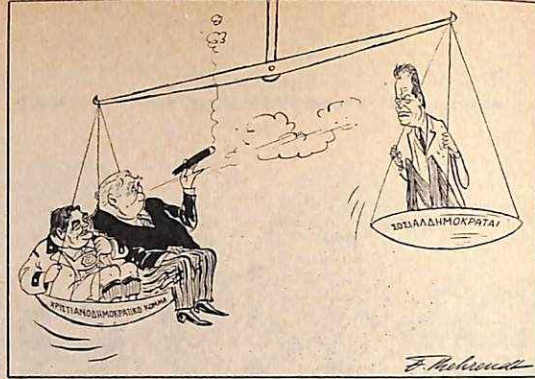
«ΜΕ ΟΛΕΣ μὰς τὶς γνώσεις», εἶναι τὸ σαρκαστικὸ σχόλιο στὸ σκίτσο αὐτό, ποὺ παρουσιάζει τὴν «πολιτισμένη» καὶ γεμάτη ἐπιστημονικὲς γνώσεις ἀνθρωπότητα νὰ παρακολουθεῖ σχεδὸν ἀνίσχυρη τὸ ἐτοιμοθάνατο Βιετνάμ.

ΛΙΓΟ ΔΥΣΚΟΛΟ. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ρωθεσίας Ἰαν Σμίτ διατάζει τὸν λέοντα τῆς Μεγάλης Βρεταννίας νὰ πηδήσει μέσα στὸ μικροσκοπικὸ στεφάνι του...

ΣΤΟ «ΠΡΟΣΚΗΝΗΡΙΟ ΤΟΥ Ν.Α.Τ.Ο.», ὁ ναυαρχὸντὸς Ντέ Γκὼλ στρέφει ἀντίθετα τὸ κεφάλι, πρὸς μεγάλο ἐκνευρισμὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Λέμνιτερ.

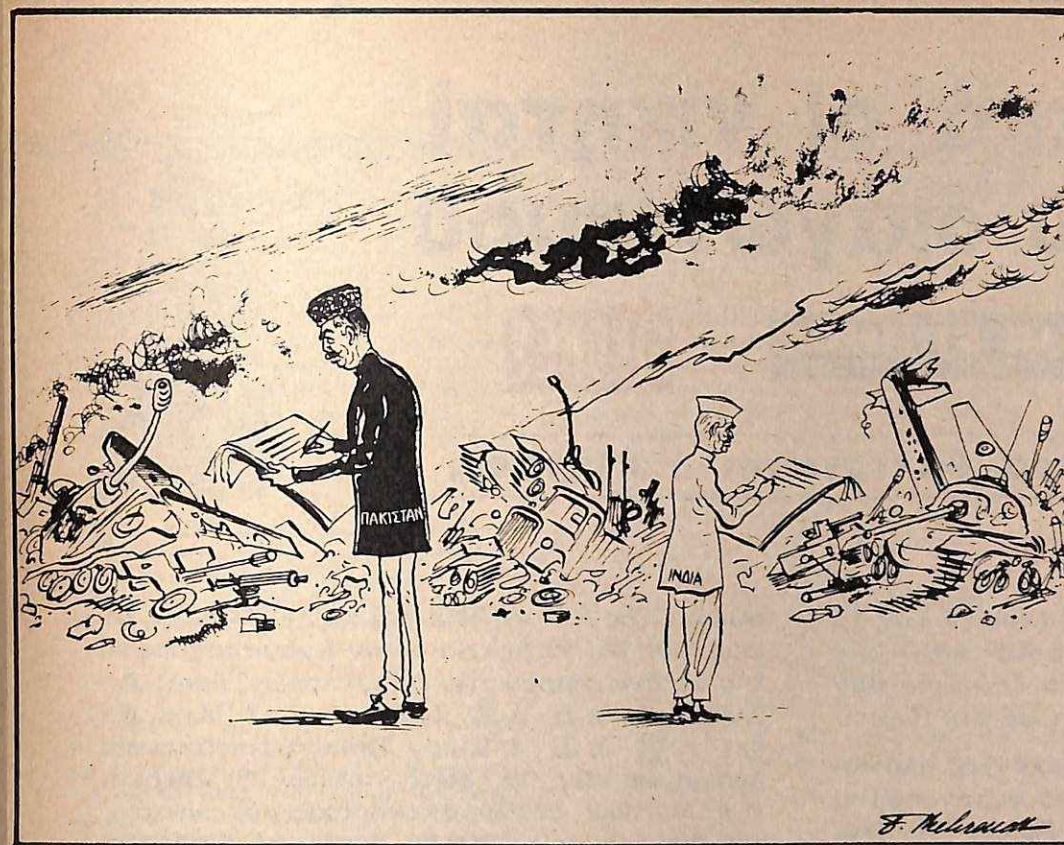
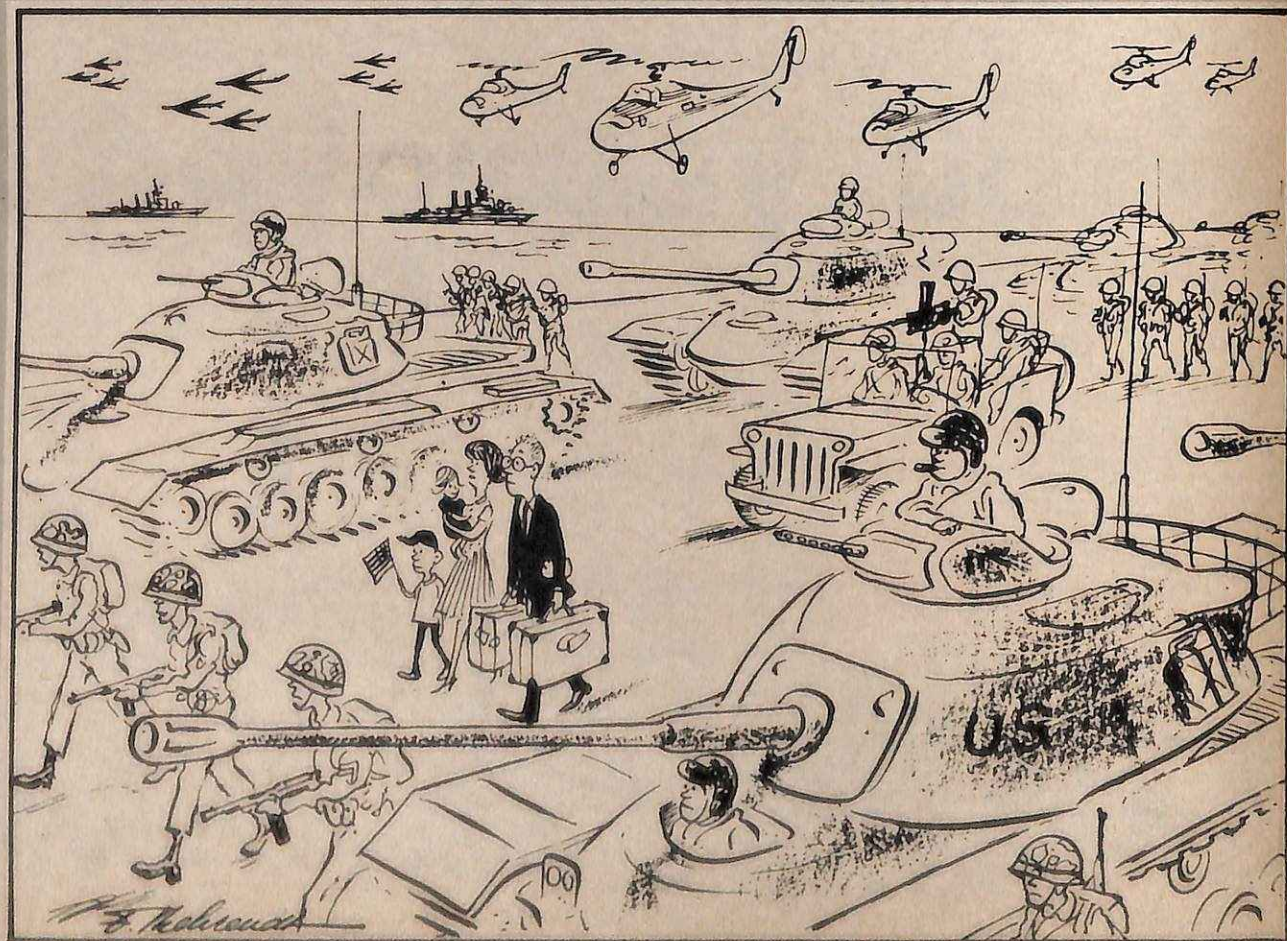
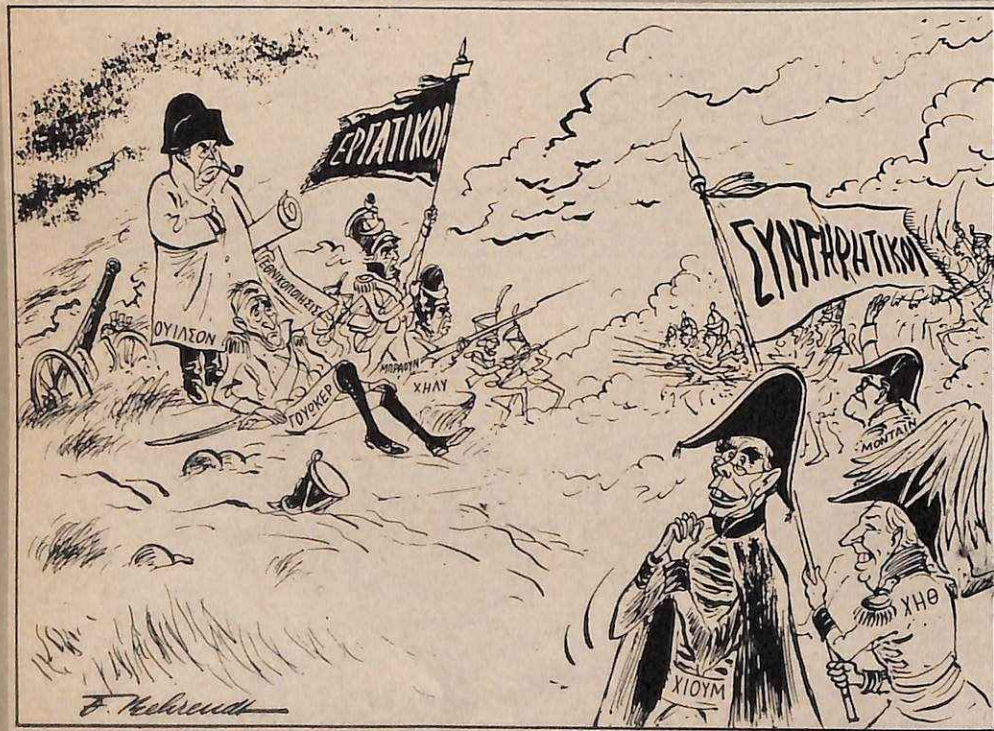
ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΙΚΑΝΟΠΟΙΗΣΕΩΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΑΠΟΤΥΠΩΘΗ ΣΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΦΡΙΤΣ ΜΠΕΡΕΝΤ. Ο ΓΕΡΜΑΝΟΣ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΙΑ ΣΗΜΕΡΑ ΕΝΑΣ ΔΙΕΘΝΗΣ «ΜΑΙΤΡ» ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΙΤΣΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ 40 ΧΩΡΩΝ. Η ΟΞΥΤΑΤΗ ΚΑΙ ΕΥΣΤΟΧΗ ΣΑΤΙΡΑ ΤΟΥ ΔΕΝ ΔΙΝΕΙ ΜΟΝΟ ΤΗΝ ΕΥΤΡΑΠΕΛΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ, ΑΛΛΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΚΑΙ ΚΑΥΤΗΡΙΑΖΕΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΕΥΡΕΣ, ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΕΙΣΔΥΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΙΑΣ ΒΑΘΥΣΤΟΧΑΣΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑΣ. Ο ΦΡ. ΜΠΕΡΕΝΤ, ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΕ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ ΚΑΙ ΕΞΗΣΕ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, ΕΙΝΑΙ ΤΩΡΑ ΕΓΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΟΛΑΝΔΙΑ, ΑΠ' ΟΠΟΥ ΤΡΟΦΟΔΟΤΕΙ ΜΕ ΣΚΙΤΣΑ ΤΑ ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΑ ΕΝΤΥΠΑ ΜΕ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΑΝΑ ΤΗΝ ΓΗ

▲ «ΛΟΙΠΟΝ, ΜΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΑΡΟΣ», λέει ο Έρχαρτ στον Βίλλυ Μπράντ, αφού τον νίκησε στις γερμανικές εκλογές. Ο Γερμανός καγκελάριος έχει στο πλευρό του τον Στράους πού, με τις ψήφους της Βαυαρίας, πού πρόσθεσε, συνέβαλε στην ήττα του σοσιαλδημοκράτη υποψηφίου.

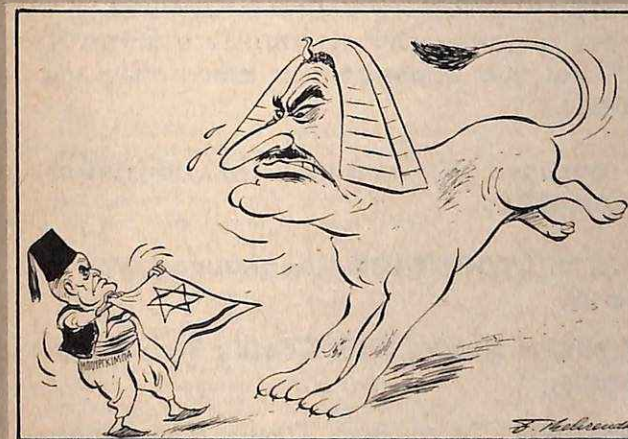
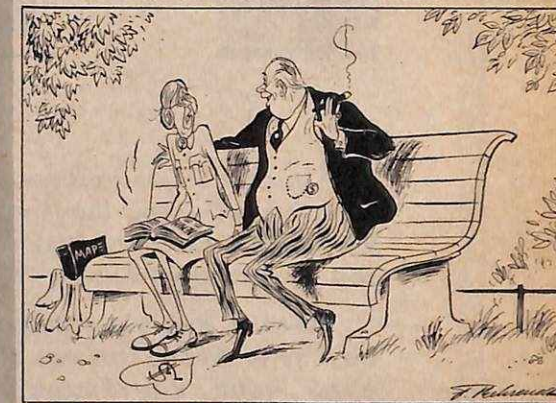
«ΤΟ ΕΚΑΤΟΝΤΑΗΜΕΡΟ ΤΟΥ ΟΥ-Ι-ΛΕΩΝ». Η λεζάντα, αλλά και το σκίτσο είναι εμπνευσμένα από την τελευταία ανάληψη του Μεγάλου Ναπολέοντος, πριν από την μάχη του Βατερλώ, και σχολιάζουν τις σκληρές διαμάχες Έργατικών - Συντηρητικών στην αγγλική Βουλή, όπου όλα κρέμονταν από μία και μόνη ψήφο.

«Η ΕΠΙΤΥΧΗΣ έκκένωση της οικογένειας Σμιθ από τον Άγιο Δομίνικο». Μία ιδιαίτερα καυστική σάτιρα του Μπέρντ, για την επέμβαση των Αμερικανών στον Άγιο Δομίνικο, πού σπαρασσόταν από ταραχές, πραξικοπήματα και αντιπραξικοπήματα. Οι Αμερικανοί πεζοναύτες, με το πρόσχημα της προστασίας των Αμερικανών υπηκόων, βρέθηκαν στο επίκεντρο της διαμάχης

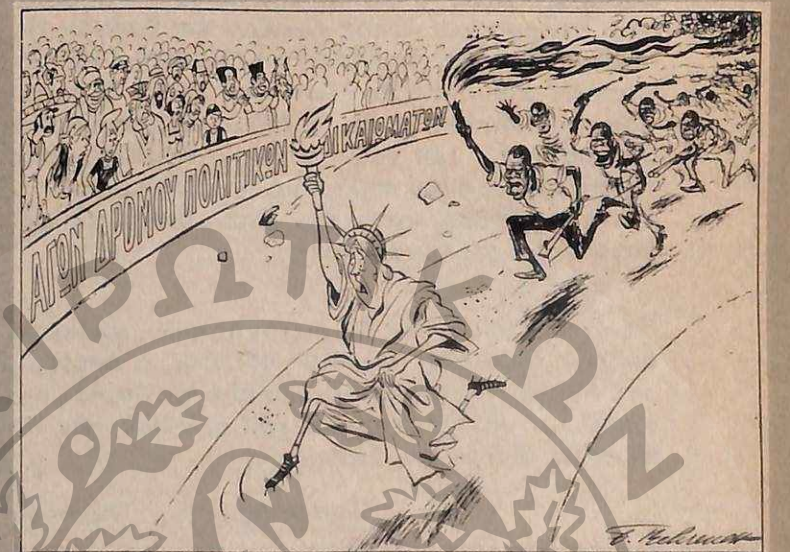

«ΑΝΑΓΚΑΙΑ, ΕΠΕΙΓΟΝΤΟΣ, ΒΟΗΘΕΙΑ». Ο Σάστρι και ο Άγιουπ Χαν συντάσσουν τον απολογισμό των καταστροφών πού προκάλεσε ο δι-λοήμερος πόλεμος τους για το Κασμίρ, προκειμένου να ζητήσουν κ' οι δύο εξωτερική βοήθεια

«ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ: Πώς να έρω-τροπήτε με τον καπιταλισμό, χωρίς να χάνετε την μαρξιστική σας άθωότητα». Οι τελευταίες μεταβολές στην οικονομική διάρθρωση της Σο-βιετικής Ρωσίας προκάλεσαν το σχόλιο αυτό του Μπέρντ, πού σατιρίζει την καχεκτική, σε-μνότυφη γεροντοκόρη της μαρξιστικής ορθόδο-ξίας να φλερτάρη τον άδιστακτο καπιταλισμό.

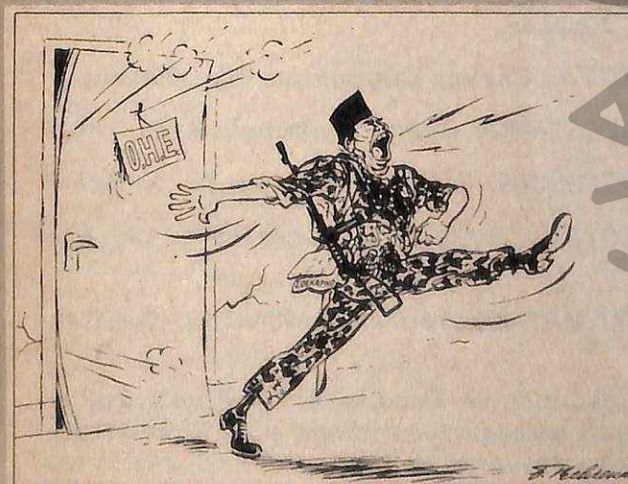

«ΟΑΕ!». Αφρικανική ταυρομαχία ανάμεσα στον Μπουργκίμπα της Τυνησίας και στον Νάσερ της Αιγύπτου. Κόκκινο πανί το 'Ισραήλ.

ΟΙ ΦΥΛΕΤΙΚΕΣ ΤΑΡΑΧΕΣ συγκλονίζουν την Αμερική. Ο Μπέρντ παρουσιάζει την αμερικανική Έλευθερία να τρέχει πανικόβλητη μπροστά από τους μαύρους.

ΚΑΙ ΟΜΩΣ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΙΡΗΝΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΑΝΙΚΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

«ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΑ». Ο Σοσκάρνο και η πολυτάραχη χώρα του εγκαταλείπουν τον Ο.Η.Ε., μετά την κρίση της Μαλαισίας.

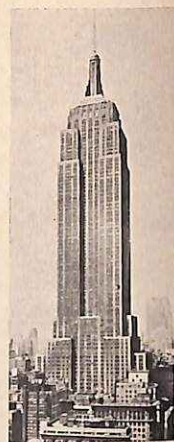

Δέκα οί νικηταί τοῦ διαγωνισμοῦ

AIR FRANCE
ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

EIKONEΣ

Σήμερα διενεργείται η κλήρωση

Δημοσιεύουμε σήμερα τις «λύσεις» των 12 φωτογραφιών του διαγωνισμού AIR FRANCE — EIKONΩΝ, που θα στείλη δυο ζευγάρια από τους νικητές στην Νέα Υόρκη και στο Παρίσι.

Πολλοί από τους συμμετασχόντας πλησίασαν στην άνευρεση και των 12 φωτογραφιών, αλλά τους χαντάκωσε τό... Ράλλυ Άντικα. Πράγματι, η 12η φωτογραφία, που η λύση της φαινόταν πολύ εύκολη, άπετέλεσε την άχίλαιο πτέρνα για όσους έψαξαν και βρήκαν τις απαντήσεις για τις άλλες φωτογραφίες και θεωρήσαν εύκολη την λύση της 12ης. Η φωτογραφία, λοιπόν, αυτή, η οποία δημοσιεύθηκε στο ύπ' άριθ. 140 τεύχους των EIKONΩΝ, είναι τραβηγμένη στον φαληρικό Ίππόδρομο, τόν Ί-ούνιο του 1958, κατά τόν Διαγωνισμό Κομφό-τητος που διεξήχθη τότε.

Οι «λύσεις» των 12 φωτογραφιών, σύμφωνα με την έπιστολή της AIR FRANCE, η οποία έ-στειλε και τις φωτογραφίες από τό Παρίσι, και σύμφωνα με τά στοιχεία του άρχειου των EIKONΩΝ, έχουν ως έξής:

Φωτογραφία	Απάντηση	Αριθμός
A'	Χιλή	2
» B'	Καραβέλλα	3
» Γ'	Έλληνικής (Εικ.265)	3
» Δ'	Πλάς Κονκόρντ	5
» Ε'	12,70 μέτρα	4
» ΣΤ'	Βελιγράδι (Εικ. 152)	5
» Ζ'	Σακέ	3
» Η'	1.891 κιλά	5
» Θ'	Ίταλοι (Εικ. 59)	3
» Ι'	Δελχι	1
» ΙΑ'	3,40 μέτρα	3
» ΙΒ'	Διαγωνισμός Κομ- πότητας (Εικ. 140)	4

Εκ του διενεργηθέντος έλέγχου των δελ-
τιών συμμετοχής, υπό έπιτροπής, από έκπρο-

σώπους της AIR FRANCE και των EIKONΩΝ, δι-
επιστώθη ότι 10 δελτία είχαν αναγεγραμμένη
την ως άνω σειράν των άπαντήσεων, ήτοι: Α -
2, Β - 3, Γ - 3, Δ - 5, Ε - 4, ΣΤ - 5, Ζ - 3, Η - 5, Θ -
3, Ι - 1, ΙΑ - 3, ΙΒ - 4. Είχαν δηλαδή έπιτύχει τις
λύσεις και των 12 φωτογραφιών. Οί κάτοχοι
των δελτίων αυτών άνεκηρύχθησαν νικηταί
του διαγωνισμοῦ. Μεταξύ αυτών θα διεξαχθῇ
σήμερα τό πρωί κλήρωση, για την άπονομή των
δύο μεγάλων έπάθλων του διαγωνισμοῦ, δη-
λαδή, δύο άεροπορικών εισιτηρίων για την Ν.
ΥΟΡΚΗ και δύο άεροπορικών εισιτηρίων για
τό ΠΑΡΙΣΙ.

● Τά όνόματα των νικητών (άλφαθητικώς)
έχουν ως έξής:

- 1 ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Χαράλαμπος, Ρηγίλ-
λης 23.
- 2 ΒΑΒΟΥΡΗ Ντόρη, Βασ. Σοφίας 98α, Άμπε-
λόκηποι.
- 3 ΒΑΒΟΥΡΗ Έλένη, Βασ. Σοφίας 98α, Άμπε-
λόκηποι.
- 4 ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΙΑ Κική, φιλολάου 46, Παν-
κράτι.
- 5 ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Γεώργιος, Σκοπέλου
51, Κυψέλη.
- 6 ΠΑΠΠΑ Έλένη, Εύφρονίου 30, Άθήναι.
- 7 ΣΑΠΟΥΝΑΚΗ Βέρα, Ήριδανού 3, Ήλisia.
- 8 ΣΚΕΝΔΕΡΗ Ίωάννα, Ίμβρου 34, Κυψέλη.
- 9 ΣΚΟΥΡΑ Άγγελική, Εύελπίδων 13, Κυ-
ψέλη.
- 10 ΣΚΟΥΡΑΣ Κώστας, Εύελπίδων 13, Κυψέλη.

Η άεροπορική έταιρία AIR FRANCE και οί
EIKONEΣ εύχαριστούν όλους όσοι έλαβαν μέ-
ρος στο φωτογραφικό αυτό κουίζ και εύχονται
καλό ταξίδι στους νικητές.

ΣΚΕΨΕΙΣ... ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΛΑ και ΠΟΛΛΑ! Ό νέος
χρόνος φθάνει, φορτωμένος με τό συνη-
θισμένο φορτίο από προβλήματα, προσφέρου-
τας, πάντως, την αισιοδοξία και την έλπίδα
που συντροφεύει κάθε νέο σταθμό, κάθε ξεκί-
νημα...

ΤΑ ΡΕΒΕΓΙΟΝ... δίνουν και παίρνουν
(κυρίως παίρνουν... παραπονούνται πολ-
λοί). Πάντως υπάρχει άφθονο κέφι και διά-
θεσι για ξενύχι, χορό, γλέντι, χαρτί, φαγο-
πότι και βόλτα από τό ένα κέντρο στο άλλο...

«ΣΑΓΚΡΙΑ»... λέγεται ένα Ισπανικής
καταγωγής «μπάλ», εύκολο και άπολαυ-
στικό... Ρίχνετε σε μία κανάτα: 4 πορτοκά-
λια κομμένα φέτες, ένα μήλο κομμένο τετρα-
γωνάκια. Στίβετε 4 λεμόνια, ρίχνετε κανέλ-
λα και δυο μπουτίλλιες κόκκινο κρασί, έλα-
φρό, τρία ποτηράκια κονιάκ και, κατά τό γού-
στο σας, σόδα — πολλή ή λίγη, έξαρτάται
άν τό προορίζεται για μεγάλους ή για νεο-
λαία, για παιδιά...

ΜΙΝΙΑΤΟΥΡΑ... του περιήμου αυτοκι-
νήτου Τζαίμης Μπόντ, με τά δολοφονικά
όπλα, είναι τό παιχνιδάκι που αγοράζεται ά-
πλήστως από μικρούς και... μεγάλους. (Δέν
ξέρω άν έχη φθάσει στα άθηναϊκά καταστή-
ματα)...

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΩ... ότι είναι διόλου «άπρε-
πες» για μία γυναίκα να καπνίζει ένα
«πουράκι». Στις όρειες χώρες, εύπρεπέστα-
τες Όλλανδέζες και Σκανδιναβές καπνίζουν
και πούρο και πίπα...

ΚΑΙ ΒΕΛΟΝΕΣ... πλεξίματος όλόχρυ-
σες (με πληροφορεί άναγνώστρια) πω-
λούνται... στο Παρίσι...

ΜΑΥΡΟ ΧΙΟΥΜΟΡ... στο κεφάλαιον
«δάρων». Η βούρσα για φαλακρούς έμ-
φανίσθηκε στην Νέα Υόρκη. Άντι για τρί-
χες, έχει ένα μάλλινο χνούδι...

Η ΝΕΑΡΗ ΑΡΕΙΑΝΗ... στον μέλλοντα
σύζυγό της: «Χρυσό μου... που θα πάμε
για την Γ' του μέλιτος;»...

ΝΕΑ για τους ΝΕΟΥΣ... Ό νέος χορός
ονομάζεται «Τζέρικ». Βηματισμοί, χορο-
πηδήματα, χειρονομίες... με ένα ξαφνικό στα-
μάτημα ανάμεσα, που θυμίζει ένα παιδικό
παιχνίδι...

ΤΟ
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑΡΙΟ ΤΗΣ ΒΕΡΑ

ΝΕΑ... ΕΥΡΗΜΑΤΑ... ΙΔΕΕΣ...

ΜΕ ΚΟΝΣΙΕΡΒΕΣ... μοιάζουν τά δώρα
της τελευταίας μόδας... Δηλαδή: "Ό,τι
διαλέξετε, άν είναι κάπως μικρό, ένα πολύ
μοντέρνο κατάστημα τό κλείνει σε ένα ώραίο
μετάλλιο, στρογγυλό κουτί! Και ό παραλή-
πτης δέν μπορεί να τό άνοίξη παρά με τό
άνοιχτήρι!...

ΚΟΚΕΤΑΡΙΑ...1966!.. Να βάψετε, ό-
πως κάνει αυτό τό μανκενέν, τό γονάτο
σας ελαφρώς ρόζ!...

ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ;.. Για να πετύχης σ' αυ-
τή την δουλειά, είτε μία νέα και σοφή
μαμά, πρέπει να μοιάζης με κορίτσι, να σκέ-
πτεσαι σαν άνδρας, να φέρσαι σαν κυρία
και να δουλεύης σαν βαρupoινίτης!...

ΣΕ ΔΙΚΟ μας περιοδικό, υποτιθέμενο
πολυτελές... (τιμή τεύχους δραχ. 15...),
εδιόδασα αυτά τά καταπληκτικά: «Ρετάλια
πολυτελείας, παλτά μάλλινα Σανέλ, δελούδα,
με τό ΚΙΛΟ, στο γνωστό σας ύπόγειο στόν
Πειραιά, όδός...»...

ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΜΟΥ:
«Είναι πιο εύκολο να κρίνης την ποιό-
τητα ενός άνθρώπου από τις έρωτήσεις του,
παρά από τις άπαντήσεις του» (Βολταίρος).

Το δώρο της τελευταίας επιγμή...

ΟΙ ΠΑΛΑΟΙ λένε ότι από τό-
τε που οι Φοίνικες άνεκάλυψαν τά
χρυσά, τό πρόβλημα των δάρων
έχει λυθῇ...

ΕΝ ΤΟΤΟΙΣ, δέν είναι άλη-
θεια ότι λέει όλα τά προβλήματα.
Πρώτον, διότι τό χρηματικό δώρο
είναι τό άφιχτότερο όλων... Δεύ-
τερον, διότι προσπαθείται συγγέ-
νεια ή άπόλυτη οικειότητα... Της
τελευταίας στιγμής, λοιπόν, τό
δώρο, τό πιο άσφαλές, ποιά είναι;

Χωρίς άμφισβησία... ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ!
Τό βιβλίο, διότι άπευθύνεται σε ό-
λους. Τό βιβλίο, διότι προσφέρει
τά πάντα... Γνώσεις, κέφι, ψυ-
χαγωγία, κόσμος, διακοσμητικό,
αυτοβούλη... Τό βιβλίο, διότι ό-
ποια δίδω για τόν καθένα και
την καθεμία, άσχετως από προ-
σωπικότητα, από χαριστήρα, από
ήλικία...

ΠΑΜΕ μαζί να φαντασθούμε... Τι
θέλετε; Ένα πολύτιμο δώρο; Για
κάποιον που θέλετε να έντυπωσιά-
σετε; Έλάτε έδώ, στο πέρας της
Βαλκανίου, στο Ν. Μάγνου, ό-
που σας περιμένει μία έξαιρετική
συλλογή. Βιβλία περί Ελλάδος, ά-
πό Έλληνες και ξένους. Σε λο-
γικές τιμές πολλά (και μερικά
σπάνια σε λογικά... παραλογικά!) και
άφουλα γραβούρ και χαρτες, και
περιοδικά και βιβλία τέχνης, και
έρωτικά και παιδικά έπιγράμ-
ματα, τόν προοιον του ελληνομάστο έκδο-
τών...

ΜΑΥΡΟ ΧΙΟΥΜΟΡ... στο κεφάλαιον
«δάρων». Η βούρσα για φαλακρούς έμ-
φανίσθηκε στην Νέα Υόρκη. Άντι για τρί-
χες, έχει ένα μάλλινο χνούδι...

Η ΝΕΑΡΗ ΑΡΕΙΑΝΗ... στον μέλλοντα
σύζυγό της: «Χρυσό μου... που θα πάμε
για την Γ' του μέλιτος;»...

ΝΕΑ για τους ΝΕΟΥΣ... Ό νέος χορός
ονομάζεται «Τζέρικ». Βηματισμοί, χορο-
πηδήματα, χειρονομίες... με ένα ξαφνικό στα-
μάτημα ανάμεσα, που θυμίζει ένα παιδικό
παιχνίδι...

Παντελή Προεδράκη. Έννιακόσιες
σελίδες, με άνέκδοτα κείμενα.

ΚΑΙ ΑΚΟΜΗ... είδα και... ά-
κουσα τό τελευταίο βιβλίο του Ι.
Μ. ΠΑΝΑΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: «Τό
παραμύθι μιας ζωής», όπου ό συγ-
γραφέας προσφέρει τυπωμένο και
ηχογραφημένο κείμενο. Δηλαδή, δι-
σκό και μικρό δίσκο (83% στρο-
φών)...

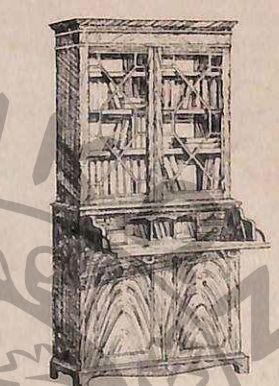
ΘΕΛΕΤΕ να στείλετε σε πολ-
λούς... σαν άφιτα... από ένα βι-
βλίο; Τρέξτε στον «Παλαίον», που
μόλις έδωσε τό πρώτο βιβλίο
μιας άνεκτίμητης σειράς: Τό
«Εθνοκρητικό» της Ιστορίας, σε ά-
πλή μετάφραση. Χωρίς άρχαία κει-
μενα, χωρίς ύποσημειώσεις, που
χρηζει για πρώτη φορά τό άρχαίο
κείμενο στο εύρύ κοινό. Τιμή του
τεύχους των 220 σελίδων δραχμές
ΕΙΚΟΣΙ!

ΠΡΟ ΠΡΑΚΤΙΚΑ... Ένα χα-
ριτωμένο βιβλίο, έγινε μόλις
τόρα ό... εχθροφύλος όμιλος Πο-
ταμιόνας, εδδ έλληνικές συντα-
γες, περιέχει, άρεκτικές και προ-
τότυπες συνταγές, από παραδοχή-
τά, που δέν θα συναντήσετε σε
καμία δρεδωδη μαγειρική...

ΕΠΙΣΗΣ κολοσσόσος —μό-
λις— ή λαμπρή «Μαγειρική της
Μαρίας Ρήγου, της τόσο γνωστής
από την Γενιά του Σπινώ της
«Μεσοπονήτης»...

ΘΕΛΕΤΕ κάτι καλοφάγο; Που
μόλις έδωδθη για άπόστολο πο-
ταμιόνας, φιλόλογοι; Τα ποιήματα
του Σαφών, που μόλις κολοσσό-
σαν, με έξοχη «Αναγνώστη» ά-
πό τόν Γιάννη Μόραλη...

ΤΟ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ γινόμενο της
χρονιάς: «Τετρακόσια χρόνια
του Νίκου Καζαντζάκη από τόν
Μεσοπονήτη»...

τους Έχρη, θα εύγνωμοή τό δω-
στή!...

ΑΙΓΟ ΧΙΟΥΜΟΡ... Τό «Λιτά-
δι με τούς υφηνόστες κολοσσό-
σος σε β' έκδοσι...

ΤΟ «Με συγκροτή, λόφος»
του Φοίντη Γερμανού, σε γ' έκ-
δοση...

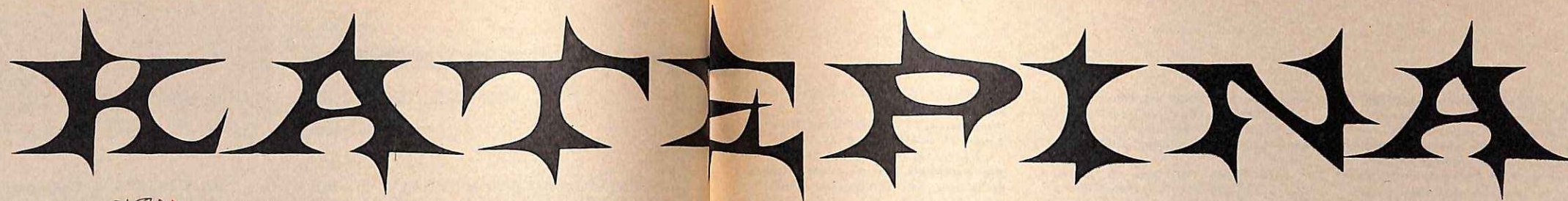
ΑΛΛΑ καλύτερα από τις συν-
τομες αυτές σημειώσεις θα σας
λύση τό πρόβλημα μια έπίσκεψι σε
διδασκαλείο. Προσέξτε, σε έλλη-
κό! Διότι ή κρητιόνοσα μας είναι
γνήστη από όφρα, αλλά φαντα-
κά ξενόγλωσσα διδασκαλεία, που
άν έχουν κανένα Έλληνα συγγρα-
φέα που πάλαι... τόν έχουν με-
ταφρασμένο...

Βέρα

Ἡ Κατερίνα Λεγκουά, μιά μικρή πανέμορφη Παρισινή, ἔζησε μιά τραγική περιπέτεια στὸ Παρίσι τοῦ 1413 ὅταν ἦταν 14 ἐτῶν. Ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δυὸ παρατάξεις, οἱ Ἀρμανιάκ καὶ οἱ Βουργουνδιοί, πολέμοῦσαν μὲ μίσος γιὰ τὴν ἐπικράτηση στὴν Γαλλία. Ἡ Κατερίνα, προσπαθώντας μὲ τὴν βοήθεια τοῦ μικροῦ φίλου τῆς Λαντρώ Πιγκάς, νὰ σώσῃ τὸν ἱππότη Μιχαήλ ντὲ Μονσαλβὺ ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Παρισινοῦ φιλοβουργουνδικοῦ δόχλου, δὲν κατορθώνει παρὰ νὰ προκαλέσῃ τὴν καταστροφὴ τῆς οἰκογενείας τῆς. Οἱ ὅπαδοί τοῦ δούκα τῆς Βουργουνδίας ἀνακαλύπτουν τὸν Μιχαήλ κρυμμένο στὸ ὑπόγειο τῶν Λεγκουά καὶ τὸν λυντάρουν, κρεμοῦν τὸν πατέρα τῆς Κατερίνας καὶ καίνε τὸ σπίτι τους. Ἡ Κατερίνα μὲ τὴν μητέρα τῆς καὶ τὴν ἀδελφὴ τῆς Λουίζα κατορθώνουν νὰ διαφύγουν ἀπὸ τὸ Παρίσι χάρις στὸν Βαρνάβα τὸν Ἀχίβαδα καὶ στὴν τσιγγάνα Σάρα. Καταφεύγουν στὸ Ντιζόν, στὸν θεῖο τῆς Κατερίνας, Μатиέ. Τρία χρόνια ἀργότερα, ἡ Κατερίνα βρίσκειται μὲ τὸν θεῖο τῆς στὴν φλαμανδικὴ πόλὴ Μπρῦξ, ὅπου θὰ βρεθοῦν σὲ μιά λιτανεία.

ΥΠὸ ΖΥΛΙΕΤ ΜΠΙΕΝΖΟΝΙ

ἀρυεῖ μιά ἀγάπη

Φι, δὲν ἦταν αὐτός. Τόσο τέλεια, ὅμως, ἦταν ἡ ομοιότητα, ὥστε δὲν θεβαιώθηκε στ' ἀλήθεια παρὰ μόνον ὅταν, ἐπιτέλους, ὁ Μатиέ καὶ ὁ Πέτρος ἔβγαλαν τὸ κρανός. Ἀντὶ γιὰ τὰ χρυσὰ μαλλιά, ποὺ εἶχε κρατήσει τὴν ἀνάμνησή τους ἡ Κατερίνα, φάνηκαν μαύρα σὰν τὴν ἴδια τὴν νύχτα μαλλιά, πυκνά, σκληρὰ καὶ ἀκατάστατα. Ἡ κοπέλα σχεδὸν ἀνακουφίστηκε, μ' ὅλο ποὺ τὰ τόσο διαφορετικὰ αὐτὰ μαλλιά δὲν ἀφαιρούσαν, πράγμα παράξενο, τίποτα ἀπὸ τὴν ομοιότητα. Ἐκτός ποῦ, ἴσως, αὐτὸ τὸ πρόσωπο ἦταν πὸ δημοφὺς ἀπὸ τοῦ Μιχαήλ καὶ πὸ σκληρὸ.

—Δὲν μποροῦμε νὰ τὸν ἀφήσωμε ἐδῶ! Εἴμαστε κιόλας μούσκεμα καὶ ἡ δεσποινίδα μας δὲν εἶναι καὶ αὐτὴ καλά, εἶπε ὁ Πέτρος ἀφοῦ διαπίστωσε πὼς τὰ δόντια τῆς Κατερίνας κτυποῦσαν χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνει καὶ ἡ ἴδια. Θὰ τὸν πᾶμε οἱ τέσσερις μας μέχρι τὸ πανδοχεῖο.

—Μ' ὅλο αὐτὸ τὸ φορτίο τῶν σιδεριῶν, εἶναι πολὺ βαρὺς, ἀπάντησε ὁ Μатиέ.

Οἱ τέσσερις ἄνδρες ὅμως ἀπάλλαξαν σύντομα τὸν πληγωμένο ἀπὸ τὸ ἀσάλινο περιβλήμα του. Τὸν τίλιξαν σὲ πανωφόρια καὶ μὲ ξύλα καὶ σκοινιά κατασκεύασαν ἕνα φορεῖο, ὅπου ἔαπλωσαν τὸν νέο. Ἡ Κατερίνα, ποὺ εἶχε συνέλθει κάπως ἀπὸ τὴν συγκίνησή της, εἶχε σκουπίσει τὸ αἷμα ποὺ ἔβγαλε ἀπὸ μιά λαβωματιά στὸ τριχωτὸ τῆς κεφαλῆς καὶ εἶχε βάλεϊ ἐπάνω ἕναν ἐπίδεσμο, ποὺ τὸν εἶχε σφίξει μὲ μιά ἐσάρτα.

Στὴν διάκριση αὐτῆς τῆς διαδικασίας, ὁ πληγωμένος δὲν εἶχε ἀνοίξει τὰ μάτια του, ἀλλὰ ἕνας πὺ δυνατὸς ἀναστεναγμὸς τοῦ εἶχε ξεφύγει ὅταν τοῦ εἶχαν βγάλει τὴν πανοπλία καὶ ἄλλος ἕνας ὅταν ἐπὶ τὸν εἶχαν μεταφέρει στὸ αὐτοσχέδιο φορεῖο.

—Θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ πόδι σπασμένο, εἶπε ὁ Πέτρος, ποὺ μὲ τὰ γόνακα ἐμπειρὰ χέρια του εἶχε παχυνεῖ τὸ πρημένο μέλος...

Ὅταν ἔναρξε ἡ Κατερίνα ἀρνῆσθαι νὰ ἀνεβῇ στὸ μονιὰρι τῆς. Ἦθελε νὰ περπατήσῃ κοντὰ στὸν πληγωμένο. Ἐνα ἀπὸ τὰ θεγμένα χέρια ἔβγαλε ἀπὸ τὴν κουβέρτα, ἐγκαταλείποντο στὸ στήθος. Τὸ χεῖρ αὐτὸ τὴν τραβοῦσε σὰν μαγνήτης καὶ δὲν ἀντιστάθηκε πολὺ στὴν ἐπιθυμία νὰ τὸ πᾶρῃ ἀνάμεσα στὰ δικά της. Ἦταν κρύο καὶ ἄγρο. Λίγο αἶμα ἔσταξε ἀκόμη ἀργὰ ἀπὸ τὰ θαπὰ γδαρσμάτα. Ἡ Κατερίνα τὸ σκούπισε προσεκτικὰ μὲ ἕνα μαντιλὶ καὶ ἔπειτα τὸ κράτησε ἀνάμεσα στὰ δικά της. Λίγο - λίγο, ἀνάμεσα σὲ ἑστέες παλάμες τῆς, τὸ ἀνδρικό χεῖρ ἔσταθῃκε.

Ὅσο ὅμως καὶ ἂν διαζόνταν νὰ διατρέξουν τὸ τελευταῖο κομμάτι τοῦ δρόμου, ἡ νύχτα ἦταν μαύρη, πίσσα, καὶ ὅλη ἡ μικρὴ ομάδα ἦταν βορμένη μέχρι τὰ κόκαλα, ὅταν, ἐπιτέλους, τὸ φανάρι ποὺ ἦταν κρεμασμέ-

νο μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ πανδοχείου τοῦ «Μεγάλου Καρλομάγνου» φάνηκε μέσα στὴ νύχτα.

Μιά ὥρα ἀργότερα, ὅλος ὁ κόσμος εἶχε τακτοποιηθῇ καὶ ὁ πληγωμένος ἔσκουραζόταν στὸ βάθος ἐνὸς μεγά-

λου κρεβатиῶ μὲ κουρτίνες ἀπὸ μαλλί. Στὴν διασταύρωση δυὸ μεγάλων δρόμων, τὸ πανδοχεῖο, εὐτυχῶς, ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τῆς περιοχῆς.

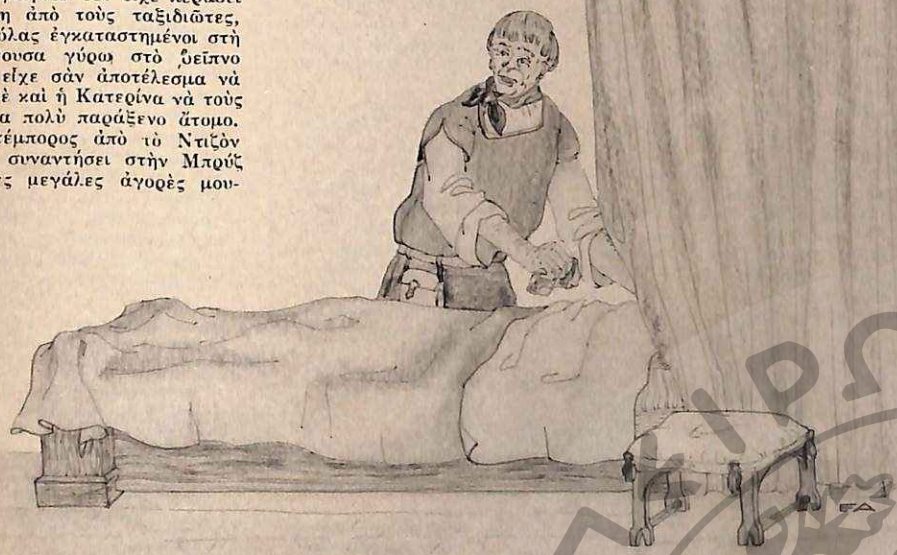
Ἡ ἀφιξὴ τοῦ πληγωμένου ἱππότη καὶ τῆς συνοδείας του εἶχε ξεσηκώσει τὸ πανδοχεῖο, γιὰ δὲν ὑπῆρχε πᾶς διόλου χῶρος. Ἐνα παραβάνι ἐμπόρων, τὸ ὁποῖο ἀνηφόριζε πρὸς τὴν Μπρῦξ, εἶχε καταλάβει ὅλα τὰ δωμάτια. Μάργεσαν, ὅστόσο, νὰ θροῦν ἕνα δωμάτιο γιὰ τὸν ἱππότη καὶ ἡ Κατερίνα ἐγκαταστάθηκε σ' ἕνα μικρὸ δωμάτιο, ὅπου ἐσπευσαν νὰ ἐγκαταστήσουν ἕνα κρεβάτι. Ὁ κλημένος ὁ Μатиέ, γιὰ μιά φορὰ, ἦταν υποχρεωμένος νὰ ικανοποιηθῇ μὲ τὸν σταλινὸ καὶ θὰ κοιμόταν στὰ ἄχυρα μὲ τοὺς ὑπηρέτες.

—Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ καὶ δὲν θὰ εἶναι καὶ ἡ τελευταία, εἶπε φιλοσοφώντας.

Ἡ κατάσταση ἐκείνου ποὺ εἶχε πε-

ριμαζέψει στὸ δρόμο τὸν ἀνησιχοῦσε πολὺ περισσότερο, γιὰ τὸ τραυματισμὸν δὲν εἶχε ἀκόμη συνέλθει. Τὸ τραῦμα στὸ κεφάλι, ποὺ ὠφειλόταν χωρὶς ἀμφιβολία σ' ἕνα τρομερὸ κτύπημα μὲ σιδερένιο ρόπαλο, ποὺ εἶχε θουλιᾶξει τὸ ἀσάλι τοῦ κρανούς, ἔξακολουθοῦσε νὰ τρέχῃ αἷμα.

Βέβαια, ἡ εἰσοδὸς τους στὸν «Μεγάλου Καρλομάγνου» δὲν εἶχε περάσει ἀπαράτηρητῃ ἀπὸ τοὺς ταξιδιώτες, ποὺ ἦταν κιόλας ἐγκαταστημένοι στὴ μεγάλη αἴθουσα γύρω στὸ βεῖπνο τους. Αὐτὸ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ δοῦν ὁ Μатиέ καὶ ἡ Κατερίνα νὰ τοὺς πλησιάζῃ ἕνα πολὺ παράξενο αἶμα. Ὁ ὑψασματέμπορος ἀπὸ τὸ Ντιζὸν εἶχε κιόλας συναντήσῃ τὴν Μπρῦξ καὶ σ' ἄλλες μεγάλες ἀγορὲς μου-

«Ὁ ἄρχοντας αὐτὸς εἶναι γιατρός», ἔξήγησε ὁ Μатиέ μπροστὰ στὰ ὀλοστρόγγυλα μάτια τοῦ γερο - Πέτρου

σουλμάνους, καὶ ἡ θεὰ ἐνὸς σαρκικοῦ δὲν τοῦ προκαλοῦσε ἀπορία. Αὐτός, ὅμως, ποὺ ἀνεκάλυψε μπροστὰ στὴν πόρτα τοῦ πληγωμένου, ξεχώριζε ὥστόσο καθαρὰ ἀπὸ τὸν μέσο δρόμο.

Ἦταν ἕνας μικροκαμωμένος ἄνθρωπος, λεπτὸς καὶ ἀδύνατος, τόσο μικρός, ὥστε τὸ δγκάδες κόκκινο σαρόν του ἔβαζε τὸ πρόσωπό του μισοκαλυμμένο ἀπὸ τὰ πόδια του, ὅπου φοροῦσε παντοφλίες ἀπὸ τὸ ἴδιο χόρμα καὶ δημοφες γαλάζιες κάλτσες. Ἐνα φόρεμα, ἀπὸ παχὺ, θαμπνάλανο δαμασκηνὸ ὕφασμα, τὸν τίλιγε μέχρι τὰ γόνατα, σφιγμένο ἀπὸ ἕνα φαρδὺ ζωνάρι, ἀπὸ διαλεχτὸ πανί, τυλιγμένο στὴ μέση, ἀπὸ ὅπου ἐξερρόδαλε τὸ πλουμισμένο χεῖρ ἐνὸς μαχαίριο. Τὸ ντύσιμο αὐτό, ὅμως, δὲν κτυποῦσε καὶ ἂν ἦταν, δὲν ἦταν τίποτα σὲ σύγκριση μὲ τὸ ἴδιο τὸ πρόσωπο. Τὸ λεπτὸ καὶ ἀναμφισβήτητο νεανικὸ πρόσωπό του στολιζόταν παρὰ ὀξυ ἀπὸ ἕνα μακρὸ, χιονιὰ γέ-

νι, ποὺ πάνω του ξεχώριζε μιά λεπτὴ καὶ κομψὴ μύτη. Ἀντὶ γι' αὐτὸ μαῖου ὑπηρετῆς, ποὺ τὸ ἀνάστημά τους ἔρχονταν σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ ἀνάστημά του ἀφέντη τους, ἀκολουθοῦσαν ἀπὸ πίσω τὸν καινοφυερότερο. Αὐτὸς ὑποκλίθηκε μὲ σοβαρότητα μπροστὰ στὸν ἱππότη καὶ τὴν ἀνιήν του, μὲ τὰ λεπτὰ χέρια του ἐνωμένα ἐμπρὸς στὸ στήθος του.

—Ὁ Ἀλλάχ νὰ σᾶς προστατεύῃ! εἶπε μὲ τραγουδιστὰ καὶ ἐλαφρὰ φρενιζόντα γαλλικά. Ἐμαθα πὼς ἔχετε ἕναν λαβωμένο, καὶ νὰ με! Τὸ ὄνομά μου εἶναι Ἀμποῦ - Ἄλ - Χαῖθ, ἔρχομαι ἀπὸ τὴν Κορδοῦνη καὶ εἶμαι ὁ πὸς μεγάλος γιατρός δολοκλήρου τοῦ Ἰσλάμ.

Ἡ λέξη «γιατρός» σταμάτησε στὸν λαιμὸ τῆς Κατερίνας τὸ τρελλὸ γέλιο ποὺ πήγαινε νὰ ξεσπάσῃ. Ἡ τεράστια ἀξιοπρέπεια τοῦ σαρκωφόρου ἀνθρώπου, ποὺ ἡ ταπεινότητά δὲν ἦταν ἡ κυριώτερη ἀρετὴ του, εἶχε

κάτι τὸ ἀκατανίκητο κομικὸ, αὐτὸς ὅμως δὲν φαινόταν νὰ τὸ ὑποπτεύεται.

—Ἐχομε πραγματικὰ ἕναν τραυματία... ἄρχισε ἡ Κατερίνα.

Ἐφώνοντας ὅμως τὸ χεῖρ του ἀγάμεσά τους ὁ μικρὸς γιατρός τῆς ἐπέβαλε σιωπὴ. Ἀήλωσε αὐστηρά:

—Ἀπευθύνου σ' αὐτὸν τὸν ἀξιοσέβαστο γέροντα. Οἱ γυναῖκες σὲ μᾶς δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ μιλοῦν.

Προσβλημένη ἡ Κατερίνα κοκκίνισε μέχρι τὴς ρίζες τῶν μαλλιών της, ἐνὸς ὁ Μатиέ μὲ τὴν σειρά του κρατοῦσαν νὰ μὴν γελάσῃ. Ὡστόσο δὲν ἦταν στιγμή νὰ ἀποθαροῦν τὴν προθυμία τοῦ γιατροῦ.

—Πραγματικὰ ἔχομε ἐδῶ ἕναν τραυματία, ἀπάντησε ἀνταποδίδων τὸν χαριετισμὸ τοῦ στὸν ἐπισκέ-

πτη. Ἐναν νέο ἱππότη, ποὺ τὸν βοήκαμε στὴν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ καὶ ποὺ φαίνεται νὰ βρίσκεται σὲ κακὰ χάλια.

—Θὰ τὸν ξεταῶ...

Ἀκολουθοῦμενος πάντα ἀπὸ τοὺς μαῖουρους του, ποὺ ὁ ἕνας ἦταν φορτωμένος μ' ἕνα μεγάλο σεντοῦν ἀπὸ ζωγραφισμένο ἔδενο καὶ ὁ ἄλλος μ' ἕνα ἀσημένιο σκαλιστὸ κανάτι, ὁ Ἀμποῦ-Ἄλ-Χαῖθ μπήκε στὴν κἀμαρα ὅπου ἦταν ἔαπλωμένος ὁ ἱππότης. Στὸ μεγάλο του κρεβάτι μὲ τὴς κόκκινες κουρτίνες, ποὺ ἔπανε μαζί μὲ τὸ τζάκι ὅλον σχεδὸν τὸν ἐλεύθερο χῶρο, ὁ πληγωμένος φαινόταν ἀκόμη πὸ χλωμὸς ἀπὸ πρῖν. Ὁ Πέτρος στεκόταν στὸ προσκεφάλι του καὶ ὠπλισμένος μ' ἕνα πανί προσπαθοῦσε νὰ σταματήσῃ τὸ αἷμα ποὺ ἔξακολουθοῦσε νὰ τρέχῃ ἀπὸ τὸ μὴλ'γγι του.

—Ὁ ἄρχοντας αὐτὸς εἶναι γιατρός, ἔξήγησε ὁ Μатиέ πρὸς τὰ ὀλοστρόγγυλα μάτια τοῦ γερο-Πέτρου.

—Εὐλόγητὸς ὁ Κύριος! Καρὸς ἦταν. Τὸ αἷμα τοῦ πληγωμένου ἔξακολουθεῖ νὰ τρέχῃ!

—Θὰ τὰ τακτοποιήσω ὅλα ἀμέσως, θεβαίωσε ὁ Ἀραβὰς κάνοντας νόημα στοὺς δούλους του νὰ ἀκουμήσουν τὸ φόρτωμά τους σ' ἕνα σκαμνὶ κοντὰ στὸ κρεβάτι.

Σηρώνοντας τὰ χέρια του στὸν ἄερα, ἔσπρωξε τὰ φαρδομάτικα του μέχρι τοὺς ὅμους καὶ ψηλάφησε ζωηρὰ τὸ κρανίον τοῦ πληγωμένου.

—Δὲν ὑπάρχει κάταγμα, θεβαίωσε στὸ τέλος, μόνον ἕνα αἰμοφόρο ἀγγεῖο ἄνοιξε. Νὰ πᾶνε νὰ φοῦ φέρον ἀναμένα κάρβουνα σ' ἕνα δοχεῖο! Ὁ Πέτρος ὄρμησε στὸ διάδρομο, ἐνὸς ἡ Κατερίνα ἐπαίρνε τὴν θέση του στὸ προσκεφάλι τοῦ πληγωμένου. Ὁ μικροκαμωμένος γιατρός τῆς κοιτάξε μὲ βρος ἀποδοκιμασίας.

—Εἴσατε γυναῖκα αὐτοῦ τοῦ νέου; —Ὁχι! Οὔτε τὸν ξέρω. Θὰ κηθίσω, ὅστόσο, κοντὰ του, δήλωσε σταθερὰ ἡ κοπέλα.

Ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς δὲν φαινόταν ν' ἀγαπᾷ πολὺ τὴς γυναῖκες, δὲν θὰ κατάφερε ὅμως νὰ τὴν διώξῃ ἀπὸ τὸ κρεβάτι.

Ὁ Ἀμποῦ-Ἄλ-Χαῖθ ρουθύνισε μὲ περιφρονητικὸ ὕφος. Ὡστόσο, δὲν πρόσθεσε τίποτα. Ἀρξισε νὰ σκαλίζῃ μὲς στὴν κασέλα του, ποὺ καθὼς ἄνοιξε ἀποκάλυψε μιά σειρά ἐργαλείων ἀπὸ γυαλιστεροῦ ἀσάλι καὶ ἕνα πληθὸς μικρὸς μποτιλίτες, μικρὰ δοχεῖα ἀπὸ φαρμάκων μὲ ζωηρὰ μαύρα, κόκκινα, κίτρινα καὶ ἄσπρα χρώματα.

Πῆρε μὲ προσοχὴ ἕνα ἀντικείμενο ποὺ ἴσως μὲ μιά μικρὴ σφραγίδα, καὶ ποὺ ἡ μετρούνησή του ἦταν θαυμαστὰ σκαλισμένη μὲ πουλιὰ καὶ φυλλώματα. Ἀφοῦ σκούπισε προσεκτικὰ τὸ ἐργαλεῖο αὐτὸ μ' ἕνα μικρὸ πανί, ὅπου εἶχε χύσει μερικὲς σταγόνες ἐνὸς ὕγρου, ποὺ μοῦρε διαντά, ὁ Ἀμποῦ-Ἄλ-Χαῖθ πῆγε καὶ τὸν ἀκούμπησε σ' ἕνα δοχεῖο γεμῆτο ἀναμμένα κάρβουνα ποὺ μόλις τὸ εἶχε φέρε ὁ Πέτρος. Ἡ Κατερίνα ἄνοιξε τρομαγμένη τὰ μάτια τῆς:

—Τὶ θὰ κάνετε; Ἦταν φανερό πὼς ὁ μικροκαμωμένος γιατρός δὲν εἶχε καμμιὰ ἰο-

ξη και της απαντήσης, ωστόσο, ήταν άνικανος να σωπάσει, όταν επρόκειτο να εξηγήσει τις πράξεις του.

—Είναι ολοφάνερο αγράμματη. Θά καυτηριάσω ελαφριά αυτή την πληγή για να υποχρεώσω το άγγελο που έσπασε να κλείσει. Τό ίδιο κάνουν και τα γαϊδούρια οι δικοί σας γιατροί...

Με σταθερό χέρι είχε αρπάξει την μπρούντζινη λαβή και πλησίαζε το καιντό σίδερο στην πληγή, που προηγουμένως είχε καθαρίσει από το λίπος των δπλων που την λέγωναν άκουη. 'Η Κατερίνα έκλεισε τα μάτια και δύθηκε να νύχια της στις παλάμες της. Δεν μπόρεσε ωστόσο να αποφύγει ν' άκουση το σούριαχτό που έβγαλε ο πληγωμένος, ούτε να αντανύσει την άποικιντική μυρωδιά της καυμένης σάρκας και τόν μαλλιών.

—Είναι εύαισθητος αυτός ο νέος! σχολίασε ο 'Αμπού-άλ-Χαφύ. Μόλις άγγιξε το τραύμα για να μην κάνει μεγάλο έγκλημα.

—'Αν σάς έβαζαν ένα καιντό σίδερο στο μηλίγγι, φώναζε ή Κατερίνα που τα μάτια της δρθάνοντα κοιτούσαν τώρα με φρίκη το συσπαμένο από τους πόνους πρόσωπο του νέου, τί θά λέγατε;

—Θά έλεγα πως κάνουν πολύ καλά αν αυτό πρόκειται να σταματήσει τὸ αίμα και να διατηρήσει την ζωή μου. Μπορείτε να δπτε όλοι πως το αίμα δεν τρέχει. Τώρα θ' αλείψω την πληγή μ' ένα θαυματουργό βάμμα και σε λίγες ημέρες δεν θά έχη παρά ένα μικρό σημάδι, γιατί το τραύμα είναι πολύ μικρό...

Βγάζοντας από την κασέλα του ένα μικρό δοχείο από πράσινη φαγιάντα, στολισμένο με φανταστικά λουλούδια ζωηρά χρωματισμένα, πήρε το περιεχόμενο στο μέγεθος ενός φουντουκιού στην άκρη μιας χρυσής δελόνας και το άκουμπησε στο πληγωμένο μηλίγγι. Με την βοήθεια ενός μικρού τετραγώνου κομματιού άσπρου πανιού, έλειωσε το βάλαμο στο τραύμα και κρατώντας την κομπέσα, άρχισε να φτιάχνει με διαβολική ευκινησία έναν καταπληκτικό επίδεσμο που εξαφανισσε σύντομα τα μαύρα μαλλιά του νέου και περιτύλιξε σφιχτά το σαγόνι του σάν γυναικείο κάλλυμα. 'Η Κατερίνα τόν κοιτούσε με παθιασμένο ενδιαφέρον. 'Ο πληγωμένος δεν βογούσε πιά από την στιγμή που το βάλαμο είχε άκουμπήσει στην πληγασμένη του σάρκα. Μία πιπεράτη μυρωδιά, έντονη και δωστόσο ευχάριστη, γέμισε το δωμάτιο.

—Τί είναι αυτό το βάλαμο; ρώτησε ή Κατερίνα.

—Τό ονομάζουμε βάλαμο του Ματαρέα, απάντησε αδιάφορα ο άνθρωπος, χωρίς να καταδεχθί να εξηγηθί περισσότερο. Έρχεται από την Αίγυπτο. Μήπως ο νέος έχει κι άλλες λαβωματίες;

—Ένα σπασμένο πόδι, φοβάμαι, είπε ο Ματιέ, που σώπαινε όλη αυτή την ώρα.

—Γιά να δούμε!

Χωρίς να νοιαστή καθόλου για την παρουσία της κοπέλλας, άρπαξε το σεντόνι και τις κοινότητες, τις έριξε προς τα πόδια του κρεβατιού ξεσκιαπώντας το κορμί του νέου, που τόν ελχαν γδύσει δλότεια ο Ματιέ κι ο Πέτρος πριν τόν ξεπλώσουν. 'Η ξαφνική αυτή εμφάνιση του δόλγυμνου άρρενικού κορμιού έκανε τόν τσοχά να κοκκινίσει μέχρι τ' αυτιά.

—Έβγα από δό Κατερίνα, διέταξε άπότομα, άρπάζοντας την άνη-

ψιά του από τό μπράτσο για να την τραβήξει έξω από τό δωμάτιο.

'Ο μικροκαμωμένος γιατρός τόν σταμάτησε με μίαν αυστηρή ματιά. —Νά οι γελοιές σεμνοτυφίες τών χριστιανών! Τό κορμί του άντρα είναι ή δημοφότερη δημιουργία του 'Αλλάχ, μαζί με την δημιουργία του άλλου. 'Η γυναίκα αυτή θά δώσει μίαν ημέρα την ζωή σε άντρες δμοιους μ' αυτόν. Γιατί λοιπόν ή θέα αυτού του κορμιού θά πρόσβαλλε τα μάτια της; Οι άρχαίοι 'Ελληνες τά έκαναν αγάλματα που στέλιζαν τούς ναούς τών θεών τους.

—'Η άνηψιά μου είναι κόρη, διαμαρτυρήθηκε ο Ματιέ που δεν είχε άφήσει τόν καρπό της Κατερίνας.

—Δεν θά είναι για πολύ. Είναι πολύ όμορφη γι' αυτό! Δεν άγαπά τίς γυναίκες. Είναι άνηπτες, κύνονι φασαρία και παιδιάρίζουν. Ξέρω όμως ν' άναγνωρίζω την όμορφιά όταν την συναντώ. 'Η κοπέλλα αυτή είναι άριστούργημα στο είδος της... όπως κι ο πληγωμένος. Είδετε ποτέ τίποτε τόσο τέλει όσο ή μορφή του χτυπημένου αυτού πολεμιστή;

'Ο αίσθητικός ένθουσιασμός του 'Αμπού-άλ-Χαφύ, πού ο Ματιέ δεν φαινόταν καθόλου διατεθειμένος να τόν συμμερισιθί, δεν τόν εμπόδιζε να δουλέψη και ψηλαφούσε τό σπασμένο πόδι με ξαιρετική λεπτότητα. 'Ο Ματιέ, παρά την θέλησή του, είχε αφήσει την Κατερίνα, γοητευμένος καθώς ήταν από τό μελαχρινό κορμί, που τό γυαλιστερό του δέρμα έλαμπε μαλακά κάτω από τό φως τών κεριών. 'Η Κατερίνα είχε ξεανατάσει την θέση της στο προσκεφάλι και κοιτούσε κι αυτή. 'Ο μικροκαμωμένος γιατρός, κάνοντας την δουλειά του, εξακολουθούσε να ψάλλη έπαινους για την ανθρώπινη όμορφιά, με τό πλούσιο και λυρικό ύφος που τόν άρεσε. Είχε πη δωστόσο αλήθεια. 'Ο Ιππότης ήταν θαυμάσια φτιαγμένος. Κάτω από την μαυρισμένη επιδερμίδα, οι μαυρείς, τραδηγμένοι μύς ξεχώριζαν με ανατομική ακρίβεια και επάνω στο άσπρο σεντόνι οι φαρδείς ώμοι, τά στενά και σκληρά πλευρά, ή ίσια κοιλιά, στέρεα δεμένη με τό φυσικοσπασμένο από μύς μπουτί, δημιουργούσαν ένα έντυπασιακό ανάγλυφο. Ταγαμένη στα κατάβaths της, ή Κατερίνα έννοιωθε τά χέρια της να παγώνουν, ενώ μια ελαφριά κοκκινίλα απλωνόταν στα μάγουλά της.

'Ο 'Αμπού-άλ-Χαφύ, βοηθημένος από τούς δούλους του, τέτνονε τώρα τό πόδι για να περιορίσει τό κάταγμα. 'Ο πληγωμένος στένεζε. —Επειτα ή Κατερίνα άκουσε: —'Αν αυτό τό κτήνος δεν μ' έκανε να πονά τόσο, θά νόμιζα πως θρίσκομαι στόν Παράδεισο, γιατί είσαστε άσφαλώς άγγελος!... Έκτός αν είσαστε τό Ρόδο, που δγχησε από τό μυθιστόρημα του γερο - Λορρές. ('Αναφέρεται στο έμυθιστόρημα του Ρόδου άλληγορία με μεγάλη επιτυχία της εποχής').

—'Ο 'Αμπού-άλ-Χαφύ, βοηθημένος από τούς δούλους του, τέτνονε τώρα τό πόδι για να περιορίσει τό κάταγμα. 'Ο πληγωμένος στένεζε. —Επειτα ή Κατερίνα άκουσε:

—'Αν αυτό τό κτήνος δεν μ' έκανε να πονά τόσο, θά νόμιζα πως θρίσκομαι στόν Παράδεισο, γιατί είσαστε άσφαλώς άγγελος!...

—'Αν αυτό τό κτήνος δεν μ' έκανε να πονά τόσο, θά νόμιζα πως θρίσκομαι στόν Παράδεισο, γιατί είσαστε άσφαλώς άγγελος!...

—'Αν αυτό τό κτήνος δεν μ' έκανε να πονά τόσο, θά νόμιζα πως θρίσκομαι στόν Παράδεισο, γιατί είσαστε άσφαλώς άγγελος!...

Είδε τότε πως δυο μαύρα μάτια, μαύρα σάν την κόλαση, που έλαμπαν με ανησυχητικό τρυφό από τόν πυρετό, την κοιτούσαν. Τώρα που είχε ξαναβρθί τις αισθήσεις του, και που τό μάτια του ήταν άνοιχτά, ή όμοιάτητά του με τόν Μιχαήλ ήταν χτυπητή, έξαιρτική. Τόσο πού ή κοπέλλα, με την φωνή ξαφνικά τρεμουλιάστη, δεν μπόρεσε να κρατηθί και τόν παρακάλεσε:

—Προς Θεού άρχοντά μου... Πήτε μου τ' όνομά σας!

Τό πρόσωπο τετνωμένο, όπου έσταζε ιδρώτας από τόν πόνο, έπαιξε

ρησε κάτι που ήθελε να είναι χαμόγελο. Κατέληξε όμως σε μία φοιχτή γκριμάτσα, που δωστόσο άφησε να λάμψουν για λίγο κατάλαμπρα δόντια.

—Θά ήθελα καλύτερα να μάθω πρώτα τό δικό σας, θά έκανα όμως άσχημα ν' άφήσω μια τόσο όμορφη δέσποινα να κάνη δυο φορές την ίδια ερώτηση. 'Ονομάζομαι 'Αρνά ντέ Μονσαλβύ, άρχοντας ντέ λά Σαταινεράι στην 'Ωδέρνη κ' είμαι λοχαγός του έξοχότατου Δελφίνου Καρόλου.

Γιά να δη καλύτερα την κοπέλλα, ο πληγωμένος είχε δοκιμάσει ν' ανασηκωθί στόν ένα άγκωνα και προκάλεσε μία θυμωμένη διαμαρτυρία του μικροσκοπικού γιατρού.

—'Αν δεν καθήσετε ήσυχοι, νέε μου άρχοντα, θά μείντε κουτσός σ' όλη σας τη ζωή.

Τά μάτια του 'Αρνά κολλημένα στην Κατερίνα, γύρισαν με άπορία στόν σαρκί του γιατρού και στούς παραέξενους βοηθούς του. Σταυροκοπήθηκε διαστικά, προσάπθηκε ν' άποσάσει τό πόδι του από τά χέρια που τό κρατούσαν.

—Πώς είν' αυτός; φώναζε θυμωμένος. Ένας άπιστος σκύλος, ένας Μαυριτανός! Πώς τολμάει καν ν' άγγίξει έναν χριστιανό Ιππότη, χωρίς να φοβάται πως θά γδφουν τό τραύμα του;

'Ο 'Αμπού-άλ-Χαφύ έβγαλε έναν κουρασμένο άναστεναγμό. Γλιότρησε τά χέρια του στο βάθος τών μανικιών του, ύποκλήθηκε ευγενικά:

—'Ο ευγενικός Ιππότης προτιμάει ίσως να χόση τό πόδι του σύντομα. Δεν πιστεύω να υπάρχουν άλλοι γιατροί σε τούτο τό μέρος. 'Ακόμη, λυπάμαι κατάbαθα πού τόλημσα να σταματήσω πριν λίγο τό πολύτιμο αίμα του, που έτρεχε τόσο γρήγορα. Θά έκρεπε να τό άφήσω να τρέξί μέχρι την τελευταία σταγόνα!

Ο μισο-ώργισμένος, μισο-ειρωνικός τόνος του μικροκαμωμένου γιατρού, ηούχασε με μιάς την όργη του νέου. Ξαφνικά άρχισε να γελάει:

—Οί όμοιοι σου είναι Ικανοί, καθώς λένε. Κ' έπειτα έχεις δίκιο, δεν έχω την έλογη. Συνέχισε τη δουλειά σου, θά σε ανταμώσω βασιλικά!

—Με τί; μουρωβόρισε ο 'Αμπού, άνασπρόκριντας πάλι τά μανίκια του. Είχατε ίσα-ίσα την πανοπλία σας όταν σάς βρήκε ο άξιότιμος τσοχάς.

—'Οσο για τόν Ματιέ, άρχισε να σκέπτεται πως ο πληγωμένος παρακοιτάζε την άνηψιά του. Γλιότρησε ανάμεσα στούς δυο κι άρχισε να διηγείται στόν Ιππότη πως τόν ελχαν περιμαζέψει στις όχθες του Σαλβόη, τόν ελχαν έλευθερώσει από την πανοπλία του και τόν ελχαν φέρει μέχρι τόν 'Μεγάλο Καρλουάγνο. 'Από την μεριά του ο νέος, που ξαφνικά σοβάρεψε και φάνηκε στενωχορημένος, διηγήθηκε την ιστορία του. Σταλμένος από τόν Δελφίνον στόν δούκα της Βουργουνδίας σάν πρεσβευτής και διατρέχοντας την έπαιθο που την συνοδεία ενός μόνον ύπασιπότη, είχε δεχθί την άγρια επίθεση στην άλλη όχλη του ποταμού μιας διάβάδας πλαστοκολόγων στρατιωτών, μισο - Βουργουνδιών, μισο - Άγγλων, που τόν ελχαν ορίσει από τό άλογο, τόν ελχαν ληστέψει και τόν ελχαν χτυπήσει άσχημα πριν τόν ορίσουν στο ποτάμι, όπου είχε κινδυνέψει να πνιγί. 'Αποθαίμα και παρό τό βάρος της πανοπλίας του, είχε κατορθώσει να κολυμπήση και να φτάσει ως την άπέναντι όχλη, χωρίς ιδιαίτερα σε κάτι σκληρά που ελχαν δρεθί μπροστά του.

Είχε συρθθί στόν όχτο με άπειρους κόπους κ' έκει είχε χάσει τις αισθήσεις του. 'Οσο για τόν ύπασιπότη του άγνοούσε δλότεια τί είχε γίνει.

—Αυτοί οι λησται θά πρέπει να τόν σκότωσαν, συμπλήρωσε λυπημένα ο νέος. Θά τόν θυμάμαι γιατί ήταν καλό παιδί.

Ένώ αυτός μιλούσε, ο 'Αμπού-άλ-Χαφύ είχε τελειώσει την δουλειά του, όχι χωρίς ν' άποσπά ποτε - ποτε δογρητά και βροσιές από τόν άρρωστό του. 'Η ύπομονη δεν φαινόταν να είναι ή κυρίαρχη άρετή του 'Αρνά ντέ Μονσαλβύ.

Η Κατερίνα τόν ρουφούσε με τά μάτια. 'Ηταν σάν ο ουρανός να είχε κάνει γιά χατήρι της ένα θαύμα; δίνοντας της πίσω εκείνον που δεν είχε πάψει ν' αγαπάθί, που δεν μπορούσε να ξεχάσει. 'Ανάμεσα σ' αυτήν και τόν 'Αρνά είχε πλεχθί ένας αιδόρμητος δεσμός, που κάθε στιγμή, κάθε ματιά τόν έκανε πιο δυνατό και πιο έγκάρδιο. Κάθε φορά που τά γεμάτα πυρετό μάτια του τραυματία άκουμπούσαν επάνω της, έννοιωθε ξακουμπιστικό κλονισμό. Μία θερμή πνοή άνέβαινε στα μάγουλά της. 'Ηταν φανερό πως ο Ιππότης δεν έπιθυμούσε παρά ένα πράγμα: να παραμείνη μόνος γιά μία στιγμή με την κοπέλλα αυτή, που ή όμορφιά της τόν θάμπωνε, χωρίς να σκεφθί, ούτε γιά ένα λεπτό να τό κινήσει. 'Ετσι διαμαρτυρήθηκε με όλες του τις δυνάμεις, όταν ο μικροσκοπικός γιατρός πλησίασε στα χέρια του ένα μικρό χρυσό κύπελλο, όπου είχε κάνει ένα μνηστηριώδες μίγμα. Θέλησε να την άποκορύσει.

—Νεαρό μου άρχοντα, ελπε αυστηρά ο Μαυριτανός, αν θέλετε να ξαναβρήτε γρήγορα τις δυνάμεις σας, πρέπει να κοιμηθίτε. Αυτό θά σας βοηθήσει.

—Της δυνάμεις μου; Μά πρέπει να ξαναφύγω, αήσιο κίλας. 'Τάχρηζε τό μήνυμα τού Δελφίνου... Πρέπει να πάω στην Μπριζ!

—Έχετε τό ποδάρι σπασμένο, θά μείντε στο κρεβάτι, φώναζε ο 'Αμπού-άλ-Χαφύ.

—'Αλλωστε, έπενέβη σιγά ή Κατερίνα, είναι δυνατόν να μην δρπτε πιά τόν δούκα στην Μπριζ. Δεν έπρόκειται να μείνι πολύ εκεί, αλλά να γυρίσει στο Ντιζόν, όπου τόν περιμένουν πλήθος δουλές. Στο Ντιζόν... όπου πάμε κ' έμεις.

—'Οσο μιλούσε, τά σκοτεινά μάτια του 'Αρνά φωτίζονταν. 'Όταν σάπασε, θέλησε ν' απλώσει τό χέρι του γιά να πάσει τό χέρι της κοπέλλας, δεν βρήκε παρά τό φόρεμα του Ματιέ και σούφρωσε τά φρύδια. 'Ησέμισε, όμως, άμέσως και δήλωσε πως τίποτ δεν θά τόν έκανε πιο εύτυχισμένο παρά να ταξιδέψη μαζί της.

—Πιστεύω, πρόσθεσε, πως θά είναι δυνατόν να δούμε ένα φορείο.

—Αυτό θά τό δούμε αύριο, τόν διέκοψε ο 'Αμπού. Πήτε!

Λίγα λεπτά αργότερα, κάτω από την έπείρεια τού δυνατό ύπνουτιού, τά μάτια του Ιππότη ξανάκλεισαν κι άποκοιμήθηκε έναν ήρεμο ύπνο. 'Ο 'Αμπού-άλ-Χαφύ, έκτός από τόν έννο μαιρο, που τό είχε έμπιστευθί ο γιατρός να προσέχη τόν άρρωστο. Οι ύπνρετες τού μικρού 'Αρaba ήταν και οι δυο μονογυοί, πράγμα που, καθώς έμπιστευθηκε ο άφέντης τους στόν Ματιέ, λυγότευε τις πιθανότητες να τσακωθούν με τόν τραυματία. Αυτός φαινόταν να έχη ετόν άνυπόμονο χαρακτήρα τού σνορ-

που που τόν ένοχλούν στην φωλιά του...».

'Η Κατερίνα δγχηκε τελευταία, μ' έναν στεναγμό λύπης.

Η συντροφιά του 'Αμπού-άλ-Χαφύ άποδείχθηκε πολύ πιο διασκεδαστική από ό,τι είχε ύποθέσει ή Κατερίνα, παρά την έπιμονή του να την άγνοή. 'Ηταν πραγματικά νέος, παρά την άσχηρή γενειάδα του, που δεν ήταν, καθώς έξήγησε στόν Ματιέ, παρά τό διακριτικό σημάδι τών γιατρών, τών ανθρώπων που άσκούσαν έλευθερία έπαγγέλματα και τών προυχόντων τού 'Ισλάμ. Στις χώρες τού Κορανίου οι άσσοι είχαν δικαίωμα σε μία πό κοινή γενειάδα, βαμμένη γαλάζια ή πράσινη. 'Η άσπράδα της δημοφης αυτής γενειάδας και ή συντήρησή της ήταν μία συνεχής φροντίδα για τόν γιατρό από την Κορδοή, που την φρόντιζε πολύ, καθώς, άλλωστε, και όλο τό πρόσωπό του, που ήταν καθαρώτατο. Παραπονιόταν, άλλωστε, γιά την έλλειψη εγκαταστάσεων ύγιεινής στις χριστιανικές χώρες.

—Τά χαμάμια σας, που τά όνομάζετε ζεστά λουτρό, έλεγε με περιφρονητικό ύφος, θά έκαναν ίσα - ίσα γιά δούλους στην Κορδοή.

Χώρα, όμως, από αυτή την ενόχληση, άνεγνώριζε πως ή Χριστιανοσύνη είχε τά καλά της, πως παρουσίαζε μεγάλο ενδιαφέρον και ένα πολύ πλατύ πεδίο πείρας γιά έναν γιατρό, γιατί οι άνθρωποι άλληλοξεκαλιόζονταν πολύ περισσότερο παρά στις χώρες τού 'Ισλάμ. Και πρό παντός στο βασίλειο της Κορδοής, όπου βασίλευε μία ειρήνη πολύ δυσάρεστη γιά τις προόδους της ιατρικής τέχνης.

—Έδώ βρίσκει κανείς πτώματα σε κάθε σταυροδρόμ, κατέληξε με θαυθαία ικανοποίηση.

Παρά την ήλικία του, είχε ταξιδέψει πολύ, από την Βαγδάτη μέχρι τό Καϊρουάν και από τις πηγές τού Νεζλου μέχρι την 'Αλεξάνδρεια, άναζητώντας πάντα την γνωση. Αυτό που έπιθυμούσε τώρα ήταν να πάη στην Αβλή του Ισχυρού δούκα της Βουργουνδίας, τού Μεγάλου Δούκα της Λυσσεως, που ή φήμη του περνούσε κίλως βουνά και θάλασσες.

—'Η συνάντησή μας δεν μού έπρέπει να πάω μέχρι την πόλη επάνω στην θάλασσα, ελπε στόν Ματιέ. Θά ταξιδέψω με τόν πληγωμένο, κ' έτσι θά μπορούσα να τόν παρακολουθήσω μέχρι την Βουργουνδία. Τό έχει ανάγκη. Δεν θά φύγωμε, όμως, παρά σε δυο - τρεις μέρες. Τό πανδοχείο αυτό, στο κάτω - κάτω, δεν είναι και τόσο κακό.

'Ο μικροσκοπικός γιατρός φαίνεται να έπιμύουσε την κουζίνα. Ριχνόταν λαίμαργα πάνω σε μία κόττα με λώστα, που την πότιζε με γερές ποτηριές άσπρου κρασιού, ξεχωίνοντας τις έντολές τού Κορανίου, γιά χάση τών φημισμένων άμπελιών τού Σανσέο.

—Τότε, θά ξαναβρεθούμε στο Ντιζόν, ελπε ο Ματιέ, που κι αυτός δεν έχανε ούτε μπουκιά, γιατί ξαναφαινομε αύριο τό προί, ή άνηψιά μου, οι άνθρωποι μου κ' έγώ. Έχουμε κιόλας καθυστερήσει...

'Η Κατερίνα δεν έτρωγε. Είχε άρκεστή να πιη μία κοίπα γάλα και τραγανίσε άψηρημένη μία φέτα με μέλι. Τά τελευταία λόγια την έζυντησαν από τόν όνειροπόλησή της.

—Θά είναι πιο διασκεδαστικό, ελπε, να κάνουμε τόν δρόμο όλοι μαζί. 'Ο Ματιέ τότε άφωγίστηκε με τόν πιο άναπόδντεχο τρόπο.

—'Οχι, φώναξε κτυπώντας τό χέρι του στο τραπέζι. Ξαναφύγοιμε! Δεν μού άρεσε ο τρόπος σέ κοιτούσε ο άρχοντας αυτός. Κ' έσύ τού χαμογελούσες, τού ριχνόσουν σχεδόν, μά τόν Θεό! 'Αλλωστε, είναι καιρός να μού εξηγήσης πού τόν έχεις ξανασυναντήσει.

—Μην περιμένεις! ελπε ψυχρά ή Κατερίνα. Δεν έχω τίποτε να πώ, έκτός πως δεν έχω δει ποτέ αυτόν τόν Ιππότη. Μόνον πού μοιάζει με κάποιον που γνώρισα άλλοτε. Αυτό είναι όλο! Και τώρα, καληνύχτα, θείε Ματιέ!

Χαϊρετώντας διαστικά τόν τσοχά και τόν καινούργιο φίλο του, διάστηκε να διασχίση την αίθουσα, γιά να μην έχη τόν καιρό ο Ματιέ να την προσθήσει, άνέβηκε την ξύλινη σκάλα και μπηκε στόν στενό διάδρομο που ώδηγούσε στις κάμαρες. Οι πόρ-

τες έδιναν όλες σε μίαν έξωτερική γαλαρία. Μπροστά στην κάμαρα τού 'Αρνά, από όπου έβγαине μία λεπτή ακτίνα φωτός, δίστασε, πλημμυρισμένη από μίαν άκατανίκητη έπιθυμία να μπη νά τόν δη νά κοιμάται. Τό διαματιάκι, όπου έπρόκειτο να περάση την νύχτα, βρισκόταν στην άκρη αυτής της γαλαρίας, στην αντίθετη πλευρά από την κάμαρα τού τόσο ενδιαφέροντος αυτού πληγωμένου...

Γιά μία στιγμή έμεινε εκεί, δοδία, στόν άνεμο και στην θύελλα. 'Η βροχή άναπηδούσε μέχρι κάτω από την σκεπή της γαλαρίας. 'Η θύελλα είχε ξεσπάσει γιά καλά τώρα! 'Ο άνεμος άκουσσε με δύναμη, σπρώχνοντας δγκους νερού. Έμοιαζαν σάν σίννερα που κινούνταν χαμηλά, στην έπιφάνεια τού έδάφους. Οι βασανισμένες σιλουέτες τών δένδρων τάλαντευόνταν έδω κ' εκεί. 'Η Κατερίνα άνατρίχιασε κάτω από τό πανοφόρι που είχε ορίσει στούς ώμους της.

Της άρεσε όμως αυτή ή θαλαιά, ο φοιχτός καιρός, τά άφηνισμένα στοιχεία της φύσεως, που συνδυάζονταν τόσο καλά με την έσωτερική της θύελλα. 'Η βία τών συνασθημάτων, που ελχαν γεννηθί τόσο αιδόρμητα μέσα της, την τρώμασε κάπως. Ποτέ δεν είχε νοιώσει αυτή την έπιτακτική ανάγκη μιας άλλης παρουσίας, αυτής της φύσεως, που συνδυάζονταν τόσο καλά με την έσωτερική της θύελλα. 'Η βία τών συνασθημάτων, που ελχαν γεννηθί τόσο αιδόρμητα μέσα της, την τρώμασε κάπως. Ποτέ δεν είχε νοιώσει αυτή την έπιτακτική ανάγκη μιας άλλης παρουσίας, αυτής της φύσεως, που συνδυάζονταν τόσο καλά με την έσωτερική της θύελλα.

Της άρεσε όμως αυτή ή θαλαιά, ο φοιχτός καιρός, τά άφηνισμένα στοιχεία της φύσεως, που συνδυάζονταν τόσο καλά με την έσωτερική της θύελλα. 'Η βία τών συνασθημάτων, που ελχαν γεννηθί τόσο αιδόρμητα μέσα της, την τρώμασε κάπως. Ποτέ δεν είχε νοιώσει αυτή την έπιτακτική ανάγκη μιας άλλης παρουσίας, αυτής της φύσεως, που συνδυάζονταν τόσο καλά με την έσωτερική της θύελλα.

τό τόν πόθο να φτάση, να άγγίξη, να άγκαλιάσει ένα άλλο σώκινο πλάσμα. Σε μερικά λεπτά, ή παλιά Κατερίνα, ή τόσο ήρεμη, ή τόσο ήσυχη μπροστά στις παθιασμένες έξομολογήσεις τών παλληκταριών της πόλεώς της, τις έξομολογήσεις που την έκαναν να γελάει με άσυνείδητη σκληρότητα, είχε μεταβληθί σε γυναίκα έρωτευμένη, που γι' αυτήν ή εικόνα ενός άνδρα είχε γίνει ο μόνος λόγος ύπαρξσεως. 'Ακόμη και ή Κατερίνα που είχε άνατρίχιασει από μία θαμπή ήδονη κάτω από τά χείλια τού Φίλιππου της Βουργουνδίας, είχε ξεμακρύνει...

Τί θά έλεγε ο Ματιέ, αν την άνακάλυπτε στην κάμαρα τού πληγωμένου; Γιά τά άποφύγει νά απαντήση σ' αυτό τό ερώτημα, ή κοπέλλα σκέφτηκε πως ο Ματιέ ήταν νά κοιμηθί στόν σταύλο και σίγουρα δεν θά

στολισμένος με κόκκινα μαξιλάρια, ήταν άποικινισμένος στόν τοίχο. Δοκίμασε να τόν τραβήξει προς τό κρεβάτι, αλλά ήταν πολύ βαρύς. Παραιτήθηκε από την προσπάθεια και άρεσέθηκε να καθήση σ' αυτόν, με τά χέρια πλεγμένα ανάμεσα στα γόνατα.

'Η άναπνοή τού πληγωμένου, κάπως λαχανιασθή, γέμισε την αίθουσαν με ένα ελαφρό ροχαλιτό. Δεν φαινόταν τόν κοιτάζε δουδά, σκέφθηκε πως ήταν πραγματικά όμορφότερος από τόν Μιχαήλ. 'Ισως γιατί ήταν πιο άρρενωπός, πιο άνδρας, ενώ ο άδελφός του μόλις έβγαине από την έρηβεία. Μπορεί να ήταν 23 ή 24 χρόνων και, κάτω από τό άλλοτοσο κάλλυμα που τό είχε κατασκευάσει ο Μαυριτανός, τό πρόσωπό του ξεχώριζε σάν σκάκιμα σε κασσετίνα, κάπως τραχι, αλλά άσύγκριτα καθαρό. Τήν περιήφανη, τηγνούνη άποφραστικό και τετράγωνο, όπου τά αξέριστα γένεια δημοιογούσαν μία γαλάζια σκιά. Τό πρόσωπο αυτό ήταν χωρίς γλύνια, χωρίς από την σκα τών βλεφαριδών, που ήταν μακριές σάν γυναικείες, αλλά όχι χωρίς γοητεία. Τήν γοητεία αυτή την έννοιωθε ή Κατερίνα με μίαν ένταση που την έκανε νά άπορθί. Δεν άνατάβαινε τίποτε από αυτή την ταραχή, που είχε γεννηθί στά κατάbαθα της ύπαρξσεως της. Τήν άνατάραξε και έκανε νά άνεβαίνουν στα μάγουλά της ξαφνικές κι άπότομες κοκκινίλες.

Στό τζάκι ένα κούτσουρο σωρίστηκε, πετάγοντας μία βροχή από σπίνες, και κύλησε έξω. 'Η Κατερίνα σηκώθηκε, πήρε τις τσιματίδες και ξανάβαλε τό κούτσουρο στην φωτιά. Έπειτα ξαναγύρισε στόν πάγκο της.

'Ο μαύρος είχε κοιμηθί, μουμουρίζοντας άματάληπτα στόν ύπνο του, ενώ ο 'Αρνά ούτε καν είχε κοιμηθί. Με έναν άναστεναγμό, ή κοπέλλα άρπασε τό κορμί της νά πέση στην πλάτη τού πάγκου. 'Η φασαρία της θύελλας ξεμάκρυνε. Μόνον ή βροχή κτυπούσε ακόμα πάνω στην στέγη, αλλά στο κατάκλειστο δωμάτιο ήταν κάτω τό ευχάριστο και έννοιωθε κανείς άσφαλμένος.

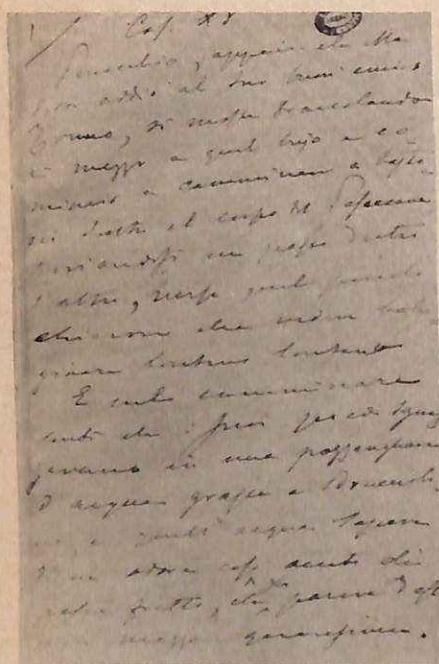
Σιγά - σιγά, ο μόνοντος θόρυβος που έκαναν οι σταγόνες ένήργησε στην Κατερίνα και τό κεφάλι της άρχισε να βαρύνει. Στο τέλος άποκοιμήθηκε, μισοξυπλωμένη στόν πάγκο. Δεν έδρε την πόρτα νά άνοήνη και τό τεράστιο σαρία τού μικροσκοπικού Μαυριτανού γιατρού να εμφανίζεται στο άνοιγμα. Τά ζωηρά μάτια έφεραν γύρω την κάμαρα, σταματώντας πρώτα στόν τραυματία, αλλά διαπιστώνοντας πως κοιμόταν ήσυχα δεν καθυστέρησαν σ' αυτόν. 'Αντίθετα, μία παράξενη έκφραση έωγραφίστηκε στο μελαχρινό πρόσωπο, άνακαλυπτόντας την Κατερίνα άποικινισμένη στόν πάγκο της. 'Η πρώτη κίνηση τού 'Αμπού - άλ - Χαφύ ήταν να πάη προς αυτήν, γιά να την ξυπνήσει, αλλά σταμάτησε μισοδουλής και σήκωσε τούς ώμους. Ένα ειρωνικό χαμόγελο άνασπύρωσε τά χείλια του και, όσο σιγά είχε μπη, άλλο τόσο σιγά έφυγε από την κάμαρα, ξαναβαλίνοντας χωρίς θόρυβο την πόρτα πίσω του.

'Η Κατερίνα δεν έμαθε πως ο μικροσκοπικός γιατρός, συναντώντας τόν Ματιέ στην γαλαρία, τόν συμβούλευσε να μη μπη στόν πληγωμένο, βρίσκοντας σάν δικαιολογία πως ο Ιππότης κοιμόταν πολύ ελαφρά, από τόν πυρετό. Και ο τσοχάς πήγε να κοιμηθί στόν σταύλο, χωρίς να ύποκεινθί πως ή άνηψιά του κοιμόταν στο δωμάτιο τού Ιππότη.

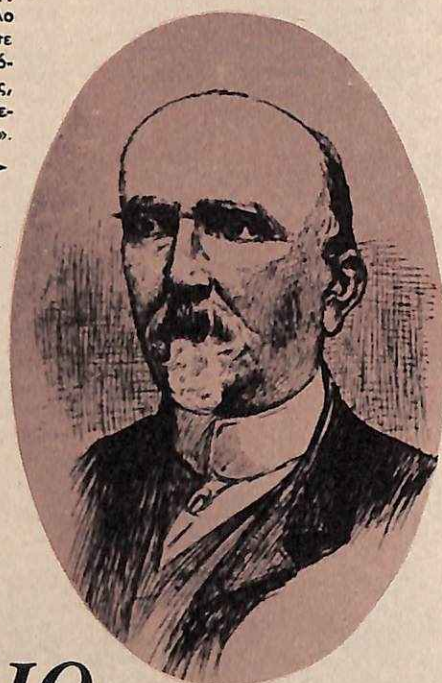
ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Από ποιάν άγάπη πληγωμένη...

Ο 'Αρνά κοιμόταν. τό ίδιο κι ο μαύρος. Τό μεγάλο κορμί τού Σουδανού δούλου έκλεινε τό παραγώνι, μαζέμεινο σάν τό κορμί ενός μεγάλου σκίου. 'Ο πληγωμένος άναπνύοντα στο κρεβάτι του, μονοκόμματος, με τό κεφάλι χαμένο στόν μεγάλο επίδεσμο, που τόν ξανάφαινε μία κάτασση περιπερασία. Τό παράξενο κατασπασμένο, από κομμάτια έξυλο και ένα μαζούκι κομμάτι ύφανση βουτηγμένο σε χυλό άλευρο, που είχε δάξει ο γιατρός από την Κορδοή στο σπασμένο του πόδι, τόν άποκρύωνε νά μείνη έαυλωμένος ανάσκελα και έδινε στην άνηψιά του ένα τραγικό ύφος. Έντυπωσιασμένη, ή Κατερίνα στάθηκε γιά λίγο, άκουμπώντας τό ένα χέρι στο πρόσκέφαλο τού κρεβατιού και κοιτώντας τό πρόσωπο με τά κλειστά μάτια. Ένας ξύλινος πάγκος,

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ του «Πινόκκιο» (αριστερά) φυλάσσονται σήμερα στην Εθνική Βιβλιοθήκη της Φλωρεντίας. Ο Κάρλο Κολλόντι (δεξιά) άρχισε να δημοσιεύει το μυθιστόρημά του, σε συνέχειες, το έτος 1881, στο «Περιοδικό των Παιδιών».

Ο ΠΙΝΟΚΚΙΟ ΞΑΝΑΖΩΝΤΑΝΕΥΕΙ ΣΤΟ ΠΑΡΚΟ ΤΟΥ

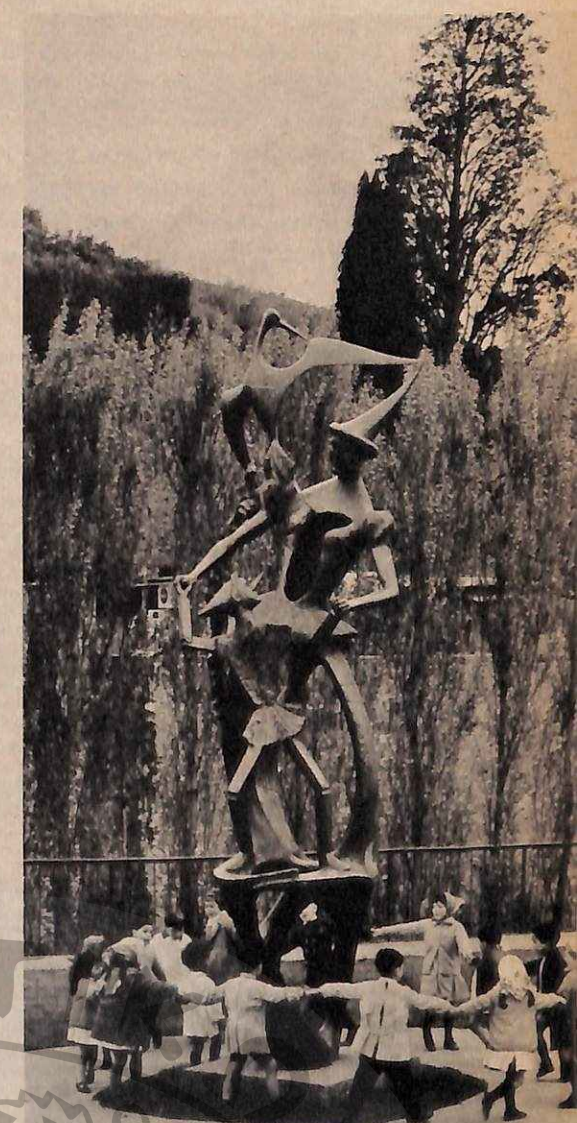
Στα 1956, εκατόν τριάντα χρόνια μετά την γέννηση του Κάρλο Κολλόντι (1826 - 1890), ο δήμαρχος της Πέσια, στην Κεντρική Ιταλία, έθεσε τον θεμέλιο λίθο για να κατασκευασθεί ένα από τα πιο πρωτότυπα πάρκα του κόσμου. Το πάρκο της Πέσια είναι αφιερωμένο στον «Πινόκκιο», τον ήρωα του περιφήμου μυθιστορήματος που χάρισε στα παιδιά ή πέννα του Κολλόντι.

Σήμερα, δέκα χρόνια αργότερα, το πάρκο είναι σχεδόν τελειωμένο πάνω σε σχέδια των αρχιτεκτόνων Μπάλντι και ντε Λουίτζι και συνθέτει με τα αγάλματα, τα μωσαϊκά του, τις αλέες και τα κτίσματα, μία από τις απολαύσεις των μικρών και μεγάλων παιδιών και φυσικά μεγάλη τουριστική άτραξιόν.

Ο «Πινόκκιο» έχει μεταφραστεί σε όλες τις γλώσσες του κόσμου και έχει επίσης γίνει ταινία από τον Γουόλτ Ντίσνεϋ. Έτσι, οι διάφορες φιγούρες που στολίζουν σήμερα το πάρκο του είναι πασίγνωστες. Ανάμεσά τους ξεχωρίζει ένας πελώριος Πινόκκιο, ύψους πέντε μέτρων, άγαλμα του Έμιλιο Γκρέκο, καθώς και ένα τεράστιο μωσαϊκό στην κεντρική πλατεία, όπου απεικονίζονται μερικές βασικές περιπέτειές του.

ΣΚΗΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΟΥ ΠΙΝΟΚΚΙΟ ΣΤΑ ΜΩΣΑΪΚΑ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ

ΓΥΡΩ - ΓΥΡΩ όλοι από το τεράστιο άγαλμα που φιλοτέχνησε ο Έμιλιο Γκρέκο για τον Πινόκκιο. Τα παιδιά της Πέσια διασκεδάζουν με τον αμίμητο ήρωα, που τα συναρπάζει.

Η ΜΙΚΡΗ περιμένει ίσως ν' αρχίσει να της μιλάει ο Πινόκκιο της, όπως άρχισε να μιλάει και ο ξύλινος ήρωας του διβλίου. Ο Κολλόντι, μόλις τελείωσε η τμηματική δημοσίευση του έργου του, πούλησε τα δικαιώματα για την παγκόσμια εκμετάλλευση του διβλίου στον Φλωρεντινό εκδότη Μπεμποράντι, για 500 λιρέτες της εποχής, ποσόν που αντιστοιχεί σε 3.000 σημερινές δραχμές. Από τότε ο «Πινόκκιο» μεταφράστηκε σε 68 γλώσσες, και μόνο στην Ιταλία έχει σημειώσει 34 εκδόσεις. Ο Κολλόντι όμως πέθανε φτωχός και έγινε διάσημος μετά τον θάνατό του. Όλη η τεράστια περιουσία που απέφερε το διβλίο του περιήλθε στον Φλωρεντινό εκδότη.

Ἡ Παγκόσμιος Ἑυδεις Ἐπισυνωνιῶν

Μέσα σὸν τεράστιο χῶρο τοῦ Πάρκου τῶν Ἐκθέσεων τοῦ Μονάχου φιλοξενήθηκε ἡ πρώτη Παγκόσμιος Ἐκθεση Ἐπικοινωνιῶν. Τὸ θέαμα ποῦ εἶχε νὰ προσφέρῃ ἡ Ἐκθεση αὐτὴ ἦταν πραγματικὰ μοναδικό καὶ εἶναι κρίμα ποῦ στὴν Ἐλλάδα δὲν ἔγινε καμμιά προβολὴ τοῦ θέματος αὐτοῦ καὶ ἔτσι πολλοί, ἰδίως δὲ εἰδικοί, ἔχασαν τὴν εὐκαιρία νὰ δοῦν πάρα πολλὰ ἐνδιαφέροντα πράγματα. Ἡ δεῦτερη Παγκόσμιος Ἐκθεση Ἐπικοινωνιῶν θὰ γίνῃ μετὰ ἀπὸ 10 χρόνια.

Τι ήταν αυτό που έκανε την Έκθεση Έπικοινωνιών του Μονάχου τόσο ενδιαφέροντα;

Ἐκατὸν εἴκοσι ἑπτὰ κράτη ἀποτελοῦν τὴν Παγκόσμιον Ταχυδρομικὴν Ἑνώσιμ, τὴν σημαντικώτερην τῶν διεθνῶν ὀργανῶν, ἡ ὁποία καθιστὰ ἀπὸ τὴν διεκκί- νησην τῶν ἐπιστολῶν σ' ὅλην τὴν ἤ. Στὸ Μόναχο μποροῦσε κανεὶς νὰ δι-, ἐκτός ἀπὸ τὰ πρωτότυπα ἔγγραφα τῶν διε- θνῶν συμφωνιῶν, νὰ ἐνδιέφερουσα πα- ρουσίαση ἀπὸ στολῆς ταχυδρομικῶν ὑ- παλλήλων, σήματα, κίωτια ἐπιστολῶν καὶ λοιπὰ. Ὁ ἐπισκέπτης μποροῦσε ἐπί- σης νὰ παρακολουθῇ ἐκτύπωση γραμ- ματισμοῦ καὶ τετραχρωμία καὶ νὰ ἀγο- ράσῃ ἐπ' αὐτά. Ὁ φιλοτέλειος εἶχαν ἐπίσης τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσουν σὲ μεγεθύνσεις τὰ ωραιότερα γραμματισμο- καὶ ἀπὸ ὅλες τῆς χώρας.

Ἄλλὰ ἡ διακίνησις τῶν ἐπιστολῶν σή-

μερα έχει άνατεθι στην έπιστημη. Η διαλογη και τδ σφράγισμα τδν έπιστολδν γίνεται άπο μηχανές, ρυθμιζόμενες άπο άόρατους ήλεκτρονικούς «όφθαλμούς».

Έκεί που πραγματικά έμενε έκστα-
τικός δ' επισκέπτεται ήταν στο θέμα των
ηλεκτρονικών. Νεώτατες συσκευές τη-
λεφώνου καί ραδιοτηλεφώνου έπεφτε-
σαν από διάφορα κράτη, μεταξύ δέ αυ-
τών μία συσκευή τηλεφώνου για τυ-
φλούς, από την Ολλανδία. Έν τω με-
ταξύ, οι Η.Π.Α. αρχίζουν να λειτουργού-
νουν συσκευές τηλεφώνου χωρίς δίσκο,
αλλά με κουμπιά, με τὰ οποία εκτός του
δέ μπορεί να καλέσει κανείς ταχύτατα
έναν αριθμό, μπορεί εν συνεχεία να δώ-
σει με τὰ κουμπιά παραγγελίες, π.χ.,
στον μπακάλη ή και στην τράπεζά του
για την έκδοση μίας επιταγής!

Ἡ ἔμφασις, ὅπως εἶναι φυσικό, ἐδό-

θη στην τηλεόραση, ενώ σε ειδικούς θαλάμους μπορούσαν οι επισκέπτες να δοκιμάσουν την μουσικότητα των πρώτων στερεοφωνικών ραδιοφώνων. Ένα ελόκληρο στούντιο τηλεράσεως ήταν εγκατεστημένο μέσα στην Έκθεση και παρουσίαζε κανονικά προγράμματα, ενώ στο ραδιοφωνικό στούντιο τα νέα έβρασαν στις τηλεοπτικές μηχανές και εν συνεχεία μετεδίδοντο διά του πομπού στο όλο τν χώρο της Έκθεσας. Ένδιαφέροντα ήταν επίσης η σύγχρονη παρουσίαση, σε τρεις διαφορετικές συσκευές τηλεράσεως, της αυτής εικόνας με το αρχικό σύστημα, στο βελτιωμένο άφωτοκρα, τέλος, στο σημερινό, όπου η εικόνα δεν διαφέρει από μία καλή προβολή σε όθνη κινηματογράφου.

Τὸ Σιρκαράμα

Η μετακίνηση πάνω σὲ σιδηροτρο-
χιὰς ἀποτελεῖ ἴσως τὸ σημαντικώτερο
μέσο συγκοινωνιῶν γιὰ πολλές χώρες
καὶ οἱ ἐξελίξεις στὸν τομέα αὐτὸν πα-
ρουσιάζθηκαν κατὰ τρόπο πραγματικά
ἐντυπωσιακὸ στὸ Μόναχο. Ἀλλὰ ἀπὸ
ποῦ ν' ἀρχίσω κανεῖς;

Στον υπαίθριο χώρο μπορούσες να θαυμάσεις ένα κανονικό αντίγραφο της πρώτης γερμανικής ατμομηχανής «Άντλερ». Παρακάτω, μία δόκιμη έκθεση από θαγόνια τελευταίου τύπου μηχανής «Νήτζελ» και ό,τι άλλο άφορα τις σι-

δηροδρομικές γραμμές, ενώ συγχρόνως ο επισκέπτης, αντί 30 δραχμών, μπορούσε να λάβει μέρος σε μία διαδρομή 26 λεπτών, από την Έκθεση μέχρι το Ίδρυμα, με ταχύτητα 210 χιλιομέτρων την ώρα, μέσα σε έναν τελευταίο τύπο συρμού.

Θα χρειαζόταν ολόκληρο βιβλίο για να περιγράψω κανείς τα έγκειματα, με τις έπιτευξεις των διαφόρων κρατών, στην Έκθεση του Μοναχού. Η εύριστη συμμετοχής καθιστούσε προβληματική για τον έπισκέπτη την παρακολούθηση όλων των έγκειμάτων. Για τον λόγο αυτό οι έλλεικτοι ασηδηρόδρομοι απέφευγαν, άντι να μεταφέρουν άτμουμια και θα γαζόνια, να ζήτησουν από τον Ντίσιον να τους γυρίσει μία ταίνια. Την ταίνια αυτή παρουσίασαν με το έκπληκτικότερο σύστημα κινηματογράφου που έχει γίνει μέχρι σήμερα, το Σιρκαρό. Ο θεατής παραμένει στο κέντρο μιάς κυκλικής αίθουσας και, ξαφνικά, καταπλήγει: Όλόκληρο το κυκλικό τοίχωμα της αίθουσας μεταβάλλεται σε όθωνα. Ο θεατής βρίσκεται στην όψη όφρων έδων τραπουλι, που διασχίζει ένα όρεινό έλβετικό τοπίο. Μπορεί να δη συγχρόνως μπροστά, πίσω, δεξιά και άριστερά. Αυτό που έβλεπες τώρα μπροστά, βρίσκεται σε λίγο δίπλα σου και, άν γυρίσης το κεφάλι σου, θα το δης να απομακρύνεται πίσω σου. Πρόκειται για ένα θέαμα πραγματικά καταπληκτικό. Το αποτέλεσμα αυτό επιτυγχάνεται με την ταυτόχρονη προβολή σε 9 χωριστές ήμικυκλικές όθονες, από 9 διαφορετικές μηχανές προβολής άπολύτως συγχρονισμένες, 9 διαφορετικών ταινιών, οι ό

τοῦ Μονάχου

ποιες έχουν ληφθῇ ταυτοχρόνως από 9 μηχανές σε κυκλική διάταξη. Το ένα θέαμα, λοιπόν, συνδέεται με το άλλο και ὁ θεατής νομίζει ὅτι βλέπει μιὰ ἐνιαῖα ταινία.

Σ την αϊθουσα παιχιδιων οι μεγα-
λοι συναθρουντο με τα παιδια, για να
απολασθουν το θεμα μικρογραφιων εν
πληρει λειτουργια σιδηροδρομων, που
ελχαν εγκαταστασει διαφορες βιομηχα-
νιες. Πανα εω τεραστια τραπηζια ηταν
απλωμενες σιδηροτροχιες, που περνω-
σαν αναμεσα εω θουνά, καμπτου, τουν-
νελ, γεφουρες, ενω πληρες συστημα κα-
νονιζε την κησηση των λλλαιπουτειων
συρμων, ανοιγε γραμμες, εδιδε σηματα,
κανονιζε την προτεραιοτητα.

Θαλάσσιες μεταφορές

Τὸ θέμα τῶν θαλασσίων μεταφορῶν καὶ τῶν λιμανίων, καθὼς καὶ τῶν μεταφορῶν διὰ τῶν ποταμῶν ἐξηγνῆθη κυριολεκτικὰ ἀπὸ τὰ κράτη ποὺ μετέσχον στὴν "Ἐκθεσὶν, ἀρχίζοντας μὲ προβολὰς ταινιῶν καὶ τελειώνοντας μὲ τὴν παρουσίασιν πραγματικῶν πλοίων. Ὁ ἐπισκέπτης εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ταξιδέψῃ πᾶν σὲ μίαν φορτῶν ἀπὸ τὰ μεγάλα ποτάμια εἰς τὴν Εὐρώπην, νὰ παρακολουθῇ τὴν λειτουργίαν τῶν αἰρικρινικοῦ ἀτομοκινήτου «Σεσσάνων» καὶ νὰ περιεργασθῇ ἀπὸ κοντὰ ἕνα φορτῶν 8.000 τόνων, σὲ φυσικὸ μέγεθος! Ὁ καπετάνιος εἶδε ὁδηγῆσαι ἀπὸ τὴν γέφυρα, ἐνῶ ὁ ἀσυρματιστὴς θριοκίδεταν σὲ ἐπικοινωνία μὲ πραγματικὰ πλοία ἐν πλῶ.

«Ἐκθεςον Ἐπικοινωνίων χωρίς αὐτοκίνητα καὶ ἑμοσίαι φαγητῶν χωρίς ἀλάτι. Βεβαίως δὲν ἐπρόκειτο γιὰ «σαλὸν αὐτοκινήτων». Τὰ ἐκθέματα ἦταν κυρίως ἱστορικά αὐτοκίνητα, καθὼς καὶ αὐτοκίνητα μεγάλων ἀγώνων. Κοντὰ σ' αὐτὰ ὁ ἐπισκέπτης εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ θαυμάσῃ τὸ πρωτότυπο τοῦ αὐτοκινήτου «σφαλαίεας Ὑγίμων» τοῦ Πινυφάριν, γιὰ τὸ ὁποῖο ὕψωσαν τὴν «Μεσημβρινή» καὶ οἱ «Εἰκόνοες» πέρυσιν.

· Αγωγή κυκλοφοριακή

Όλες οι χώρες προσπάθησαν να αποδείξουν στο Μόναχο πώς κάνουν ότι μπορούν για την πρόληψη των ατυχημάτων. Οι Έλληνες αρμόδιοι θα μπορούσαν να πάρουν πραγματικά πολύτιμες ιδέες, που κάποτε θα πρέπει να εφαρμόσουν και εδώ. Έντυπα, διαφάνιση του κοινού, σχολεία και, προ πάντων, έλεγχο των οχημάτων. Πενήντα κερκτικά κέντρα έλεγχο αυτοκινήτων διαθέτει το Βέλγιο και, φυσικά, πρόκειται για πραγματικό έλεγχο. Άλλά, η προσπάθεια πρέπει να αρχίσει από το σπίτι. Ένας μεγάλος χώρος, 10.000 τετραγωνικά μέτρα, της Εκθέσεως 68, τέθηκε για τη λειτουργία ενός προτύπου πάρκου κυκλοφοριακής αγωγής, μέσα σε μία απλή των παιδιών του μέλλοντος, με έναν λιλλυπούσιιο σιδηρόδρομο σε σιδηροτροχιές πλατύς 30 έκατοστά για το άρθρο αυτοκινήττα και πεδία για τα παιδιά. Σ' όμοια μαθήματα προτο παρακάθοντες έβιδον στα παιδιά, και μετ έπρεπε βεβαίως να ακολουθούν πιστά τις οδηγίες των τροχονόμων και τα φωτεινά σήματα.

«Η πόση του Αιθιοπικού παρουσιάζει μιάν αναπαραστάση του συστήματος παρακολούθησης της κυκλοφορίας στους δρόμους της. Έκτος από τον ηλεκτρονικό γενέρατο που καθορίζει τα διάφορα προγράμματα για τα φώτα της προχάλας, οι διάφορα νευρολογικά σημεία έχουν τοποθετηθεί τηλεοπτικές μηχανές, οι οποίες μεταδίδουν συνεχώς εικόνες της κίνησης του δρόμου, στον οποίο είναι διαστραμμένες. Έτσι, στο άρχηριο της προχάλας, οι εικόνες επί της ρυθμίσας της κυκλοφορίας έχει μπροστά του

μια σειρά από συσκευές τηλεοράσεως, που τού δίδουν συνεχώς μια πλήρη εικόνα της επικρατούσας κατά νευραλγική σημεία της πόλεως κυκλοφοριακής καταστάσεως. Με τὸν τρόπο αὐτὸ εἶναι σὲ θέση νὰ μεταβάλλη τὰ προγράμματα τοῦ πράσινου κύματος καὶ νὰ δίδῃ διηγήσεις τούτων κινητῶν τροχονόμων νὰ διοχετεύουν τὴν κίνησιν τῶν ὀχημάτων σὲ περιοχὰς μικροτέρου κυκλοφοριακοῦ φόρου.

Βεβαίως, μιλώντας για κυκλοφορία μέσα στις πόλεις, δεν μπορούμε να λησμονήσουμε τον ύποπτο σιδηρόδρομο. Στην Έκθεση του Μονάχου υπήρχε μία πλήρης αναφορά στην έναρξη ενός σταθμού απογείου σιδηρόδρομου, με έναν κανονικό συρμό τελευταίου τύπου, τον οποίο μπορούσαν οι επισκέπτες να περιεργασθούν.

Μία από τις μεγαλύτερες αίθουσες της 'Εκκλησίας ήταν αφιερωμένη στο θέμα «τουρισμός», και όλες οι χώρες, από την Βουλγαρία μέχρι το Κογκό, κτεβέλλαν πραγματικά εξόλητους προσπαθείς για την παρουσίαση έντυπων ακτών «στάντ», που αποτελούν πραγματικούς μαγνήτες για τις εκατοντάδες χιλιάδες των επισκεπτών της 'Εκκλησίας. Πολλοί όμορφοι το περίπτερο του Λιάνου, το οποίο ήταν ανακαταστάσει των όρων δουλειάς σου. Και η 'Ελλάς; Άποσα άλλη μια φορά...

Τὰ ἀεροπλάνα

Η αίσθηση του αεροπλάνου, που παρουσίασε η Γερμανική Όμοσπονδιακή Δημοκρατία, ήταν απαράλληλη από τα πιο ενδιαφέροντα σημεία της Έκθεσής. Έδώ ο έποικητής είχε την ευκαιρία να θαυμάσει μιά σειρά από αεροπλάνα, από τα παλαιά μονοθέσια (πραγματικά) μέχρι τα σημερινά (σε φωτεινότητες) της Λουφθάνζα. Σε μιά άλλη αίθουσα έβδαν το «παρών» 27 αεροπορικές εταιρίες από όλο τον κόσμο, είτε με μικρά «σπάντα», είτε σε κρατικά περιπτερά, όπως η Γαλλία, η οποία, μεταξύ άλλων, παρουσιάζει μιάν ευμύθητη μακέττα του πρώτου υπερηχητικού επιβατικού αεροπλάνου, του «Κογκόρντ», το οποίο θα είναι σε λίγο έτοιμο και θα καλύπτει την απόσταση Παρίσι - Ν. Υόρκη σε τρεις ώρες. Μεταξύ των άλλων περιέργων της αίσθησης αυτής ήταν και το Βικίγκ Τζέτ Κλάιμ, όπου η Σκανδιναβική 'Αεροπορική Έταιρία, από κοινού με την Λουφθάνζα, εκτός από μιά ενδιαφέρουσα αεροπορική παρουσίαση, είχαν και ένα γευματοκοινωνικό ρεστουράντ, με αξιόλογα εδέσματα. Περιέργη και άτυχη ήταν η απουσία της «Όλυμπιακής 'Αεροπορίας», η οποία έχασε μιά μοναδική ευκαιρία προβολής της και ιδιαίτερα στο γερμανικό κοινό, ενώ διαβέβη γραμμές για την Γερμανία.

Το μεγάλο άκου του σημερινού ανθρώπου είναι η κατάκτηση του διαστημικού χώρου. Στο Μόναχο κατέβλεψε προσπαθώντας, τόσο από τις Η.Π.Α., όσο και από την Γερμανία, για μία όσο το δυνατόν πληρέστερη παρουσίαση των θεμάτων που έχουν σχέση με το Διάστημα και τα διαστημικά ταξίδια. "Ένας τεράστιος χάρος (ίσως ο μεγαλύτερος) της Εκκλησίας διετέθη για την παρουσίαση πραγματικών πυράλων έκτοξευσης δορυφόρων, όπως ο «Ατλάς» (ύψους 23 μ.), καθώς και ενός θιωειάματος διαστημικής πλατφόρμας, η οποία αλωρεύει στ ύψος 30 μ., από το έδαφος, στηριζόμενη στ τρία σύρματα δια οποία ήταν δεμένα στ τρεις κλώνες, ενώ βίβλα που ένα παλιό «Ισοδωκερ» έτόνιζε την αντίθεση μεταξύ του χθές και του σήμερα. Αυτά στ ύπαιθρο. Μέσα στ μία μεγάλη αίθουσα ο επισκέπτης μπορούσε να θαυμάει από κοντά θιωειάματα δορυφόρων στ φυσικό μέγεθος, διαστημικές στολές, φωτογραφίες από την Σελήνη και τόν Άρη και να παρακολουθήσει συναρπαστικές ταινίες από έκτοξεύσεις πυράλων με δροτραυόν και σπλήνες κατά την διάρκεια τών πτήσεων.

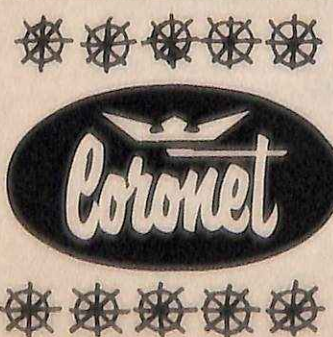
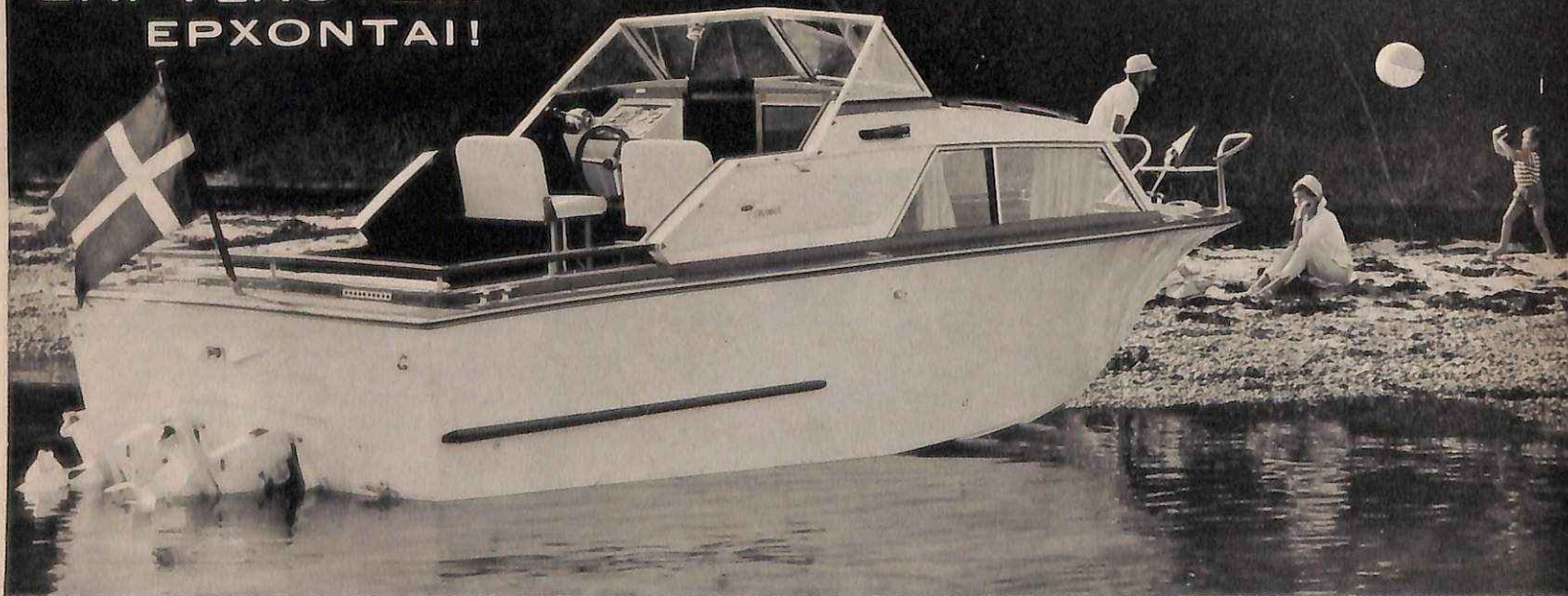
Γ. ΠΡΕΒΕΛΑΚΗΣ

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΔΩΡΑ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ & ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

ΤΑΝΑΓΡΑΙΑ
ΒΟΥΛΗΣ 26 & ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ...
ΕΡΧΟΝΤΑΙ!

● ΠΛΑΣΤΙΚΑ - ΓΕΡΑ - ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΓΚΗ ΣΥΝΤΗΡΗΣΕΩΣ ● ΤΑΧΥΤΗΣ: 30-45
ΜΙΛΛΙΑ ● ΕΥΣΤΑΘΕΙΑ: ΧΑΡΙΣ ΣΤΟ DEEP-V-BOTTOM ● ΠΟΛΥΤΕΛΗ
ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΜΕ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΔΑΝΙΑΣ ● ΜΗΧΑΝΕΣ: 1 ή 2
VOLVO - PENTA AQUAMATIC ● ΤΥΠΟΙ: ΤΩΝ 21-24-27 ΚΑΙ 30 ΠΟΔΩΝ
● ΠΟΛΥ ΦΘΗΝΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΚΑΦΗ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΤΕΛΗ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ● Ε. Ν. ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ
ΑΚΤΗ ● ΤΡ. ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΥ 1 ● ΠΑΣΣΑΛΙΜΑΝΙ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ● ΤΗΛ. 471-495

αὐτὸ εἶναι

τὸ ὑπεραυτόματο πλυντήριο

ZANUSSI

MOD. 285 ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ 5 ΚΙΛΩΝ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ

ΚΑΙ ΑΚΟΜΗ 2 ΜΟΝΤΕΛΑ • **• THERMOGRADUAL**
ΧΩΡΗΤΙΚΟΤΗΤΟΣ 4 ΚΑΙ 5 ΚΙΛΩΝ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ

Προανάκρουσμα σὲ ἓνα Ρεβεγιόν

«Παππού, στ' ἀληθινά,
δὲν ὑπάρχει σωτηρία»
ΝΙΚΟΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ
ε' Αναφορά στὸν Γκρέκο»

♦ «Νά πάς» ἡ εὐχή, εἶπε ἡ Ἀθηνίτσα. Κι ἄλλος πόντος...»

♦ Ἦταν θλιβερά καθυστερημένη, ἀπίθανα ἐκνευρισμένη, τρισαδλία χτενισμένη, καὶ τὸ φουστάνι της, ὅπως πάντα, κρέμαγε ἐκεῖ ὅπου δὲν ἔπρεπε καὶ ζάρωνε ἐκεῖ ὅπου δὲν τὸ εἶχε υπολογίσει.

♦ Ἦταν ἓνα αἰτίδασο φουστάνι. Ἀπὸ κείνα ποὺ εἶναι φτιαγμένα μὲ τὴν προνόθεση πὼς δὲν παρεμβάλλεται τίποτα ἀνάμεσα σ' αὐτὸ καὶ τὴν γυναικεία ἐπιδεξιότητα.

♦ Μά, σὶν περίπτωση τῆς Ἀθηνίτισας, καθὼς γνωρίζουμε, ἂν δὲν παρεμβλήθῃ κάτι — καὶ μάλιστα σιδηροπαγὲς καὶ «ρανφοροσέ» — ἡ καλή μας φίλη θὰ μοιάζῃ σὰν τρόφιμος τοῦ παλιοῦ ἐκείνου σανατορίου τῆς Πάρνηδος.

♦ Καὶ ἡ ωραιότερη γυναῖκα δὲν μπορεῖ νὰ προσφέρει παρὰ μονάχα τὰ ὅσα ὄντως ἔχει...

♦ Βλασφήμησε ἡ Ἀθηνίτσα.

♦ Κινηθῆκε σὲ ὅλες τὶς γωνίες τῶν ἐπιπέλων, γλίστρησε στὰ πλακάκια τοῦ λουτροῦ, ἔχασε τὸ ἓνα της σκουλαρίκι, ἔσπασε μιὰ μπρετέλλα σὶν προσπάθεια νὰ τὸ βρῇ, μπουσουλώνοντας. Γκρέμισε τὸ τηλέφωνο, ξέχασε τὰ κλειδιά της, ξαναγύρισε, τὰ πῆρε, ἄφησε τὸ φῶς ἀναμμένο. Σκουπήχτηκε μὲ ἓναν χοντὸ κύριο σὲ ἀσανιέρ καὶ κάποτε, ἐπιτέλους, ἐμφανίστηκε σὶν πόρτα τῆς πολυκατοικίας. Πανέτοιμη.

♦ Παρέπλευσε τὸ «Βυζάντιο», κοιτώντας ἄλλοι, μ' ἓναν ἐμφανὴ ονομισμὸ σὶν φρεσκοδοξαμένη της πρόσωση, καὶ ἄραξε ἀντικρὺ, πίσω ἀπὸ τὴν γυάλα τοῦ «Καρόσιμου», γιὰ νὰ ξεφυλλίσῃ τὸ ἡμερολόγιό της, θρωμερὸ κατ'ἀλοιπο ἐνὸς ἐλληνικοῦ ἔτους, γνησιώτατα ἀθηναϊκοῦ.

♦ Τί χρόνος σ' ἀλήθεια καὶ τοῦτος;

♦ Τί ἔδωσε σὶν καινούργια γενιά, ἔτσι γιὰ νὰ νάχουμε ἐμεῖς τὸ δικαίωμα νὰ τὴν κατηγοροῦμε;

♦ Τί πρόσφερε στὰ νέα κοριτοπούλα, ἔτσι γιὰ νὰ μὴν φέρονται ὅπως ἐμεῖς δὲν θὰ θέλαμε νὰ φέρονται;

♦ Στὸ Δικαστήριο τοῦ «Χαμένου Καίρου», τὸ 1965 καταδικάστηκε τελεσίδικα σὰν νεκροθάφτης κάθε ωραίου ὀνείρου καὶ κάθε μαρμόρινου δραματιομοῦ...

♦ Καὶ τὸ '66 δὲν προμηνύεται καθόλου καλύτερο!

♦ Πίσω ἀπὸ τὸ τζάμι τοῦ «Καρόσιμου» καθόταν ἡ Ἀθηνίτσα καὶ μὲ τὰ ὅσα ἔβλεπε νὰ παρελαύνουν μπροστά της, ἄρχισε νὰ αὐτοῦπερηφανεύεται καὶ νὰ αὐτοπαρηγορεῖται. «Ὅλοι ὅσοι ἀνεθοκατέβαιναν τὴν Πατριάρχου Ἰωαννίμου μοιάζανε ὅλοι ἡ Χαμένοι».

♦ Ἀναστένανε ἡ Ἀθηνίτσα.

♦ Τί ἦταν, σ' ἀλήθεια, τὸ κέρδος της ἀλόκληρη τὴν χρονιά;

♦ Ἔνας κάποιος κύριος «Νιράμς»! («Ἔτσι τὸν φωνάζουν σὶν παρέα του, γιὰ τὴν παίζει, λένε, ωραϊότητα ταμπούρο!...»).

♦ Πρόκειται γιὰ ἓνα ἀγαθὸ, ὠραῖο κίτρινος, ποὺ ἡ Ἀθηνίτσα «προσεκίησεν» σὲν πρῶτο συγκρότημα τῶν θερινῶν «Ἀστεριῶν» (τί γρήγορα ποὺ κυλάει ὁ χρόνος!) καὶ μὲ τὸ ὁποῖο ἐπεσφράγισε τοὺς ἀρρήκτους δεσμούς ἐνὸς ἀπρεποῦς φθινοπώρου σὶν ταράτσα τοῦ «Κάθο νι» «Ὀρε», σὲν Τουρκολίμανο, ὅπου ἀπέκτησε, κάποια Κυριακή, τὸ πρῶτο της συνάχι.

♦ Ἀπὸ τότε, ὁ «Νιράμς» μ π α ί ν ε ι καὶ ὁ γ α ί ν ε ι σὶν τὴν ζωὴ της, καθ' ὅσον σὲν ἐπιτρέπουν τὰ οἰκονομικὰ τῶν νέων ἀθηναϊκῶν ζευγαριῶν ποὺ οἰκοδομοῦν τὸν δίο τους σὲ πρότυπα Νέας Ὑόρκης καὶ τὸν πραγματοποιοῦν ὑπὸ συνθήκες Κοντοβάτσινας!

♦ Αὐτὸ τὸ ἄδολο εἰδύλλιο — μουλωχτὴ τυμπανοκρουσία σὲ ἀπογειώσεις πανσεληνῶν καὶ πραγματώσεις «μπιντό», σὲ «Ἐλνέξ» —, θάλλει συνήθως σὶν στενόχωρη μᾶλλον περίμετρο ἐνὸς κοιτωνίσκου, ποὺ ὁ «Νιράμς» ἀποκαλεῖ «γκαροσιόνερα» καὶ ἡ Ἀθηνίτσα ἀπλῶς «μπουντρούμ - παλάς»...

♦ («Ἀκοῦς, γκαροσιόνερα!... Μιὰ παντικόντρα δὴν - δὴν, μὲ μπάνιο τρονά - κάρ, λικέρ ἐγχώριο καὶ κλαρωτὰ ῥεζ κοντινάκια, ὅπου ἀκούγονται τανιόχρονα ἀπὸ τοὺς μεσοτοιχοῦς ἡ περιγραφή τοῦ μάτις Παναθηναϊκοῦ - ΑΕΚ καὶ οἱ διαπληκτισμοὶ τοῦ γειτονικοῦ ζευγαριοῦ, μὰς μὲ κάποια «Πιγκίπισσα τῆς Τσάφρας», ποὺ ἔρχεται παρὰ πέτρα ἀπὸ τὸν διάδρομο...»).

♦ Ἐκεῖ τὴν ἔμαθε ὁ «Νιράμς», σὶς ὄρες τῆς ἀνίας, νὰ παίζει πρέφα καὶ «ξερή».

♦ Ἀπαλοχάιδεψε ἡ Ἀθηνίτσα τὸ φουστάνι της, ἔστρωσε τὶς διπλές του, χαμουρηθῆκε.

♦ Ναι, αὐτὸ ἦταν τὸ κέρδος της ἐνὸς ἀλόκληρου χρόνου.

♦ Ἔνας κάποιος καθαλιέρος...

♦ Κι αὐτὴ ἦταν ἡ προσμονή της γιὰ τὸν ἐπόμενο.

♦ Ἔνας κάποιος συνοδός, εἶτε ὁ ἴδιος ὁ περυνιός, εἶτε κάποιος ἄλλος, ἴδιος σὰν τὸν περυνιό...

♦ Εἶναι τόσο κομμένα στὰ ἴδια ἀχνάρια ὅλα ἐκεῖνα τὰ ἀνδράκια ποὺ γεμίζουν, κάθε βραδάκι, τὸν κενὸ χῶρο, ἀνάμεσα «Λυκόβρυσση» καὶ «Ἑλληνικό»...

♦ Κοίταξε τὸ ρολοῖ της καὶ σταυροκοπήθηκε: Γιὰ τὴν εἶχε πιάσει τέτοια πρεμούρα νὰ γυθῇ μάνι - μάνι καὶ νὰ φθάσῃ σὶν ὥρα της σὲ ἓνα ραντεβού ποὺ ἀπὸ τὴν φύση του ἦταν ἀσφαλές;

♦ Κ ά π ο ι ε, γύρω σὶς ἔνδεκα!

♦ Κ ά π ο υ, γύρω σὲν Κολωνάκι!

♦ Γ ι α ἡ κ ά τ ι ποὺ αὐτοσχηματίζεται κι αὐτοδημιουργεῖται, ὅπως τὸ Σύμπαν μέσα σὲν Χάος! Ἀπὸ μιὰν ἐκρηξή, ἀπὸ μιὰν ἀνατίναξη, ἀπὸ ἓναν κατακλυσμό, ἀπὸ μιὰ διάσπαση ἢ μιὰ διάσωση ἢ μιὰ ὁποιαδήποτε ἄλλη καταστροφή. Οἱ παρές, σὶν Πλατεία τῶν Φιλικῶν, χηνοπερπατᾶνε, ἀνάλογα μὲ τὸ πού τίς ὁδηγεῖ ἡ Χήνα - Συγμή!

♦ Καριέραγε ἡ Ἀθηνίτσα καὶ κάποτε ἀναπῆρσε καὶ ἔστησε αὐτή!

♦ Μπουμπούνισε, πράγματι, ξαφνικά, ὅλος ὁ χῶρος μπροστὰ σὶν καφενοθάλασσα, — ἀκούστηκαν φρένα ποὺ τρίζανε, λάστιχα ποὺ τοιρίζανε, σίδερα ποὺ κοπανιόντουσαν, ὕβρεις ἐλληνικές, ὕβρεις γαλλικές, ὕβρεις τουρκικές, κομητικὰ ἐπίθετα καὶ «Ὅσοι καὶ Ἀγιοὶ καὶ συγγενεῖς θιγόμενοι στὰ μύχια τῆς τιμῆς των», καὶ ἔγνετο Φῶς: Ὁ «Νιράμς», μὲ τὸ «Βωξολάκω» του, εἶχε φάει τὸ δεξιὸ φτερό ἀπὸ κάποιο «Τζαγκουαράκι»...

♦ Μαζεῦθηκε ὅλη ἡ Ἀγέλη. Ἐλαβε θέση, θρόιστηκε, δάρθηκε, σπρώχτηκε καὶ ἀσμένως γρονθοκοπήθηκε γιὰ ἄλογα ραγιασμοὶ τῶν δ ὅ ο δ ἡ γ ὶ ν, ποὺ κοιτοῦσαν ἀδιάφοροι, μὰ καὶ οἱ ἴδιοι δὲν εἶχαν καμμιὰ διαφορά νὰ λύσουν!

♦ Τὸ Κολωνάκι ἀνέπνευσε!...

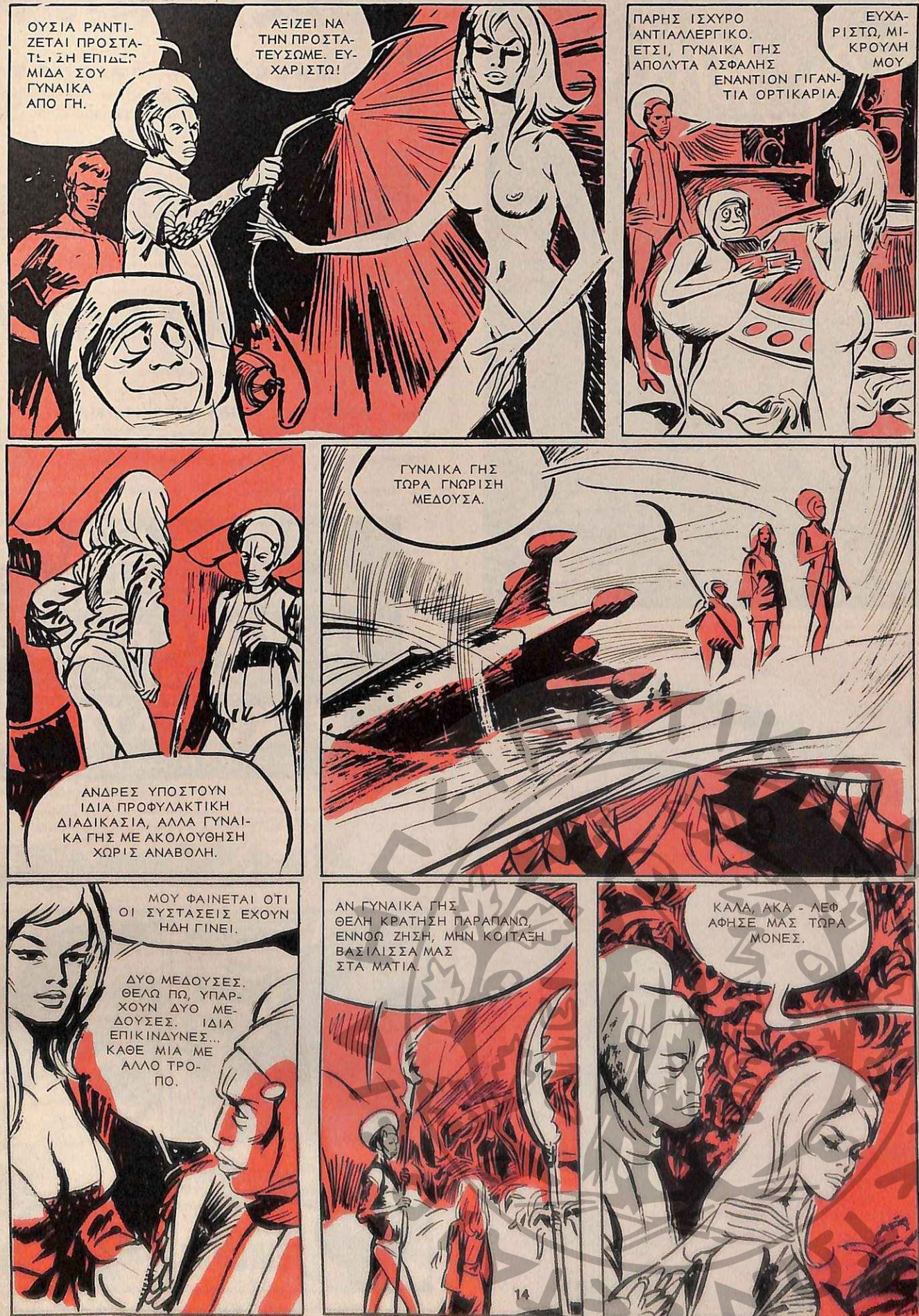
♦ Κ ά τ ι Ἐπιτέλους Εἶχε Σ ν μ θ ἦ !...

♦ Σαναβλασφήμησε καὶ ἡ Ἀθηνίτσα, ἐνθουσιασμένη!

♦ Τὸ Ρεβεγιόν της ἔρχιζε καλὰ...

Μπαρμπαρέλλα

«Μὴν κουνάς! Ἔχασα πάλι τὸ φαλίδι μου!»
Ὁ πύραυλος τῆς Μπαρμπαρέλλας καὶ τοῦ Ντιλνάντο, ἀπορροφημένοι ἀπὸ μιὰ πελώρια Μέδουσα τοῦ Διαστήματος, βρίσκεται σὲ λίγο σὲ μιὰ πόλη ἀπὸ ζελατίνα. Περιέργως δὲν τῆς ἀγνωστῆς πολιτείας μπαίνουν σὲν διαστημόπλοιο, γιὰ νὰ γνωρίσουν τοὺς ἀνθρώπους του.

Αγαπητή Κυρία

Έκ τών παρ' ημίν τηρουμένων διδλίων εμφανίζεται υπόλοιπον εκ δολλαρίων 2,98, εκκρεμούν εις χρεώσιν σας. Εις περίπτωσιν καθ' ην αποστείλτε εν τῷ μεταξύ τὸ ἀνωτέρω ποσόν, ἀγνοήσατε, παρακαλούμεν, τὴν ὑπόμνησιν αὐτήν.

Η ΠΑΡΟΤΣΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΚΑΡΤΕΛΛΑ.
ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΑΝ.

Κύριοι

Δὲν ἔχω κανένα ὑπόλοιπον ἐκ κρεμοῦν. Δι' ἐσωκλείστου εἰς τὴν ἐπιταγὴν μου σημειώματος σὰς πληροφοροῦσα ὅτι ἐχρεώθην δύο φορές διὰ τὸ ἴδιον ποσόν. Τὴν πρώτην ὑπὸ τὸν πληρὺς ὀνοματεπώνυμόν μου καὶ τὴν δευτέραν ὑπὸ τὰ ἀρχικὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ συζύγου μου καὶ τοῦ ἐκωνύμου μου. Παρακαλῶ, ἐλέγξατε τὰ διδλία σας.

Αγαπητή Κυρία

Έκ τών παρ' ημίν τηρουμένων διδλίων εμφανίζεται υπόλοιπον εκ δολλ. 2,98, εκκρεμούν ἐξ ἀμελείας σας εἰς χρεώσιν σας. Παρακαλούμεν ἀποστείλατε δολλάρια 3,40. Εἰς τὸ ποσὸν αὐτὸ περιλαμβάνονται ἔξοδα διακανονισμοῦ.

Η ΠΑΡΟΤΣΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΚΑΡΤΕΛΛΑ.
ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΑΝ.

Αγαπητὲ ἠλεκτρονικὲ ἐγκέφαλε

Δὲν προσέχεις. Δὲν εἰμαι ἀμελής. Δὲν χρωστῶ αὐτὰ τὰ λεφτά. Μὲ χρεώσατε δύο φορές γιὰ τὴν ἴδια ἀγορά. Παρὰ καλῶ, ἐλέγξετε μὲ προσοχὴ τὰ διδλία σας.

Αγαπητή Κυρία

Έκ τών παρ' ημίν τηρουμένων διδλίων ἐμφανίσεσθε ὡς ἀμελοῦσα ἐπὶ τρίμηνον τὴν τακτοποίησιν τοῦ λογαριασμοῦ σας. Παρακαλοῦμεν, ἀποστείλατε νέαν ὀφειλὴν σας εκ δολλ. 13,46 σὺν 4,10. Εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν περιλαμβάνονται καὶ τὰ ἔξοδα διακανονισμοῦ. Ἐφιστῶμεν τὴν ἄμεσον προσοχὴν σας ἐπὶ τοῦ θέματος.

Η ΠΑΡΟΤΣΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΚΑΡΤΕΛΛΑ.
ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΑΝ.

Αγαπητὲ ἠλεκτρονικὲ ἐγκέφαλε

Τὴν προσοχὴ μου. Τὴν δική μου ἄμεση προσοχὴ. Ἀλλά, ἀκούστε, ἔχετε λάθος. Δὲν σὰς χρωστῶ 4,10. Τὸ καταλαβαίνετε ἡ ὄχι; Δὲν ἔχω, ἐπίσης, καμμιά νέα ὀφειλὴ ἀπὸ 13,46. Χρεώσατε ἐμένα, ἀντὶ γιὰ τὴν μητέρα μου. Παρακαλῶ νὰ διορθώσετε τὸν λογαριασμὸ αὐτὸν ἀμέσως.

Αγαπητή Κυρία

Έκ τών παρ' ημίν τηρουμένων διδλίων εμφανίσεσθε ὡς ἀμελοῦσα εἰς τὴν τακτοποίησιν τοῦ χρέους σας ἐπὶ συνόλου δολλ. 17,56 σὺν 1,87 ἔξοδα διακανονισμοῦ.

Παρακαλοῦμεν ὅπως ἐξοφλήσετε τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ λήψεως τῆς παρούσης, ἄλλως ὁ λογαριασμὸς σας θὰ παραδο-

17 Αὐγούστου

19 Αὐγούστου

17 Σεπτεμβρίου

19 Σεπτεμβρίου

17 Ὀκτωβρίου

19 Ὀκτωβρίου

17 Νοεμβρίου

θῇ εἰς Τμήμα Λογιστικῆς πρὸς ἄμεσον εἰσπραξίν.

Η ΠΑΡΟΤΣΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΚΑΡΤΕΛΛΑ.
ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΑΝ.

19 Νοεμβρίου

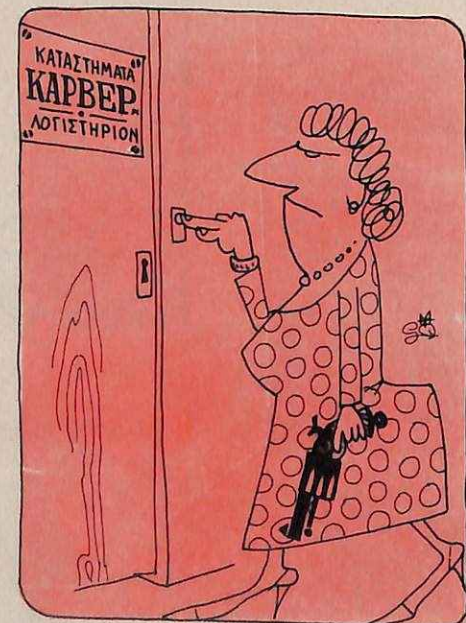
Αγαπητὲ ἔμψυχε χειριστὴ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ἐκκεφάλου

Αγαπητὲ ὁποιοδήποτε ἔμψυχε
ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΣΗΚΩΣΗΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΣΟΥ ΑΠ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΜΗΧΑΝΗΜΑ, ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΗΣ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ; ΔΕΝ ΣΑΣ ΧΡΕΩΤΩ ΑΥΤΑ ΤΑ ΛΕΦΤΑ. ΔΕΝ ΣΑΣ ΧΡΕΩΤΩ ΤΙΠΟΤΑ. ΔΕΚΑΡΑ.

Αγαπητή Κυρία

Έχετε ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ὁρθότητα τοῦ λογαριασμοῦ σας; Εἰς τὰ διδλία μας δὲν ὑφίσταται καταχωρημένη οἰαδήποτε καταβολὴ ἐναντι τοῦ λογαριασμοῦ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου. Παρακαλοῦμε, καλέσατε Δ.7-9601 καὶ ζητήσατε τὴν μὲς Τζέιμπερτ, εἰς πρώτην εὐκαιρίαν.

Η ΠΑΡΟΤΣΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΚΑΡΤΕΛΛΑ.
ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΑΝ.

18 Δεκεμβρίου
...Έκ τῆς Περιοῖας ἔρχονται τρεῖς Μάγοι μὲ τὰ δῶρα...

Καλησπέρα σας. Τὰ καταστήματα Κάρβερ ἐλπίζουν ὅτι ἀπολαύσατε τὸ μαγνητοφωνημένο μας πρόγραμμα μὲ χριστουγεννιάτικα Κάλαντα. Μπορὼ νὰ σὰς ἐξυπηρετήσω;

—Ἐμπρός. Μάλιστα... Ὁ λογαριασμὸς μου εἶναι... Πρέπει νὰ περιμένω τὸ σῆμα, πρὶν μιλήσω;

—Σχετικὰ μὲ τὸν λογαριασμὸ σας;
—Μάλιστα. Ὑπάρχει, ἔξοτε, κάποιο λάθος...

—Μιὰ στιγμή, παρακαλῶ. Θὰ σὰς συνδέσω μὲ τὸ Λογιστήριον.

«Καλησπέρα σας καὶ Καλὰ Χριστούγεννα. Αὐτὸ εἶναι τὸ μαγνητοφωνημένο μήνυμά. Ὅλες οἱ γραμμὲς μας λειτουργοῦν τώρα κανονικῶς. Ἄν ἔχετε ἕνα λεπτὸ ὑπομονή, ἕνας ἀπὸ τοὺς

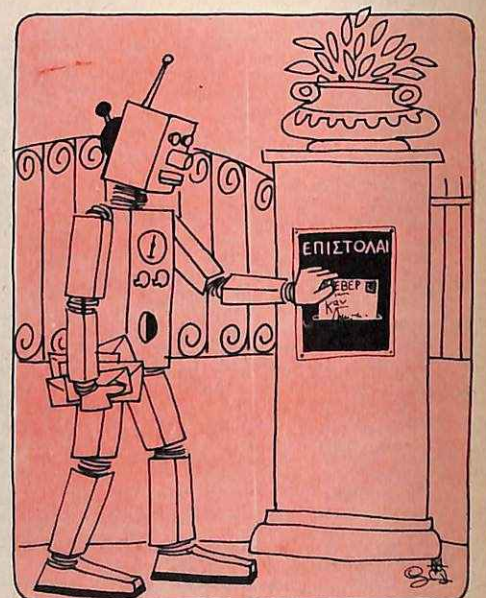
λογιστὰς μας θὰ ἐπικοινωνήσῃ μαζί σας, ἀμέσως μόλις ἐλευθερωθῇ ἡ γραμμή. Ἐν τῷ μεταξύ, τὰ καταστήματα Κάρβερ ἐλπίζουν ὅτι θὰ ἀπολαύσατε τὸ πρόγραμμά μας μὲ χριστουγεννιάτικα Κάλαντα... Ἐκ τῆς Περιοῖας ἔρχονται τρεῖς Μάγοι μὲ τὰ δῶρα...»

26 Δεκεμβρίου
Αγαπητὲ ἠλεκτρονικὲ ἐγκέφαλε

Προσπάθησα νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί σου τὴν 18η Δεκεμβρίου. Ἐπίσης, τὴν 19η, 20ή, 21η, 22α, 23η καὶ τὴν 24η. Ἀλλὰ τὸ μόνο ποὺ ἀκουσα ἦταν ἕνα μαγνητοφωνημένο μήνυμα καὶ τὰ χριστουγεννιάτικα Κάλαντα. Σὲ παρακαλῶ, σὲ λικετεύω, παράπεμψέ με σ' ἕναν ἄνθρωπο. Σ' ὁποιοδήποτε ἄνθρωπο.

Αγαπητή Κυρία

Τὸ Τμήμα Ἐκκρεμοῦντων Λογαριασμῶν μετεδίδασε τὴν ἐκκρεμοῦσαν ὀφειλὴν σας εἰς ἡμὰς πρὸς εἰσπραξίν. Παρακαλοῦμε, προβῆτε εἰς τὴν ἄμεσον ἐξόφλησιν τοῦ χρέους σας. Ἐπιθυμία μας εἶναι νὰ σὰς παράσχωμεν πᾶσαν δυνα-

τὴν βοήθειαν, ἀλλὰ φοβοῦμεθα ὅτι ὑπερέβητε πᾶν χρονικὸν ὄριον. Ἀναμένομεν τὴν ἐπιταγὴν σας.

Μετὰ τιμῆς
Χένρυ Τζ. Χούπερ
Λογιστῆς

19 Ἰανουαρίου

Αγαπητὲ κύριε Χούπερ

Κοῦκλε μου, εὐό! Ἐπιτέλους ἕνας ἄνθρωπος! Σὲ παραπέμπω στὶς ἐπιστολὲς ποὺ ἔστειλα στὸ τμήμα σας τὴν 19ην Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου, ἀπὸ τίς ὁποῖες θὰ πεισθῇ ὅτι δὲν σὰς ὀφείλω τίποτε ἀπολύτως.

Αγαπητή Κυρία

Ὡς προκύπτει ἐκ τών παρ' ημίν εἰς μικρο-

17 Ἰανουαρίου

φίλες τηρουμένων ἀρχείων; ἡ χρεώσίς σας ἐγένετο ἐκ λάθους. Ὁ λογαριασμὸς σας εἶναι ἐν ἀπολύτῳ τάξει. Δὲν μὰς ὀφείλετε τίποτε. Ἐλπίζομεν ὅτι δὲν θὰ ἐνοχληθῇτε ἐκ νέου. Ἐπρόκειτο ἐξ ὁλοκλήρου περὶ ἰδικοῦ μας σφάλματος.

Μετὰ τιμῆς
Χένρυ Τζ. Χούπερ
Λογιστῆς

19 Φεβρουαρίου
Αγαπητὲ κύριε Χούπερ

Σὰς εὐχαριστῶ. Ὡ, σὰς εὐχαριστῶ, σὰς εὐχαριστῶ, σὰς εὐχαριστῶ.

Αγαπητή Κυρία

Έκ τών παρ' ημίν τηρουμένων διδλίων ἐμφανίζεται ἐκκρεμοῦν ὑπόλοιπον εκ δολλ. 2,98 εἰς χρεώσιν σας, καταχωρηθὲν λανθασμένως τὸν παρελθόντα Αὐγούστον εἰς ἀνύπαρκτον λογα-

ριασμὸν. Παρακαλοῦμε, προβῆτε εἰς τὴν ἔγκαιρον τακτοποίησίν του.

Η ΠΑΡΟΤΣΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΚΑΡΤΕΛΛΑ.
ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΑΝ.

Αγαπητὲ ἠλεκτρονικὲ ἐγκέφαλε
Παραδίδομαι. Κέρδισες. Ὅριστε ἡ ἐπιταγή μου γιὰ 2,98 δολλ., καὶ σὲ καλὴ μεριά.

17 Ἀπριλίου

Αγαπητή Κυρία
Έκ τών παρ' ημίν τηρουμένων διδλίων εμφανίζεται ποσὸν εκ δολλ. 2,98, καταβληθὲν ἐπιπλέον ἐκ μέρους σας εἰς ἐξόφλησιν τοῦ λογαριασμοῦ σας. Τὸ ἀνωτέρω ποσὸν κατεχωρήθη εἰς πίστωσίν σας.

Η ΠΑΡΟΤΣΑ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΡΗΤΟΣ ΚΑΡΤΕΛΛΑ.
ΔΙΑΤΗΡΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΚΕΡΑΙΑΝ.

ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΤΗΣ!

Προτίμησε τὴν
CAMELIA
γιὰ τὶς ἡμέρες,
τὶς ἐνοχλητικὲς,
κάθε μηνὸς...
...καὶ σεῖς;

σερβιέτ ὑγείας

Καθαριότης
Ἄνεσις
Ἀσφάλεια
Ἀποσμητικὸν CD9

Ζητεῖτε μὲ ἐπιμονὴν
τὶς σερβιέτ ὑγείας
KAMELIA

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ: **Cosmetica** Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ: (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 24.041

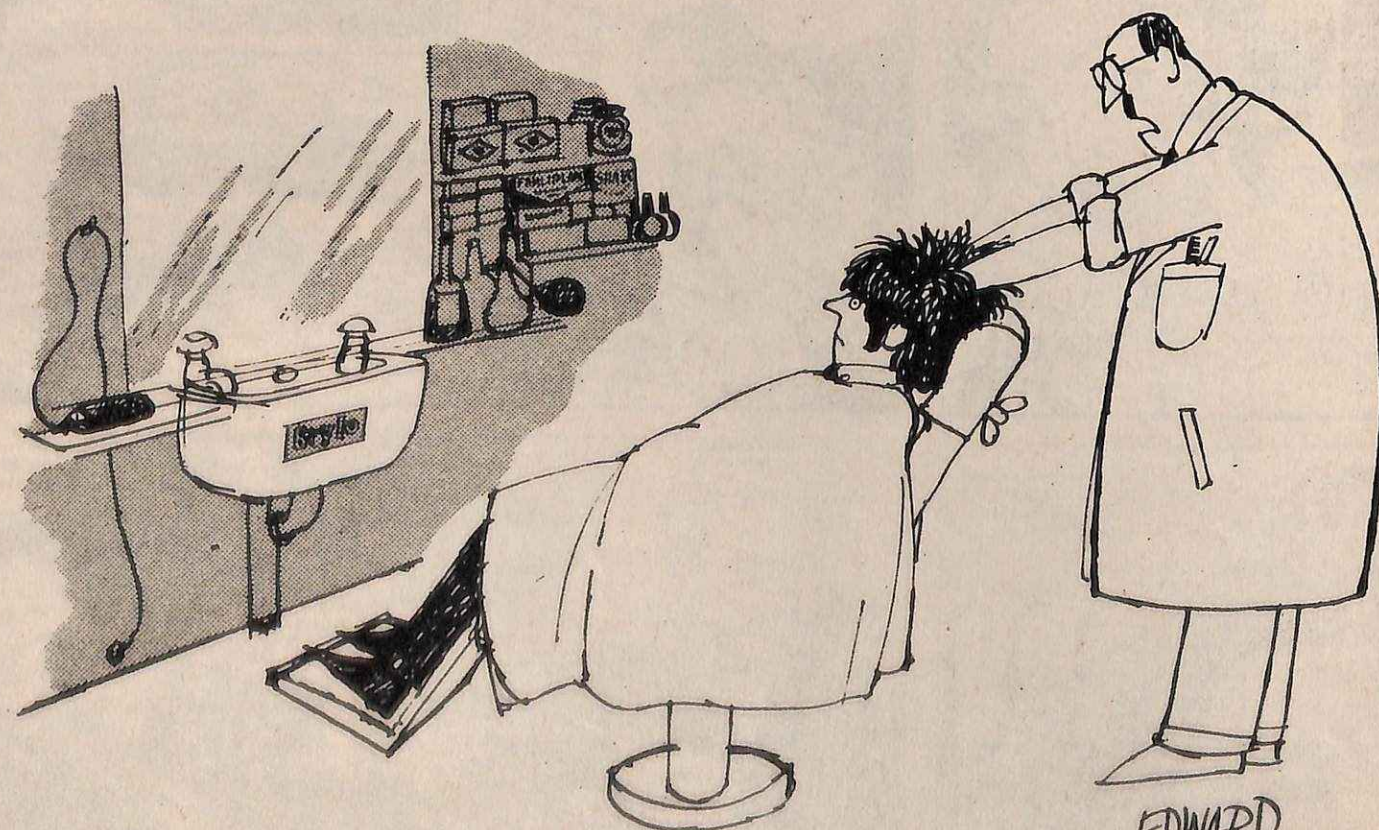
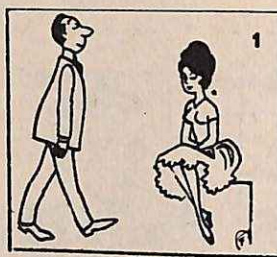
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΚΑΛΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΕΙΔΩΝ

«Θεέ μου! Δὲν πήγες γιὰ φαγητό;»

'Αλληλογραφία μ' ἕνα ἠλεκτρονικὸ ἐγκέφαλο

ΧΙΟΥΠΟΡ

EDWARD
McLACHLAN

ΤΟ ΕΥΓΕΝΕΣΤΕΡΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΙΓΑΡΕΤΤΟ

Γ. Α. ΚΕΡΑΝΗΣ Α.Ε.

"ΑΛΕΚΤΟΡ"

**ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ**

Και φυσικά σαν κάθε γυναίκα που ξέρει να ντύνεται, προτιμάτε κι εσείς πάντα ένα μοντέλλο από άγνο παρθένο μαλλί. Για τη φινέτσα του, για την εξαιρετική του ποιότητα, για χίλιους δυο λόγους. Μά προσπαντός, για τη θαυμάσια θαλπωρή του, που σ'αυ τυλίγει σαν ένα θερμό απαλό χάδι...